

1880с

ПСИХОЛОГИЯ

ПСИХОЛОГИЯ

У.Б.2

15
К.26

ЎЗБЕКИСТОН РЕСПУБЛИКАСИ ОЛИЙ ВА
ЎРТА МАХСУС ТАЪЛИМ ВАЗИРЛИГИ

В. КАРИМОВА

ПСИХОЛОГИЯ

*Ўқув дастурлари, дарсликлар ва ўқув қўлланмаларини қайта кўриб
чиқиш ва янгиларини яратиш бўйича Республика
мувофиқлаштириш комиссияси томонидан бакалаврлар учун ўқув
қўлланма сифатида тавсия этилган*

В4125

Ў з М У
Циёй кутубхонаси

Абдулла Қодирий номидаги
халқ мероси нашриёти.

Тошкент — 2002

В. Каримова. Психология. Ўқув қўлланма. Т. А. Қодирий номидаги халқ мероси нашриёти. "ЎАЖБНТ" маркази, 2002. - 205 бет

Ушбу қўлланма бакалаврият таълим стандартларига киритилган «Психология» фанини ихтисослиги психология ва педагогака бўлмаган олийгохларнинг талабаларига мўлжалланган. Унга 2000 йил нашр этилган «Психология» маърузалар матаи тўпламдаги асосий мавзулар тўлдирилган ҳолда киритилган. Қўлланмада психологик билим асослари фаннинг охириги ютуқлари ва унинг истиқболи нуқтаи назаридан берилган. Китоб тўлдирилган нашр бўлиб, ундаги маълумотлар ёшларни теварак-атроф оламни ва кишилар жамиятига оид умумий қонуниятларни билиш, шахсинг камол топишига алоқадор турли ижтимоий вазиятлар ва гуруҳларда муомала қилиш сирлари, эркин, мустақил фикрлаш омилларини бошқариш тўғрисидаги маълумот билан таништиради.

Қўлланма бакалавр давлат стандартлари асосида таълим олаётган нопедагоғик ва нопсихологик ихтисосликлар талабалари ҳамда психология масалалари билан қизиққан барча китобхонлар учун ўқув қўлланма сифатида фойдаланишга мўлжалланган.

© Абдулла Қодирий номидаги халқ мероси нашриёти.

© «ЎАЖБНТ» Маркази, 2002 й.

Мазкур китобнинг оригинал-макети "ЎАЖБНТ" Марказининг мулки бўлиб, Марказга розилигисиз уни ҳар қандай йўл билан қайта нашр этиш тақиқланади.

К И Ғ И Ш

XXI асрнинг буюк ўзгаришлар даври бўлишига шубҳа йўқ. Бу ўзгаришлар энг аввало инсон тафаккурида, унинг фикрлаш тарзида рўй бериши муқаррар. Табиийки, бу ҳолат шахс маънавияти ва у орқали жамиятнинг маънавий кифасига ўз таъсирини кўрсатмай қолмайди. Ўзбекистон Республикасининг Президенти И. А. Каримов миллий истиқлол мафқурасини шакллантириш ишининг ҳаётгий зарурати ва долзарблиги ҳақида гапирар- «Канлар, «Миллий ғоя биринчя навбатда ёш авлодимизни ватанпарварлик, эл-юртга садоқат руҳидатарбиялаш, уларнинг қалбига инсонпарварлик ва одамийлик фазилатларини пайванд қилишдек олижаноб ишларимизда мадақкор бўлиши зарур»¹, деб алоҳида таъкидлайдилар. Бу вазифалар, биринчи навбатда келажакнинг бунёдкорлари бўлмиш ёш авлоднинг билим олиш, юқори малакали кадрлар бўлиб ўз юрти ва халқда ситқидилдан хизмат қилиш, озода юрт равнақи ва бахт-саодати учун ҳалол меҳнат қилишга ўргатишни назарда тутати. Зеро, мустикаллик айнан фидоий, ўз Ватани манфаатларига ғоят садоқатли, юқори малакали кадрларнинг жамиятни бошқаришини тақозо этади.

Ушбу қўлланма ҳам мустикалликнинг бизга яратган чексиз имкониятлари, ижодий ва мустикал тафаккур қилишнинг дастлабки меваларидан бўлиб, у жамиятнинг янгиланиши даврида инсон маънавияти ва руҳиятида рўй бераётган ўзгаришларнинг психологиктабиатини англашга ёрдам беради. Мустикал Ўзбекистонда амалга оширилаётган улкан бунёдкорлик ишлари, шахс камолоти учун яратилаётган шарт-шароитлар унинг ўзлигини анг-

¹ Каримов И.А. Жамиятимиз мафқураси халқни—халқ, миллатни—миллат қилишга хизмат этсин. — Т.: «Ўзбекистон», 1998,)5-бет.

лаб бориши ва ўз устида мугтасил ишлаган тарзда юрт равнаки ва Ватан тараққийети учун фидокорона меҳнат қилиш учун бутун иқтидори ва акли-шуурини сафарбар этишга ўндайди. Ислохотлар ва уларнинг том маънодаги моҳиятини эса биринчи навбатда ёшлар, уларнинг илғор вакиллари бўлмиш талаба-ёшлар англайдилар. Чунки, замонавий кадрлар олдига қўйилаётган энг муҳим вазифалардан бири — малакали мутахассислар сифатида ўзлигини, ўз қобилиятлари, индивидуаллиги, шахсий фазилат ҳамда хислатларини билган тарзда атрофидагилар меҳнатини оқилона ташкил этиш ва ижтимоий фойдали меҳнатнинг барча соҳаларида иқтидорли касб соҳиби сифатида фаоллик кўрсатишдир.

Бу ўринда инсон руҳияти қонуниятларини ўрганувчи психология фанининг ўрни ва роли бениҳоя каттадир. Ёш авлодни янги таълим стандартлари асосида, жaxon талабларига жавоб берувчи мутахассислар қилиб тарбиялаш иши олий ўқув юртларида тахсил олаётган ёшлар учун янги дарсликлар, ўқув қўлланмалари, рисоалар тайёрлашнинг ҳам янги таълим услублари талаб этмоқда. Ушбу қўлланма ёшларга айнан психолог бшгамлар асосларини берса-да, умид қиламизки, уларни ўз атрофида рўй бераётган ислохотларга холис баҳо бериш, ўзи ва ўзгалар руҳияти сир-асрорларига бефарқ бўлмаслик, ўз лаёқатларини ўстиришнинг элементар воситаларидан бохабар бўлишга ёрдам беради.

Бу иш эса ўзидан ташқари, атрофдагилар билан бўладиган муомалада энг илгор ва Ватан мустақамлигига хизмат қилувчи фикрларни оюта сингдириш каби муҳим вазифани бажаришга хизмат қилади. Зеро, юртбошимиз таъкидлаганларидек, бу ишларнинг самараси «... авваламбор, ёшларимизнинг имон-эътиқодини мустақамлаш, иродасини бақувват қилиш, уларни ўз мустақил фикрига эга бўлган баркамол инсонлар этиб тарбиялаш» ифодаси топади.

Муаллиф, ҳар бир ўқувчи китобни мугоаала қилиш жараёнида унда кўтарилган муаммоларга бефарқ бўлмайди, жaxonда ва МуоқИЛ юртимизда рўй бераётган оламшумул воқеалар моҳия-ИНИ аш нажда ва уларга нисбатан фаол ҳаётий мавқенинг шакл-ММИШИДА қўмақдош ҳшдамиллийистиклоғояларнингмоҳи-

И ' и! уп ПШ а асос бўлади, деб умид қилади.

шмп V |к I и(гоц Республикаси Олий ва ўртамаҳсуства-
I ппиит ПИН иж игакўраёзилди.

1БЎЛИМ

Психологоя фанишгаг долзарб вазифалари ва нредметш

Янга давр ва нсихология. Психология соҳасида мукаммал дарсликлар ёзила бошлаган даврга сал кам 160 йил бўлди. Шу давр ичида жуда кўплаб илмий тадқиқот натижаларини ўз ичига олган монографиялар, дарсликлар, қўлланмалар ёзилди. Лекин, бу билан фан ўзининг жамият олдидаги вазифаларини тўлақонли бажара олди, деган хулоса чиқариб бўлмайди. Сабаби, психология соҳасида фаолият кўрсатган барча олимлар кўпроқ диққатларини мавхум шахс ва индивидуал психологояга қаратдилар. Ваҳоланки, инсон, унинг баркамоллиги, жамият тараққиётига бевосита таъсири масаласи ўтиб бораётган асримизнинг охирига келиб, ўта долзарб ва муҳим муаммолар қаторидан жой олди.

XX асрда эришилган ютуқларидан энг муҳими шу бўлдики, инсон ўз ақли-идроки, тафаккури ва ижодий салоҳияти билан мураккаб техника, электроника ва бошқа шунга ўхшаш глобал технологияларни кашф этди. Лекин шу билан бирга ана шундай мураккаб технологияларни яратган инсон ва унинг ҳаёти билан ботлиқмуаммеяркамаймади. Вақти келганда шундай фактгаўғри келамизки, мураккаб электрон техникани яратган ўта ақлли инсон ўзи ва ўз атрофидагиларнинг рухий кечинмаларини тўғри баҳолай олмаслиги сабабли, ўзини ночор ва кучсиз сезиши мумкинлигани ҳаётисботлади.

XXI аср бўсағасида жуда кўплаб давлатларда бўлгани каби дунё харитасида муносиб ўрин олган мустақил Ўзбекистонда ҳам барча соҳаларда туб ислохотлар бошланди. Бу ислохотларнинг барчаси инсон омилини хар қачонгидан ҳамюқори савияга кўтариб, унинг кучи, идроки, салоҳияти, рухий ҳамда маънавий баркамоллигини бевосита тараққиёт, ривожланиш ва цивилизация билан узвий боеллади. Бундан инсон ваунинг мукаммаллиги, ўз устида ишлаши, ўз

муаммаллиги хусусида қайғурйши муаммоси ҳар қачонгадан ҳам долзарб масалага айланди. Фанда янш йўналишлар, янгича ёндашувлар пайдо бўлди. Масалан, синергегик ёндашув барча фанларда бўлгани каби психологая, унинг тармоқлари ҳамда у билан турдош бўлган фанлар мисолида яққол намоён бўла бошлади. Эслатиб ўтамиз, «сивергетлар» сўзи грекча зупегвеҒез — «ходимлар», «шериклар» сўзларидан олинган бўлиб, синергия — Superflа ҳамкорликдага, ҳамжиҳатликдаги ҳаракат маъносини шшгатзди. Яъни, инсон ва унинг психологаясини ўрганиш ва унга таъсир кўрсатишда гуманитар фанларнинг ҳамкорликдаги ривожланиши ёки бошқача қилиб айтганда, ушбу фанлар максадларинингмуштарак уйғунлашуви шахс иктидори ва қобилиятларини ривожлантиришнинг ишончли воситаси сифатида қаралади.

Бундан ташқари, янги давр фанларини ривожлантиришда акмеологик ёндашув ҳам мавжудки, унга кўра, ҳар бир фаннинг инсон учун аҳамияти ва ўрни ўша фанларнинг шахс камолотига кўшажак ҳиссанинг салмоғини белгилаш ва баҳолашни тақозо этади. (Акмеология грекча акте — «чўкки, юқори поғона, гуркиратувчи куч» маъноларини билдиради ва унинг предметини инсоннинг ўз-ўзини ривожлантириш ва ўзлигини англашнинг юқори даражаларига етишга ўргатувчи фанлар мажмуи тушунилади).

Инсон психологаясини билиш, ўз тараққиётини ва иктидорини ташкил этишни билиш; ҳар қандай ёш даврда ҳам оптимал равишда ишга яроқлилиқни, турли ўзгаришларга психологик жиҳатдан тайёрлиқни таъминлаш, янгича фикрлаш ва тафаккур қилиш, рўй бераётган жараёнларни объектив ва тўғри идрок этиш қобилиятини ривожлантириш муаммосини илғари сурди.

Шундай қилиб, янги давр ҳар бир инсондан ўз ички имкониятларини адекват билиш, шу бшшмлар захираеи билан яқиндари ва ҳамкасблари психик дунёсини билишни тагаб қидмоқда. Буюк Сукрат ўз даврида, «ўз-ўзингаи бияБ, деган шиорни ўртага ташлаган эди. Янте. давр бу билимлар ёнига, «ўз ёнишдагааярни ва уларншг кшаётхан ишларини ҳам бил», деган шиорни ҳар қачонгидан ҳам долзарб қшдаб кўйди. Айинн шу муаммони ечвдда хочирги замон психологая шши ва амалиётнингроли бениҳоя каттадир.

Аш-анага айланиб қолган ҳодаеаяардан бири шуки, псжтадо-
|н анадиган ҳодисадарни фақатгана ушбу фан билан
н|у| ушишпдиган шахслар ўрганибкелишган, зеро, пси-
пян ҳар қандай инсон ҳам таниш бўлиши ва

у инсон ҳаётининг асосини ташкил этиши керак. Янги давр ва унинг ўзгаришларга бой ҳаёти эвди ҳар бир кишининг психик ходисалар қонуниятларини билиш ва шунга мос тарзда оқилона ва омилқорона иш юритиш заруратини талаб қилмоқца.

Псюгологаюшнг предмети

«Психология» сўзи иккита грек сўзларидан — «*псуке*» — жон, рух ва «*логос*» — таълимот, илм сўзларидан иборат бўлиб, анъанавий маънода инсон рухий дунёсига алоқадор барча ходисалар ва жараёнлар унинг предмети ташкил этади. Бошқача қилиб айтганда, психологиянинг предмети ҳар биримизнинг ташки оламини ва ўз-ўзимизни билишимизнинг асосида ётган жараёнлар, ходисалар, ҳолатлар ва шаклланган ҳислатлар ташкил этади. Психология бўйича адабиётларда унинг предмети қисқача қилиб, психикадир, деб таъриф беришади. Психика — бу инсон руҳиятининг шундай ҳолатики, у ташки оламини (ички рухий оламини ҳам) онгли тарзда акс эттиришимизни, яъни билишимиз, англашимизни таъминлайди. Лекин бу қисқа таърифлардан психикага алоқадор жараёнлар оннинг акс эттириш шакллари экан, деган юзаки хулосага келиш нотўғри бўлади. Чунки инсон психикаси ва унинг рухий оламига алоқадор ходисалар ва жараёнлар шу қадар мураккаб ва хилма-хилки, биз баъзан ўз-ўзимизни ҳам тушунмай қоламиз. Шунинг учун ҳам одамларнинг билимдонлиги нафақат ташки оламда рўй бераётган объектив ходисалар моҳиятига алоқадор билимлар мажмуига эга бўлиш билан, балки ҳаётда муносиб ўрин эгаллаш, ўз ички имкониятлари ва салоҳиятидан самарали фойдаланган ҳолда фаолиятини оқилона ашқил этишнинг барча сирларидан бохабар бўлиш, ўзига ва ўзгаларга таъсир кўрсатишнинг усулларини билиш ва улардан ўз ўрнида умумий фойдаланишнинг назардотутиди. Психологик билимдонликнинг мураккаблиги айнан шундаки, атрофимиздаги нарсалар ва ходисаларнинг моҳиятини бевосита ҳис қилиб билишимиз мумкин, лекин психик ҳаётга алоқадор бўлган жараёнларни, ўзимизда, миямиз, онгимизда рўй бераётган нарсаларнинг моҳиятини бевосита биламиз. Масалан, ўртокларимиздан бири бизга ёқди, доимо бизда яхши, ижобий таассурот қолдира олади, лекин унинг у ёки бу хатти-ҳаракатларини бевосита кўриб, баҳолаб, таҳлил қилмасак-да, унга нисбатан ҳис қилаётган меҳримизни, узоккўришмай қолганимизда уни соғинаётганлигимиз билан боғлиқ ҳисни бевосита

**ПСИХИКАНИНГ НАМОЁН БЎЛИШ ШАКЛЛАРИ ВА
УЛАРНИНГ ЎЗARO BOғЛИҚЛИГИ**

ПСИХИК ЖАРАЁНЛАР	ПСИХОЛОГИК ҲОЛАТЛАР	ШАХСНИНГ ХУСУСИЯТЛАРИ
БИЛИШ ЖАРАЁНИ	ҲИССИЙ- ИРОДАВИЙ	ИНДИВИ- ДУАЛЛИК
<i>сезгилар</i>	<i>эмоциялар</i>	<i>йўналишлар</i>
<i>идрок</i>	<i>этиқодлилиқ</i>	<i>темперамент</i>
<i>хотира</i>	<i>бардамлик</i>	<i>характер</i>
<i>тафаккур</i>	<i>тетиклик</i>	<i>қобилиятлар</i>
<i>хаёл</i>	<i>апатия</i>	<i>иқтидор</i>
<i>нутқ</i>	<i>қизиқувчанлик</i>	<i>ақлий салоҳият</i>
<i>диққат</i>	<i>ҳайратланиш</i>	<i>хулқ отивацияси</i>
	<i>ишончлилиқ</i>	<i>иш услуби</i>
	<i>ижодий руҳланиш</i>	<i>масъулият</i>

Психологияни фан сифатида шаклланишининг кисқача тарихи

Агар психологик фикр тарихига назар ташлайдиган бўлсак, унинг қадим ўтмишларга бориб тақалашини эътироф этиш мумкин. Чунки одамзот ўзини ўзгалардан, атроф-муҳитдан айри англай бошлаган даврдан бошлаб, унда ўзига хос рухий ҳолатлар ва жараёнлар тўғрисида тасаввурлар шакллана бошлаган. Лекин ана шу тасаввурлар ва тушунчаларни яхлит тизимга солиб, унинг қонуниятлари тўғрисидаги дастлабки уринишлар унинг фан сифатида шаклланишининг ибтидосигатўғри келади.

Умуман рух ҳақидаги ғоялар қадимдаёқ Сукрот, Платон, Арастуларнинг фалсафий қарашларида шаклланган. Демак, бирламчи психологик қарашлар фалсафа негизида пайдо бўлган эди. Буюк алломалар асарларида жон ва рух ҳақидаги қарашлардан таъсирланган бошқа олимлар, бири-бирига навбатда, файласуф олимлар табиат, жамият ва инсон тафаккури хусусида асарлар яратганда, инсон руҳиятига ҳам эътибор қаратишни ўзларига одат қилиб оддилар. Шу боис ҳам психологияни ҳақли равишда фалсафа негизида шаклланган фан дейиш мумкин.

Кейинчалик бошқа фан соҳалари, айниқса, тиббий-биологик изланишларда инсон ва унинг мураккаб тузилиши, рухий ҳаётга қизиқиш ортиб борган сари секин-аста исхик жараёнларнинг ҳам яхлит бир тизими бўлиши ва уни ҳам фаннинг ютуқларидан фойдаланган ҳолда ўрганиш мумкинлиги ғояси пайдо бўлди. Қолаверса, XIX асрнинг иккинчи ярмига келиб, инсон руҳияти тўғрисидаги психологик ҳамда фалсафий қарашлар билан табиий-илмий (анатомик*физиологик, биологик, биохимик ва бошқалар) қарашлар ўртасида тафовутлар чиккани сари унинг алоҳида фан сифатида шаклланиши зарурати ортиб борди. Олимлар орасида айнан инсон рухий олами изчил ва тизимли ўрганишга эҳтиёж пайдо бўлди.

XIX аср охирида, аниқроғи, 1879 йилда немис олими **Вилгелм Вундт** Лейбниц университетидан дунёда биринчи экспериментал психологик лабораторияга асос солдики, унда ўтказилган юзлаб тажрибалар ва экспериментлар психологянинг ҳам алоҳида фан сифатида ўзини кўрсатишга ҳақли эканлигини исботлади. Айнан шу инсоннинг, Вундтнинг, психология илми

мактабини яратганлигида ҳам маъно бор. Чунки Вундт тиббиёт фани бўйича ҳам мукамал билимларга эга бўдди, кейин физиология соҳасида муваффақиятли ишлади, сўнгра фалсафага берилиб кетди. Балки, айнан бир қатор фанларни — ҳам гуманитар, ҳам табиий фанлар асосларини яхши билгаюгаги объектив сабаб бўлгандирки, олим одам психологаяси, унда рўй берадиган жараёнлар — оддий сезишдан тортиб, мавҳум тафаккурғача бўлган жараёнларни, ҳиссий ҳолатларни амалий тарзда экспериментларда ўргана бошлади. Унинг мақсади — энг аввало инсон онгини ташкил этувчи соф элементларни ажратиб олишдан иборат эди. Шунинг учун ҳам психологияда у асос солган йўналиш *структурализм* деб номланди.

Вундтнинг таъсири шу қадар бўддики, ер куррасининг бошқа бир томонида — Америка Қўшма Штатларида *функционализм* деб номланган яна бир йўналиш пайдо бўлди. Э. Титченер асос солган бу йўналиш вакиллари нафақат кўзга кўринмас онг тизими элементлари, балки кўз билан кўриш мумкин бўлғак-вафолият натижаларига асосланган белгилар асосида ҳам инсон хулқ-атвориға баҳо бериш мумкинлигини исботладилар. Бошқа бир йирик америкалик психолог В. Жеймснинг тадқиқотлари амалий аҳамиятга молик бўлддики, энди у дадил психологияни онг элементлари эмас, балки онг фаолиятини ўрганувчи фан деб таърифлай бошлади. Онг динамик, ҳаракатдага, ўзгарувчан яхлит тузилма бўлиб, унинг намоён бўлишида тананинг шарт-шароитлари, унинг фаоллиги муҳим рол ўйнайди. Шунинг учун ҳам бу икки тузилмалар одамнинг янги шароитларға мослашуви ва умуман ташқи муҳитда ўз ўрнини топишға имкон беради.

Юқоридаги фикрлар таъсирида XIX асрнинг охирларида бугун ҳам ўз аҳамиятини йўқотмаган *бихевиоризм* оқими пайдо бўлди. Э. Торндайк ва Д. Уотсонлар асос солган ушбу йўналиш вакилларининг асосий ғоялари шундан иборат бўддики, улар психологиянинг предмети нафақат онг ёки нафақат фаолият, балки *хулқ-ош/*>, деб асослади. Хуяқ у ёки бу хатти-ҳаракатлар, амаллар, рсакцияларда ифодаланиб, ташқи таъсир-стимулға боғлиқдир. Шунинг учун ҳам одам ва унинг психологиясини билкш учун ўша ПАСИр кўрсатувчи ва таъсирланган хулқ ўрганилиши керак. Ёу п.лн .шлц бизнинг хозирги шароитимизда ҳам ишлаб чиқариш-ШКИЛ этишдв, таълим беришдава психотерапияда инобатға ОЛИНДОИ, улар ўтказган машҳур «5—Е» формуласи бизнинг

шароитларда ҳам таъсир кўрсатиш техникасида инобатга олинди, улар ўз долзарблишни йўқотгани йўқ.

Психология фан сифатида шаклланиб, унда олимлар қарашлари шаклланиб борган сари, рухий кечинмалар табиатини негиздан, ич-ичидан ўрханишга эҳтиёж пайдо бўлди. XX асрнинг бршларида пайдо бўлган *психоаналю* йўналиши фандага айнан шу камчиликни бартараф этиш мақсадида пайдо бўлди. Классик психоанадизнинг асосчиларидан бўлган австриялик олим Зигмунд Фрейд психология нафақат онг соҳасини, яъни бевосита одам томонидан англанадиган хулқ-атвор шаклларини, балки онгсизликка алоқадор ходисаларни, яъни реал шароитда инсон ўзи англаб етолмайдиган ходисалар табиатини ҳам ўрганиши лозим деган ғояни илгари сурди.

Фрейд иккита асосий нарсага эътиборни қаратди:

Биринчи. Ҳар қандай психик жараён ёки ҳолат онгли, онголди ва онгсиз босқичларда ёки ҳолатларда рўй беради. Шахс тизимида ҳам бу учала босқичнинг ўрни бўлиб, улар «Ид (у) Эго (Мен) ва Суперэго (Мендан олий)» бўлаклардаифодаланади. Ид — психик энергиянинг ўзига хос захира жойи бўлиб, ундаги жараёнлар инсон томонидан англанмайди, лекин онгли ҳаётгауларнингтаъсири катта. Эго — ташки олам билан боғланган, унинг таъсирларига берилувчан шахс хусусиятларини ўзида мужассам этади ва доимо «Ид»ни сиқиб чиқаришга ҳаракат қилади. Шахс камол топиб борган сари, жамият меъёрларини ўзлаштириб боргани сари «Ид»га тобеликдан қугулиб боради, лекин охиригача бунинг удасидан чиқа олмайди. «Суперэго» ўз навбатида «Эго»даги мавжуд ижтимоий тасаввурлар ва хулқий одатлар таъсирида ривожланади. Яъни, одам кичшшк жамиятида яшаган сари ундага эътикод, идеаллар, виждонига ҳавола ҳислатлардир. Инсонда юқоридагиларнинг қай бири кундалик хулқмеъёрларида устувор бўлишига қараб, унинг жамиятдаги ўрни белгиланади.

Иккинчи. Инсон хулқ-атворини ва унинг амалларини бошқариб турадиган психик энергия борки, у шахснинг киёфасини белгалайди. Бошқача қилиб айтганда, эҳтиёжларни қониктиришга ундовчи кучлар — либидо энергияси ҳамда агрессив энергиялар мавжуддир. Бу кучлар шахснинг маънавий ва ақлий салоҳиятини таъминлаш мақсадида ясихик қувватни тақсимловчи механизм ролин уйнайди. Одатдахидкираш, доимий ҳавотирланиш, психоломоционал қоникмаслик каби омиллар ана шу тақсимотнинг номувофиклигидан келиб чиқади.

Фрейдизмнинг жаҳон илми ва амалиёти учун таъсири шу қадар бўлдики, унинг издошлари — жамоадаги ёки гуруҳий онгсизлик ҳолатини илгари сурган К. Юнг ва индивидуал психологияни тарғиб этган А. Адлер ва уларнинг издошлари бу концепцияни янада ривожлантиришга ўз ҳиссаларини қўшдилар. Бу назария ва концепция ҳанузгача шахс психологиясини ўрганишда асосийлардан, психоанализ эса психотерапиянинг асосий методларидан бирига айланди.

Юқорида таъкидланган структурализм, функционализм, бихевиоризм, фрейдизм оқимлари жаҳон психология илмининг шаклланишига асос бўлган бўлса, улар таъсирида шаклланган бошқа ўнлаб йўналишлар — ассоциатив психология, гештальтпсихология, гуманистик психология, экзистенциал психология, когаитивизм, рамзий-символик интеракционизм қабилар унинг қатор масалаларини ҳал қилишга ўз ҳиссасини қўша олди. Энг муҳими — XX асрга келиб, психологиянинг татбиқий соҳалари пайдо бўлдики, энди қўлга киритилган ютуқлар бевосита таълим, тарбия, саноат, бизнес, маркетинг хизматлари, бошқарув, соғлиқни сақлаш, ҳуқуқбузарликнинг олдини олиш соҳаларига дадил жорий этила бошланди. XXI асрнинг биринчи йилига келиб, психология назарий, таҳлилий фандан бевосита амалиётнинг эҳтиёжларини қондирувчи татбиқий фанга айланди. Бугун бозор муносабатларига босқичма-босқич ўтилаётган Ўзбекистон мисолида ҳам психология фанининг жамиятни эркинлаштириш ва барқарорлаштириш борасида, инсон омили имкониятларини янада юксалтириш, унинг тафаккур тарзини эркинлаштириш жараёнида роли ортиб бормокда. Лекин у бу юксак вазифаларни бир ўзи, ўз тадқиқот методлари ёки тўплаган эмпирик материалларигагина таяниб бажара олмайди. Бу ўриндаги фанлар кооперацияси ва бошқа турдош фанлар билан бевосита алоқаси амалий аҳамиятга эга бўлади.

Психологиянинг фанлар тизимида тутган ўрни

Психология яхлит ва мустақил фан сифатида одамларда гуманистик менталитетнинг шаклланишига хизмат қилгани учун ҳам унинг ушбу йўналишдаги муаммоларни маълум маънода ўрганадиган барча фанлар билан бевосита алоқасини **муҳим** аҳамият касб этади. Булар биринчи навбатда ижтимоий-гума-

нитар фан соҳалари бўлиб, психологиянинг улар орасидаги мав-кеи ўзига хос ва етакчидир.

Энг аввало унинг *фалсафа* ва охири пайтларда шаклланиб, ривожланиб бораётган ижшмой фалсафа қисми билан бўлган ало-қаси хусусида. Бу алоқа иккала фаннинг инсон ва унинг ҳаёти мо-хиятини тўла англаш ва ривожланиш тенденцияларини белгилашда-ги ўрни ва аҳамиятидан келиб чиқади. Табиат, жамият ва инсон тафакқурининг ривожланишига оид бўлган умумий қонуниятлар ва тамойилларни психология фалсафанинг базасидан олади ва шу би-лан бирга ўзи ҳам инсон онги ва тафакқури қонуниятлари соҳаси-даги ютуқлари билан фалсафани бой маълумотларга эга бўлишига ёрдам беради. Шунини алоҳида таъкидлаш жоизки, мустақиллик маф-қураси ва миллий онгнинг шаклланишига тааллуқли умумий илмий қонуниятларни излашда ҳам юртимиз шароитида бу иккала фан — фалсафа ва психологиянинг ҳамкорлиги бевосита сезилмоқда. Бу боғлиқлик аввало янгича тафакқур ва дунёқарашни шакллантириш муаммоси кўндаланг турган тарихий даврда миллий истиқлол ғояла-рини юртдошларимиз онги ва шуурида шакллантириш каби долзарб вазифани бажаришга хизмат қилмоқда.

Социология фани ҳам янгича ижтимоий муносабатлар шарои-тида ўз тараққиётининг муҳим босқичига ўтган экан, психожъ-гия ушбу фан эришган ютуқлардан ҳам фойдаланади, ҳам улар-нинг кўлами кенгайишига баҳоли қудратхизмат қилади. Айниқ-са, психологиядан мустақил равишда ажралиб чиққан, бугунги тараққиёт давримизда алоҳида аҳамият касб этган ижтимоий пси-хологиянинг социология билан алоқаси узвий бўлиб, улар жами-ятда ижтимоий тараққиёт ва прогрессни таъминлаш ишига хиз-мат қилади. Қолаверса, ҳуқуқий, демократик давлат қуриш иши-ни собитқадамлик билан амалга ошираётган Ўзбекистон аҳолиси-нинг ҳуқуқий маданиятини ва демократик ўзгаришларга психоло-гик жиҳатдан тайёрлигини "амалда" таъминлаш, бу соҳада мун-тазам тарзда ижтимоий фикр ва инсонлар фикр ва қарашларида-ги ўзгаришларни ўрганиш, башорат қилиш ва тараққиёт мезон-ларини ишлаб чиқишда иккала фанлар методологияси ва метод-ларини бирлаштириш татбиқий аҳамият касб этади.

Педагогика билан психологиянинг ўзаро ҳамкорлиги ва алоқа-си анъанавий ва азалий бўлиб, уларнинг ёш авлод тарбиясини

замон талаблари руҳида амалга оширишдаги роли ва нуфузи ўзига хосдир. Республикамизда амалга оширилаётган янги «Таълим тўғрисида»ги қонун ҳамда «Кадрлар тайёрлашнинг миллий Дастури»ни амалга ошириш ҳам икки фан ҳамкорлиги ва ўзаро алоқасини ҳар қачонгидан ҳам долзарб қилиб қўйди. Миллий дастурда эътироф этилган янгича моделдаги шахсни камол топтириш, унинг чуқур билимлар соҳиби бўлиб етишиши, баркамоллигини кафолатловчи шарт-шароитлар орасида янги педагогик технологияларини таълим ва тарбия жараёнларига татбиқ этишда педагогиканинг ўз услуб ва қоидалари етарли бўлмайди. Шунинг учун ҳам психология у билан ҳамкорликда ёш авлод онгининг таълим олиш даврларидаги ривожланиш тенденцияларидан тортиб, токи янгича ўқитиш технологияларини бола томонидан ўзлаштирилиши ва ундаги ақлий ҳамда интеллектуал қобилиятларга нечоғлик таъсир кўрсатаётганлигини ўрганиш, шу асосда ишни ташкил этиш психологиядаги методларни дидактик методлар билан уйғунлаштиришни тақозо этади. Айниқса, маънавий баркамоллик тамойилларини мактабда ва янги типдаги таълим муассасаларида жорий этиш ҳам шахс психологиясини теран билган ҳолда ўқитишнинг энг илюз ва замонавий шакллари амалиётга татбиқ этишни назарда тутди.

Табиий фанлар: биология, физиология, химия, физика ва б.к. психик ҳодисалар ва жараёнларнинг табиий физиологик механизмларини тушуниш ва шу орқали уларнинг кечиши қонуниятларини объектив ўрганиш учун материал беради. Айниқса, бош миянинг ҳамда марказий асаб системасининг психик фаолиятларини бошқаришда ва уларни мувофиқлаштиришдаги ролини эътироф этган ҳолда психология фани табиий фанлар эришган ютуқлар ва улардаги тадқиқот услубларидан омилкорона фойдаланади. Масалан, шахс қобилиятларини диагностика қилиш унинг туғма лаёқатлари ҳамда орттирилган сифатларини бир вақтда билишни тақозо этгани сабабли, ўша табиий лаёқатнинг хусусиятларини аниқлашда психофизиологиянинг қатор усулларидан (мия асимметрияси қонунлари, мия биоритмларини ёзиб олиш, нейродинамик ҳодисаларни аниқлаш, қон айланиш ва тана ҳароратини ўлчаш методлари) ўз ўрнида фойдаланади ва биология, анатомия, физиология, нейрофизиология каби фанларнинг шу қунгача эришган ютуқларидан фойдаланади. Шунинг учун табиий фанлар соҳасида эришилган барча ютуқлар психологиянинг предметини мукамалроқ ёритишга ўз ҳиссасини қўшган.

Жибернетка фани соҳасидаги эришилган ютуқлар психология учун ҳам аҳамиятлин ва зарур бўлиб, у инсон шахсининг ўз-ўзини бошқариш ва психик жараёнларни такомиллаштириш борасида ахборотлар технологияси ва кибернетика томонидан қўлга киритилган ютуқлар ва тадқиқот методлари, махсус дастурдан ўз ўрнида фойдаланади. Айниқса, маълумотлар асри бўлган XX ва ҳар бир алоҳида маълумотнинг кадр-қиммати ошиши башорат қилинган XXI асрда глобал информацион жараёнлар ва янга илюр технологияларни моделлаштириш борасида психологоя ҳамда кибернетика ҳамкорлигининг салоҳияти янада ортади. Масалан, оддий мулоқот жараёуши янада такомиллаштириш, ҳар бир сўзнинг шахслараро муносабатлардаги таъсирчанлигини ошириш мақсадида ҳамда ана шундай ижтимоийфаолиятжараёшдашахстизиминитакомилдаштиришцаат^^ кибернетгас моделларидан ўринли фойдаланиш замонавий психологоянигв жамиятдаги ўрни ва ролини оширади, махсус компьютер дастурларининг кенг қўлланилиши инсон мияси ва рухий олами сирларини тез ва аниқ ўрганишни кафолатлайди.

Техника фанлари билан психологиянинг ўзаро алоқаси ва ҳамкорлиги айниқса, аср охирига келиб яққол сезилмоқда. Бир томондан мураккаб техникани бошқарувчи инсон онги муаммосини ечишда, иккинчи томондан, психик ҳаётнинг мураккаб қирраларини очишда махсус техник воситалардан фойдаланиш зарурати бу икки йўналишнинг эришган ютуқларини бирлаштиришни назарда тутди. Масаланинг яна бир алоҳида томони ҳам борки, у ҳам бўлса, техника прогрессига интилаётган бир вақтда мураккаб техника ва машиналар билан «мулоқот» қилаётган шахс фаолиятини янада мукаммаллаштириш ва унинг имкониятларига мослаш масаласи ҳам ана шу ҳамкорликда ҳал қилиниши лозим бўлган масалалар. Айниқса, мустакил Ўзбекистон учун мураккаб замонавий техника сир-асрорларини биладиган, унинг жамият ва фан раванқига хизматини таъминлаш қанчалик долзарб бўлса, ана шутехникага ҳар бир оддий фуқаро онга, тафаккури ва қобилиятларини мослаштириш ва «одам-машина» диалогининг энг самарали йўллари ни излаб топиши жуда муҳим. Техника билан бемалол «тиллашадиган» малакали мутахассислар тайёрлаш борасида ҳам техника фанлари педагогика ва психология фанлари методларидан фойдалана олсагина, муваффақиятга эришади.

йриссдаёғ билан психологиянинг ўзаро алоқаем ва ҳамкорлиги ҳам XX асрнинг янгилнкяаридан бўлиб, айниқса, §шор муносэбзгт-

ларига боскичма-боскич ўгиш шароитида иқтисодий онг ҳамда иқтисодий хулқнинг ўзига хос намоён булиш қонуниятларини ўрганишда иккала фан тенг хизмат қилади. Ўзбекистон Президентга И. Каримов мустақилликнинг дастлабки йилларидаёқ фуқароларда, биринчи навбатда, ёшларда янғача иқтисодий тафаккур шаклланишининг жамият иқтисодий тараққиётидага аҳамиятига эътиборни қаратган эдилар. Демак, янги давр шахсини тарбиялаш ва унинг жамиятга мослашуви масаласида психология иқтисодиёт фанида қўлга киритган ютуқлар, шгиликлар ва иқтисодий самарага эришиш омилларини ҳисобга олса, иқтисодаёт ўз навбатида иктаотдий ислохотларнинг объекти ҳамда субъекти бўлмиш инсон омилидаги барча психологик ўзгаришларни аниқдаш, таҳдил қилиш ва шу аснода башорат қилиш вазифасини ечиши керак. Бундан ташқари, менежмент, маркетинг, бошқарув сўрасидаги ҳар бир изланиш, хоҳу иқтисодчи томонидан амалга ошриладими, хоҳ психологлар томониданми, барибир, ишлаб чиқаришнинг самарадорлигини оширишда вдахснинг индивидуал қобилиятларини инобатга олиш, инсонлар ўртасидаги ўзаро муносабатларнинг сирларини мукамал билиш, инсон ресурслари масалаларига тўғри омилкорона ёндашишни тақозо этади. Бу эса ўз навбатида шахс ва гуруҳлар психологиясини билиш ва ишлаб чиқаришнинг иқтисодай омилларини одам қобилиятига мувофиқлаштиришни назарда тугади.

Юқорида таъкидланган фан тармоқлари психология бевосита узвий алоқада ривожланадиган фанларнинг асосий қисми ҳолос. Бугунги кунда ҳар бир фан ривожини учун инсон омилини ҳисобга олиш зарур экан, психология ўша барча фанлар билан алоқада ва ҳамкорликда ривожланади.

Юқоридаги фикрлар ва психология бевосита алоқадор бўлган фанларнинг характериға боғлиқтарзда бугунги кунда психологиядан нисбатан алоҳида бўлиб ажралиб чиққан тармоқлар тўғрисида ҳам фикр юритиш мумкин.

Психологояюшг тармоқлари

Психологиянинг алоҳида тармоқларини дифференциация қилиш энг аввало ишяаб чиқаришдаги инсон фаолияти кечадиган соҳалар ва уларнинг вазифаларидан келиб чиқади. Ҳозирги даврга келиб психологояни инсон шахси ҳақидаги энг муҳим

АҚШ ва Россиядаги баъзи психологик тармоқлар

Америка Қўшма Штатларида	Россияда
Муҳандис-психолог. Одам-техника тизимидаги ўзаро муносабатлар хусусида билимларга эга бўлиб, техник мосламаларни ишлаб чиқишда иштирок этади.	Муҳандис-психолог. Одам ва техника ўзаро муносабатларига оид психологик муаммолар билан шуғулланади.
Маслаҳатчи-психолог. Шахсий муаммоларни ҳал қилиш юзасидан тавсиялар бериб, тестлар ўтказиши.	Сиёсий-психолог. Сиёсий тузилмалар аъзоларига психологик маслаҳатлар бериш, сиёсий дастурларни ишлаб чиқишда иштирок этади.

Америка Қўшма Штатларида	Россияда
Маданият масалалари бўйича психолог. Турли маданий муҳит шароитидаги одамлар ижтимоий хулқини солиштирма таҳлили билан шуғулланади.	Тиббиётчи психолог. Тиббий масканларда психологик профилактика ва психогигиена масалалари билан шуғулланиб, беморларнинг психологик хусусиятларини ўрганади.
Клиник психолог. Терапия ва беморларнинг ҳиссий эмоционал кечинмалари масалаларини ўрганади.	Психология ўқитувчиси. Психологиянинг турли аспектларига оид маърузалар ўқийди.
Ишлаб чиқариш ва саноат психологи. Ишлаб чиқариш шароитларини такомиллаштириш ҳамда ходимларни танлаш масалаларини ўрганади.	Тренер-психолог. Мулоқот малакалари ошириш, шахннинг ўз имкониятларини такомиллаштириш бўйича тренинглар ўтказиши.
Саломатлик психологияси бўйича мутахассис. Одамларни соғлом турмуш тарзига ўргатиш ва турли касалликларнинг олдини олишга ўргатади.	Мактаб психологи. Мактабдаги ўқув жараёнига оид муаммолар билан шуғулланиб, ўқувчилар, ота-оналар ва ўқитувчиларга психологик маслаҳатлар беради.
Истеъмолчилар психологияси бўйича мутахассис. Товарларнинг эмоционал жиҳатдан истеъмолбоплигини баҳолайди ва ўрганади, маркетинг, реклама ва молларнинг товар қиёфасига оид муаммоларни ўрганади.	Менежмент соҳасидаги психолог. Махсус маслаҳатлар, менежерларни ўқитиш ва тайёрлаш бўйича тренинг-семинарлар ташкил этиш, ташкилотларда ахборотлар алмашинувининг психологик томонларини ўрганади.
Тараққиёт психология бўйича мутахассис. Инсон туғилишидан то қаригунича бўлган тараққиёт даврининг психологиясини ўрганади.	Реклама соҳасидаги психолог. Реклама маҳсулотлари тайёрловчиларга маслаҳатлар беради.

<p>Психометрия бўйича мутахассис. Тестлар, сўровномалар ва бошқа психологик текширув воситаларини стандартлаштириш ва ишлаб чиқиш, маълумотларни статистик таҳлил қилиш ва тест натижаларини қайта ишлаш.</p>	<p>Болалар психологи. Бола тараққиёти масалалари билан шуғулланиб, ота-оналарга маслаҳатлар беради ва болаларни мактабга тайёрлайди.</p>
<p>Ижтимоий психолог. Шахснинг установакалари, дунёқараш ва биддиятларини, ижтимоий гуруҳлараро муносабатларни, лидерлик масалаларини ўрганади.</p>	<p>Хуқуқшунос психолог. Суд-психологик экспертизалар жараёнида қатнашади, хуқуқшуносликка оид жараёнларнинг психологик таъминоти билан шуғулланади.</p>
<p>Қиёсий психология. Турли тоифадаги ҳайвонлар хулқини қиёсий тарзда лаборатория шароитида ўрганади, одам ва ҳайвон хулқиға оид умумийликларни асослайди.</p>	<p>Психофизиолог. Инсондаги психологик ва физиологик жараёнларнинг хусусиятларини ўрганади.</p>
<p>Психофизиолог. Инсон хулқининг биологик асосларини ўрганади.</p>	<p>Ижтимоий психолог. Кичик гуруҳлар ва жамоалар ривожланиши ва психологиясини ўрганади.</p>
<p>Мактаб психологи. Муваффиқиятли ўқишга халақит берувчи омилларни диагностика қилади.</p>	<p>Зоопсихолог. Олий тоифали ҳайвонлар хулқ-атворини ўрганади.</p>
<p>Эко-психолог. Инсон эҳтиёжларига мос тарзда турар жойлар ва биноларни лойиҳалаштиришга ёрдам беради.</p>	<p>Саломатлик психологияси бўйича мутахассис. Психогигиена ва психопрофилактика, турмушдаражасини ошириш масалалари билан шуғулланади.</p>

Жадваддан кўриниб турибдики, Америкада ҳам, Россияда ҳам деярли бир хил психологиянинг тармоқдари мавжуд ва улар ўша жамиятнинг муаммоларидаги умумийликдан келиб чиқади. Бирок айрим тармоқлардаги психолог мутахассиснинг бажарадиган ишлари ва мавкеида тафовутлар ва фарқлар мавжуд. Ўзбекистонда ҳам мустақиллик йилларида инсон омилига берилётган эътибор туфайли психология фани ўз ютуқларини халқ хўжалигининг деярли барча тармоқларига жорий этиш имконияти туғилди. Шу боис ҳам бугунги кунда мактаб психологи, саломатлик психологини тайёрлаш, реклама ва маркетинг соҳаси, бошқарув ва ишлаб чиқаришни ташкил этиш борасида фаннинг амалиётга аралашуви жараёни тезлашди. Олий ўқув юртларида тайёрланаётган психолог кадрларнинг асосий сифат белгиси ҳам уларнинг амалиётда ўз билимларини татбиқ эта олиш малакаси билан аниқланмоқда. Демак, XXI аср психологияси ўзининг татбиқий характери билан ажралиб туради ва унинг тармоқлари ривож ва самарадорлиги илмий ва назарий билимларнинг нечоғли халқ хўжалигининг турли тармоқларига жорий этилиши билан изоҳланади.

Қуйида бизнинг шароитимизда ривож топаётган ва амалий туюлаётган психология тармоқларининг кискача тавсифлариникелтирдик:

— *педагогик психология* — кишига таълим ва тарбия беришнинг психологик қонуниятларини ўрганишни ўз предмети деб билади, Ўзбекистонда Кадрлар тайёрлашнинг миллий Дастурида белгиланган вазифаларни амалга оширишнинг психологик таъминотини ҳаётга жорий этади;

— *ёш даврлари психологияси* — турли ёшдаги одамларнинг туғилгандан то умрининг охиригача психик ривожланиш жараёнини, шахснинг шаклланиши ва ўзаро муносабатлари қонуниятларини ўрганади;

— *ижтимоий психология* — одамларнинг жамиятдаги биргалликдаги иш фаолиятлари натижасида уларда ҳосил бўладиган тасаввурлар, фикрлар, эътиқодлар, ҳиссий кечинмалар ва хулқатворларни ўрганади;

— *меҳнат психологияси* — киши меҳнат фаолияти психологик хусусиятларини, меҳнатни илмий асосда ташкил этишнинг психологик жиҳатларини ўрганади;

— *муҳандислик психологияси* — автоматлаштирилган бошқарув системалари операторларининг фаолиятини, «одам-техника» ўрта-сида функцияларни тақсимлаш ва мувофиқлаштиришнинг хусу-сиятларини ўрганеди;

— *юридик психология* — ҳуқуқ системасининг амал қилиши билан боғлиқ масалаларнинг психологик асосларини ўрганеди;

— *ҳарбий психология* — кишининг ҳарбий ҳаракатлар шароитида намоён бўладиган ҳулқ-атворини, бошлиқлар билан ижро этувчилар ўртасидаги-муносабатларнинг психологик жиҳатларини ўрганеди;

— *савдо психологияси* — жамиятда тижоратнинг психологик шароитлари, эҳтиёжнинг индивидуал, ёшга рид, жинсга оид хусу-сиятларини, харидорга хизмат кўрсатишнинг психологик омилла-рини аниқлайди, модалар психологияси каби масалаларини кўради;

— *тиббий психологияси* — шифокор фаолияти психология-сини, бемор ҳулқ-атворининг психологик жиҳатларини ўрганеди.

Шунингдек, психологияда этнопсихология, оилавий ҳаёт психологияси, бошқарув психологияси, шахс психологияси, раҳ-бар психологияси, психодиагностика ва бошқа кўплаб соҳалари мавжуд.

Мавзу юзасида адабётлар рўйхатн

- 1 И.А. Каримов. Ўзбекистон XXI аср бўсағасида... -Т., 1998.
- 2 И.А. Каримов. Баркамол авлод — Ўзбекистон тараққиётининг пойдево-ри. -Т., 1997.
- 3 Гамезо М.В, Домашенко И.А. Атлас по психологии.-М.,198&
- 4 Гиппенрейтер Ю.Б. Введение в обвдую психологию. Курс лекций. - М., 1996.
- 5 Годфруа Ж. Что такое психология. - Т. 1. Гл.5. М., 1992.
- 6 Грановская Р.М. Элементы практической психологии. СПб, 1997.
- 2 Епдольцев Ю^ Знакомимся с университетом. СПб, 1996.
- 8 Климов ЕА Основм психологии. Учебник.-М., 1997.
- 9 Психология. Под ред. А.А. Крнлова. -М., 1998.
- 1й Немов Р.С. Психология. - Кн.1. -М., 1998.
11. В.М. Каримова. Ижтимоий психология асослари. -Т, 1994.
12. В. Каримова, Ф.Акрамова. Психология. Маърузалар матни.- Т., 2000.
13. Прикладная социальная психачогия. Учебное пособие.-М.,1998.
14. Практическая психодиагностика. Методики и тестн.-Самара, 1998.

Психологоянимғ методлари ва уларни амалиётга татбиқ этиш

Психологаймимг асоснй методларм. Аник изланиш предметига эга бўлган хар қандай фан ўша предметнинг моҳиятини ёритиш ва материаллар тўплаш учун махсус усуллар ва воситалардаН фойдаланади ва улар фаннинг методларн деб юритилади. Фаннинг салоҳияти ва обрўси ҳам биринчи иавбатда ўша методлар ёрдамида тўпланган маълумотларнинг ишончилигн ва валиддилиғига боғлиқ бўлади. Бу фикрлар бевосита психологияга ҳам алоқадор бўлиб, методлар масаласи бу фанда жуда катта аҳамиятга молик масала сифатида қаралади. Чунки юқорида таъкидлаганимиздек, психик ходисаларни бевосита қўл билан ушлаб, кўз билан илғаб, кулоқ билан сезиш қийин. Лекин жуда кўплаб фанлар билан фаол ҳамкорлик шунга олиб келганки, психологиянинг хар бир тармоғи ўз вазифаларини ечиш ва маълумотларга эга бўяиш учун кўплаб методларни синовларданўтказиб, энг ишончли ва мукамалларини сақлаб қолган.

Математик статистика ва эҳтимоллар назариясининг психология соҳасида қўлланилиши ва унда эришилган муваффақиятлар аввало хар бир методнинг ишончлилик даражасини аниқлаш, қолаверса, тўпланган маълумотларнинг қай даражйда асосли ва валид эканлигини исботлашга ёрдам беради.

3-жадвалда асосий психологик методлар ва уларни қўллаш шакллари келтирилган.

Жадвалда келтирилган методлар ёрдамида тадқиқотчи ёки кизикқан шахс у ёки бу психик жараён, ҳолат ёки шахс хусусиятлари тўғрисида бирламчи маълумотлар тўплади, тўпланган маълумот яна таҳлил қилинади ва махсус тарзда ишлатилиши мумкин. Ҳавола этилаётган методлар туркуми Р.С. Немовнинг «Психология» (1996 й.) китобидан олинган ва улар амалиётда ишлатилаётган энг асосий методлар ҳисобланади.

Психологиянинг асосий методлари

АСОСИЙ МЕТОДЛАР	Асосий методларнинг вариантлари
КУЗАТИШ МЕТОДИ	Ташқи (объектив кузатиш) Ички (субъектив, ўз-ўзини кузатиш) Эркин кузатув Стандартлаштирилган Гуруҳ ичида кузатиш Гуруҳ ташқарисида кузатиш
СЎРОҚ МЕТОДИ	Оғзаки сўроқ Ёзма сўроқ Эркин сўроқ (суҳбат) Стандартлаштирилган сўроқ
ТЕСТЛАР МЕТОДИ	Тест-сўров Тест-топшириқ Проектив тест Социометрик тест
ЭКСПЕРИМЕНТ	Табиий эксперимент Лаборатория эксперименти
МОДЕЛЛАШТИРИШ	Математик моделлаштириш Мантиқий моделлаштириш Техник моделлаштириш Кибернетик моделлаштириш

Кузатиш методи

Бу усул энг табиий ва ҳаётий методлар жумласига кирди. Чунки биз ҳаётда ўрганган кўп одатларимиз, ҳаракатларимизнинг асосида ўзининг билиб-билмай кузатган, хотирамизда шу тарзда олиб қолган маълумотларимиз ётади. Илмий нуқтаи назардан эса кузатувнинг турлари ва босқичлари фарқланади.

^ашқи кузатув мохиятан кузатилувчи хулқ-атворини бе-
 воо|та ташқаридан туриб кузатиш орқали маълумотлар тўплаш
 усу|идир. Усулнинг ўзига хослиги шундаки, тадқиқотчи ку-
 зат|яувчининг фаолиятига аралашмаган ва унга халақит бер-
 мағ^а таРЗД> унинг ташқи хулқ-атвори, нутқи, ўзгаларга му-
 нос^а батини «зимдан кузатиб», қайд қилиб боради. Кузатиш-
 ни|Г икки асосий тури бўлиб, ташқи-объектив кузатиш ва
 ичк^а ~ ~ Ў³-Ў³ни кузатиш фарқпанади. Ўз-ўзини кузатиш би-
 ров^а дарни ташқаридан кузатишдан фарқни, одамнинг ўзида
 кеч^а етган бирор ўзгариш ёки ходисани шахсан ўрганиши мак-
 сад^а маълумотлар тўплаш ва қайд этиш усулидир. З^а/ши ку-
 зат^аув кўпинча бирор ижтимоий ҳодиса ёки жараённи ўрга-
 ни^а мақ - сад К^алиб Кўйилганда қўлланилади. Масалан, байрам
^аасида аҳолининг кайфиятини билиш мақсадида кузатув
 таш|сил қилинса, олдиндан махсус режа ёки дастур бўлмай-
 ди^а узатув объекти ҳам қатъий бўлиши шарт эмас. Ёки дарс
 жа^а ёнида болаларнинг у ёки бу мавзу юзасидан умумий му-
 нос^а батларини билиш учун ҳам баъзан эркин кузатиш ташкил
^ацши мумкин. *Стандартлаштирилган кузатув* эса, бунинг
 акс^а бўлиб, нимани, қачон, ким ва кимни кузатиш қатъий
 белГ^а олинади ва махсус дастур доирасидан чиқмасдан,
 куза^а 1-ув олиб борилади.
^ажтимоий ҳамда педагогик психологияда гуруҳий жараён-
 лар#^а хулқ-атворига таъсирини ўрганиш мақсадида бевос-
 сит^аз ичкаридан кузатув ташкил қилинади, бунда кузатувчи шахс
 «ша ГУРУ^а ки^а оила Х^атига табиий равишда қўшилади ва зимдан
^аузидйш ишларини олиб боради. Бу бир қарашда контрразведка-
 „идэрнинг фаолиятини ҳам эслатади. Шу йўл билан олинган маъ-
^алар бир томондан табиийлиги ва муфассаллиги билан қим-
 маГ^а бўлса, иккинчи томондан, агар кузатувчида конформизм
^ати кучли бўлса, ўзи ҳам гуруҳ ҳаётига жуда киришиб ке-
 тиб^а уйдач^а Р^а ходисаларни субъектив равишда қайд этади-
^ақлиби қилиши ҳам мумкин. Гуруҳий феноменларни ташқари-
^азутиш бунинг акси — яъни кузатувчи гуруҳга ёки кузати-
 лаётГ^а жараёнга нисбатан четда бўлади ва факат бевосита кўзи
 била^а кўрган^а эшитганлари асосида хулосалар чиқаради.
 у^ауман, кузатиш методининг ижтимоий ҳаёт, профессионал
 к^а «^аттичларни қайд қилишда сўзсиз афзалликлари бор, лекин,

шу билан бирга кузатувчикигт- дпрофессионал маҳорати, кузатув-чанлиги, сабр-қаноатига боғлиқ бўлган жиҳатлар, яна тўпланган маълумотларни субъектив равишда таҳлил қилиш хавфи бўлгани учун ҳам бироз ноқулайликлари ҳам бор, шунинг учун ҳам у бошқа методлар билан биргаликда ишлатилади. Умуман кузатиш воситасида маълумотлар тўплашга қарор қилган кимса ҳар доим ҳам аниқ кузатув объектини ажратиб олиши, ундан нималарни Кутаётганлигини тасаввур қилиши, кузатув дафтарини тутиб, кузатилаётган одам ёки гуруҳнинг фаолиятини маълум муддат давомида босқичма-босқич изчил тарзда қайд қилиб бориши, изланишлари ниҳоясида эса барча тўпланган маълумотларни психологик жиҳатдан таҳлил қила олиши керак.

Сўров методи

Одамларни сўроқ қилиш, у ёки бу билмаган ёки қизиқтирган нарсаларни сўраб ўрганиш инсонга хос хислат. Кўча-куйда кетаётгашшизда ҳам вақтни ёки кўчалар номини сўровчилар бўлади. Катта тадбирлар арафасида, мустақиллик, «Наврўз» байрамлари арафасида одамлар кайфиятларини билиш учун ҳам оддий одатий сўроқлар ўтказилиши расм бўлган. Лекин бу ҳаётий усул асихологияда ҳам фикр-ўйларни ўрганиш орқали қимматли илмий маълумотлар тўплаш воситаси сифатида қадрланади. Шунинг учун сўроқ методлари психологиянинг барча тармоқларида бирламчи маълумотлар тўплашнинг аъъанавий усулларида хисобланади. Унда текширилувчи текширувчи томонидан қўйилган қатор саволларга мухтасар жавоб қайтариши керак бўлади.

Оезаки сўроқни ёки баъзан уни оддийгина қилиб, суҳбат методи деб аталар, ўтказадиган шахс унга маълум даражада тайёр-гарлик кўргач сўроқ ўтказари. Агар мабодо унинг профессионал маҳорати ёки тажрибаси бунга етаряи-бўлмаса, сўров ўз натижаларини бермаслиги мумкин. Лекин маҳоратли сўровчи ушбу метод ёрдамида инсон рухий кечинмаларига алоқадор бўлган ноёб маълумотларни тўплаш имконига эга бўлади.

Ёзма сўроқ ёки анкетанинг афзаллиги шундаки, унинг ёрдамида бир вақтнинг ўзида кўпгина одамлар фикрини ўрганиш мумкин бўлади. Унга киритилган саволлар, улардан кутиладиган

жавоблар (ёпиқанкета), ёки эркин ўз фикрини баён этиш имкониятини берувчи (очиқ анкета) сўровномалар аниқ ва равои тилда жавоб берувчилар тушуниш даражасига монанд тузилган бўлса, шубҳасиз, қимматли бирламчи материаллар тўпланади.

Сўроқнинг ҳам *эркин ва стандартлаштирилган* шакллари мавжуд бўлиб, биринчисидан олдиндан нималар сўралиши катъий белгилаб олинмайди, иккинчи шаклида эса, хатгоки, компьютерда дастури ишлаб чиқилиб, минглаб одамларда бир хил талаблар доирасида сўроқ ўтказилиши назарда тутилади. Сўровлар ўтказилишида ҳал қйлиниши лозим бўлган энг муҳим масалалардан бири сўралувчиларни танлашдир. Чунки агар сайловолди кампанияларида ёки талаба-ёшларнинг ўз ижтимоий ҳаракатини тузиш борасидаги фикрлари ўрганилганда, табиий бир муаммо пайдо бўлади: неча кишини ва қаерлардан сўраш лозим, деган. Танлов объектини танлашда унинг таркибига кирувчиларнинг у ёки бу ижтимоий қатламга мансублиги муҳим рол ўйнайди. Масалан, талаба ёшларнинг фикрини ўрганиш учун барча талабалар фикрини мутлоқ ўрганиш шарт эмас. Танлов агар 10% деб белгиланса, Ўзбекистон олий ўқув юрларида тахсил олаётган барча талабалар сонидан келиб чиқиб, ўшанинг 10 фоизи ўртасида, бир неча олийгоҳларда сўроқ ўтказилиши кифоя қилади. Барча нафақахўрларнинг ижтимоий химоя борасидаги фикрларини ўрганиш керак бўлганда ҳам шу тамойил назарда тутилади. Демак, таркибан монанд гуруҳлар ажратиб олингач, тадқиқотчи ўша гуруҳнинг тушуниш даражаси ва эҳтиёжларидан келиб чиқиб, сўроқ ўтказиши ёки интервьюлар уюштирилади.

Саволномаларда савол бериш тартиби ва мазмуни ҳам катта аҳамиятга эга. Ёшларга «Сиз ватанпарвармисиз?» ёки жамоатчиликка «Сиз тинчлик тарафдоримисиз?» каби саволлар олдиндан жавоби аниқ бўлгани учун ҳам одатда респондентларга ҳавола этилмайди. Психологик нуқгаи назардан ўша ватанпарварлик белгиларининг намоён бўлишини саволларда мужассам этиш ёки дунёда тинчлик бўлиши учун ҳар бир инсондан нималар талаб қилинишини ўрганиш, биринчидан, турли хил фикрларни тўплашга ёрдам беради, иккинчидан, ижтимоий ҳулқнинг турли қирраларини аниқлашга имкон беради. Янада содда қилиб айтилса, одамга «Сиз ақллимисиз?» деган саволни интеллектуал даражани аниқ-

лашга имкон берувчи саволлар, топшириқлар ёки тестлар билан алмаштиришни назарда тутати.

Кўпинча психолошқ сўровларда одам ўз фикрини очик ва эркин баён этиши учун исми-шарифини айтмаслиги тавсия этилади, бу аноним сўров дейилади. Баъзи бир сўровномаларда эса «исмингиз» дейиш ўрнига «ўзингиз ўйлаб топган исм-шарифингиз?» деб ҳам қатор ажратилади. Бу ҳам аноним сўров ўтказиш усули сифатида охириги йилларда қўлданиб келинмоқда. Хулоса қилинадиган бўлса, шуни айтиш керакки, сўров методлари инсон психологиясини ўрганиш, унинг дунёқараши, савиясини аниқлашнинг қимматли усулидир. Лекин уни профессионал тарзда тўғри ишлатиш ва натижаларни тўғри таҳлил қилиш жуда катта амалий аҳамиятга эгадир.

Психологак тестлар

Хозир бутун дунёда «тест» сўзи кенг қўлланиладиган сўзлардан бўлиб қолди. Чунки бирор касб-хунар орттириш учун ҳам одам тест сииоввдан ўтади, яъни тестиинг «синов услуби» эканлиги кўпчиликка аён бўлиб қолди. Психологиктестларнинг ҳар қандай бошқатестлардан фарқи-шундаки, улар ёрдамидашахс ва жамиятга алоқадор бўлган ўрганшгаётган ходиса хусусида ҳам сифат, ҳам миқдор характеристикаларини олиш, уларни кўпчиликда қайта-қайта синаш ва маълумотларни корреляцион анализ орқали ишончилиликкатекшириш мумкин бўлади. Айни тестга қўйилган талаб ҳеч қачон ўзгармайди, ҳаттоки, шундай тестлар борки, улар турли миллат ва элат вакилларида, турли даврларда ҳам ўзгармаган ҳолда ишлатилаверади. Масалан, Равеннинг ақлий интеллектни ўдчаш, Эгтелнинг ва Айзенкнинг шахс тестлари шулар жумласидандир. Уларнинг ҳам турлари мавжуд.

Тест — сўров олдиндан қатъий тарзда қабул қилинган саволларга бериладиган жавобларни тақозо этади. Масалан, Айзенкнинг 57 та саволдан иборат тести шахсдаги интроверсия — экстерверсияни ўлчайди, саволларга «ха» ёки «йўқ» тарзида жавоб бериш сўралади.

Тест — топшириқ одам хулқи ва ҳолатини амалга оширган ишлари асосида баҳолашни назардатутади. Масалан, шахстафактуридаги креактивлиликни аниқлаш учун кўпинча бир қарашда

оддийгина топширик берилади: берилган 20 та доира шаклидаги шакллардан ўзи хоҳяганча расмлар чизиш имконияти берилади. Маълум вақт ва тезликда бажарилиш суръати, расмларнинг ўзига хос ва бетакрорлигига қараб шахс фикрлаши жараёнининг нақадар ностандарт, ижодий ва креативлигига баҳо берилиб, микродрий кўрсаткич аниқланади.

Бу каби методларнинг умумий афзаллиги уларни турли ёш, жинс ва касб эгаларига нисбатан қўллашнинг қулайлиги, бир гуруҳда натижа бермаса, бошқа гуруҳда яна қайта текширув ўтказиш имкониятининг борлиги бўлса, камчилиги — баъзан текширилувчи агар тестнинг моҳиятини ёки калитини билиб қолса, сунъий тарзда унинг кечишига таъсир кўрсатиши, фактларни фалсификация қилиши мумкинлигидир.

Тестлар ичида *проектив тестлар* *цеб* номланувчи тестлар ҳам борки, тестнинг асл мақсади текширилувчига сир бўлади. Яъни, текширилувчига шувдай топширик берилдики, у топширикни бажараётиб, нимани аниқлашаётганлигини, натижаси қандай бўлишини олдиВДан билмайди. Масалан, машхур Роршахнинг «сиёҳ доғлари» тести, ёки ТАТ (тематик апперцепцион тест), тугалланмаган ҳикоялар каби тестларда бир нарсанинг проекциясидан гўёки иккинчи бйр нарсанинг моҳияти аниқланади. Ўша 1921 йилда кашф этилган «сиёҳдоғлари» ва уларга қараб текширилувчининг нималарни эслаётганлиги, доғлар нималарга ўхшаётганлигига қараб, унияг шахс сифатидаги йўналишлари, ҳаётини тамойиллари, қадриятларига муносабати, ишни бажариш пайтидаги эмоционал ҳолатлари аниқланади. Бу тестлар жуда ноёб, қимматли, лекин уни фақат профессионал психологгина қўллаши ва натижаларни моҳирона таҳлил қилиши талаб қилинади.

Психологик эксперимент

Экспериментнинг моҳияти шундаки, айнан шу йўл билан бир омилнинг таъсири иккинчи бир омил таъсирини таъминлаши ёки ҳодисанинг рўй беришига олиб келганлиги исботланади. Яъни, эксперимент психик ҳодисаларнинг сабабларини аниқлаш ва илмий фаразларни исбот қилишга ёрдам беради. Масалан, ўқувчиларнинг ўзлаштириш даражалари қандай омилларга боғлиқ, деган савол пайдо бўлса ва бундай

омиллардан бири ўқув жараёнида таркатма материаллардан кенг фойдаланиш лозимлиги фикри тахмин қилинса, ўша эксперимент синфида таркатма материаллар ишлатилади, иккинчи синов синфда эса эскича ўқитилаверади. Натижа маълум муддатдан кейин болаларнинг ўзлаштириш даражаси, дарсга муносабатлари, хотиралари кучи орқали тахлил қилинади. Мана шунга ўхшаш жараёнлар ва синовлар эксперимент дейилади ва ҳаётда ва психологик амалиётда кўплаб мураккаб экспериментлар аниқ дастурлар асосида ўтказилади, янгиликлар очилади.

Хар қандай эксперимент учун одатда атайлаб шундай сунъий бир вазият шакллантириладики, айнан шу вазиятда тадқиқотчини қизиқтираётган психик жараён ёки ҳодиса ажратилади, ўрганилади, таъсир кўрсатилади ва баҳоланади. Агар *табиий эксперимент* ўша қизиқтираётган феномен текширилувчи учун табиий ҳисобланган шароитларда (масалан, меҳнат жараёнида, каникулда, ёзги лагерда, лицей аудиториясида ва шунга ўхшаш) мақсадли ташкил этилиб, ўрганилса, *лаборатория эксперименти* махсус жойларда, махсус асбоб-ускуналар воситасида атайлаб ўрганилади. Масалан, диққатингизнинг хусусиятларини билиш керак бўлса, психология лабораториясида махсус тахистоскоп деб аталган мослама ёрдамида ёки «Ландолт ҳалқачалари» деб номланган жадваллар ёрдамида ўрганиш мумкин бўлади. Ҳаттоки, ижтимоий муносабатлар борасида ҳам ўзаро ҳамжиҳатлик, лидерлик ва конформлилик ходисаларини текшириш учун *гуруҳий интеграторлар ва гомеостат* деб номланувчи мосламалар яратилган ва улар ёрдамида гуруҳцаги турли хил ходисалар ўлчанган.

Эксперимент ўтказишнинг асосий шартларидан бири текширилаётган объектда эксперимент ҳамда назорат гуруҳларининг бўлишидир. Тадқиқотчининг тахмини асосида биринчи гуруҳца у ёки бу ўлчовлар, текширишлар, шарт-шароитлар киритилса, назоратгуруҳи ўша янгиликлар ва сунъий киритилган омиллар таъсиридан холи қилинади. Эксперимент сўнгида натижалар иккала гуруҳмисолида такқосланиб, керакли хулосалар чиқарилади. Олдий қилиб айтилса, агар маош меҳнат мотивацияларидан бири деб, унинг таъсирини ўрганиш керак бўлса, экспериментал гуруҳ аъзоларига маошлар кўпайтириб берилади, назорат гуруҳи эса эски маошда қолдирилади. Иккала гуруҳ аъзоларининг эса кун-

далик иш самаралари, ишга муносабати, ишлаб чиқаришдаги маҳсулдорлик махсус мезонлар асосида таққослаб чиқилади. Демак, эксперимент учун махсус шароитлар ва натижаларни тўғри таҳлил қилиш учун профессионал психологлар керак.

Моделлаштириш

Кузатиш, сўроқ, эксперимент ёки бошқа усуллар ёрдамида ўрганилаётган ҳодисанинг туб моҳияти очилмаган шароитларда моделлаштириш-усули қўлланилади. Бунда ўша ҳодисашиг умумий хоссаси ёки асосий параметрлари моделлаштирилиб, ўша модел асосида тадқиқотчини кизиктирган жihat ўрганилади ва хулосалар чиқарилади.

Моделлар техник, мантикий, математик ёки кибернетик бўлиши мумкин. Математик модел асосида ўрганилган ҳодисага машхур тадқиқотчилар Вебер-Фехнерларнинг сезгирликнинг қуйи ва юкори чегарасини аниқлашга қаратилган математик формуласи ва шу асосда тўпланган маълумотлар таҳлилинис мисол қилиш мумкин. Мантикий моделлар ёрдамида кўпинча инсон ақли ва тафаккури жараёнлари ва қонунларини ҳисоблаш машиналари иш тамойиллари билан қиёслаш орқали тузилган гоьлар ва символлар ишлатилади. Кибернетик моделлаштиришда эса гоьлар психологиясини ЭХМдаги математик программалаштириш тамойилларига мослаштириш назарда тутилади. Ҳозир кўпгина мураккаб шахс хусусиятлари ҳам дастурлаштирилган бўлиб, улар алгоритмлар асосда қисқа фуреатда кўпгина сифатларни кўплаб параметрлар нуқтаи назаридан ҳисоблаб, натижаларни умумлаштиришга имкон бермоқда. Кўпинча математик ўйинлар гоьси одамлар ўртасидаги ўзаро муносабатлар соҳасини ўрганишда ҳам қўлланилмоқда. Маълум бўлишича, одамнинг фикрлаш операциялари билан ЭХМларнинг ишлаш тамойиллари ўртасида маълум ўйтулик бор экан, бу эса мураккаб психик жараёнларни моделлаштириш орқали инсон ақлу-заковати чегарасини янада кенгайтириш истикболини беради.

Умуман психологиянинг ва унинг ҳар бир алоҳида тармоқларининг ўзига хос методлари бор. Улар ижтимоий ҳулқ ва алоҳида индивид ички дунёсини комплекс тарзда ўрганиш имконини беради. Гап шундаки, уларни ўз вақтида ва профессионал тарзда қўллай билиш ва олинган натижалардан тўғри хулосалар чиқара олишдир.

Психологянинг татбиқий ва амалий соҳалари

Ҳозирги замон илм-фаҳшнинг кадри ва аҳамияти унинг нечоғли амалиётга кириб бориб, татбиқий салоҳияти ортиб бориши билан баҳоланади. Психологиянинг охириги йиллардаги тараққиёти ҳам айнан ана шу мезон талабларига жавоб бериши билан характерланади.

Амалий ҳамда татбиқий психология соҳаларининг ўзига хос жиҳатлари аввало шундан иборатки, улар жамиятнинг бевосита бугунги кундаги талаблари ва буюртмаларига кўра иш юритади. Жамиятимизда эса психологик билимларни бевосита амалиётга татбиқ этишга эҳтиёж катта. Биргина Ўзбекистонда кадрлар тайёрлашнинг миллий дастурини оладиган бўлсак, унинг бажарилиши ва муваффақиятли амалга оширилиши учун психологиянинг аралашуви зарур. Жойларда ташкил этилган Ташхис марказларида фаолият кўрсатаётган мутахассислар ўқувчилардаги ривожланиш тенденциялари, ақлий ўшш омиллари ва иқтидорига қараб таълим-тарбияни ташкил этишлари учун қатор диагностик тадбирларни ўтказишлари зарурки, бу тадбирлар охир-оқибат реал самара бериши лозим.

Таъкидлаш зарурки, татбиқий психологиядаги «самара»ни ўлчаш мезонлари билан назарий психологиядаги самара тушунчалари бироз фарқ қилади- Яъни, бу ерда бевосита буюртманинг бажарилиши сифатига буюртмачининг ўзи баҳо беради. Шунинг учун ҳам амалий психологиянинг алоҳида тармоғи бўлмиш социал психологя билимларга амалдаги эҳтиёжни уч асосий сабаб билан тушунтириши мумкин:

а) кичик корхона ёки йирик фирмалардан тортиб, токи ҳукумат даражасидаги идоралар ҳам ўз фаолияти самарадорлигини ошириш учун тобора инсонлар фаолияти ва улардаги захирадан омил-корона фойдаланишнинг психологак манбаларини қидириш лозимлигани тушуниб етмоқчалар;

б) профессионал психологларнинг ўзи ҳам ўз нишридан ке? ладиган обрў-эътиборнинг амалий соҳаларида ишлай олиш қобилиятларига боғлиқ экашшгини тушуниб етмоқдалар^ яъни, ҳаётда бевосита самараси кўринмайдиган назариянинг бугун \еч кимга кераги бўлмай қолди;

в) амалиётда ишлаётган бошқа соҳа вакиллари ҳам агар психологик тайёргарликдан ўтган бўлсалар, ишни ташкил қилишга ўқувлари яхшироқ ва ишлари унумлироқ бўлишини тушуниб етмоқдалар. Шунинг учун ҳам кўплаб янги турдага марказ ва фирмалар, қўшма корхоналарда амалиётчи психологлар ишламоқдалар.

Давр талаби шундай бўлмоқдаки, у ёки бу фаолият соҳаларида одамнинг индивидуал ва типологик хусусиятларини инобатга олиб иш ташкил этилса, самараси яққол кўриниб қолганлигини махсус психологик билимга эга бўлмаган ходимлар ёки раҳбарлар тушуниб етмоқдалар. Шу сабаб бугун иқтидорли раҳбарлар ва ўз устида муттасил ишлаб, ўз иш жойида самарали ишлашни хоҳлаганлар иш столида Карнеги, Майер, Виготский каби йирик амалиётчи психологларнинг асарларини кўриш мумкин. Бу китобларда одамлар билан самарали ишлаш сирлари, ўз иқтидорини ўстириш усуллари оммабоп тарзда ёзилган. Охириги йилларда Карнегилар китобига ўхшаш амалий китоблар сони кўпайиб кетди. Мамлакатимизда ҳам янгича ғоялар тарғиботи, миллий истиқлол мафкураси тамойилларини кенг меҳнаткашлар онгига етказишда ҳам турли психологик манбалардан фойдаланиш, оммабоп ўқимишли асарлар ёзиш технологиялари баён этилган манбалар кўпаймоқда. Китобшунослар, ёзувчи ва олимлар олдига қўйилган асосий талаб ҳам халқонги ва рухиятига тез таъсир қилишга қодир тушунарли асарлар ёзишдан иборат. Бу эса психологияни билишни, воизлик санъатидан баҳраманд бўлишни, аудиториянинг ижтимоий психологик хусусиятлари, вербал-новербал таъсирнинг психологик коидаларини билишни тақозо этади.

Амалий психологиянинг асосий йўналишлари

Саноат ва ишлаб чиқариш соҳаси. Саноат ва маҳсулотлар ишлаб чиқариш соҳасида татбиқий ишлар биринчи навбатда аниқ бир ташкилотда кадрлар захирасини тўғри ва оқилона ташкилладан тортиб, ходимлар иш шароитлари ва меҳнат унумдорлигига таъсир этувчи омиллар комплексини илмий равишда ўрганиб, ҳаётда натижа олишга қаратилган ҳаракатлар мажмуидир.

Хозирги бозор муносабатлари шароитида ушбу йўналишдага татбикий ишларнинг икки соҳасини ажратиш мумкин:

« маркетинг хизматлари

в ходимлар (персонал) билан ишлаш.

Биринчиси энг замонавий ва муҳим иш бўлиб, бу ерда психологнинг вазифаси «Нимани?» ва «Ким?» харид килиб олишга эҳтиёжи борлигини ўрганишга кўмаклашишдир. Чунки, талаб билан эҳтиёж бевосита шахсга ва унинг психологик муносабатлари тизимида алоқадор категориялар бўлиб, бозор ва рақобат шароитида корхона ёки ташкилотларнинг самарали ишлаб кетиши энг аввало харидоргир товар махсулотларни ажратиб, уларнинг одамлар талаб-эҳтиёжига қанчалик мослигини аниқташ қилишдан бошланади. Маркетинг муносабатлари аслида одамлар ўртасидаги соф психологик муносабатлар бўлиб, унинг негизида одамлар ўртасидаги жонли мулоқот ўрната билиш, таъб ва дидлар тарбияси ётади. Шунинг учун биз бугун одамларда тўғри маркетинг тафаккурини шакллантириш воситаларини қидиришимиз ва талаб-таклиф муносабатларини реал ишлаб чиқариш имкониятлари билан мувофиқлаштиришда инсон психологияси хусусиятларини инобатга олиб ишлашга ўрганишимиз керак. Масалан, шундай «Сазе 5Шёу»ни олайлик: Психологияни қандай килиб сотиш мумкин (яъни, психологик маълумотлар ва билимларни)? Биз аниқ ва тўғри жавоблар олишимиз керак бўлган саволлар қуйидагилар бўлади:

Нима сотилади? — Тест натижалари;

Нима учун? — имкон қидириб пул ишлаш, ўз имкониятларини текшириш, шахсий иш очиш;

Ким? — фирма ёки аниқ бир кишилар;

Нима? — хилма-хил тестлар батареяси;

Кимга? — турли касб эгалари, ўқувчиларга, ходимларга;

Қаерда? Қачон? — зарурат бўлган ҳар қандай жойда;

Қандай килиб? — минимал вақт сарфлаб, тез ва соз;

Қанча? — тест ўтказувчиларнинг сони ва имкониятига қараб;

Ким билан? — шу фирма ходимлари билан.

Демак, маркетинг хизматида жавоб берилиши зарур бўлган саволлардан кўриниб турибдики, ҳар бир саволга бериладиган жавобнинг орқасида аниқ бир одамлар, уларнинг қобилиятлари, манфаатлари ва иш унуми ётади. Шунинг учун бу соҳада психологик хизмат зарур.

Иккинчи соҳа — кадрлар ва улар билан бевосита ишлаш соҳаси. Бу кадрларни ишга жалб этишда билиш зарур бўлган қобилиятлар ва шахсий фазилатлардан тортиб, уларни тўғри йўналтириш, ўз жойига қўйиш, ташкилот доирасида гуруҳларни шакллантириш, ходимларга маълумотларни ўз вақтида етказиш билан боғлиқ кадрлар сиёсатини олиб боришга алоқадор хизматдир. Психолог бу ўринда асосан маслаҳатчи (консультант) ва эксперт сифатида рол ўйнайди.

Сиёсат соҳасидаги психология, Ҳар бир давр ўз кишидарёонгида беихтиёр сиёсий онгаи шакллантиради ва одамлар унинг тамойилларига бўйсундилади. Сиёсат борасидаги психологик масалаларга психолог аралашувининг зарурати ҳар доим бўлмасда, айрим пайтларда — йирик ислохотлар бошланиши арафасида, сайлов олди кампанияларда, янги сиёсий лидерларнинг халқтомонидан қабул қилиниши жараёнлари, кўпчилик аудиторияга зарур маълумотларни етказиш, ижтимоий установакаларни ўзгартириш, сиёсий арбоблар имиджини омма онгига сингдириш пайтларида психологик таъсир воситаларидан ўринли фойдаланиш, маслаҳатлар бериш ва айрим гуруҳлар этикодига таъсир этишда керак бўлади.

Сиёсий соҳада ишлаётган психолог ишининг ўзига хос жиҳатлари бўлиб, унга қуйидагилар киради:

а) сиёсатда психолог аралашуви кўпчилик оммага бевосита алоқадор бўлмайди;

б) зарурат туғилганда, психолог шундай тез ва ишончли ўлчайдиган методикадарви ишлатадики, уларнинг натижалари сир сақланиб, ўша буюртмачи-сиёсатчининг талабига қўра изланишлар олиб борилади;

в) психолог ҳар бир сиёсатчи учун шундай ишончли шахс бўлиши лозимки, ундан одамларнинг кайфиятлари, реакциялари, хис-кечинмалари хусусида аниқ маълумотлар сўралади;

г) ўзига хос қийинчилик шундан иборатки, жамоатчюшк психолог қиёфасида кўпинча лидернинг бевосита «одамини» кўришга мойил бўлиб, лидернинг ўзи ҳам баъзан ўта профессионал психологдан ҳадиксираб қолиши мумкин.

Шунинг учун юқорида таъкидлаганимизяек, зарур пайтларда сиёсий арбоблар психолог хизматиға мурожаат қилишлари ва ундан асосан бирор жиддий ижтимоий лойихаларни қабул қилиш

жараёнида ёрдам беришини сўраши мумкин. Бунинг учун психологдан жамоатчилик фикрини психологик таҳлил қилиб бериш, ва шу асосда фуқароларнинг установакалари ва кайфиятларига ижобий таъсир кўрсатувчи омилларни биргаликда ажратиш вазифасини ҳал қилишлари мумкин. Сайлов олди кампанияларда эса, психологнинг асосий вазифаси одамларнинг кайфиятини ўрганган ҳолда даъвогар имиджини шакллантиришга, одамларга ёқтиришга сабаб бўладиган шахсий фазилатлар алгоритмини тузиш, омма олдига чиқишга психологик тайёрлаш, рақибларнинг бахшлашиш маданияти ва этикаси борасида психологик йўл-йўриқва усуллар борасида маълумотлар алмашиниш керак бўлади.

Ўзбекистон шароитида сиёсий психологиянинг ўзи жуда заиф ривожланган тармок бўлгани сабабли ҳам уни ривожланган давлатлар тажрибасига таянган ҳолда ривожлантириш давр талабларидан биридир.

Оила ва никоҳ борасидаги татбиқий ишлар. Ўзбекистонда энди шаклланаётган, лекин назарий нуқтаи назардан маълум анъаналарга эга бўлган соҳадир. 1998 йилнинг Президентимиз томонидан «Оила йили» деб эълон қилиниши жойларда психологик хизмат ўчоқларининг пайдо бўлишига, пойтахтда Республика «Оила» илмий-амалий Маркази ва унинг минтакаларда бўлимлари очилишига, улар орқали жойларда психологик хизматни ташкил этишга тўғри бўлди. Психолог бу ерларда ёшлардаги оила ва никоҳ борасидаги тасаввурларнинг тўғри шаклланишидан тартиб, токи муаммоли, хаттоки, ажрим бўлган оила аъзоларига психологик маслаҳатлар бериш, «ишонч телефонлари» орқали маслаҳатлар уюштиришни ўз зиммасига олади. Ҳозирги кунга келиб, ҳукуматнинг, шахсан Президент И. Каримовнинг оила, оналик ва болаликни муҳофаза қилиш борасидаги саъй-ҳаракатлари, оилашунослар мактабининг ташкил бўлганлиги айнан оила психологиясининг энг татбиқий ва амалий соҳага айланишига сабаб бўлди. Республика миқёсида ўтказилаётган тадқиқотлар натижасида никоҳнинг мустаҳкам бўлишига олиб келадиган ижтимоий психологик, маънавий омиллар ўрганилди, улар асосида жойларда ўз ўзини бошқариш органлари ҳамда хотин-қизлар фаоллари орқали уларнинг натижаларини турмушга жорий қилиш ишлари анча тақомиллашди. Бундан ташқари, «оила-махалла» тизимида миллий истиқлол ғояларини ёшлар тарбияси жараёнига синдириш кон-

цепцияси ишлаб чиқилди ва бу борадаги илмий-амалий ишлар жадал давом этгарилмоқда.

Маориф соҳасндаги амалий ишлар бошқа соҳаларга нисбатан анчагана яхши тажрибага эга. Айниқса, Ўзбекистонда кадрлар тайёрлашнинг миллий дастури қабул қилингандан сўнгташқил қилинган янги турдаги таълим муассасалари - академик лицейлар ва касб-хунар коллежларига бир нечтадан психологлар штати киритилган ва улар айнан татбикий муаммолар — боланинг ўқув жараёнига психологик жиҳатдан тайёрлигини диагностика қилишдан тортиб, профессионал ва касб маҳоратини ривожлантиришга бўлган барча муаммоларни ҳал қилишга «аралашади».

Хуқуқбузарлюшинг олдини олиш ва қонунга зид ҳаракат қилганларни психологик реабилитация қилиш муаммоси ҳам ҳар доим ҳам психолог аралашувини талаб қилиб келган. Чунки жиноятчи ёки хуқуқбузар шахс ўз-ўзидан шаклланиб қолмайди, уни шакллантирувчи омиллар, мотивлар ва болани қайта тарбиялаш ва реабилитация масалалари ижтимоий психологик жараёнлар моҳиятини билиш ва уларга фаол таъсир кўрсатиш талаб қилади. Шунинг учун ҳам мамлакатимизда ёшлар ўртасида ҳуқуқий маърифат ва ҳуқуқий маданиятни шакллантиришга жуда катта эътибор қаратилган ва бу ишда амалиётчи ходим — психологнинг ўрни ва роли катта бўлади.

Юқорида эътироф этилган психологиянинг татбикий соҳалари учун умумий нарса шуки, бу соҳаларда ишлаганлар аввало яхши психодиагност, яъни психология методларини ўз ўрнида самарали ишлатишни билиши ва яхшигина психотерапевт ва психокорректор — яъни, аниқланган муаммо ёки «қасалликни» тузатувчи мохир профессионал бўлиши кераклигини тақозо этади.

1.Машҳур рус психологи Галина Андрееванинг фикрларини бироз ўзгартириб шуни айтиш мумкинки, «психологияга буюртмани жамиятнинг ўзи беради». Бугун амалий психологлар учун жамиятнинг буюртмалари ниҳоятда кўп. Улар асосан жамиятни барқарорлаштириш ва демократик жараёнларни янада эркинлаштиришга хизмат қилувчи буюртмалар бўлиб, уларни муваффақияти кўпроқ психолог кадрлар ва улар билан ҳамкорликда ишловчи буюртмачи-ташқилот ва муассасаларнинг ходимларига, давр билан ҳамнафас ишлай олиш қобилиятларига бевосита боғлиқ. Ўзбекистонда кадрлар тайёрлаш миллий дастурининг амалдаги му-

ваффақияти айнан шу жамиятшюг талаб ва таклифлари бажарилиши билан уйғун, бу ишларнинг самарали амалга оширилиши учун концептуал кафолатдир.

Мавзу юзасиш адабн&игар рўйжатв

1. Басова Н.В. Педагогика и практичеккая психология. — «Феникс», 2000.
2. Грановская Р.М. Элеменш практической психолопш. СГО, 1997.
3. Ендольцев Ю.А. Знакомимся с университетом. СГО, 1996.
- 4.Климов Е.А. Основн психологии. Учебник. -М., 1997.
- 5.«Психология». Под ред. А.А. Крнлова, -М., 1998.
- 6.Немов Р.С. «Психология».-Кн.1. -М., 1998.
- 7.В.М. Каримова. «Ижтимоий психология асослари». -Т., 1994.
- 8.В.М. Каримова. Аудиторияда бахс-мунозарали дарсларни ташкил этишнинг психологик техникаси. -Т., 2000.
- 9.В.М. Каримова. Тарғиботнинг психологак услублари. -Т, «Машавият», 2001.
- Ю.К. Вирджиния. Прикладная психология. «Питер», 2000.
- ПЛалдини Р. Психология влияния.-М., 1999.

II БЎЛИМ

ПСИХОЛОГИЯДА ШАХС ВА ЖАМНИЯТ МУАММОЛАРИ

Шахс ижгамой таъсирлар махсули сифатида

«Шахс» тушунчаси психологияда энг кўп қўлланиладиган тушунчалар сирасига киради. Психология ўрганадиган барча феноменлар айнан шу тушунча атрофида қайд этилади. Инсон рухий олами қонуниятлари билан Қизикқан ҳар қандай олим ёки тадқиқотчи ҳам шахснинг ижтимоийлиги ва айнан жамият билан бўлган алоқаси масаласини четлаб ўтолмаган.

Шуни алоҳида таъкидлаш лозимки, «Ногпо 8ар1ет» — «ақлли зот» тушунчасини ўзида ифода этувчи жонзотнинг пайдо бўлганига тахминан 40 минг йилдан ошибди. Бу даврда олимларнинг эътироф этишларича, 16 минг авлод алмашган эмиш. Ч. Дарвин таъбири билан айтганда, табиий танланиш жараёнида ер юзида сақланиб қолган минглаб мвдлат ва элатларнинг кейинги даврдаги таракқиёти кўпроқ биологик омиллардан кўра, ижтимоий-социал омиллар таъсирида рўй бермоқца. Шунинг учун ҳам ҳар бир индивидни ёки шахсни ўрганиш масаласи унинг бевосита ижтимоий муҳити ва унинг ижтимоий нормалари доирасида ўрганишни такозо этади.

Социал ёки ижтимоий муҳит — бу инсоннинг аниқ мақсадлар ва режалар асосида фаолият кўрсатадиган дунёсидир. Мазмунан ҳар бир инсоннинг шу ижтимоий олам билан алоқаси унинг инсоният тажрибаси, маданияти ва қабул қилинган, тан олинган ижтимоий хулқ нормалари доирасидаги ҳаракатларида намоён бўлади.

Демак, ҳар бир шахснинг феъл-атворида атрофдаги дўст-ёр-Лари, оиласи, тарихий замон, давр, давлаттузуми ва ўша жамиятдаги сиёсат, иқтисодиёт ва мафкуранинг таъсири бўлиб, бу таъсир унинг яхлит дунёқарашини, фикрлаш тарзини, тафаккурида ўз аксини топади. Бундай таъсирларнинг икки хили фаркланади:

о макро босқичдаги таъсирлар, яъни кенг маънодаги ижтимоий-маънавий, сиёсий ҳамда иктисодий муҳит таъсирлари;

• *микро босқичдаги таъсирлар*, ёки одамни бевосита ўраб турган муҳитдаги ижтимоий мулоқот ва муомаладан таъсирланиши. Бошқача қилиб айтганда, бундай таъсирларни шахс бевосита оила муҳити, таълим муассасалари, маҳалла-қуй, меҳнат жамоасидаги ҳамда дўстлари даврасидаги мулоқотлардан олади.

Бир қарашда иккинчи босқич таъсирларигина шахснинг инсоний қиёфаси ҳамда феъл-атворини белгилайдигандай туюлади. Чунки, халқимизда «қуш уясида қўрганини қилади» деган нақл ҳам бор, айниқса, бизнинг ўзбекчилигимизда одамнинг туғилиб ўсган оиласи, маҳалласи, кимнинг авлоди-ю, кимнинг зурриёди эканлиги, таълим олган даргоҳига катта эътибор берилади. Кўпинча халқда «ҳовли олма, қўшни ол» деган мақол ҳам ишлатиладики, бу ҳам фарзандлар камоли ва оиланинг тинчлигида ён-атрофнинг аҳамиятига ишорадир. Лекин макро босқичдаги таъсирларнинг аҳамиятини камситиш ҳам тўғри бўлмайди. Масалан, шўролар тузуми жамият аъзоларини муте, манқурт, ихлоссиз, тобе, маълум бир маънода имонсиз бўлиб қолишига сабабчи бўлди. Чунки, бунга асосан ўша муҳитдаги носоғлом эътиқодлар, ғайриинсоний ташвиқотлар, инсон қадрини, унинг меҳнатини ергаурувчииктисодий сиёсат(ҳаммабир хилтурмуш тарзига эга бўлиши, «ишламаса ҳам тишлайвериш»), коммунистик мафкура сабаб бўлди. Тарихдан шу нарса маълумки, қайси давлат ва жамият тарихида босқинчилик сиёсати юргизилган бўлса, ўша жамият одамлари психологиясида тобелик, диёнатсизлик, ихлоссизлик устун бўлаверган.

Мустақиллик психологияси шундайки, унда ҳар бир шахс ўзининг эркин меҳнати билан ўзи ва ўзгалар манфаати ҳақида бирдай қайғуради, чунки ҳар бир шахс фидокорона меҳнат қилмаса, тинимсиз изланмаса, на ўзининг, на яқинларининг, бошқаларнинг «қосаси оқармайди», «бири икки бўлмайди». Шунинг учун ҳам истиклол йилларида Ўзбекистон фуқароларининг психологиясида, уларнинг кадриятларни идрок қилишлари ва кундалик амалларида ўз шахсий камолоти, оиласи фаровонлиги, Ватан равнақи учун нима қилиш лозимлигини ифодаловчи қарашларида туб ўзгаришлар рўй бермоқда. Бу ўзгаришларни ўрғанувчи психология фани олдида ҳам қатор долзарб вазифалар турибди.

Психология илмининг намоёндалари бўлмиш олимларнинг бутун бир авлоди ана шу шахс ва жамият алоқалари тизимида, макро — ҳамда микро босқичлардаги таъсирларнинг туб моҳиятини англаш, унинг ривожланиши ва камол топиши қонуниятларини изладилар. Фаробий, А.Навоий, Ибн Сино, Беруний каби юзлаб Шарқ алломалари ҳам бу ўзаро боғлиқликнинг фалсафий ва ижтимоий сирларини очишга ўзларининг энг дурдона асарларини бағишлаганлар. Барча қарашларга умумий бўлган нарса шу бўлганки, одамни, унинг моҳиятини англаш учун аввало унинг шу жамиятда туган ўрни ва мавқеини билиш зарур. Шахсни ўрганишнинг бирламчи мезони ҳам шундан келиб чиққан ҳолда, унинг ижтимоий мавқеи, ижтимоий муносабатлар тизимидаги ўрни билан белгиланиши керак.

Лекин, шахс билан жамият ўртасидаги ўзаро алоқалар масаласида бирданига, бир хил ечимга келинмаган. Бу ўзаро муносабатлар асосан икки поляр нуктаи назардан келиб чиқади.

Нативизм йўналишининг тарафдорлари инсонлардага барча хусусиятларни туғма характерга эга, деб эътироф этадилар (Ленц, Грубер ва бошқалар).

Эмпиризм тарафдорларининг фикрича, янги туғилган бола гўёки «топ-тоза тахта» (1аЪша газа), унга ҳаёт ва ундаги талаблар ўзининг қонуниятларини ёзади ва бола уларга сўзсиз бўйсунишга мажбур. Бу йўналишнинг асосчиларидан бири Дж. Локк бўлиб (1632-1704) унинг фикрича, туғма фикрлар ёки ғоялар бўлиши мумкин эмас, улар хошиш-тилак ва оғриқ каби элементар сезгиларнинг қайта ишланиши натижаларидир. Ҳаётда ана шунга ўхшаш турли хил сезгилар ва ғояларнинг ассоциацияси рўй беради.

Г. Лейбниц (1646-1716) Локка эътироз билдириб, ҳаётда умуман тоза, соф досканинг ўзи бўлмайди, ҳаттоки, энг яхши силликланган мармар юзасида ҳам сезиларли тешиклар, дўнгликлар ёки туғма асоратлар бўладикки, улар одамнинг сезиш ва билиш органлари воситасида англаниши мумкин. Худди шундай, инсон боласи ҳам туғилишдан муайян белгилар, хусусиятлар билан туғиладики, уларни биз лаёқатлар, иқтидор, генетик хусусиятлар деб атаймиз. Айнан шу туғма белгилар инсон тақдирида маълум рол ўйнайди, лекин етакчи, сезиларли таъсирлар ҳаётнинг кейинги бос-

кичларида, турли фаолиятларни (ўйин, ўқиш, меҳнат ва бошқ.) амалга ошириш жараёнида одамдаги сифатларни шакллантиради.

Бу иккала йирик йўналиш ўртасидаги тортишувларга чек қўйиш мақсадида **Ф. Галтон** катор экспериментал тадқиқотлар ўтказиб, ҳар бир индивидга хос дифференциал хусусиятлар мавжудлигини «эгизаклар методи» ёрдамида асослашга ҳаракат қилди. 4-жадвалда Галтон томонидан ирсий ва орттирилган сифатлар муносабати юзасидан аниқланган натижалардан мусикага лаёқатлилиқ мисолида келтирилган.

4-жадвал.

Мусиқвй қобилиятлардаги ирсий хусусиятлар

Ота-оналар, болалар	мусикага мойил	муеикага мойил эмас
Мусикага мойил	85%	7%
Мусикага мойил эмас	25%	58%

Эгизаклардаги мусикага мойиллиқнинг корреляцион кўрсаткичи ҳам юқори бўлиб ($p = 0,7$), эгазак бўлмаганлардан анча фарқ қилади ($p = 0,3 - 0,4$).

Галтондан кейинги тадқиқотларда мусикага бўлган қобилиятга она тилининг хусусияти таъсир қилиши юмшоқ-тонал ёки кескин-тонал бўлмаган тиллар мисолида аниқланди. Маеалан, кескинроқ ҳисобланган рус тилида гапирувчи болалардаги мусикави идрок қилиш юмшоқ, тонал тилларда сўзлашувчи ветнамликларнинг идрокидан анча паст чиққан.

Лекин юқоридаги фикрлар ва тортишувларнинг келиб чиқиш сабаби тушунарли бўлиши керак: улар инсоннинг асл моҳиятини тушуниш ва унинг хулқини бошқариш эҳтиёжларидан келиб чиқади. Демак, инсон жамият аъзоси сифатида унинг нормаларига бўйсунди, унинг кутишларига жавоб беришга ҳаракат қилади ва ўз хулқини унинг талабларига монанд қилишга интилади. Шу нуқтаи назардан келиб чиқиб, шахс феноменига таъриф бериш мумкин.

Шахс — ижтимоий ва шахсларро муносабатларнинг маҳсули, онгли фаолиятнинг субъекти бўлмиш индивиддир. Шахсга тааллуқли бўлган энг муҳим тасниф ҳам унинг жамиятдаги мураккаб ижтимоий муносабатларга бевосита алоқадорлик, ижтимоий фаолиятга нисбатан ҳам объект, ҳам субъект бўлишликдир.

Шахсга тааллуқли бўлган фазилатлардан энг муҳими шуки, у шу ташки, ижтимоий таъсирларни ўз онги ва идроки билан қабул қилиб (объектни), сўнгра шу таъсирларнинг субъекти сифатида фаолият қўрсатади. Оддий қилиб айтганда, инсон боласи илк ёшликданок «менинг ҳаётим», «бизнинг дунё» детан иж*имой муҳитга тушади. Бу муҳит ўша *бт* билган ва ҳар куни ҳис қиладиган сиёсат, ҳуқуқ, ахлоқ оламидир. Бу муҳит — келишувлар, тортишувлар, ҳамкорликлар, анъаналар, удумлар, турли хил тиллар олами бўлиб, ундаги кўплаб коидаларга кўпчилик мутлоқ қўшилади, баъзилар қисман қўшилади. Бу шундай коидалар ва нормалар оламики, уларга бўйсунмасликжамияттомонидан қораланади, таъқибланади. Шулардан келиб чиқадиган хулоса шуки, шахс жамиятга нисбатан барча тартиб-қоидаларни қабул қилувчи субъект бўлса, *жамият—ижтимоий интизом ва тартибнинг, маданиятнинг муфассал кўринишидир.*

Шахс ижтимоий хулқига турли ташки кучлар, ижгимой муносабатлар мажмуи таъсир қилади: сиёсий, мафкуравий, иқтисодий, маънавий, ахлоқий ва бошқалар. Бу таъсирлар моҳиятан аслида жамият аъзолари бўлмиш шахслар ўртасидаги ўзаро муносабатларнинг айрим алоҳида йўналишларини белгилаб беради.

Шундай қилиб, шахс турли ижтимоий муносабатлар тизими таъсирида бўлади ва кўплаб ижтимоий институтлар (оила, маҳалла, ўқув масканлари, меҳнатжамоалари, норасмий ташкилотлар, дин, санъат, маданият ва бошқ.) билан боғлиқ бўлади. Масалан, шахсдаги турли гоюлар, фикрлар ва эътиқодий дунёқарашлар мафкуравий муносабатлар тизими таъсирида шаклланиб, улар бевосита оила, боғча, мактаб ва бошқа ўқув ва тарбия муассасалари орқали онгга сингдирилади. Агар бу таъсир унинг эътиқоди даражасида кўтарилса, ва унда яна янги-янги фикрлар ва гоюларнинг пайдо бўлиши ва ўсишига олиб келса, у шахснинг маслағига айланади ҳамда у ҳаёти жараёнида шундай фаолият соҳасини танлайдики, ўз қобилиятлари, малака ва кўникмаларини ривожлантира бориб, зиёли сифатида ё ўқитувчи, ёки врач, ёки олим, кашфийғчи, муҳандис бўлиб, элу-юртига хизмат қилади.

Шахсдаги соғлом эътикод ва мафқуравий тасаввурларнинг шаклланиши

Шахсга жамиятнинг таъсири энг аввало унинг маънавий тасаввурларида, дунёкарашида, ҳаётга бўлган муносабатларида акс этади. Шу маънода мафқуравий онгнинг мазмуни ва соғлом эътикодлар ҳам ижтимоий муҳит ва унда ўрнашиб қолган мезонлар асосида шаклланади. Мустақил Ўзбекистонда қисқа фурсатларда амалга оширилган жамият ҳаётидаги туб ислохотларни идрок қилишлари ва уларга муносабатлар, шубҳасиз, фуқароларнинг янги қарашларида, анцкроғи, дунёкарашларида намоён бўлади. Ушбу дунёкарашларнинг мазмунини ташкил этувчи илғор ғоялар яхлит халқ манфаатларини ифода этгани сабабли ҳам улар миллий мафқуранинг моҳиятини ташкил этади.

Психологик нуқтаи назардан таҳлил қиладиган бўлсак, бугун жамиятимиз аъзолари онгида шаклланаётган миллий истиқлол ғояларининг генезиси, яъни келиб чиқиб, онга ўрнашиш жараёни бир қатор ижтимоий психологик ҳолатларни ўз ичига олади.

Шуни алоҳида таъкидлаш лозимки, миллий ғоя ёки прогрессив-илғор ғоя маълум тарихий вазиятларда, ижтимоий заруратдан келиб чиқиб пайдо бўлади. Лекин унинг ўзи генетик жиҳатдан ўзидан аввал маажуд бўлган илғор, ўлмас ғояларга, миллий кадриятларга таянади. Масалан, ўзбек халқ тарихига назар ташлайдиган бўлсак, халқ эътиқоди ва тафаккурининг сайқаллашувига сабаб бўлган ўлмас кадриятлар, халқмаънавиятига тааллуқли нодир мерос бўлганки, улар бугунги истиқлол даврида давлат ва жамият қурилиши учун маънавий-мафқуравий омил ролини ўйнамоқда. Шарқнинг буюк мутафаккирлари Аҳмад ал-Фарғоний, Маҳмуд аз-Замахшарий, Абу Наср ал-Фаробий, Абу Бакр Муҳаммад ибн Ал-Аббос Ал Хоразмий, Абу Райҳон Беруний, Ибн Сино кабиларнинг илмий мероси, Амир Темурнинг мустақил давлатчиликка оид қонуниятлари, фикҳ илмининг асосчиларидан бўлмиш ал-Марғилоний хидоялари, Имом ал-Бухорийнинг ҳадисий қарашларида баён этилган ўлмас ғоялар асрлар оша халқ эътиқодининг эгилмаслигининг ёрқин мисолидир. Бугунги мустақиллик ва истиқдолнинг ҳар бир куни ҳам жамият аъзолари бўлмиш шахслар руҳияти учун шундай *тарихий вазият* ва муҳит ролини ўйнамоқдаки, бунинг таъсирида янги ғоялар пайдо бўли-

ши учун *Мақсад* пайдо бўлди. Шунини алоҳида эътироф этиш керакки, шахсдага ҳар қандай мақсад ҳам янги ғояга асос бўлавермайди. Теран мақсадга эришиш учун одамда *қатъий ишонч* бўлиши керак, ва у охир-оқибат лшощкка айланада. Ана шундай маслакнинг инсон қалбига сингиб, унинг юриш-туриши, фикрлаши-ю, тафаккур тарзига айланиши *этикоддир*. Бу ўринда яна бир психологик ҳолатни ёритиш лозим, бу ҳам бўлса, этикодинг бўлиши ёки қатъий ишончнинг бўлишини одамнинг ўзи астойдил *хоҳлаши* керак. Шахснинг нималарни хоҳлашн ёки нималарга ишониши масаласи соф психологик муаммолар сирасига киргани учун ҳам миллий истиқоёл ғояларнинг шахс дунёқарали мазмунига айланиши жараёнида психологик омиллар катта ўринтутади. ,

Миллий йстмқюд ғояларини шахс оигага сийдиршм — нсихологак муаммо сифатада

Демак, оддий одам, шахс жамиятдаги турли муносабатлар таъсирида бўлар экан, у биринчи навбатда нималарга ишонади? Агар биз одамни бйрор нарсага астойдил ишонтирмоқчи бўлсак, уни мантиқан асосланган фикрлар ёрдамида ишонтиришимиз анча мушкул бўлади. Хўш, у нималарга ишонади?

Биринчидан, ўзидаги *қизиқишлар*, *шахсий манфаат ва эътиқодига мос нарсаларга* жуда тез ишонади. Масалан, ишлаб чиқаришда ходимни ишонтириш учун унинг оиласи манфаатлари, келажак истиқболи ва профессионал ўсишига алоқадор гаплар орқали янги фикрни баён этиш унда теран қизиқишни туғдиради. Агар биз миллий ғоянинг мазмунини ифодаловчи ижтимоий символлар — сўзлар, образлар, нарсалар, ҳаракатлар мазмунини ўз ўрнида ишлатиб, фикримизни баён этсак, шахсга маъқул ва манзур бўлиши, у бунга ишониши мумкин. Масалан, Йрезидентимиз И. Каримов ёшларнинг «Камолот» ижтимоий ҳаракати дастури хусусида фикр билдириб, бу ҳаракат айнан ёшлар манфаатига хизмат қилиши ва шунинг учун ҳам улардан сафарбарлик ва ташаббуслар ниҳоятда зарурлигини уқтирдилар. Бу фикрлар дарҳақиқат, келажакка интилган, эркинлик ва идеал талаб бўлган ёшларнинг ташаббускорлик сифатларини ривожлантирди. Ташкил бўлган янги ижтимоий ҳаракат дастури айнан истиқлол йиллари-

да пайдо бўлгани ва истиклол фарзандлари манфаатига тўла мос келгавдшги учун ҳам уни минглаб ёшлар қўллаб-қувватладилар. Мустакиллик йилларида халқ онгида ва унинг тилак-истаклари мазмунида пайдо бўлган барча фикрлар ~- халқ фаровонлиги, юртнинг озод ва обод бўлиши, миллатлараро тотувлик, Ватаннинг ягоналиги ғоялари ва уларнинг яхлит жамияттаракқиётига ижобий таъсирни юқоридаги қонуниятдан келиб чиқади.

Иккинчидан, янги ғоялар нафақат шахс ёки ижтимоий гуруҳлар томонидан у ёки бу тарзда идрок этилиши, яъни, зшитилиши, кўрилиши, хис қилиниши лозим, балки улар *халққа тушунарли* бўлиши керак. Демак, миллий истиклол ғояларини ифодаловчи барча тушунчалар оддий, ихчам, категориал бўлиши керак. Масалан, «Баркамол авлод», «Соғлом авлод», «Ватан ягонадир», «Ўзбекистоннинг келажаги буюк» каби ғоялар ҳар бир инсон учун тушунарли ва ўзини ҳурмат қилган ҳар Ёир шахс учун манфаатлидир.

Учинчидан, илғор ғоялар ва янгича дунёқарашнинг бирданига кўпчилик онгига, айниқса, ёшлар онгига сингмаслигининг айрим сабаблари ҳам бор. Психологияда бола таракқиётининг айни 17-18 ёшларида кузатиладиган «мафқуравий инқироз» бўлади. Бунинг моҳияти шундаки, айни шудаврда ўспириндатурли шахсий муаммолар бирдан кўпайиб кетади: дўстга эга бўлиш, севиш-севилиш, касб танлаш, ўқишга кириш, никоҳ муаммолари, катталарнинг талаблари ва ҳақозо. Бу муаммолар гўёки ёшларнинг жамиятда рўй бераётган ижтимоий-сиёсий муаммолардан онгини чалғитаётгандай бўлади. Лекин аслида айнан ўспиринликка хос бўлган психология мавжудки, улар ўз келажаги тўғрисида кўп қайғуради, эртага ким бўлиши, қандай шароитда яшаши ва ижод қилиши, яшаётган ҳудуди — Ватани тақдири, албатта, қизиқтиради. Шунинг учун ҳам ёшларга хос бўлган максимализм ва юқорида санаб ўтилган шахсий муаммолар атрофида пайдо бўладиган индивидуализм ўртасида карама-қаршилиқ пайдо бўлади. Бу инқирозий ҳолат бизнинг шароитимизда кўпроқ юрт ва жамият равнақидан манфаатдорлик ҳисобига хал қилинмоқда. Шунинг учун ҳам ёшлар билан бўладиган юзма-юз учрашувлар, мулоқотларда шахсий манфаатларнинг жамият манфаатларига боғлиқлиги, Ватан равнақи ва тинчлик-тотувликдан нафақат ёшлар манфаатдор, балки улар ана шу жараёнларнинг фаол иштирокчиси эканлиги ғояси ўртага ташланади.

Ижгимоий психологидда яна бир ўрганиладиган жараён борки, бу — *конформизм* ходисасидир. Бу ходиса бевосита ёшлик даврида кўпроқ намоён бўлади. Конформизмнинг машоси — ўзгалар борлигидан, уларнинг хулқ-атворидан таъсирланиш бўлиб, ёшлар қанчалик ўзига хосликка интилмасинлар, барибир бир яхлит ижтимоий қатлам сифатида бир-бирларига тақлид қиладилар. Бу ҳам соғлом ғояларнинг ўзаро мулоқотлар жараёнида тарқалиши ва онга сингиши учун замин ҳисобланади. Ҳаттоки, айрим ёшларда кузатиладиган ижтимоия раддия, яъни, фикрлашларда, ҳаракатларда ажралиб туришга интилиш — аслида ўша тақлидчанлик, конформизмнинг бир кўринишидир. Шубоисхам Сенекка конформизм ва одамлардаги тақдидчанликци «жуда осонликча кўпчиликнинг амрига бўйсунушидир» деб таърифлаган эди. Бу жараённинг рўй бўлишига сабабчи асосий омиллар эса ўша ижтимоий муҳит ва ундаги обрўли шахснинг инсоний хусеиятларидир. Шунинг учун ҳам биз нималарга ишонамиз ва кимларга эргашамиз, деган масала бугунга кунда амалий аҳамиятга моликдир.

Биз нималарга ишонамиз?

Психологияда биз нималарга ишонамиз деган масала, кўпинча биз кимлар таъеирига тезроқ бериламиз, деган саволнинг ечимига боғлиқ бўлиб қолади.

А) Биз аввало ўзимизга *таниш нарсаларга* ишонамиз. Яъни, одатга айланиб қолган ишлар, самимий тусда айтилган гап ва холис амалларга нисбатан одамда ишонч бўлади. Ғоявий тарбияда бу нарса кўпроқ қулоғимиз ўрганиб қолган мурожаатлар ва ўғитларга тез кўникишимиз, уларга нисбатан танқид ^ссининг бўлмаслигидаифодаланади. Масалан, нуроний отахоннингхаётидан олинган ўғитлар тақлид учун жуда қулайдир.

Б) Қалбимизда бевосита *ҳиссиёт уйютадиган нарсалар*, яқин ўғмишимизда бўлиб ўтган ёқимли хаёт кечинмаларига боғланган маълумотлар ҳам бизда яхши таассурот уйютади. Агар ўша хотиралар салбий асорат қолдирган бўлса, аксинча, уларга боғлиқ маълумотлар одам томонидан қабул қилинмайди.

В) Иккиланиш ва хавотирлик ҳнссини уйютувчи маълумотлар домига тушиб қолган инсоннинг бирор нарсага ишониши жуда қийин бўлади. Масалан, агар биз ўзимизнинг жамиятдаги

ўрнимиз ва мавқеимизга ишонмасак, ҳаётда ўз ўрнимизни то-полмаганлигимиздан хавотирланиб яшасак, турли хил ўзга таъсирлар бизни ўз домига тортиши мумкин. Шунинг учун ҳам *дадил айтилган гап, ўзини эркин ва табиий тутган шахс ўғитлари* бизда кучлироқ ишонч ҳосил қилади. Мафқуравий тарғибот жараёнида ҳам воизнинг эркин ва дадиллиги тингловчилар эътибори ва меҳрини тортади.

Г) Биз *обрўли-авторитетли шахслар* фикрларига ишонамиз. Демак, халқичидан чиқиб, ўз меҳнати, фидоийлиги ва дадиллиги билан обрў қозонган инсонларнинг таъсир кучи бошқаларникидан ортиқбўлади. Маҳалла оксоқоли обрўли инсон бўлса, унинг нафақат нутқ воситасида айтган ўғитлари, балки ҳар бир хатти-ҳаракати ҳам ёшлар учун ўрнак бўлади.

Демак, мафқуравий тарбияда ишонтиришнинг роли катта. Ўзгаларни ишонтира олиш ёки соғлом фикрлар билан инсон қалбида ташаббусни уйғота олиш унинг кучини ўн чандон оширади. Ижтимоий психологик маънодаги ишонтиришнинг моҳияти шундаки, бунда бир шахс ёки гуруҳ онгига бошқа томондан онгли ёки онгсиз, мақсадли ёки мақсадсиз таъсир кўрсатилади. Таъсирни қабул қилувчи шахс бу таъсирга «ишонгани учун» ҳам унинг мазмунини танқидсиз, таҳлилсиз қабул қилади. Бужараён *суггестия* деб аталиб, бундаги таъсирнинг самарадорлиги таъсир кўрсатувчи суггерентнинг тайёргарлик даражаси, обрўси, шахсий хусусиятлари, иш услубига бевосита боғлиқ бўлади. Шу боис ҳам таълим муассасаларида ишлайдиган тарбиячилар, ўқитувчилар, профессорлар шахсига, уларнинг одамлар билан ишлай олиш қобилиятларига катта эътибор қаратилади.

Миллий истиқлол ғояларининг мазмунини халқ онгига етказишда ҳам мақсадли, онгли суггестия жараёни рўй беради. Чунки миллий истиқлол ғояларининг том маънодаги моҳиятини тушуниш — шахснинг ўз манфаатига алоқадор бўлган ижтимоий объектлар ҳамда жараёнларни англамоғи ва шу йўналишда фидоийларча ўз имкониятлари ва иқтидорини сафарбар этмоғи лозимлиги демакдир. Мамлакатимиздаги ҳар бир ёшнинг жинси, миллати, элати ва ёшидан қатъий назар, ўқиши, касб-хунар эгаллаши ва ҳалол меҳнат қилиши, ўз бахтли ва фаровон, мустаҳкам оиласига эга бўлиши учун яратилаётган имкониятлар улардаги онгли са-

фарбарлик, юрт, халқ учун садоқатли, олижаноб инсонлар бўлиб етишишни таъминлайди. Миллий истиклол ғояларининг асосий тушунчаларидан бири ҳам ҳар томонлама баркамол ва соғлом дунёқарашли авлодни тарбиялаш ғоясидир. Бундан ҳам жамият, ҳам унинг ҳар бир алоҳида фуқароси тенг манфаатдордир.

Мавзу юзасида адабиётлар рўйхати

- 1 И.А. Каримов. Ўзбекистон: миллий истиклол, иқтисод, сиёсат, мафкура. -1 жилд, Т., «Ўзбекистон», 1996.
- 2 И.А. Каримов. Янгича фикрлаш ва ишлаш — давр талаби. 5 жилд.-Т., «Ўзбекистон», 1997.
- 3 И.А. Каримов. Маънавий юксалиш йўлида. -Т., «Ўзбекистон», 1998.
- 4 И.А. Каримов. Жамиятимиз мафкураси халқни — халқ, миллатни — миллат қилишга хизмат этсин. «Тафаккур» журнали бош муҳаррири саволларига жавоблар, 2-сон, 1998.
- 5 И.А. Каримов. Миллий истиклол мафкураси — халқ эътиқоди ва буюк келажакка ишончдир. «Фидокор» газетаси муҳбири саволларига жавоблар. Т., «Ўзбекистон», 2000.
- 6 Ў. Абилов. Миллий ғоя: маънавий омиллар. - Т., «Маънавият», 1999.
- 7 Абу Наср Форобий. Фозил одамлар шахри,-Т., 1993.
- 8 В.М. Каримова. Тарғиботнинг психологик услублари. - Т., «Маънавият», 2001.
- 9 В.М. Каримова. Ижтимоий психология ва ижтимоий амалиёт.-Т., «Университет», 1999.
10. Миллий истиклол ғояси: асосий тушунча ва тамойиллар. -Т., «Ўзбекистон», 2000.

Шахснинг жамиятдаги ижтимоий мавқеи. Ижтимоий нормалар, санкциялар ва шахс

Ижтимоий норма — шахс ҳаётида шундай категорияки, у жамиятнинг ўз аъзолари ҳуқ-атворига, қўпчилик томонидан эътироф этилган ҳаракатларга нисбатан талабларидир. Масалан, ўзбеклар учун бирор хонага кириб келган инсоннинг ким бўлишидан қатъий назар, «Ассалому алайкум» деб келиши — норма; ўқувчининг ўқитувчи берган тошпирикларни бажариши лозимлиги — норма; хотиннинг эр хурматини ўрнига қўйиши, қайнонага гап қайтармаслик — норма, автобусда ёки бошқа жамоат транспортида кичикнинг катталарга, ногиронларга ўрин бўшатиши — норма ва ҳоказо. Бу нормаларни айрим — алоҳида одам ишлаб чиқмай-

ди, улар бир кун ёки бир вазиятда ҳам ишлаб чиқилмайди. Уларнинг пайдо бўлиши ижтимоий тажриба, ҳаёғийазиятларда кўпчилик томонидан эътироф этилганлиги факти билан характерланади, ҳар бир жамият, давр, миллат ва ижтимоий гуруҳ психологияда муҳрланади.

Ижтимоий нормаларнинг у ёки бу даврда, у ёки бу тоифа вакили бўлмиш шахс томонидан қай даражада бажарилиши ёки унга амал қилинаётганлиги ижтимоий санкциялар орқали назорат қилинади. *Ижтимоий санкциялар* — нормаларнинг шахс ҳуқуқида намоён бўлишини назорат қилувчи жазо ва рағбатлантириш механизмлари бўлиб, уларнинг борлиги туфайли биз ҳар бир алоҳида вазиятларда ижтимоий ҳуқуқнормаларини бузмасликка, жамоатчиликнинг салбий фикри объектига айланиб қолмасликка ҳаракат қиламиз. Масалан, юқоридаги мисолда, агар жамоаттранспортида катта мўйсафид кишига ўрин бўшатишни норма деб қабул қилмаган ўсмирга нисбатан кўпчиликнинг айблов кўз билан қараши, ёки оғзаки танбех бериши, жуда кам ҳолларда ўзини бебош тутаётган ўсмирнинг кўлидан тутиб, нима қилиш кераклигини ўргатиб, «кўзини мошдай қилиб очиб қўйиш» ижтимоий санкциянинг ҳаётдаги бир кўринишидир.

Ҳар бир алоҳида шахс жамияттомонидан ишлаб чиқилган ва қабул қилинган ижтимоий нормалар ва санкцияларни у ёки бу ижтимоий ролларни бажариши мобайнида ҳуқуқида намоён этади. *Рол* — шахсга нисбатан шундай тушунчаки, унинг аниқ бир ҳаётий вазиятлардаги ҳуқуқва бурчлариданиборатҳаракатлари мажмуини билдиради. Масалан, талаба ролини оладиган бўлсак, уни бажариш — у ёки бу олий ўқув юртида таҳсил олиш, унинг моддий базасидан фойдаланиш, кутубхонасига аъзо бўлиш, стипендия олиб, маъмуриятнинг ижтимоий ҳимоясида бўлиш каби қатор ҳуқуқлар билан биргаликда ўша олийгоҳ ички тартиб-интизоми нормаларига сўзсиз бўйсунуш, дарсларга ўз вақтида келиш, рейтинг баҳолов талаблари доирасида кундалик ўзлаштириш нормаларини бажариш, амалиётда бўлиш, деканатнинг берган жамоатчилик топшириқларини ҳам бажариш каби қатор бурчларни ҳам ўз ичига олади. Бу рол унинг уйга боргач бажарадиган «фарзандлик» роли (ота ва она, яқин қариндошлар одида) талаб ва имтиёзларидан фарқ қилади, яъни аниқ бир шахснинг ўзига хослиги ва қайтарилмаслиги у бажарадиган турли-туман ижтимоий рол-

ларнинг характеридан келиб чиқади. Шунга кўра, кимдир «тартибли, баъмани, фозил, ахлокли ва одобли» дейилса, кимдир — беъмани, бебош, ўзгарувчан, иккиюзламачи (яъни, бир шароитда жуда қобил, бошқа ерда — бетартиб) деган ҳаётий мавқега эга бўлиб қолади.

Ҳаётда шахс бажарадиган ижтимоий роллар кўплиги сабабли ҳам, турли вазиятлардаги унинг мавқеи — статуси ҳам турлича бўлиб қолади. Агар бирор рол шахс ижтимоий тасаввурлари тизимида унинг ўзи учун ўта аҳамиятли бўлса (масалан, талаба роли), у бошқа ролларни унчалик кадрламаслиги ва оқибатда, ўша вазиятда бошқачарок, ноқулай ва нобопроқ мавқени эгаллаб қолиши мумкин. Қолаверса, ролларнинг кўплиги баъзан роллар зиддиятини ҳам келтириб чиқариши мумкинки, оқибатда ~ шахс ички рухий қийинчиликларни ҳам бошдан кечириши мумкин. Масалан, сиртдан тахсил олаётган талаба сессия пайтида ишлаб турган корхонасига комиссия келиши ва унинг фаолиятини текшираётганлигини билиб, рухий азобга тушади — бир томондан, талабалик ва унинг талаблари, иккинчи томондан — қасбдошлар олдида уялиб қолмаслик учун ҳар куни ишхонага ҳам бориб келиш.

Ҳозирги ижтимоий-иктисодий вазият ва бозор муносабатлари шароитида рақобат муҳити шахсдан бир вақтнинг ўзида қатор қобилиятлар ва малакаларни талаб қилмоқдаки, айниқса, ёшлар ўзгарувчан шароитларга тезроқ мослашиш учун баъзан бир-бирига зид ҳислатларни ҳам ҳулқда намоён қилишга мажбур бўлишмоқда. Масалан, ёш оила бошлиғи, талаба, ота-оналарга моддий жиҳатдан қарам бўлмаслик учун, бир вақтнинг ўзида ҳам итоаткор, интизомли талаба ва ишдан кейин эса — чакқон ва уddaбурон, тадбиркор, тижоратчилик билан шуғулланишга мажбур бўлиши мумкин. Бу ҳолат табиийки, шахсдан қучли ирода, доимий интилувчанлик ва ўз устида муттасил ишлашни талаб қилади.

Ижтимоий таъсирларнинг шахс томонидан англаниши

Ижтимоий нормалар, санкциялар, роллар ижтимоий механизмлар сифатида шахс ҳулқ-атворини маълум маънода бошқариб, мувофиқлаштириб туришга ёрдам беради. Лекин инсоннинг комиллиги, унинг ахлоқ-ижтимоий нормалар доирасидаги мақ-

бул харакати унинг ўзига ҳам боғлиқдир. Одамнинг ўз-ўзини англаши, билиши ва ўз устида ишлаши аввало унинг диққати, онги бевосита ўзига, ўз ички имкониятлари, қобилиятлари, хиссий кечинмаларига қаратилишини тақозо этади. Яъни, ижтимоий хулқ — шахс томонидан уни ўраб турган одамлар, уларнинг хулқ-атворларига эътибор беришдан ташқари, ўзининг шахсий харакатлари ва уларнинг оқибатларини мунтазам тарзда таҳлил қилиб бориш орқали, ролларни мувофиқлаштиришни ҳам тақозо этади.

Шахснинг ўзи, ўз хулқ-атвори хусусиятлари, жамиятдаги мавқеини тасаввур қилишидан ҳосил бўлган образ — «Мен» — образи деб аталиб, унинг қанчалик адекватлиги ва реалликка яқинлиги шахснинг жамиятдаги ижтимоий мавқеини белгилайди ва унинг баркамоллиги мезонларидан ҳисобланади.

«Мен» — образининг ижтимоий психологик аҳамияти шундаки, у шахс тарбиясининг ва тарбияланганлигининг муҳим омилларидан ҳисобланади. Шунуктаи назардан олиб қаралганда, *тарбияни шахснинг ўзи ва ўз сифатлари тўғрисидаги тасаввурларининг шаклланиши жараёнидир*, деб таъриф бериш мумкин. Демак, ҳар бир инсон ўзини, ўзлигини қанчалик аниқ ва тўғри билса, тасаввур килолса, унинг жамият нормаларига ўз ҳаракат қилиш эҳтимоли ҳам шунчалик кам бўлади, яъни у тарбияланган бўлади.

Ўз-ўзини англаш, ўзидаги мавжуд сифатларни баҳолаш жараёни кўпинча аниқ шахс томонидан оғир кечади, яъни, инсон табияти шундайки, у ўзидаги ўша жамият нормаларига тўғри келмайдиган, ноъмақул сифатларни англамасликка, уларни «яширишга» ҳаракат қилади, Ҳаттоки, бундай тасаввур ва билимлар онгсизлик соҳасига сиқиб чиқарилади (австриялик олим З. Фрейд назариясига кўра). Бу атайлаб қилинадиган иш бўлмай, у ҳар бир шахсдаги ўз шахсиятини ўзига хос ҳимоя қилиш механизмидир. Бундай ҳимоя механизми шахсни кўпинча турли хил ёмон асоратлардан, хиссий кечинмалардан асрайди. Лекин шуни алоҳида таъкидлаш лозимки, «Мен» — образининг ижобий ёки салбийлигида яна ўша шахсни ўраб турган ташқи муҳит, ўзгалар ва уларнинг муносабати катта рол ўйнайди. Одам ўзгаларга қараб, гўёки ойнада ўзини кўргандай тасаввур қилади. Бу жараён психологияда *рефлексия* деб аталади. *Унинг моҳияти* — айнан ўзига ўхшаш одамлар образи орқали ўзи тўғрисидаги образни шакллантириш, жонлантиришидир. Рефлексия «Мен» — образи

эгасининг онгига тааллукли жараёнدير. Масалан, кўчада бир танишингизни учратиб қолдингиз. Сиз тинмай унга ўз ютуқларингиз ва машғулотларингиз ҳақида гапирмоқдасиз. Лекин гап билан бўлиб, унинг қаергадир шошаётганлигига эътибор бермадингиз. Шу нарсани сиз унинг бетоқатлик билан сизни тинглаётганлигидан, хаёли бошқа ерда турганлигидан билиб қоласиз ва нгу оркали айнаи шу пайтда «махмадона, лақмарок» бўлиб қолганингизни сезасиз. Кейинги сафар шу ўртоғингиз билан учрашганда, оддинга хатога йўл қўймаслик учун «ўртоқ, шошмаяпсанми?» деб сўраб ҳам қўясиз. Ана шу илгариги рефлексиянинг натижасидир. Яъни, суҳбатдош ўрнига туриб, ўзингизга ташланган назар («мен унга қандай кўриняпман?») — рефлексиядир.

Шахснинг ўзи ҳақидаги образи ва ўз-ўзини англаши ёш ва жинсий ўзига хосликка эга. Масалан, ўзига нисбатан ўта қизиқувчанлик, ким эканлигини билиш ва англашга интилиш айниқса, ўсмирлик даврида ривожланади. Бу даврда пайдо бўладиган «катталик» ҳисси қизларда ҳам, ўсмир йигитчаларда ҳам нафақат ўзига, балки ўзгалар билан бўладиган муносабатларини ҳам белгилайди. Қизлардаги «Мен» — образининг яхши ва ижобий бўлиши кўпроқ бу образнинг аёшшк сифатларини ўзида мужассам эта олиши, аёллик ҳислатларининг ўзида айнаи пайтда мавжудлигига боғлиқ бўлса, йигитлардаги образ кўпроқ жисмонан баркамоллик мезонлари билан нечоғли уйғун эканлигига боғлиқ бўлади. Шунинг учун ҳам ўсмирликда ўғил болалардаги бўйнинг пастлиги, мускуларнинг заифлиги ва шу асосда қурилган «Мен» — образи қатор салбий таассуротларни келтириб чиқаради. Қизларда эса ташқи тарафдан гўзалликка, келишганлик, одоб ва аёлларга хос қатор бошқа сифатларнинг бор-йўқлигига боғлиқҳолда «Мен» образи мазмунан идрок қилинади. Қизларда ҳам ортиқча вазн ёки терисида пайдо бўлган айрим тошмалар ёки шунга ўхшаш физиологик нуқсонлар кучли салбий эмоцияларга сабаб бўлса-да, барибир, чиройли кийимлар, тақинчоқлар ёки сочларнинг ўзига хос турмаги бу нуқсонларни босиб кетадиган омиллар сифатида қаралади.

«Мен» образи ва ўз-ўзига баҳо

«Мен» — образи асосида ҳам бир шахсда ўз-ўзига нисбатан баҳолар тизими шаклланадики, бутизим ҳам образга мос тарзда

хар хил бўлиши мумкин. *Ўз-ўтга нисбатан баҳо* турли сифатяар ва шахснинг ортгирилган тажрибаси, шу тажриба асосида ётган ютуқларига боғлиқ ҳолда турлича бўлиши мумкин. Яъни, айни бирор иш, ютуқ юзасидан ортиб кетса, бошқаси таъсирида — аксинча, пастлаб кетиши мумкин. Бу баҳо аслида шахсга бошқаларнинг реал муносабатларига боғлиқ бўлса-да, аслида у шахс онги тизимидаги мезонларга, яъни, унинг ўзи субъектив тарзда шу муносабатларни қанчалик қадрдашига боғлиқ тарзда шаклланади. Масалан, мактабда бир фан ўқитувчисининг болага нисбатан ижобий муносабати, доимий мактовлари унинг ўз-ўзига баҳосини оширса, бошқа бир ўқитувчининг салбий муносабати ҳам бу баҳони пастлатмаслиги мумкин. Яъни, бу баҳо кўпроқ шахснинг ўзига боғлиқ бўлиб, у субъектив характерга эгадир.

Ўз-ўзига баҳо нафақат хақиқатга яқин (адекват), тўғри бўлиши, ^Залки у ўтапаст ёки юкори ҳам бўлиши мумкин.

Ўз-ўзига баҳонинг паст бўлиши кўпинча атрофдагиларнинг шахсга нисбатан қўяётган талабларининг ўта ортиклиги, уларни удалай олмаслик, турли хил эътирозларнинг доимий тарзда биддирилиши, ишда, ўқишда ва муомала жараёнидаги муваффақиятсизликлар оқибатида ҳосил бўлиши мумкин. Бундай ўсмир ёки катга одам ҳам, доимо тушқунлик ҳолатига тушиб қолиши, атрофдагилардан четроқца юришга ҳаракат қилиши, ўзининг қучи ва қобилиятларига ишончсизлик кайфиятида бўлиши билан ажралиб туради ва борабора шахсда қаторсалбий сифатлар ва ҳатти-ҳаракатларнинг пайдо бўлишига олиб келади. Ҳаттоки, бундай ҳолат суицидал ҳаракатлар, яъни ўз жонига қасд қилиш, реал борлигидан «қочишга» интилиш психологиясиний ҳам келтириб чиқариши мумкин.

Ўз-ўзига баҳонинг ўта юқорилиги ҳам шахс хулқ-атворига яхши таъсир кўрсатмайди. Чунки, у ҳам шахс ютуқлари ёки ундаги сифатларнинг бошқалар томонидан сунъий тарзда бўртширилиши, ноўрин мактовлар, турли қийинчиликларни четлаб ўтишга интилиш туфайли шаклланади. Ана шундай шароитда пайдо бўладиган психологик ҳолат «ноадекватлилик эффекти» деб аталиб, унинг оқибатида шахс ҳаттоки, маълумиятга учраганда ёки ўзида ночорлик, укувсизликларни сезганда ҳам бунинг сабабини ўзгаларда деб билади ва шунга ўзини ишонтиради ҳам (масалан, «халақит берди-да», «фалончи бўлмаганида» каби баҳоналар кўпаяди). Яъни, нимаики бўлмасин, айбдор ўзи эмас, атрофдагилар, шароит, тақдир айбдор. Бун-

дайлар хакида бора-бора одамлар «оёғи ердан узилган», «манмансираган», «димоғдор» каби сифатлар билан гапира бошлайдилар. Демак, ўз-ўзига баҳо реалистик, адекват, тўғри бўлиши керак.

Реалистик баҳо шахсни ўраб турганлар — ота-она, яқин қариндошлар, педагог ва мураббийлар, қўни-қўшни ва яқинларнинг ўринли ва асосли баҳолари, реал самимий муносабатлари махсули бўлиб, шахс ушбу муносабатларни илк ёшлигиданоқ холис қабул қилишга, ўз вақтида керак бўлса тўғрилашга ўргатилган бўлади. Бунда шахс учун эталон, ибратли ҳисобланган инсонлар гуруҳи — референт гуруҳнинг роли катта бўлади. Чунки, биз кундалик ҳаётда ҳамманинг фикри ва баҳосига кулоқ солавермаймиз, биз учун шундай инсонлар мавжудки, уларнинг хаттоки, оддийгина танбехлари, маслаҳатлари, хаттоки, мактаб туриб берган танбехлари ҳам катта аҳамиятга эга. Бундай референт гуруҳ реал мавжуд бўлиши (масалан, ота-она, ўқитувчи, устоз, яқин дўстлар), ёки

5-жадвал

Шахс автодиалогишишг муҳим белгалари

Ички диалогаинг шакланганлик даражаси	Босқичлари	Ички диалогаингдаражавий белгилари (автокоммуникация)
<i>Олий даража</i>	<i>6-босқит</i>	Шахсий мазмундаги диалог (ўзидаги шахсий сифатларни муҳокама қилиш, шахсий мулоҳаза)
	<i>5-босқич</i>	ходиса ва нарсаларга боғлиқ бўлган сифатлар хусусидаги ички диалог
<i>ўрта даража</i>	<i>4-босқич</i>	Шахсий сифатлар муҳокама-сига қаратилган саволлар — ўзига талаблар
	<i>3-босқич</i>	Бошқаларнинг баҳолари таъсиридаги ички мулоҳазалар, шахсий аҳамият касб этган ўзгалар фикрлари асосида ички диалог

Ички диалогаинг 1 иакланганлик даражаси	Босқичлари	Ички диалогаинг даражавий белгилари (автокоммуникация)
<i>қуйи даража</i>	<i>2-босқич</i>	Шахсий сифатларга алоқадор бўлмаган ўзгалар фикрлари асосидаги диалог (ходиса ва нарсаларга алоқадор фикрлар)
	<i>1-босқич</i>	Кимдир нима ҳақидадир гапириш мумкин бўлган ҳолатлар юзасидан тасаввурлар, лекин аниқ фикр ёки муносабат йўқ. Автокоммуникацияга ҳожат йўқ.

нореал, ҳаёлий (китоб қаҳрамонлари, сеvimли актёрлар, идеал) бўлиши мумкин. Шунинг учун ёшлар тарбиясида ёки реал жамоадаги одамларга мақсадга мувофиқ таъсир ёки тазйик кўрсатиш керак бўлса, уларнинг эталон, референт гуруҳини аниқлаш катта тарбиявий аҳамиятга эга бўлади.

Шундай қилиб, ўз-ўзига баҳо соф ижтимоий ҳодиса бўлиб, унинг мазмуни ва моҳияти шахсни ўраб турган жамият нормаларига, шу жамиятда қабул қилинган ва эъзозланадиган кадриятларга боғлиқ бўлади. Кенг маънодаги йирик ижтимоий жамоалар эталон ролини ўйнаши оқибатида шаклланадиган ўз-ўзига баҳо — ўз-ўзини баҳолашнинг юксак даражаси ҳисобланади. Масалан, мустақиллик шароитида мамлакатимиз ёшлари онгига миллий кадриятларимизнинг сингиши, ватанпарварлик, адолатлилик, фидоийлик сифатларининг шаклланиши ва мустақиллик мафкурасига садоқат ҳисларининг тарбияланиши, табиий, ҳар бир ёш авлодда ўзлигини англаш, ўзи мансуб бўлган халқва миллат маънавиятини кадрлаш ҳисларини ривожлантирмоқда. Бу эса, ўша миллий ўзликни англашнинг пойдевори ва муҳим шакллантирувчи механизмидир. Демак, ўз-ўзини баҳолаш — ўз-ўзини тарбиялашнинг муҳим мезонидир. Ўз-ўзини тарбиялаш омиллари ва механизмларига эса, қуйидагилар киради:

« Ўз-ўзи билан мулоқот (ўзини конкрет тарбия объекти сифатида идрок этиш ва ўзи билан мулоқотни ташкил этиш сифатида);

о Ўз-ўзини ишонтириш (ўз имкониятлари, кучи ва иродасига ишониш орқали, ижобий хулқ меъёрларига бўйсундириш);

- Ўз-ўзига буйруқ бериш (тиғиз ва экстремал ҳолатларда ўзини қўлга олиш ва макбул йўлга ўзини чорлай олиш сифати);
- Ўз-ўзига таъсир ёки автосуггестия (ижтимоий меъёрлардан келиб чиққан ҳолда ўзида маъқул установакаларни шакллантиришд);

« Ички интизом — ўз-ўзини бошқаришнинг муҳим мезони, ҳар доим ҳар ерда ўзининг барча ҳаракатларини мунтазам равишда коррекция қилиш ва бошқариш учун зарур сифат.

Юқоридаги ўз-ўзини бошқариш механизмлари орасида психологик нуқтаи назардан ўз-ўзи билан амалга ошириладиган **ички** диалог алоҳида ўрин тутади. *Ўз-ўзи билан диалог* — оддий тил билан айтганда, ўзи билан ўзи гаплашишдир. Аслида бу қобилият бизнинг бошқалар билан амалга оширадиган ташқи диалогларимиз асосида ривожланади, лекин айнан ички диалог муҳим регулятив рол ўйнайди. Е. Климов бундай диалогнинг уч босқичини кўрсатиб ўтади. 5-жадвалда шахс ички диалогининг босқичлари ваҳар бир босқичгаҳос бўлган белгилар келтирилган.

Демак, шахснинг қандай сифатларга эга эканлиги, ундаги баҳоларнинг объективлигига боғлиқ тарзда ўз-ўзи билан мулоқатга киришиб, жадвадагига мувофиқ шахс ўзини назорат қила олади. Шунинг учун ҳам ҳаётда иғундай кишилар учрайдики, қатга мажлисда иши танқидга учраса ҳам, ўзига холис баҳо бериб, керакли тўғри хулосалар чиқара олади, шундай одамлар ҳам борки, арзимаган хатоликучун ўз «ич-этини еб ташлайди». Бу ўша ички диалогининг ҳар қимда ҳар хил эканлигидан дарак берувчи фактлардир.

Шахс ижтимоийлашувишнинг асосий мезонлари

Шахс, унинг дунёни билиши, ўзини ва атрофидаги инсоний муносабатларни англаши, тушуниши ва ўзро муносабатлар жараёнида ўзидаги такрорланмас индивидуалликни намоён қилиши ҳамда ушбу жараёнларнинг ёшга ва жинсга боғлиқ айрим жиҳатларини таҳлил қилиш бизга умумий равишда шахс — жамиятда яшайдиган ижтимоий мавжудотдир, деган хулосани қайтаришга

имкон беради. Яъни, у туғилган онидан бошлаб ўзига ўхшаш инсонлар қуршовида бўлади ва унинг бугун рухий имкониятлари аншшу ижтимоий муҳитда намоён бўлади. Чунки агар инсоннинг онтогенетик тараккиёти, яъни туғилган онидан, то умрининг охиригача бўлган тараккиёти даврига эътибор берадиган бўлсак, хали гапирмай туриб, одам боласи ҳаётининг илк дақиқаларидаёқ, ўзига ўхшаш мавжудотлар даврасига тушади ва кейингина ижтимоий мулоқотнинг барча қўринишларининг фаол объекти ва субъектига айланади. Шу нуқтаи назардан, ҳар биримизнинг жамиятдаги ўрнимиз, унинг қачон ва қандай шароитларда пайдо бўлгани, жамиятга қўшилиб яшашимизнинг психологик механизмлари фаннинг муҳим вазифаларидан биридир. Бу жараён психологияда *ижтимоийлашув ёки социализация* деб юритилади.

Демак, социализация ёки *ижтимоийлашув* — инсон томонидан ижтимоий тажрибани эгаллаш ва ҳаёт — фаолият жараёнида уни фаол тарзда ўзлаштириш жараёнидир. Содда тил билан айтганда, ижтимоийлашув — ҳар бир шахснинг жамиятга қўшилиши, унинг нормалари, талаблари, кутишлари ва таъсирини қабул қилган ҳолда, ҳар бир ҳаракати ва муомаласида уни намоён этиши, керак бўлса, шу ижтимоий тажрибаси билан ўз навбатида ўзгаларга таъсирини ўтказа олиши жараёнидир.

Ижтимоийлашув энг аввало одамлар ўртасидаги мулоқот ва ҳамкорликда турли фаолиятни амалга ошириш жараёнини назарда тутади. Ташқаридан шаҳега^сўрсатшгаётган таъсир оддий, механик тарзда ўзлаштирилмай, у ҳар бир шахснинг ички руҳияти, дунёни акс эттириш хусусиятлари нуқтаи назаридан турлича субъектив тарзда идрок этилади. Шунинг учун ҳам бир хил ижтимоий муҳит ва бир хил таъсирлар одамлар томонидан турлича ҳаракатларни келтириб чиқаради. Масалан, 10-15 та ўқувчидан иборат академик лицей ўқувчиларини олайлик. Уларнинг билимни, илмни идрок қилишлари, улардан ота-оналарининг кутишлари, ўқитувчиларнинг бераётган дарслари ва унда етказилаётган маъяумотлар, манбалар ва бошқа қатор омиллар бир хилдай. Лекин барибир ана шу 15 ўқувчининг ҳар бири шу таъсирларни ўзича, ўзига хос тарзда қабул қилади ва бу уларнинг ишдаги ютуқлари, ўқув кўрсаткичлари ва иқтидорида акс этади. Бу ўша биз юқорида таъкидлаган

ижтимоийлашув ва индивидуализация жараёнларининг ўзаро боғлиқ ва ўзаро қарама-қарши жараёнлар эканлигидан дарак берди.

Ижтимоийлашув жараёнларининг рўй берадиган шарт-шароитларини *ижтимоий институтлар* деб атаймиз, Бундаи институтларга оиладан бошлаб, маҳалла, расмий давлат муассасалари (боғча, мактаб, махсус таълим ўчоқлари, олийгоҳлар, меҳнат жамоалари) ҳамда норасмий уюшмалар, нодавлат ташкилотлари киради.

Бу институтлар орасида бизнинг шароитимизда *оила ва маҳалланинг* роли ўзига хосдир. Инсондаги дастлабки ижтимоий таъриба ва ижтимоий хулқ элементлари айнан оилада, *оилавий муносабатлар* тизимида шаклланади. Шунинг учун ҳам халқимизда биз юқорида таъкидлаган «қуш уясида кўрганини қилади» деган мақол бор. Яъни, шахс сифатларининг дастлабки қолиплари оилада олинади ва бу қолип жамиятдаги бошқа гуруҳлар таъсирида сайқал топиб, такомиллашиб боради. Бизнинг ўзбекчилик шароитимизда оила билан бир қатордалш#злла ҳам муҳим тарбияловчи — ижтимоийлаштирувчи рол ўйнайди. Шунинг учун бўлса керак, баъзан одамнинг қайси маҳалладан эканлигини суриштириб, кейин хулоса чиқаришади, яъни маҳалла билан маҳалланинг ҳам фарқи бўлиб, бу фарқ одамлар психологиясида ўз аксини топади. Масалан, битта маҳалладан яхши келин чиқса, айнан шу маҳалладан қиз кидириб қолишади. Яъни, шу маҳалладаги ижтимоий мухит қизларнинг иболи, ақлли, сариштали бўлиб етишишларига кўмаклашган. Масалан, айрим маҳаллаларда сахар туриб кўча-эшикларни супуриш одатга айланган ва барча оилалар шу удумни бузмайдилар. Шунга ўхшаш нормалар тизими ҳар бир кўча-маҳалланинг бир-биридан фарқи, афзаллик ва камчилик томонларини белгилайди, охирилар эса шу маҳаллада катта бўлаётган ёшлар ижтимоийлашувида бевосита таъсирини кўрсатади.

Яна бир муҳим ижтимоийлашув ўчоқларига *мактаб ва бошқа таълим масканлари* киради. Айнан шу ерда ижтимоийлашув ва тарбия жараёнлари махсус тарзда уйғунлаштирилади. Бизнинг ижтимоий тасаввурларимиз шундайки, мактабни биз таълим оладиган, бола билимлар тизимини ўзлаштирадиган маскан сифатида қабул қиламиз. Лекин, аслида бу ер ижтимоийлашув тарбиявий воситаларда юз берадиган маскандир. Бу ерда биз атайлаб ташкил этилган, охириги йилларда жорий этилган

«Маънавият дарслари», «Этика ва психология» каби тарбияловчи фанларни назарда тутмаяпмиз. Гап ҳар бир дарснинг, умуман мактабдаги шарт-шароитлар, умумий муҳитнинг тарбияловчи роли ҳақида. Масалан, дарс пайтида ўқитувчи бутун диққати билан янги дарсни тушунтириш билан овора дейлик. Унинг назарида фақат дарс, мавзунинг мазмуни ва ундан кўзланган мақсад асосийдай. Лекин аслида ана шужараёндаги ўқитувчининг ўзини қандай тутаётганлиги, кийим-боши, мавзуга субъектив муносабати ва қолаверса, бутун синфдаги ўқувчиларга муносабати ҳамма нарсани белгилловчи, ижтимоий таъриба учун муҳим аҳамиятга эга бўлган омилдир. Шу нуқтаи назардан ўқувчилар диди, қутишлари ва талабларига жавоб берган ўқитувчи болалар томонидан тан олинади, акс ҳолда эса ўқитувчининг таъсири фақат салбий резонанс беради. Худди шундай ҳар бир синфда шаклланган муҳит ҳам катта рол ўйнайди. Баъзи синфларда ўзаро ҳамкорлик, ўртоқчилик муносабатлари яхши йўлга қўйилган, гуруҳда ижодий мунозаралар ва баҳслар учун қулай шароит бор. Бу муҳит табиий ўз аъзолари ижтимоий хулқини фақат ижобий томонга йўналтириб туради.

Яна бир муҳим ижтимоийлашув муҳити — бу *меҳнат оқомоларидир*. Бу муҳитнинг аҳамияти ва ўзига хослиги шундаки, бу ерга шахс, одатда анча ақли пишиб қолган, маълум таърибага эга бўлган, ҳаёт ҳақидаги тасавурлари шаклланган пайтда келади. Қолаверса, эгалланган мутахассислик, орттирилган меҳнат малакалари ва билимлар ҳам жуда муҳим бўлиб, шу муҳитдаги ижтимоий меъёрлар характериға таъсир қилади. Лекин барибир шахснинг кимлар билан, қандай ўзаро муносабатлар муҳити таъсирида эканлиги унинг етуқлик давридаги ижтимоийлашувининг муҳим мезонларидандир. Шунинг учун ишга киришдаги асосий мотивлардан бири — ўша жамоанинг қандай эканлиги, бу ердаги ўзаро муносабатлар, раҳбарнинг кимлиги ва унинг жамоага муносабати бўлиб, кўпинча ойлик-маош масаласи ана шулардан кейин ўрганилади. Шунинг учун меҳнатжамоаларидаяхши, соғлом маънавий муҳит, адолат ва самимиятга асосланган муносабатлар ҳар бир инсон таъсирида катта рол ўйнайди.

Катта ёшдаги ижтимоийлашувнинг ўзига хослиги шундаки, унда индивидуализация жараёни аниқроқ, сезиларлироқ кечади. Чунки, катта одам нафақатташки таъсирларни ўзлаштиради, балки

ўзидаги иқтидор, малакалар, ҳаётий тажрибаси билан бошқаларга ҳам тарбиявий таъсир кўрсатади, иш-амалда ёшларга шахсий ўрнатилган кўрсатиш имкониятига эга бўлади. Шу нуктаи назардан, қариликнинг ижтимоий моҳияти шундаки, ота-боболаримиз, она-хонларимиз асосан ўзларидаги мавжуд ижтимоий тажрибани бошқаларга (фарзандлар, набиралар, маҳалладаги ёшлар ва ҳоказо) узатиш билан шуғулланадилар ва бу нарса айниқса, Шарқ халқларидажуда эъзозланади. Халқимиздаги «қари билганни пари билмас» деган нақл ҳам боболар ва момолар ўғитларининг тарбияловчи моҳиятини акс эттиради. Шу сабабли ҳам мустақил юртимизда қариялар эъзозланади, маҳалланинг бошқарув роли кун сайин оширилмоқда, оила — тарбиянинг бош ўчоғи сифатида давлат ҳимоясида бўлиб келмоқда. Бу мустақил давлат ёшларида янги тафаккур ва онтаинг шаклланишига, юртга садоқат, ватанпарварликнинг ривожига ўз хиссасини қўшади.

Ижтимоийлашув жараёнида шахс ҳаётий йўналишнинг шаклланиши

Ижтимоийлашувнинг институтларидан ташқари, унинг оқибати масаласи ҳам психологияда муҳим амалий аҳамиятга эга. Шахс ижтимоийлашувининг энг асосий маҳсули — бу унинг ҳаётда ўз ўрнини топиб, жамиятга манфаат келтирувчи фаолиятларда иштирок этишидир. Шу нуктаи назардан олиб қаралганда, шахснинг йўналганлиги масаласига ҳам фанда катта эътибор берилади. *Ижтимоийлашув жараёнида шахс ҳаёт-фаолиятини йўналтириб турадиган варақ вазиётларга нисбатан турғун, барқарор мотивлар мажмуига эга бўлишлик шахснинг йўналганлиги деб аталади.*

Йўналганликнинг энг муҳим таркибий қисмларини қуйидагилар ташкил этади:

Масъулият — бу ижтимоийлашув жараёнида шахснинг етуқлигини белгиловчи муҳим кўрсаткичлардан саналади. Охириги йилларда Ғарб ва рус психологиясида *назорат локуси назарияси (теория локуса контроля)* кенг тарқалдики, унга кўра, ҳар бир инсонда икки типли масъулият кузатилади. Биринчи типли масъулият шундайки, шахс ўзининг ҳаётида рўй бераётган барча ҳодисаларнинг сабабчиси, масъули сифатида фақат ўзини тан олади. («Мен ўзим барча нарсаларга масъулман. Менинг ҳаётим ва ютуқларим фақат ўзимга боғлиқ, шунинг учун ўзим учун ҳам, оилам

учун ҳам ўзим жавоб бераман»). Масъулиятлиликнинг иккинчи тури ундан фаркли, барча рўй берган ва берадиган воқеа, ходисаларнинг сабабчиси ташқи омиллар, бошқа одамлар (ота-она, ўқитувчилар, ҳамкасблар, бошлиқлар, танишлар ва бошқ.).

Хориж мамлакатларда ўтказилган тадқиқотларнинг кўрсатишича, иккинчи турли масъулият кўпроқ ўсмирларга хос бўлиб, улардан 84% масъулиятни фақат бошқаларга юклашга мойил эканлар. Бу маълум маънода ёшлар ўртасида масъулиятсизликнинг авж олганлигидандир. Шунинг учун ҳам «назорат лоқуси» тушунчасини фанга киритган америкалик олим Дж. Роттер (Г. Копсг)нинг фикрича, масъулиятни ўз бўйнига олишга ўргатилган болаларда ҳавотирлик, нейротизм, конформизм ҳолатлари кам учраган. Улар ҳаётга тайёр, фаол, мустақил фикр юритувчилардир. Уларда ўзини ҳурмат ҳисси ҳам юқори бўлиб, бу бошқалар билан ҳам ҳисоблашиб яшашга сира ҳалақит бермайди. Шунинг учун ижтимоийлашувнинг муҳим босқичи кечадиган таълим муассасадарида ёшларга кўпроқташаббус кўрсатиш, мустақил фикрлаш ва эркинликни хис қилишга шароит яратиш керак ва бу ҳозирги кунда Президентимиз И. Каримов сиёсатининг асосини ташкил этади.

Мақсадлар ва идеаллар

Ижтимоийлашувнинг масъулият ҳиссига боғлиқ йўналишларидан яна бири шахсда шаклландиган мақсадлар ва идеаллардир. Улар шахсни келажакни башоратқилиш, эртанги кунини тасаввур қилиш, узоқва яқинга мўлжалланган режаларни амалга оширишга тайёрлигини таъминлайди. Мақсад ва режасиз инсон — маънавийтсиз пессимистдир. Бу мақсадлар доимо ўзининг анланганлиги ва шахс реал имкониятларига боғлиқлиги билан характерланади. Уларнинг шаклланиши ва онгда ўрнашишида маълум маънода идеаллар ҳам рол ўйнайди. Идеаллар — шахснинг ҳозирги реал имкониятлари чегарасидан ташқаридаги орзу-умидлари, улар онгда бор, лекин ҳар доим ҳам амалга ошмайди. Чунки уларнинг пайдо бўлишига сабаб бевосита ташқи муҳит бўлиб, ўша идеаллар объекти билан шахс имкониятлари ўртасида тафовут бўлиши мумкин. Масалан, ўсмирнинг идеали отаси, у отасидай машҳур ва эл суйган ёзувчи бўлмоқчи. Бу орзуга яқин келажакда эришиб бўлмайди, лекин айнан ана шундай идеаллар одамга мақсадлар қўйиб, унга эришиш йўлидаги қийинчиликларни енгишга иродани сафарбар қилишга ёрдам беради.

Қизиқишлар ва эътиқод

Қизиқишлар ҳам анланган мотивлардан бўлиб, улар шахснинг атрофида рўй бераётган барча ходисалар, оламлар, улар-

нинг ўзаро муносабатлари, янгиликлар борасида фактлар тўплаш, уларни ўрганишга имкон берувчи омилдир. Қизиқишлар мазмунан *кенг ёки тор*, мақсад жиҳатидан *профессионал*, *бевосита ёки бивосита* бўлиши, вақт томондан *барқарор*, *доимий ёки вақтинчалик* бўлиши мумкин. Қизиқишларнинг энг муҳим томони шундаки, улар шахс дунёкараши ва эътиқодни шакллантиришга асос бўлади. Чунки, *эътиқод* шахснинг шундай онгли йўналишики, у инсонга ўз қарашлари, тамойиллари ва дунёкарашига мос тарзда яшашга имкон беради. Халқ доимо эътиқодли инсонларни ҳурмат қилади. Эътиқоднинг предмети турлича бўлиши мумкин — Ватанга эътиқод, динга, фанга, касбга, ахлоқий меъёрларга, оилага, гўзалликка ва шунга ўхшаш.

Инсоннинг инсонлига, унингжамиятдаги мавқеи ва нуфузи маълум маънода ундаги эътиқодлилиқ даражаси билан белгиланади. Айрим инсоняар бутун умри мобайнида фақат битта нарсага эътиқод қиладилар. Масаяан, Мир Алишер Навоийнинг бутун ҳаёти халққа ва миллатга фидоийликнинг намунаси сифатида, туркий халқлар адабиётига асос солишга бағишланганлига, Имом Бухорий, Ибн Сино сингари бунж алломаларнинг турли тазйиқларга қарамай йлм ва ижод йўлияаги қатъиятлари, эришган ютуқлари эътиқодлилиқнинг ёрқин намунасидир. Бундай мисоллар Шарқнинг ва Ғарбнинг букжшахслари мисолида жуда кўп. Мансур Халлож, Насимий, Бобораҳим Машраб каби хур фикрли зотлар эса қатл қилинган чоғларида ҳам ўз эътиқодлари ва танлаган йўлларида қайтмаганлар.

Эътиқодлилиқ нуктаи назардан ҳам одамлар бир-бирларидан фарқ қиладилар. Тарихда шундай шахслар борки, улар бутун онги ҳаётини фақат бир нарсага бағишлаб ўтиб кетадилар, лекин уларга ўша ихлос ва кучли эътиқод халқ томонидан эътироф этилиб, меҳнатлари, илмий кашфиётлари ёки ўша касбга садоқатлари туфайли ўзларига тириклигидаёқ ўчмас хайкал қолдирганлар. Айрим одамлар эса ўзларидаги қизиқишлар ва эътиқодни ҳаётлари мобайнида ўзгартириб борадилар. Масалан, ёшлигида спортнинг бирор турига астойдил ихлос қилган одам бу борада катта натижаларга эришади, уни юрт танийди. Умрининг маълум босқичида у шу эришган ютуқларини бошқа шаклда такомиллаштириб, устоз-мураббий сифатида ўқитишга астойдил киришади. Умрининг яна бир бўла-

| и I I ппклотчи-рахбар сифатида ана шу сохани янада юк-
Ш к ка кўтаришта хизмат қилади. Мукаррама Турғунбоева,
I < жу< Ражабий, Комил Яшин, Руфат Рисқиев, Аброр Ҳидон-
нои, Лбдулла Орипов, Озод Шарафидцинов каби юзлаб за-
Монвмиз қахрамонларининг хаёт-фаолиятлари ана шундай

- II п кодлиликиннинг ёркин мисолидир.

Демак, агар инсонда бирор нарсага эътикод шаклланган бўлса, ундан яхши инсон бўлиб, одамларга нафи тегишига умид қилиши мумкин. Лекин эътикодсизликдан қўрқиш керак. Агар профимизда бирор бир нарсага аниқишонмайдиган, мақсад-маслага йўқкишини кўрсангиз, унга ёрдам бериш йўлини из-ланиш керак, чунки бу одамдаги эътикодсизлик нафақат унинг ўзига, балки атрофдагиларга ҳам фақат салбий таъсир кўрсатади. Эътиқодли инсон аввало ўзгаларга зиён келтирувчи амаллардан ўзини тияди, ёлғон гапирмайди. Унда ҳар доим лафз бўлади, яъни бир нарсани қиламан, деб аҳд қилса, албатта, бутун кучи ва иқтидорини сафарбар қилиб, уни бажаради, бошлаган ишини охирига етказди. Эътиқодли инсон нима қилаётганлигини, нима учун айнан шу ишни қилаётганлигини жуда яхши англайди. Шу туфайли ҳақиқий эътиқодли инсон илмга интилади, ўз ҳаётининг мазмун-моҳиятини тушунишга интилади, гўзаллик яратиш, ҳар томонлама баркамол бўлишга тирishaди, яхшиларга ошно бўлиш, буюкликка ҳавас унинг ҳаётини шиорига айланади. Ҳақиқий эътиқод соҳибида соғлом фикр бўлиб, бу фикр орқали у инсониятнинг умрбоқийлигини идрок этади, ўзидан оиласига, фарзандларига нимадир қолдириб кетишни истаб яшайди. Шунинг учун ҳам эътиқодлилиқ — шахсдаги журъат, мардлик, фидоийлик, ирода, виждон, қатъият, ҳалоллик, инсонпарварлик, ватанпарварлик каби қатор ижобий сифатлар билан боғлиқдир.

ИМОН

«Имон» арабча сўз бўлиб, луғавий маъноси «ишончдир». Ҳақиқий эътиқодли одамда имон ҳам бўлади. Буюк меросимиз ҳисобланмиш «Авесто»да имон ва эътиқоднинг ўзаро алоқаси ва унинг инсон фикрлаш ва тафаккур тарзи билан боғлиқлиги хусусида қуйидаги мисралар бор:

Ақли ва имонли кимсаларга
Бағашлайман шодлик, бардам рух..
Эътикодман, Митраман,
Мудом сабоқ бермоқчиман,
Имон билан фикр айласин.
Имон билан сўз сўздасин,
Ва имонга амал қилсин.

Имон келтириш ёки ишонч шундай психологик ҳолатки, унда шахснинг эътикодига мос келадиган, бирор аниқ нарса ва ходисалар таъсирида онгда ўрнашиб қоладиган тасаввурлар мажмуи етакчи рол ўйнайди. Имон объекти кўпинча шахс томонидан чуқур таҳлил қилинмайди, текширилмайди, чунки унда инсоният тажрибаси, шахс эътикод қилган ижтимоий гуруҳнинг қарашлари мужассам бўлади. Масалан, Оллоҳга имон келтириш ҳар бир мусулмон учун фарз ҳисобланади. Пайғамбаримиз Муҳаммад алай-ҳиссалом Аллоҳ таоло тарафидан келтирилган барча хабарларига тил билан иқрор этиб, дил билан тасдиқлашга имон дейилади, яъни Қуръони карим ва Ҳадиси шарифлар орқали Оллоҳтўғри-сидага, жаннат ва дўзах, қиёмат каби ғайбий нарсалар ҳақида берилган хабарларга ишонч — шариатда имон деб юритилади, деганлар. Ўша Ҳадиси шарифда яна «Ватанни севмоқ — имондандир» деб зикр этилган. Булар оддий фуқаро бахшлашмайдиган, халқменталитети ва виждони-имони томонидан қабул қилинган арконлардирким, уларга ишониш ҳар бир мусулмоннинг ва соғлом фйкр юритувчи инсоннинг бурчидир. Шунинг учун ҳам ватанфурушларни энг аввало «имонсизлар» деб лаънатлайди халқ, зеро, туғилиб ўсган ерни муқаддас билиш, киндик қони тўкилган тупрокни соғиниш, Ватан учун баҳоли қудрат виждон билан меҳнат қишиш — имонлилик белгисидир.

Имон тушунчасига фақат диний тушунча сифатида қараш тўғри эмас. Чунки ҳар кунги фаолиятида инсонларга нафи тегадиган амаллар, савоб ишлар қилиш, солиххулқ соҳиби бўлиш, оиласи, яқинларига меҳр-мухаббатини аямаслик, жамиятдаги хулқ меъёрларини қалбан ҳис қилиб, уларни бузмасликка интилиш ҳам имондан эканлигини унутмаслик керак. Агар бола ёшлиқдан гўзал хулқларга эргашса, мусулмончилик одатлари, хўшхулқлилик тамойилларини ўзлаштириб боришга руҳан тайёр бўлса, уни имонли бўлиб тарбия топяпти дейиш мумкин.

Мафқуравий тарбия ва миллий ғоянинг бош мезонларидан бири комиллик ва баркамоллик экан, ана шундай тарбия инсопий муносабатларни яхшилайти, жамият ривожига туртки бўлади.

Дунёқараш

Эътикод ва кизиқишлар ҳар биримиздаги дунёқарашни шакллантиради. Шахснинг дунёқарашини — тартибга солинган, яхлит онгли тизимга айлантирилган билим, тасаввурлар ва ғоялар мажмуи бўлиб, у шахснинг маълум бир қолипда, ўз шахсий кифоасига эга тарзда жамиятда муносиб ўрин эгаллашга чорлайди. Мустақиллик даврида шаклланаётган янгича дунёқараш ёшларда Ватанга садоқатни, миллий қадриятлар, анъаналарни эъзозлашни, ўз яқинларига меҳрибон ва танлаган йўлига — касби, маслағи ва эътикодида содиқликни назарда тутати. Янгича фикрлаш ва янгича тафаккур айнан мустақиллик мафқураси руҳида Тарбия топиб, сайқал топган миллий онг, дунёқараш ва эътикоддир.

Шахс дунёқарашини ва эътиқодига ўзгартирувчи омиллар

Дунёқараш — шахснинг шахслигини (индивид эмас), унинг маънавиятини, ижтимоийлашуви даражасини кўрсатувчи кучли мотивлардан иборат. Шунинг учун ҳам унинг шаклланиши ва ўзгариши масаласи муҳим масалалардан бўлиб, ҳамма вақт ва даврларда ҳам ўта долзарб бўлиб келган. Ўзбекистон ўз мустақиллигига эришгач, жамиятда туб ислохотлар бошланди. Ана шу ислохотларнинг асосий йўналишларидан бири — маънавий-маърифий ислохотлар бўлиб, унинг асосий мақсади жамият аъзолари дунёқарашини истиқлол руҳида шакллантиришни мақсад қилиб қўйди. Давлатимизнинг ёшлар борасидаги сиёсатининг асосини ҳам уларда янгича ҳурфикрлилик билан янгича дунёқарашни шакллантиришдир. Бу ўринда психология ўзгаришлар шароитида эътикод, дунёқараш ва идеаллар ўзгаришига сабаб бўлувчи омиллар ҳусусида қуйидагиларга ажралади:

1. Маънавият ва маърифат. Аввало маърифат ҳусусида. Бу — одамнинг табиат, жамият ва инсонлар тўғрисидаги турли билимлари, тушунчалари, маълумотлари мажмуи бўлиб, унинг мазму-

ни бевосита шахс дунёқарашининг мазмун-моҳиятини белгилайди. Демак, ёшларга қаратилган ва улар ўқиб, ўрганиши учун йўналтирилган барча турдаги маълумотлар (китоблар, оммавий-ахборот воситалари орқали, мулоқот жараёнида), улар асосида шаклландиган янги тасаввурлар янги дунёқараш учун заминдир. Мустақиллик йилларида эски, ўзини тарих олдида оқпамаган мафкурадан воз кечидди, янги мустақиллик ғояси, унинг асосий тамойиллари, ёшларни маърифатли қилиш борасидаги вазифалар давлатимиз раҳбари И. А. Каримов асарларидамухтасар, аниқ баён этилган. Улар асосида мамлакатимизда янги «Таълим тўғрисидаги қону» ва «Қадрлар тайёрлашнинг миллий Дастури» қабул қилинди. Улар ёшларнинг энг илғор илм-фан ютуқларидан бохабар қилиш, буюк алломалар меросини чуқур ва теран ўрганиш, замонавий технологиялар асосида таълим-тарбия жараёнини ташкил қилиш, ёшларни маърифатли қилишнинг барча шарт-шароитларини яратишни назарда тутди. Бу саъй-ҳаракатлар маънавият борасидаги ислохотлар, ўзбек маданияти, санъати, адабиётини ривожлантириш йшларй, тарихимизни тиклаш борасида амалга ошириладган оламшумул ишлар табиийки, ёшларимизда янги дунёқарашнинг шаклланишига асос бўлади.

Ёшларнинг маълумотлилиқ даражаси янгилашиш даврида муҳим омил бўлиб, агар ўсмир ёки ўспиринда илк ёшлиқдан китобга, билимга меҳр тарбияланмаган бўлса, агар унинг билим ва тушунчалари доираси тор бўлса, у соғлом ғояни носоғломдан, дунёвийликни даҳрийликдан, зиёни жаҳолатдан фарқлай олмайди. Шунинг учун ҳам Президентимиз ёшларимиз билим олишлари учун, улар иқтидорининг ривожини учун барча шарт-шароитларни яратишга эътиборни қаратмоқдалар, бунга жавобан ёшлар фақат тинимсиз изланишлари, ўқишлари, илм сирларини мукамал эгаллашлари шарт. Зеро, Ҳадйсу шарифда ҳам зикр этилганидек, «Илм ўрганиш ҳар бир мусулмон учун фарздир».

Илғор ғоялар эгаси бўлиш учун тафаккурни шундай машқ қилдириш лозимки, токи унинг ёрдамида кундалиқ долзарб масалаларга, халқ манфаатига хизмат қилувчи солиҳ ишларни амалга ошириш чоралари борасида турли-туман фикрларни юритиш имконияти бўлсин. Бу ҳолат ҳар қандай ғайри-табиий фикрларга ўз ўрнига ақл-идроқ билан муносиб жавоб бериш, тараққиётимизга ғов бўлувчи ёт ва зарарли фикрларга нисбатан иммунитетни шакл-

лантириш, турли хил догматик қарашларга эга бўлган шахслар билан асосли ва танқидий мунозаралар олиб бориб, ўз нуктаи назарининг тўғрилигини тўла асослаш қобилиятини ўстиради.

Оила. Шахс маънавияти, унинг дунёқараши, барча тасаввур ва эътиқодига алоқадор бўлимлари мажмуи асосан оилада шаклланади. Шу маънода — оила ҳақиқий маънавият ўчоғи, мафқуравий тарбиянинг омили ва шарт-шароитидир. Миллий мафқураимизга хос бўлган илк тушунчалар, шахснинг ҳаётий йўналишлари, эътиқоди ва имони аввало оила муҳитида шаклланади. Бу жараён боболар ўғити, ота ибрати, она меҳри орқали амалга оширилади.

Ҳар бир шахс оиланинг жамиятдаги ўрни ва функцияларини, кадр қимматини англамасдан, Ватаннинг остонадан бошланишини тушунмасдан туриб, Ватан туйғусини том маънода ҳис қила олмайди. Бу иш асосан ҳар бир ўзбек оиласидаги тарбия аъёнлари ва уларни такомиллаштириш, миллий кадриятларни турмуш тарзининг ажралмас бўлагига айлантириш, мулоқот маданиятининг Шарқона кўринишлари билан замонавий шакллари уйғунлаштириш, меҳнаттарбияси, унинг фарзандлар фаровон турмуш кечиришининг муҳим тамойили сифатида кадрланишига эришиши орқали амалга ошириш мумкин.

Бундан ташқари, шахснинг баркамоллиги ҳар бир шахс онгида оиланинг муқаддаслиги, Ватаннинг аслида оиладан бошланиши, шу боис уни севиш ва никоҳни муқаддас билиш зарурлигини, оиланинг жамият ҳаётида туган ўрни ва функцияларини тушунтириш орқали рўй бериши инобатга олинади.

Болаларда ёшлиқдан халқ ва юрт тақдирига бефарқ бўлмаслик психологиясини шакллантириш учун бола ҳаётининг дастлабки онларидан бошлаб, предметлар олами билан танишиши, ўйинчоқлар олами, тенгқурлари билан бўладиган ўйинларининг тарбияловчи хусусиятларига аҳамият бериш зарур. Инсониятга зарар келтирувчи, одамлар ўртасида зиддиятларни ва талофатларни келтирувчи «жангари» ўйинчоқлар, мултфилмлар, кинофилмлар кўришларини имкон даражасида чеклаш, бу ўйинларнинг психологик ҳамда педагогик экспертизалари бўйича ота-оналарга аниқ кўрсатмалар бериш зарур. Шарқона одоб ва ўзаро муносабатлар тамойилларини акс эттирувчи турли ўйинлар, ўйинчоқлар, расм-ли ўйинчоқ-китобчалар, халқ миллий фольклори ва эртақлари асосида яратилган мултфилмлар илк ёшлиқдан болалардаги маф-

куравий қарашларнинг тўғри шаклланишига ёрдам беради. Масалан, болалар ўртасида машҳур бўлган «Зумрад ва Киммат», «Ёрилтош», «Хўжа Насриддиннинг саргузаштлари» каби қатор эртақлар орқали оилада болаларни яхшидан ёмонни, меҳр-саховатдан худбқликни фарқлашга ўргатиш ва шу орқали миллий удумларнинг халқ орзу-истаклари ва интилишлари билан боғлиқлигини яққол кўрсатиш мумкин.

Ота-оналар саводхонлиги бу ўринда қатга рол ўйнайди. Энг аввало уларда соғлом тафаккур ва миллий ғояларни шакллантириш кераклигини алоҳида таъкидлаш мумкин. Бундай саводхонлик ота-оналик роли ва функциялари моҳиятини тўғри тушуниш, янги фарзанд дунёга келиши ва камол тоғшб ривожланишига оид қонуниятларни билиш, оилавий муносабатлар доирасида миллий урф-одатларимиз ва анъаналаримизнинг энг нодирларини турмушнинг барча соҳаларига сингдириш орқали, болаларда кадриятларга меҳр-муҳаббатни уйғотиш, балоғат ёшига етган фарзандларни оилавий ҳаётга тайёрлаш каби қатор масъулиятли вазибаларнинг туб маъносини билиш ва уларга амал қилиши назарда тутилади. Бундай билим ва тасавурлар мажмуи отага қай даражада зарур бўлса, онага ҳам шу тарзда зарур ва аҳамиятлидир. Чунки бир қарашда санаб ўтилган функциялар одатий, уларга инсон ҳаёти мобайнида автоматик тарзда ўрганиб кетадигандай туюлсада, аслида ота-оналик шундай масъулиятли вазибаки, унинг жамиятимиз манфаати-га мос тарзда амалга оширишга инсон ҳам маънавий жиҳатдан, ҳам психологик жиҳатдан Тайёр бўлиши керак.

Қасбни пухта эгаллаш ва фидокорона меҳнат қилиш учун илм қанчалик зарур бўлса, фозил фарзандлар тарбиялаш ва уларни инсонларга нафи тегадиган даражада етук қилиб тарбиялаш учун ҳам илм-билим шунчалик аҳамиятлидир. Шунинг учун бу фикрларнинг нақадар тўғрилиги ва айниқса, аёл киши учун саводлилиқ ва илмнинг зарурати тўғрисида ўз вақтида ўрта асрнинг кўзга қўринган истиснодди шоирларидан бири Абдибек Шерозий шундай ёзган эди: «Илм — аёл учун зийнат. Ақлини нодонликдан қутқарган ҳар бир аёл номус, иззат, аёллик каддини тушуниб етади. Бундай аёл ҳеч бир ишда адашмайди. Илмсиз аёл эса бола тарбиялашда турли хатоларга йўл қўяди».

2 *Боболар ва момолар* ўзбек оиласида шахсни тарбиялашда бевосита иштирок этадилар. Азалий туркий удумга биноан ота-

онадан ҳам кўра бобо-бувиларнинг тарбиявий таъсири кучлироқ бўлади. Масалан, Амир Темур шаҳзодаларнинг тарбияси билан уларнинг оналари змас, улу бибилари-бувилари шуғулланишини лозим топган. Шунга кўра, Сарой Мулк хоним Шохрух Мирзони, суюкли набиралари Муҳаммад Султон Мирзо, Ҳалил Султон Мирзо, Улуғбек Мирзолар тарбиясини ўз бўйнига олган.

Шунинг учун ҳам юртимизда оила ҳамиша давлат ҳимоясида ва олий кадрият сифатида эъзозланади. Оила ижтимоийлашувнинг асосий ва муҳим ўчоғи бўлгани учун ҳам унинг шу муҳитда тарбияланаётган ёшлар эътиқоди ва дунёқарашидаги роли сезиларли, ҳукумат бола тарбиясида ота-оналар масъулиятини ошириш учун ҳар йили хайрли тадбирлар ишлаб чикмоқца. Республикамизда йилларнинг «Оила», «Аёллар», «Соғлом авлод», «Оналар ва болалар» йили деб эълон қилиниши, «Оила» илмий-амалий Марказининг фаолият кўрсатаётганлиги жамиятда, ёшлар тарбияси борасида оиланинг роли ва масъулиятини оширишга ана шундай муҳим тадбирлардандир.

Ижтимоий установакалар

Соф психологик маънода янгича тафаккур ва дунёқарашни шакллантирувчи ва ўзгартирувчи ижтимоий психологик механизм — бу ижтимоий установакалардир. Бу — шахснинг атроф муҳитида содир бўлаётган ижтимоий ҳодисаларни, объектларни, ижтимоий гуруҳларни маълум тарзда идрок этиш, қабул қилиш ва улар билан муносабатлар ўрнатишга руҳий ички ҳозирлик сифатида одамдаги дунёқарашни ҳам ўзгартиришга алоқадор категориядир.

Рус олими В.А. Ядов ўзининг диспозицион концепциясини яратиб, унда установакаларни тўрт босқич ва тўрт тизимли сифатида тасаввур қилган.

А) элементар установакалар (зе1) — оддий, кундалик эҳтиёжлар асосида кўпинча онгсиз тарзда ҳосил бўладиган установакалар. Уларни ўзгартириш учун моддий шарт-шароитларни ва одамдаги эҳтиёжлар тизимини ўзгартириш кифоя.

Б) ижтимоий установакалар (аШ(ш1) — ижтимоий вазиятлар таъсирида ижтимоий объектларга нисбатан шаклланадиган уста-

новкалар. Уларни ўзгартириш учун ижтимоий шарт-шароитлар ва шахснинг уларга нисбатан баҳо ва муносабатлари тизимини ўзгартириш керак.

В) базавий ижтимоий установакалар — улар шахснинг умумий йўналишини белгилайди, ҳаётини йўналишлари моҳиятидан келиб чиқади, уларни ўзгартириш эътиқодлар ва дунёқарашларни ўзгартириш демакцир.

Г) кадриятлар тизими — улар авлодлараро мулоқот жараёнининг маҳсули сифатида жамиятда кадр-қиммат топган нарсаларга нисбатан установака. Масалан, саҳиҳхадислар шундай кадриятлардир, биз уларни танқидсиз, муҳокамаларсиз қабул қиламиз, чунки улар ҳам илоҳий, ҳам энг буюк инсонлар томонидан яратилган ва авлоддан авлодга ўз кадрини йўқотмай келаётган кадриятлардир.

Ижтимоий установакаларни ўзгартиришнинг энг содда ва қулай йўли — бу айни вазиятлар ва улардаги таъсирларни қайтаршвидир. Бу қайтариш қайд қилинган образ сифатида инсон онгида узоқ муддатли хотирада сақланади ва вазият пайдо бўлганда, *объективлашади*, яъни ўз кучини ва мавжудлигини кўрсатади. Шунинг учун ҳам агар чет эл тажрибасига мурожаат қиладиган бўлсак, у ерда бирор ғояни онга сингдириш учун бир одам ёки бирор гуруҳ ўз сиёсий, мафкуравий ёки бошқа қарашларини бир хил сўзлар ва иборалар, ҳаракатлар билан қайтараверади ва шу йўл билан қўпчиликнинг маъқуллашига эришади. Айниқса, сайлов олди тадбирларида ана шу усул кенг қўлланилади. Шулардан келиб чиқиб, ижтимоий установакаларни ўзгартиришнинг усуллари ва психологик воситалари орқали ҳам дунёқарашни ўзгартиришга эришиш мумкин.

Мавзу юзасида адабиётлар рўйхати

1 И. А.Каримов. Баркамол ашуд — Ўзбекистон тараққиётининг пойдевори. - Т., 1997.

2 И. А.Каримов. Ўзбекистон XXI аср бўсағасида: хавфсизликка таҳдид, барқарорлик шартлари ва тараққиёт кафолатлари. -Т.,1998.

3 И. А.Каримов. Ўзбекистон XXI асрга интиломқода. -Т.; 1999.

4 Андреева Г.М. Социальная психология. Учебник. -М., 1998.

5 Бернс Р. В. Я — Концепция и воспитание. -М., 1986.

6 А. Иброхимов ва бошқ. Ватан туйғуси. -Т.,1996.

7 В. Каримова. Ижтимоий психология асослари. - Т., 1994.

8 В. Каримова ва бошқ. Мустақил фикрлаш. -Т., «Шарқ», 2000.

- 9 В. Каримова, Ф. Акрамова. Психология. Маърузалар матни. -Т., 2000.
10. В. Каримова. Тарғиботнинг психологик услублари. Маъруза матни. -Т., «Маънавият», 2001.
11. Кон И. С. Психология ранней юности. -М., 1989.
- 12 Майерс Д. Социальная психология. -СПб., 1997.
13. Миллий истикдол гоёси: асосий тушунча ва тамойиллар.-Т., «Ўзбекистон», 2000.
14. Моргунов Е. Б. Личность и организация. -М., 1996.
15. Музднбаев К. Психология ответственности. -М., 1983.
16. Оллпорт Г.В. Личность в психологии. - М., 1998.
17. Психология. Учебник. Под ред А. Крыгова. - М., 1998.
18. Ядов В.А. Социальная идентичность личности. -М., 1994.

III БЎЛИМ

ШАХСНИНГ ФАОЛЛИГИ ВА ИЖТИМОЙ ХУЛҚНИНГ МОТИВАЦИЯСИ

Шахс ва унинг фаоллига

Жамият билан доимий муносабатни ушлаб турувчи, ўз-ўзини англаб, ҳар бир ҳаракатини мувофиқлаштирувчи шахсга хос бўлган энг муҳим ва умумий хусусият — бу унинг **фаоллигидир**. Фаоллик (лотинча «асШз» — ҳаракат, «асЦуиз» — фаол сўзларидан келиб чиққан тушунча) шахснинг ҳаётдаги барча ҳатги-ҳаракатларини намоён этишини тушунтирувчи категориядир. Бу — ўша оддий кўлимизга қалам олиб, бирор чизикча тортиш билан боғлиқ элементар ҳаракатимиздан тортиб, токи ижодий уйғониш пайтларимизда амалга оширадиган мавҳум фикрлашимизга чабўлган мураккаб ҳаракатларга алоқадор ишларимизни тушунтириб беради. Шунинг учун ҳам психологияда шахс, унинг онги ва ўз-ўзини англаши муаммолари унинг фаоллиги, у ёки бу фаолият турларида иштироки ва уни уддалашига алоқадор сифатлари орқали баён этилади.

Фанда инсон фаоллигининг асосан икки тури фаркланади:

А. Ташқи фаоллик — бу ташқаридан ва ўз ички истак-хоҳишларимиз таъсирида бевосита кўриш, қайд қилиш мумкин бўлган ҳаракатларимиз, мушакларимизнинг ҳаракатлари орқали намоён бўладиган фаоллик.

Б. Ички фаоллик — бу бир томондан у ёки бу фаолиятни бажариш мобайнидаги физиологик жараёнлар (моддалар алмашинуви, қон айланиш, нафас олиш, босим ўзгаришлари) ҳамда, иккинчи томондан, бевосита психик жараёнлар, яъни аслида кўринмайдиган, лекин фаолият кечишига таъсир кўрсатувчи омилларни ўз ичига олади.

Мисол тариқасида ҳаётдан шундай манзарани тасаввур қилайлик: узоқ айрилиқдан сўнг она ўз фарзанди висолига етди. Ташқи фаолликни биз онанинг боласига интилиши, уни кучоклаши, юзларини сийлаши, кўзларидан оққан севинч ёшларида кўрсак, ички фаоллик — ўша кўз ёшларини келтириб чиқарган физиологик жараёнлар, ички соғинчнинг асл сабаблари (айрилиқ муддати, ночорлик туфайли айрилиқ каби яширин мотивлар таъсири), кўриб идрок қилгандаги ўзаро бир-бирларига интилишни таъминловчи ички, бир қарашда кўз билан илғаб бўлмайдиган эмоционал ҳолатларда намоён бўлади. Лекин шу манзарани бевосита гувоҳи бўлсак ҳам, уни ифодалаган расмни кўрсак ҳам, тахминан қандай жараёнлар кечаётганлигини тасаввур қилишимиз мумкин. Демак, иккала турли фаоллик ҳам шахсий тажриба ва ривожланишнинг асосини ташкил этади. Бир қарашда ҳар бир аниқ бир шахсга ва унинг эҳтиёжларига боғлиқ бўлиб туюлган бундай фаоллик турлари аслида ижтимоий характерга эга бўлиб, шахснинг жамият билан бўладиган мураккаб ва ўзаро муносабатларининг оқибати ҳисобланади..

Инсон фаоллиги «ҳаракат», «фаолият», «хулқ» тушунчалари билан чамбарчас боғлиқ бўлиб, шахс ва унинг онги масаласига бориб тақалади. Шахс айнан турли фаолликлар жараёнида шаклланади, ўзлигини намоён қилади ҳам. Демак, фаоллик ёки инсон фаолияти пассив жараён бўлмай, у онгли равишда бошқариладиган фаол жараёндир. Инсон фаоллигини мужассамлаштирувчи ҳаракатлар жараёни **фаолият** деб юритилади. Яъни, *фаолият* — инсон онги ва тафаккури билан бошқариладиган, ундаги турли-туман эҳтиёжлардан келиб чиқадиган, ҳамда ташқи оламни ва ўз-ўзини ўзгартириш ва такомиллаштиришга қаратилган ўзига хос фаоллик шаклидир. Бу — ёш боланинг реал предметлар моҳиятини ўз тасаввурлари доирасида билишга қаратилган ўйин фаолияти, бу — моддий неъматлар яратишга қаратилган меҳнат фаолияти, бу — янги кашфиётлар очишга қаратилган илмий-тадқиқотчилик фаолияти, бу — рекордларни кўпайтиришга қаратилган спортчининг маҳорати ва шунга ўхшаш. Шуниси характерлики, инсон ҳар дақиқада қандайдир фаолият тури билан машғул бўлиб туради.

Фаолият турлари. Жисмоний ва ақлий ҳаракатлар

Ҳар қандай фаолият реал шарт-шароитларда, турли усулларда ва турлича кўринишларда намоён бўлади. Қилинаётган ҳар бир ҳаракат маълум нарсага — предметга қаратилгани учун ҳам, фаолият предметли ҳаракатлар мажмуи сифатидатасаввур қилинади. Предметли ҳаракатлар ташқи оламдаги предметлар хусусиятлари ва сифатини ўзгартиришга қаратилган бўлади. Масалан, маърузани конспект қилаётган талабанинг предметли ҳаракати ёзувга қаратилган бўлиб, у аввало ўша дафтардаги ёзувлар сони ва сифатида ўзгаришлар қилиш орқали, билимлар захирасини бойитаётган бўлади. Фаолиятнинг ва уни ташкил этувчи предметли ҳаракатларнинг айнан *нималарга* йўналтирилганига қараб, аввало ташқи ва ички фаолият фарқланади. *Ташқи фаолият* шахсни ўраб турган ташқи муҳит ва ундаги нарса ва ҳодисаларни ўзгартиришга қаратилган фаолият бўлса, *ички фаолият* — биринчи навбатда ақлий фаолият бўлиб, у соф психологик жараёнларнинг кечишидан келиб чиқади. Келиб чиқиши нуқтаи назаридан ички — ақлий, психик фаолият ташқи предметли фаолиятдан келиб чиқади. Дастлаб предметли ташқи фаолият рўй беради, тажриба орттириб борилган сари, секин-аста бу ҳаракатлар ички ақлий жараёнларга айланиб боради. Буни нутқ фаолияти мисолида оладиган бўлсак, бола дастлабки сўзларни қаттиқ товуш билан ташқи нутқида ифода этади, кейинчалик ичида ўзича гапиришга ўрганиб, ўйлайдиган, мулоҳаза юритадиган, ўз олдига мақсад ва режалар қўядиган бўлиб боради.

Ҳар қандай шароитда ҳам барча ҳаракатлар ҳам ички-психологик, ҳам ташқи-мувофиқлик нуқтаи назаридан онг томонидан бошқарилиб боради. Ҳар қандай фаолият таркибида ҳам ақлий, ҳам жисмоний — мотор ҳаракатлар мужассам бўлади. Масалан, фикрлаётган донишмандни қузатганмисиз? Агар ўйланаётган одамни зийраклик билан қузатсангиз, ундаги етакчи фаолият ақлий бўлгани билан унинг пешоналари, кўзлари, хаттоки, тана ва қўл ҳаракатлари жуда муҳим ва жиддий фикр хусусида бир тўхтамга келолмаётганидан, ёки янги фикрни топиб, ундан мамнуният ҳис қилаётганидиган дарак беради. Бир қарашда ташқи элементар ишни амалга ошираётган — мисол учун, узум кўчатини ортиқча барглاردан холос этаётган боғбон ҳаракатлари ҳам ақлий

компонентлардан холи эмас, у қайси баргнинг ва нима учун ор-тикча эканлигидан англаб, билиб туриб олиб ташлайди.

Ақлий ҳаракатлар — шахснинг онгли тарзда, ички психоло-гик механизмлар воситасида амалга оширадиган турли-туман ҳара-катларидир. Экспериментал тарзда шу нарса исбот қилинганки, бундай ҳаракатлар доимо мотор ҳаракатларни ҳам ўз ичига олади. Бундай ҳаракатлар куйидаги кўринишларда бўлиши мумкин:

- *перцептив* — яъни булар шундай ҳаракатларки, уларнинг оқибатида атрофдаги предметлар ва ходисалар тўғрисида яхлит образ шаклланади;

- *мнемик фаолият* — нарса ва ходисаларнинг моҳияти ва мазмунига алоқадор материалнинг эслаб қолиниши, эсга туши-рилиши ҳамда эсда сақлаб турилиши билан боғлиқ мураккаб фаолият тури;

- *фикрлаш фаолияти* — ақл, фаҳм-фаросат воситасида турли хил муаммолар, масалалар ва жумбоқларни ечишга қаратилган фаолият;

- *имажитив* — («1таҶе» — образ сўзидан олинган) фаолияти шундайки, у ижодий жараёнларда хаёл ва фантазия воситасида ҳозир бевосита онгда берилмаган нарсаларнинг хусусиятларини англаш ва хаёлда тиклашни такозо этади.

Юқорида таъкидлаганимиздек, ҳар қандай фаолият ҳам таш-ки ҳаракатлар асосида шаклланади ва мотор компонентлардан иборат бўлиши мумкин. Агар ташқи фаолият асосида психик жа-раёнларга ўтиш рўй берган бўлса, бундай жараённи психологияда интериоризация деб аталади, аксинча, ақлда шаклланган ғоялар-ни бевосита ташқи ҳаракатларда ёки ташқи фаолиятга кўчирили-ши экстериоризация деб юритилади.

Фаолият турлари яна онгнинг бевосита иштироки даражасига кўра ҳам фарқланади. Масалан, шундай бўлиши мумкинки, ай-рим ҳаракатлар бошида ҳар бир элементни жиддий равишда, ало-ҳида-алоҳида бажаришни ва бунга бутун диққат ва онгнинг йўна-лишини талаб қилади. Лекин вақт ўтгач, бора-бора унда онгнинг иштироки камайиб, кўпгина қисмлар автоматлашиб боради. Бу оддий тилга ўгирилганда, малақа ҳосил бўлди дейилади. Маса-лан, ҳар биримиз шу тарзда хат ёзишга ўрганганмиз. Агар малақа-ларимиз катъий тарзда биздаги билимларга таянса, фаолиятнинг мақсади ва талабларига кўра ҳаракатларни муваффақиятли бажа-

ришни таъминласа, биз буни кўникмалар деб атаймиз. *Кўникмалар* — доимо биздати аниқ билимларга таянади. Масалан, кўникма ва малакалйр ўзаро боғлиқ бўлади, шунинг учун ҳам ўқув фаолияти жараёнида шаклланадиган барча кўникмалар ва малакалар шахснинг муваффақиятли ўқишини таъминлайди. Иккаласи ҳам машқдар ва қайтаришлар воситасида мустаҳкамланади. Агар, фақат малакани оладиган бўлсак, унинг шаклланиш йўллари қуйидагича бўлиши мумкин;

- оддий намоийш этиш йўли билан;
- тушунтириш йўни билан;
- кўретгашбшантуцгунтаршини уйғунлаштириш йўли билан.

Ҳаётда кўникма ва малакаларнинг аҳамияти катта. Улар бизнинг жисмоний ва ақлии уринишларимизни энг длаштиради ва ўқишда, меҳнатда, спорт соҳасида ва ижодиётда муваффақиятларга эришиш шизни таъминлайди.

Фаолиятни классификация қилиш ва турларга бўлишнинг яна бир кенг тарқалган усули — бу барча инсонларга хос бўлган асосий фаоллик турлари бўйича табақалашдир. Бу — мулоқот, ўйин, ўқиш ва меҳнат фаолиятларидир.

Мулоқот — шахс индивидуал ривожланиши жараёнида намоён бўладиган бирламчи фаолият турларидан бири. Бу фаолият инсондаги кучли эҳтиёжлардан бири — инсон бўлиш, одамларга ўхшаб гапириш, уларни тушуниш, севиш, ўзаро муносабатларни мувофиқлаштиришга қаратилган эҳтиёжларидан келиб чиқади. Шахс ўз тараққиётини айнан шу фаолият турини эгаллашдан бошлайди ва нутқи орқали (вербал) ва нутқсиз воситалар (новербал) ёрдамида бошқа фаолият турларини мукамал эгаллашга замин яратади.

Ўйин — шундай фаолият турики, у бевосита бирор моддий ёки маънавий неъматлар яратишни назарда тугмайди, лекин унинг жараёнида жамиятдаги мураккаб ва хилма-хил фаолият нормалари, ҳаракатларнинг символик андозалари бола томонидан ўзлаштирилади. Бола токи ўйнамагунча, катталар хатти-ҳаракатларининг маъно ва моҳиятини англаб етолмайди.

Ўқиш фаолияти ҳам шахс камолотида катта рол ўйнайди ва маъно касб этади. Бу шундай фаолликки, унинг жараёнида билимлар, малака ва турли кўникмалар ўзлаштирилади.

Меҳнат қилиш ҳам энг табиий эҳтиёжларга асосланган фаолият бўлиб, унинг мақсади, албатта, бирор моддий ёки маънавий неъматларни яратиш, жамият тараққиётига хисса қўшишдир.

Ҳар қандай касбни эгаллаш, нафақат эгаллаш, балки уни маҳорат билан амалга оширишда фаолиятнинг барча қонуниятлари ва механизмлари амал қилади. Оддийгана бирер касб малакасини эгаллаш унун ҳам унга алоқадор бўлган маълумотларни эслаб қолиш ва керак бўлганда яна эсга тушириш орқали уни бажариш бўлмай, балки ҳам ички (психик), ҳам ташқи (предметга йўналтирилган) ҳаракатларни онгли тарзда бажариш билан боғлиқ мураккаб жараёнлар ётишини унутмаслик керак. Лекин ҳар бир шахсни у ёки бу фаолият тури билан шуғулланишига мажбур қилган психологик омиллар — сабаблар муҳим бўлиб, бу *фаолият мотивларидир*.

Ижтимоий хулқ мотивлари ва шахс мотивацияси

Юқорида биз танишиб чиққан фаолият турлари ўз-ўзидан рўй бермайди. Шахснинг жамиятдаги ижтимоий хулқи ва ўзини қандай тутиши, эгаллаган мавқеи ҳам сабабсиз, ўз-ўзидан рўй бермайди. Фаолиятнинг амалга ошиши ва шахс хулқ-атворини тушунтириш учун психологияда «*мотив*» ва «*мотивация*» тушунчалари ишлатилади.

«*Мотивация*» тушунчаси «мотив» тушунчасидан кенгроқ маъно ва мазмунга эга. Мотивация — инсон хулқ-атвори, унинг боғланиши, йўналиши ва фаоллигини тушунтириб берувчи психологик сабаблар мажмуини билдиради. Бу тушунча у ёки бу шахс хулқини тушунтириб бериш керак бўлганда ишлатилади, яъни: «нега?», «нима учун?», «нима мақсадда?», «қандай манфаат йўлида?» деган саволларга жавоб қидириш — мотивацияни қидириш демакдир. Демак, у хулқнинг мотивацион таснифини ёритишга олиб келади.

Шахснинг жамиятда одамлар орасидага хулқи ва ўзини тутиши сабабларини ўрганиш тарбиявий аҳамиятга эга бўлган нарса бўлиб, масалани ёритишнинг икки жиҳати фарқланади: а) ички сабаблар, яъни хатги-ҳаракат эгасининг субъектив психологик хусусиятлари назарда тутилади (мотивлар, эҳтиёжлар, мақсадлар, мўлжаллар, истаклар, кизиқишлар ва хоказолар); б) ташқи сабаблар — фаолиятнинг ташқи шарт-шароитлари ва ҳолатлари. Яъни, булар айни аниқ бир ҳолатларнинг келиб чиқишига сабаб бўладиган ташқи стимуллардир.

Шахс хулқ-атворини ичкаридан, ички психологик сабаблар туфайли бошқариш одатда шахсий **диспозициялар** ҳам деб аталади. Улар шахс томонидан англаниши ёки англанмаслиги ҳам мумкин. Яъни, баъзан шундай бўладики, шахс ўзи амалга оширган иши ёки ўзидаги ўзгаришларга нисбатан шакланган муносабатнинг ҳақиқий сабабини ўзи тушуниб етмайди, «Нега?» деган саволга «ўзим ҳам билмай қолдим, билмайман», деб жавоб беради. Бу англанмаган диспозициялар ёки установкалар деб аталади. Агар шахс бирор касбга онгли тарзда қизиқиб, унинг барча сир-асрорларини эгаллаш учун астойдил ҳаракат қилса, бунда вазият бошқачароқ бўлади, яъни, диспозиция англанган, онгли ҳисобланади.

Шу нуқтаи назардан *мотив* — аниқроқ тушунча бўлиб, у шахсдаги у ёки бу хулқ-атворга нисбатан турган мойиллик, ҳозирликни тушунтириб берувчи сабабни назарда тутати. Машҳур немис олими Курт Левин мотивлар муаммоси, айниқса, шахсдаги ижтимоий хулқ мотивлари борасида катта кенг қамровли тадқиқотлар олиб бориб, шу нарсани аниқлаганки, ҳар бир одам ўзига хос тарзда у ёки бу вазиятни идрок қилиш ва баҳолашга мойил бўлади. Шуниси ажабланарлики, ўша бир аниқ вазият хусусидаги турли шахсларнинг баҳолари ҳам турлича бўлади. Бундан ташқари, бир шахснинг ўзи ҳам ўзидаги ҳолат, кайфиятга боғлиқ ҳолда бир хил вазиятни алоҳида ҳолларда турлича идрок қилишга мойил бўларкан. Шунинг учун ҳам одамнинг айни пайтдаги реал ҳаракатларини ўша маълум шароитдаги ички ва ташқи стимулларга унинг берган баҳоси ёки реакцияси сифатида қарамай, балки унда шунга ўхшаш ҳолатларни идрок қилишга ички бир ҳозирлик — диспозициянинг мавжудлиги билан тушунтириш тўғрирок бўлади. Шу маънода шахс хулқининг мотивацияси турли шароитлардан орттирилган тажрибага таянган, онгли таҳлиллар, ҳаттоки, ижтимоий тажриба нормаларининг таъсирида шаклланидиган сабаблар комплексини ўз ичига олади. Масалан, техника олийгоҳларида: «Материалларнинг қаршилиги» номили курс бор дейлик. Шу курсни ўзлаштириш ва ундан синовдан ўтиш кўпчиликка осонликча рўй бермайди. Ҳали курс бошланмасданок, ёш талабаларда шу курс ва унинг талабларига нисбатан шундай установка шаклланадики, албатта, бу курс қийин, уни олиб борувчи ўқитувчи ўта талабчан, қаттиққўл ва ҳоказо деган. Бундай мотивация мана неча авлод талабалар бошдан кечираётган ҳолат. Энди

аниқ бир шахснинг дарс жараёни бошланган кейинги ҳаракатлари аниқ бир мотивлар билан изоҳланади ва тиришқоқталаба учун бу фан ҳам бошқа фанлар қатори тинимсиз изланиш, ўз вақтида дарсларни тайёрлашни талаб қилса, бошқаси учун (дангасароқ талаба учун) бу дарсдан кейин дарс йўқ ва у қачон пуга семестр тугабини қутиб ҳаракат қилади.

Ҳар қандай мотивларнинг орқасида шахснинг эҳтиёжлари ётади. Яъни, мақсадли ҳаётда шахсда аввал у ёки бу эҳтиёжлар пайдо бўлади ва айнан уларнинг табиати ва заруратига боғлиқ тарзда ҳулқ мотивлари намоён бўлади. Мисол учун талабанинг ўқув фаолиятини олиш мумкин. Билим олиш мақсади билим, илм олиш, қизиқувчанлик эҳтиёжи Ни пайдо қилади. Бу эҳтиёж тараққиётнинг маълум бир даврида, масалан, боғча ёшидан бошлаб қониктирила бошлайди. Болага сотиб олиб берилган китоблар, дафтар ва бошқа ўқув қуроллари, маълум таълим масканида ташкил этилган шарт-шароитлар ва у ердаги бевосита билим олишга қаратилган фаолиятнинг ўзи, бола учун мотив ўрнини босади. Яна бир оддий мисол: қўлингизда китоб бор. Сиз ҳали уни ўқишни бошламадингиз. Лекин ўқиш истаги бор, шу истақнинг ортида эса, ўша мазмунни билиш ва унинг тағига етиш эҳтиёжи туради. Рус олими Р. Немов шахсдаги мотивацион соҳани қуйидагича тасаввур қилади. Умуман, ҳар қандай шахсдаги мавжуд эҳтиёжларни икки гуруҳга бўлиш мумкин:

1. *Биологик эҳтиёжлар* — бу — физиологик (ташналик, очлик, уйқу), жинсий, мослашув эҳтиёжлари.

2. *Ижтимоий эҳтиёжлар* — бу — меҳнат қилиш, билиш, эстетик ва ахлокий-маънавий эҳтиёжлар.

Эҳтиёжларни биологик ҳамда ижтимоий турларга бўлганимиз билан шу нарсани унушаслигимиз лозимки, шахсдаги ҳар қандай эҳтиёжлархэм ижгамойлашган бўлади, яъни, улар ўтга жамият ва муҳитдаги кадриятлар, маданий метёрлар ва инсонлараро муносабатлар характериға боғлиқ бўлади. Масалан, энг табиий ва тушунарли ҳисобланган бизнинг емишга — овқатға бўлган эҳтиёжимизни олсак, у ҳам аниқ бир муҳитға қараб турлича ҳаракатларни келтириб чиқаради. Яна мисол учун, тўй маросимлари ёки жуда тўкин дастурхон атрофида ўтирган одам нима учун шунчалик кўп овқат истеъмол қилиб юборганини билмай қолади. Агар бу табиат қўйни ёки пахта даласидаги ҳашар бўлса-чи, бир бурда

иссиқ нон ҳам бутун танага роҳат бахш этувчи малҳам бўлиб, очликни билинтирмайди. Камгарона дастурхондан овқат еб ўрганган киши оз-оз ейишга ўрганса, ёшлигидан меъёрдан ортиқ еб ўрганган одам врач олдига бориб, ўзи учун оздирувчи дори-дармон сўраса сўрайдики, лекин уйда ўзи емишини назорат қилиши кераклигини билмайди. Демак, бу ҳам маданиятга, этикага, оила муҳитига бевосита боғлиқ нарса экан-да.

Умуман шахс ижтимоий хулқи мотиви ҳақида гап кетганда, унинг икки томони ёки элементи ажратилади: *ҳаракат дастури ва мақсад*. Ҳаракат дастури мақсадга эришишнинг воситаларига аниқлик киритади. Шунинг учун ҳам дастурда назарда тутилган воситалар мақсадга эришишни оқлаши керак, акс ҳолда дастур ҳеч нарса бермайди. Масалан, баъзи ота-оналар фарзандларини яхши тарбиялаш ва ундан идеалларидаги шахс етишиб чиқишини орзу қилиб, унинг олдига жуда оғар тарбиявий шартларни қўядилар, бола эркинлиги бўғилади, у қатъий назоратмуҳитида ушланади. Оқибатда бола кейинчалик бошқариб бўлмайдиган, қайсар, унча-мунча ташки таъсирга берилмайдиган бўлиб қолиб, ҳар қандай бошқа ижтимоий шароитда қийналадиган бўлиб қолади. Шунинг учун ҳам мотив ҳар доим анланган, эҳтиёжлар мувофиқлаштирилган ва мақсадлар ва унга етиш воситалари аниқ бўлиши керак. Шундагана ижтимоий хулқжамиятга мос бўлади,

': Шотивлардшнг ?ур лари

Турли касб эгалари фаолияти мотивларини ўрганишда мотивлар характерини билиш ва уларни ўзгартириш муаммоси аҳамиятга эга. Шундай мотивлардан бири турли хил фаолият соҳаларида **муваффақиятга эришиш мотиви** бўлиб, бундай назариянинг асосчилари америкалик олимлар Д. Макклелланд, Д. Аткинсон ва немис олими Х. Хекхаузенлар ҳйсобланади. Уларнинг фикрича, одамда турли ишларни бажаришини таъминловчи асосан икки турдаги мотив бор: **муваффақиятга эришиш мотиви** ҳамда **муваффақиятсизликлардан қочиш мотиви**. Одамлар ҳам у ёки бу турли фаолиятларни киришишда қайси мотивга мўлжал қилишларига қараб фарқ қиладилар. Масалан, фақат муваффақият мотиви билан ишлайдиганлар олдиндан ишонч билан шундай иш бошлайдиларки, нима қилиб бўлса ҳам ютукқа эришиш улар учун олий

мақсад бўлади. Улар ҳали ишни бошламай туриб, ютукни кутади-лар ва шундай ишни амалга оширишса, одамлар уларнинг барча ҳаракатларини маъқуллашларини биладилар. Бу йўлда улар нафақат ўз куч ва имкониятларини, балки барча ташқи имкониятлар — таниш-билишлар, маблағ каби омиллардан ҳам фойдаланадилар.

Ғарбда деярли барча одам ёшликдан шахсий ютуқ ва муваффақиятларга интилиш руҳида тарбияланади. Бу руҳ уларда эҳтиёж даражасида бўлади. Муваффақият уларда доимо келажакка қаратилган бўлиб, унинг мазмунида шинам, гўзал иш идорасидан тортиб, хушқомат котибанинг бўлиши ҳам қиради. Шуниси эътиборга лойиқки, бу ютуқларга шахс ўз меҳнати, ўқиши ва вақтида сармоя ажратиши орқали эришишини яхши биледи. Бунда уларнинг ота-оналари жуда катта рол ўйнайди. Боласининг омадли бўлишини хоҳлаган ота-она ёшликдан ундан мустақилликни талаб қилади, шу боис бола ёшликданокўз кучига ишониш кераклигини тушуниб боради, эришган ҳар бир ютуғидан қувонади ва ўзига ишончи ортади. Бизда айрим пайтларда шундай бўладики, биз болани бошқаларга қараб ўртак олишга, онаси ишлаб берган масаласи билан мактабда яхши баҳо олиб, ундан ўзи мактаб юришининг гувоҳи бўламиз. Бундай ёндашув болани бошқалар кучига ишонадиган, нима ишни бўлса ҳам катталарнинг йўл-йўриғи билан бажаришга ўрганиб қолади. Бундайлар, вақти соати келиб, оиласи, иши бўлганда, доимо ишни бошламай туриб, унинг ёмон оқибатли бўлмасмикин, деган ўй билан ҳавотирланадиган бўлиб қолади.

Демак, муваффақиятсизликдан қочиш мотивига таянган шахсларда биринчилардан фарқли, ишни бошлашдан аввал нима бўлса ҳам муваффиқиятсизликка дучор бўлмасликни ўйлайдилар. Шу туфайли уларда кўпроқ ишончсизлик, ютуққа эришишга ишонмаслик, пессимизмга ўхшаш ҳолат кузатилади. Шунинг учун бўлса керак, охир-оқибат улар барибир муваффақиятсизликка учраб, «ўзи сира омадим юришмайдиган одамман-да» деган хулосага келадилар. Агар биринчи тоифали шахслар бир ишни муваффақиятли тугатгач, кўтаринки руҳ билан иккинчи ишга киришишса, иккинчи тоифа вакиллари, ҳар қандай ишни яқунлагандан сўнг, унинг натижасидан қатъий назар, руҳан тушқунликка тушадилар ва оғриниш ҳисси билан бошқа ишга киришадилар.

Америкалик олима Квинн Вирджиниянинг ёзишича, муваффақиятсизликдан қочувчи шахсларда кўпинча рақобатдан кўркиш

хисси устун бўлади. Ҳаттоки, шундай одамлар борки, улар айрим танишларининг назаридан қолиб кетмаслик, уларни хафа қилмаслик учун муваффақиятга интилмайдилар, оқибатда ҳаётда омадсизлар қаторига кириб қолади. Айниқса, бундай муносабат қизларга хос бўлиб, улар барча нарсада илғор бўлиб кетган, омадли кишиларга ишонч биддирмас эканлар. Ғарбдаги урф-одатлар ва мулоқот анъаналари ўзига хослигини унутмаган ҳодда шуни эътироф этиш мумкинки, бизнинг қизлар ҳам жуда бировларнинг кўнглига қарайдигандан. Лекин ўқишда ва хизмат вазифаларини бажаришда улар йигитлардан қолишмасликка ҳаракат қилишади. Фақат оилавий муносабатларда аксарият аёллар албатга, эркакларнинг, катгаларнинг фикрлари билан ҳисоблашишга, оилавий муаммоларни ҳал қилишда ташаббусни эркакларга беришга мойиядирлар.

Бу ўринда *талабчанлик* деган сифатнинг роли катта. Агар муваффақиятга йўналган шахсларнинг ўзларига нисбатан қўйган талаблари даражаси ҳам юқори бўлса, иккинчи тоифа вакилларишг талаблари аксинча, паст бўлади. Бундан ташқари, ҳар биримиздаги ўзимиздаги реал қобилиятлар тўғрисидаги таъсирларимиз ҳам ушбу мотивларнинг фаолиятдаги ўрнига таъсир кўрсатади. Масалан, ўзидаги қобилиятларга ишонган шахс ҳатгоки, маълубиятга учраса ҳам, унчалик қайғурмайди, кейинги сафар ҳаммаси яхши бўлишига ишонади. Ишончсиз шахс эса кичкина берилган танбеҳ ёки танқидни ҳам жуда катта руҳий азоб билан қайғуриб бошдан кечиради. Шунинг учун ҳам шахснинг у ёки бу вазиятларда қайғуриш сифати ҳам маълум маънода мотивлар характерини белгилайди.

Шундай қилиб, мотивлар тизими бевосита шахснинг меҳнатга, одамларга ва ўз-ўзига муносабатларидан келиб чиқади ва ундаги характер хусусиятларини ҳам белгилайди. Уларнинг ҳар биримизда реал шарт-шароитларда намоён бўлишини бирор масъулиятли иш олдидан ўзимизни тутишимиз ва муваффақиятларга эришишимиз билан баҳоласак бўлади. Масалан, масъулиятли имтиҳон топшириш жараёнини олайлик. Баъзи талабалар имтиҳон олдидан жуда қайғурадилар, ҳатгоки, қўрқадилар ҳам. Улар учун имтиҳон топшириш жуда катта ташвишдай. Бошқалар эса бу жараённи босиқлик билан бошдан кечириб, ичидан ҳаяжонланаётган бўлсалар ҳам, буни бошқаларга билдирмайдилар. Яна учинчи тоифа кишилари умуман беғам бўлиб, сира қойимайдилар. Таби-

ийки, шунга мувофиқтарзда, ҳар бир тоифа вакиллари ишининг муваффақияти ва фаолиятнинг самараси турлича бўлади. Бунга ҳар бир шахсдаги даъвогарлик даражаси ҳам таъсир қилади. Даъвогарлик даражаси юқорироқ бўлганлар билган-билмаганини ишботкилишга уринсалар, ана шундай даражаси пастлар бор билганини ҳам яхши айтиб беролмай, яна ўқитувчи билан тортишмай-дилархам.

Шунинг учун ҳам ҳар биримиз ижтимоий фаолият мотивларидан ташқари, шахсий хислатларимизни ҳам билишимиз ва онгли тарзда хулқимизни бошқара олишимиз керак.

Мотивларнинг англанданлик даражаси: ижтимоий установка ва уни ўзгартириш муаммоси

Юқорида таъкидлаганимиздек, мотивлар, яъни хатти-харакатларимизнинг сабаблари биз томонимиздан англаниши ёки англанданмаслиги ҳам мумкин. Юқорида келтирилган барча мисолларда ва ҳолатларда мотив аниқ, яъни шахс нима учун у ёки бу турли фаолиятни амалга ошираётганлигини, нима сабабдан муваффақиятга эришаётганлиги ёки мағлубиятга учраганини билади. Лекин» ҳар доим ҳам ижтимоий хулқимизнинг сабаблари бизга аён бўлавермайди. Англанданмаган ижтимоий хулқимизнинг мотивлари психологияда ижтимоий установка (инглизча «ашшё») ҳодисаси орқали тушунтирилади.

Ижтимоий установка шахснинг ижтимоий объектлар, ходисалар, гуруҳлар ва шахсларни идрок қилиш, баҳолаш ва қабул қилишга нисбатан шундай тайёргарлик ҳолатики, у бу баҳо ёки муносабатнинг аслида қачон шаклланганлигини аниқ англамайди. Масалан, Ватанимизни ҳаммамиз севамиз, байроғимиз муқаддас, немис инвесторларга ишонамиз, негрларга раҳмимиз келади, тижорат ишлари билан шуғулланадиганларни албатта пулдор, бадавлат, деб ҳисоблаймиз ва ҳоказо. Бу тасаввурлар, баҳо ва ҳиссиётлар қачон ва қандай қилиб онгимизда ўрнашиб қолганлигига эътибор бермасдан юқорида санаб ўтган ҳиссиётларни бошдан кечираверамиз. Мана шуларнинг барчаси ижтимоий установкалар бўлиб, уларнинг мазмун моҳияти аслида ҳар бир инсон ижтимоий тажрибаси давомида шаклланади ва узоқ муддатли хотирада сақланиб, аниқбир вазиятларда рўёбга чиқади.

Америкалик олим Г. Оллпорт ижтимоий установаканинг уч компонентли тизимини ишлаб чиққан:

А. Когнитив компонент — установа объектига алоқадор билimler, ғоялар, тушунча ва тасаввурлар мажмуи;

Б. Аффектив компонент—установа объектига нисбатан субъект хис қиладиган реал хиссиётлар (симпатия, антипатия, лоқайдлик каби эмоционал муносабатлар);

В. Харакат компоненти — субъектнинг объектига нисбатан реал шароитларда амалга ошириши мумкин бўлган ҳаракатлари мажмуи (хулқда намоён бўлиш).

Бу учала компонентлар ўзаро бир-бирлари билан боғлиқ бўлиб, вазиятга қараб у ёки бу компонентнинг роли устуворроқ бўлиши мумкин. Шуни айтиш лозимки, компонентлараро монандлик бўлмаслиги ҳам мумкин. Масалан, айрим талабалар талабалик бурчи ва тартиб-интизом билан жуда яхши таниш бўлсаларда, ҳар доим ҳам унга рия қилавермайдилар. «Тасодифан дарс қолдириш», «жамоатчилик жойларида тартибни бузиш» каби ҳолатлар когнитив ва ҳаракат компонентларида уйғунлик йўқлигини кўрсатади. Бу бир қарашда сўз ва иш бирлиги принципининг турли шахсларда турлича намоён бўлишини эслатади. Агар одам бир неча марта била туриб, ижтимоий хулққа зид ҳаракат қилса, ва бу нарса бир неча марта қайтарилса, у бу ҳолатга ўрганиб қолади ва установага айланиб қолиши мумкин. Шунинг учун ҳам биз ижтимоий меъёрлар ва санкциялар воситасида бундай қарама-қаршилиқ ва тафовут бўлмаслигига ёшларни ўргатиб боришимиз керак. Бу шахснинг истикболи ва фаолиятининг самардорлигига бевосита таъсир кўрсатади.

Мавзу юзасидан адабиётлар рўйхати

- 1 Гримак Л.П. Резервн человеческой психики. -М., 1990.
- 2 В.Каримова. Ижтимоий психология асослари. -Т., 1994.
- 3 В. Каримова, Ф. Акрамова. Психология. Маърузалар матни. -Т., 2000.
- 4 Климов Е.А. Основн психологии. -М., 1998.
- 5 Ковалев В. И. Мотивн поведения и деятельности. -М., 1988.
- 6 Мерлин В.С. Лекции по психологии мотивов человека. -Пермь, 1971.
- 7 Насиновская Е.Е. Методн изучения мотивации личности. -М., 1988.
- 8 Немов Р.С. Психология. В 3-х кн.-Кн.1. -М., 1998.
- 9 Практическая психодиагностика. Методики и тест. -Самара, 1998.
10. Хекхаузен Х. Мотивация и деятельность. Т. 1.2. М., 1986.

IV БЎЛИМ

ШАХСНИНГ ИЖТИМОЙ БОРЛИҚНИ БИЛИШИ

Билиш жараёнлари ва профессионал фаолият

Профессионал фаолият шахсдан жуда кўп билимларни ҳамда малакаларни талаб қилади. Нима учун у ёки бу касбни танлаганини англаб етган шахс (мотивлар муаммоси), энди ўз фаолияти ва қобилиятларини бошқара билиши ва ўз устида мутгасил ишлаб, малакаларини ортгириб бориши шарт. *Профессионал билимдонлик* шу нуқтаи назардан шахс умумий маданиятининг шундай йўналишики, унга фақат касбига тааллуқли бўлган билимлардан ташқари, шу билимларнинг ҳосил бўлиш йўллари ва малакаларнинг такомиллашувини таъминловчи психологикжараёнлар ва ҳолатларни билишни ҳам тақозо этади. Бу психологияда билиш жараёнлари ва уларнинг моҳиятини ва кечиши билиш демакдир.

Маълумки, одамлар бир-бирларидан кўп жиҳатлари билан фарқ қиладилар. Масалан, айримлар кўрган-кечирганларини жуда яхши эсда олиб қолиб, керак вақтда аниқ эсга тушира оладилар. Баъзилар кўзи билан кўрган ҳар қандай объектни майда деталларигача баён этиш қобилиятига эга. Яна бирлари эшитгай нарсалари хусусида аниқроқ фикрлайди, кимдир содда, равон тилга ўз хис-кечинмаларини айта олса, бошқалар — ҳар бир хикояга албатта, фантазия элементларини қўшишга мойил бўладилар. Демак, одамларнинг ташқи оламдан оладиган таассуротлари ва уларни онгда тартиблаштириш қобилиятлари ҳар хил бўларкан. Иккинчи томондан, шундай касбкорлар борки, у шахсдаги у ёки бу сифатларнинг мукаммаллашиб боришига имкон беради. Масалан, йирик автоматик бошқарув тизимларида ишлайдиган оператор ўз диққатини ҳар қандай майда ўзгаришларга ҳам қаратишга ўрганса, конструктор мавҳум математик ҳисоб-китобларга уста бўлиб боради.

Иктисодчи-молиячи пулнинг ҳар бир тийинидан фойда олишга ўрганса, шоир табиятан барча ҳодиса ва воқеаларни бадий бўёқларда, ўзига хос идрок қилишга мойиллиги ошади. Демак, одамнинг ташқи олам хосса ва хусусиятларини онга акс этгариши унинг иқтидори ўсиши ва профессионал малакалари ривожланганлигига боғлиқтарзда кечади. Шунинг учун ҳар онгнинг муҳим акс этгириш шакллари бўлмиш билиш жараёнлари — идрок, сезгилар, хотира, диққат, тафаккур, ирода ва ҳиссиётларнинг инсон ҳаёти ва профессионал ўсишидаги ролига тўхтаб ўгамиз.

Хўш, билиш жараёнлари деганда психологияда айнан нималар назарда тутилади? Билиш жараёнлари — бу шундай психик жараёнларки, улар шахсга ўзини ўраб турган атроф-муҳитнинг маълум ва муҳим хусусиятларини англашга, тушунишга ва улар устида ўзига зарур хулосалар чиқариб, ўз хулқ-атворини режалаштиришга имкон беради. Бу жараёнлар инеонга жуда яқин ва таниш. Чунки ҳар биримиз онгимиз борлигини, атрофдаги нарсалар ва ҳодисаларнинг айрим алоҳида ҳамда яхлит хусусиятларини биламиз. Бу нарса ва ҳодисалар бизда ҳар бир алоҳида шароитда ўзига хос ҳиссий-кечинмаларни келтириб чиқаришини ҳам биламиз. Масалан, қорнингиз оч қолганда, емишга бўлган талабингизни ҳақиқатан бор ёки йўқлигини бировлардан сўрамайсиз-ку? Ёки китоб мутуала қилаётган шахс шу китобни рост билан ҳам ўзи ўқиётганлигини бошқалардан сўрамайди. Бундай ишлар ўз-ўзидан табиий жараёнлардай кечаверади. Фақат имтиҳон пайтида кеча-кечаси билан мутуала қилиб, ўрганиб чиққан материални нега ҳозир домла олдида эслай олмаётганлигиниз сизни кўпроқ қизиқтиради ва сиз «Хотирам устида ишлашим керак» деган хулосага келасиз.

Дарҳақиқат, билиш жараёнлари ҳам маълум маънода бошқариладиган жараёнлар бўлиб, агар сиз ўз имкониятларингизни кенгайтириш ёки иқтидор даражангизни орттирмоқчи бўлсангиз, бу жараёнларга оид маълум қоидалар ва хусусиятларни билиб олишингиз керак.

Билиш жараёнлари: умумий хусусиятлар

Инсон онги бир қарашда яхлит нарса, аслида у айрим алоҳида жараёнлардан иборат. Шунинг учун ҳам атроф-муҳитни, ўзи-

мизни билишимизга имкон берувчи онгни ўрганиш учун уни алохида психик жараёнларга бўлиб ўргана бошлаганлар. Бу жараёнлар — сезгилар, идрок, хотира, диққат, тафаккур, нутқ ва бошқалардир. Бу жараёнлар шу қадар бир-бирлари билан боғлиқки, бирини иккинчисиз тасаввур қилишнинг ўзи қийин. Масалан, кўриб идрок қилиб турган нарсангизни фикрламай кўрингчи, унинг мохиятини биласизми? Диққат билан кўрган ёки ўқиган текстингизни эслаб қоласиз. Ёки бирор нарса тўғрисида фикрлаш учун бизга бир вақтда ҳам илгариги идрок образлари, ҳам эслаб қолиш маҳоратимиз, ҳам ички нутқимиз, иродаимиз ва диққат керак бўлади. Хаттоки, тасодифан қўлимизга кириб кетган зирапчага берган реакциямиз ҳам оддий ох-воҳга ўхшаш ҳиссиётлардан ташқари, ўша нарсанинг бу ерда қандай пайдо бўлганлиги каби қатор тафаккур жараёнларини келтириб чиқаради.

Мураккаб компютер техникаси чиққандан кейин одамнинг ўз психик жараёнларига қизиқиши янада ортди. Энди маълумотларни қабул қилиш (анъанавий идрок деб аталувчи жараёнга ўхшаш), уларни қайта ишлаш (тафаккурга ўхшаш) ва уни сақлаш (хотира) ҳақида кўп гапирадиган бўлиб қолдик. Лекин бу инсондаги табиий жонли жараёнлар аҳамияти ва тарбияси масаласини янада юқори кўтарди.

Психология соҳасида экспериментал ишларнинг муваффақиятли амалга оширилиши аслида инсон психикаси компютердан кўра мураккаблиги ва одам англаган маълумотларидан кўпроқ нарсаларни идрок қилиб, қабул қилишини исботлади. Масалан, махсус асбоблар ёрдамида аслида одам кўрмаётган, хис қилмаётган жуда кучсиз сигналлар ҳам физиологик реакцияларни келтириб чиқараётганлиги қайд этилди. Масалан, шу нарса аниқланганки, одам кино кўраётганда бир соняда 24 кадрни идрок қилади ва бирор тасвир кўз ўнгида гавдаланади. Психологлар шундай эксперимент қилишди: кунларнинг бирида ўзига хос тасвир намоён этилди. 24 та кадр ўрнига 25 кадр бериб, ўша 25-кадрда «Кока-кола ичинг» деган ёзув берилди. Табиийки, оддий идрок бу битта кадрни илғамайди. Лекин томошадан кейин кинотеатр буфетида ушбу ичимликни ичиш 18 фоизга ошган. Демак, аслида онг бу маълумотни қабул қилган, лекин реал англаш, ойдинлашув рўй бермаган экан.

Аналогик ҳолат хотирамизда ҳам тез-тез рўй беради. Кимнидир учратиб қоламизда, ўйланамиз: қаерда кўрган эканман? Ҳеч

эслолмайсиз, лекин юзи, кўзи ва бошқа сифатлари танишдай. Буни ҳам шундай изоҳлаш лозимки, одам кўрган-кечирганлари аслида мияда сақланади, биз онг соҳасига айримларинигина чиқара оламиз. Фақат, касал бўлиб ёки бирор нарсадан қаттикташ-вишгатушганимизда каллаимизга ҳар хил ўй-фикрлар келаверади. Ўшалар аслида бор нарсаларнинг беихтиёр тйкланиши.

Ондаги маълумотларнинг аслида миямиздагилардан камлигининг асосий сабаби — одам ҳар қандай маълумотни *саралаб, танлабқабул қилади*, ўзи учун «аҳамиятсиз» деб баҳолаган нарсага диққат ҳам қилмайди, эслаб қолмайди ҳам. У ўз онгида барча мавжуд маълумотни ўзига хос тарзда қайта ишлайди, ўзгартиради. Шунинг учун ҳам ҳар бир инсон ўзига хос ва қайтарилмасдир индивидуалдир, дейилади. Билиш жараёнлардаги индивидуаллик сабабларини тушуниш учун энг муҳим билиш жараёнлари билан танишамиз.

Идрок ва идрок қилиш қонунлари

Ҳамма учун одатий бўлган шундай, ҳолатни тасаввур қилинк кўпчилигамиз эрталаб соатнингжаранглашидан уйғонамиз. Соат будилнигинингтовушини сезамиз, бу — алоҳида сигнал, лекин бу соат бизнинг уйғонишимиз учун чалинаётганлиги, товушнинг ортида ўша бизга керак бўжан вақтнинг аломати борлигини ўзимизча талқин этамиз. Агар соатдан чиққан товуш сезгиларимизга алоқадор бўлса, унинг вақтни билдирувчи предмет эканлиги ва бу бизнинг уйғониб, ўқишга ёки ишга отланишимиз зарурлигини билдираётганлигини биз идрокқиламиз. Умуман, психологларнинг фикрича, инсон ниманики идрок қилса, уни *фигура ва фонда* идрок қилади. Фигура — шундай нарсаки, уни аниқ англаш, ажратиш, кўриш, эшитиш ва туйиш мумкин. Фон эса аксинча, ноаниқрок, умумийроқнарса бўлиб, аниқобъектни ажратишга ёрдам беради. Масалан, гавжум бозорда кетаётган таққирда ҳам ўз исми-мизни биров айтиб чақирса, дарров ўша тарафга қараймиз. Исм — фигура бўлса, бозордаги шовқин — фон ролини ўйнайди. Бошқача қилиб айтганда, биз бирор нарсани идрок қилаётган пайтимизда уни албатта бирор фондан ажратаб оламиз. Масалан, гул бозоридан айнан қип-қизил атиргул сизга ёқиб қолиб, ўшани харид қиласиз, қолган гуллар фондай онгингиз активига ўтмайди.

Шундай қилиб, *идрок* — бублишимизнинг шундай шаклики, у борлиқдаги кўлаб, хита-хи предмет ва ҳодисалар орасида бизга айни пайтда керак бўлган объектни хосса ва хусусиятлари билан яхлит тарзда акс этишимизни таъминлайди. Яъни, идрокнинг асосида нарса ва ҳодисанинг яхлитлашган образи ётадики, бу образ бошқаларидан фарқ қилади. Идрок юқорида таъкидлаганимиздек, соат товушига ўхшаш, ўзига нисбатан соддароқ бўлган сезги жараёнларидан ташкил топади. Масалан, олманинг шаклини, хидини, мазасини, рангини сезамиз, яъни алоҳида-алоҳида хоссалар онгимизда акс этади. Бу — *сезиларимиздир*. Сезилар яхлиттарзда идрокжараёюши таъминлайди. Лекин олимлар идрокни сезиларнинг оддийгина, механик тарздаги бўйлашуви, деган фикрга мутлоқ қаршилар. Чунки *идрок* — онгли, мақсадга қаратилган мураккаб жараён бўлиб, унда шахснинг у ёки бу объектга шахсий муносабати ва идрокцаги фаоллиги асосий рол ўйнайди. Масалан, бунинг исботи учун кўпинча Рубин **фигураси** тавсия этилади. Унда иккита қора профил оқ фонда берилган. Бир қарашда айримлар бу расмларга қараб, «Бу — ваза» деб атаса, бошқалар уни бири-бирига қараб турган икки киши юзининг ён томондан кўриниши, деб таърифлаши мумкин. Шуниси характерлики, биринчи марта шу расмни кўрган одам уни яхлит идрок қилиб, нима эканлигини *тушунишга* ҳаракат қилади, лекин бирор фигурани кўргач, маълум вақгача бошқасини кўрмай туради. Агар шу идрок даражаси қолса, яъни яна ниманидир кўришни хохламаса, у иккинчи фигурани кўрмаслиги ҳам мумкин. Бу биздаги идрок жараёнларининг фаоллигимизга, объектга муносабатимизга бевоқиф боғлиқлигини кўрсатиб турибди. Иккинчидан, идрок бизнинг кайфиятимизга ҳамбоғлиқ. Ташвиш билан йўлакчадан ўтиб кетаётиб, оёғингиз тагидаги нарсатугул, рўпарадаги одамни ҳам кўрмай қолишингиз мумкин. Ёки санъат музейида томоша қилиб юрган икки киши бир расмда тамоман ҳар хил нарсаларни, элементларни кўриши мумкин. Яхши кайфиятда, яхши дўстлар даврасида истеъмол қилган таом сизга жуда мазалидай туюлади. Агар талаба бирор фан предметидан қарздор бўлиб қолса, оч қоринга еган ширин таоми ҳам «таъгимайди», ҳатто нима еганини ҳам унутиб қўяди. Ёмон кайфият кўпроқ қора, нурсиз ранглари идрок қилишга мойил бўлса, яхши қўтаринки кайфият, аксинча, ҳамма нарсани энг ёқимли рангларда «кўради». Бу яна бир бор

идрокнинг оддийгина акс эттириш ёки билиш жараёни эмас, балки шахсдаги фаол установкаларга боғлиқ бўлган, мантиқан асосланган онгли жараён эканлигини исботлайди.

Юқоридагилардан келиб чиқиб, шахс идрок қилиши жараён-ларига хос бўлган бир нечта қонуниятларни белгилаймиз:

А. Фигура ва фошнинг илгарига ҳаракатга боғлиқлига қонуни. Бу қонуннинг маъноси: одам Илгариги тажрибасида бўлган, бевосита тўқнаш келган, таниш нарсаларини идрок қилишга мойил бўлади. Агар бирор предметни у илгари фигура сифатида идрок қилган бўлса, демак, кейинга сафар ҳам уни айнан фигурадай идрок қилади, агар фон бўлган бўлса, табиийки, фовдай қабул қилади. Бу қонуннинг ҳаётдаги ўрни четдавлатларга борган туристлар тажрибасигатаяниб тушунтирилиши мумкин. Ўзбекистонликлар Ер қуррасининг қайси бурчагида бўлмасин, ўзбек дўпписи ёки атлас кўйлакни жуда тез илғаб оладилар ва суюниб кетадилар ҳам. Ёнидаги шеригларй ўзбек бўлса ҳам, айнан дўппили ўзбекни кўриб, кўзлари яшнаб кетади. Бошқа миллатвакиллари, масалан, нигериялик ҳам миллий кўйлагига юрган бўлиши мумкин, лекин ўзбек турист учун бу кийим фон эди, фонлигича қолади ҳам.

Б. Идрокнинг константчилиги қонуни. Бу қонун маълум маънода олдингисига боғлиқ. Яъни бунда ҳам илгариги тажриба катта рол ўйнайди. Маъноси: одам ўзига таниш бўлган нарсаларни ўша хосса ва хусусиятлар билан ўзгаришсиз идрок қилишга мойиддир. Масалан, самолёт ичида ўтириб ерга қараганмисиз? Автомобил йўллари, уларда ҳаракат қилаётган машиналар кичкина кўринади, лекин биз уларни ҳозир кичрайиб колган, деб идрок қилмаймиз-ку? Аслида кўз қорачиғимиздаги акс кичкина бўлса-да, уларни ўзимиз «тўғрилаб» алохида предметлар сифатида идрок қилаверамиз.

Бу ўринда бир этнографнинг Африкадаги кузатиши характерли. У қунларнинг бирида пигмейлар деб аталувчи қабила вакиллари билан куюқ ўрмондан чиққан (бу қабиланинг умри қалин ўрмонда ўтади). Рўпарада яйловда сонсиз моллар подаси ўглаб юрган бўлган. Этнограф уларни оддий моллар подаси сифатида идрок қилган, пигмей эса уларни чумолиларга ўхшатиб, уларнинг кўплиги ва кичиклигидан хайратланган. Олимда идрокнинг константчилиги намоён бўлган бўлса, унинг шеригида унинг бузилганлиги кузатилган.

Демак, идрокимизнинг константлиги, яъни илгариги тажриба асосида нарсаларнинг хосса ва хусусиятларини ўзгартирмай, турғун ҳолда яхлит тарзда идрок қилиш хусусияти бизга ташқи муҳитда тўғри мослашувимиз, нарсалар дунёсида адашмаслигимизни таъминлайди. Константлик — «сопзШша» сўзидан олинган бўлиб, ўзгармас, доимий деган маънони билдиради.

В. Қутишлар ва тахминларнинг идрокка таъсири. Кўпинча бизнинг идрокимиз айна пайтда биз нималарни кутаётганимизга боғлиқ бўлиб қолади. Биз ўзимиз кутгандан ҳам кўп пайтларда ўзимиз кўргимиз келган нарсаларни кўрамиз, эшитгимиз келган нарсани эшитамиз. Масалан, сонлар қаторида пайдо бўлган В ҳарфи узокдан албатта 13 сонидай идрок қилинади, ёки аксинча ҳарфлар орасидаги 13 «В» га жуда ўхшайди. Кечаси ёлғиз қолиб кимнидир кутаётган бўлсангиз, ҳар қандай жуда секин шарпа ҳам оёқтовушларига ўхшайверади. Соғинган дўстингизга бирор жиҳати билан ўхшаш бўлган одамни кўрсангиз-чи?

Шундай қилиб, инсон идроки шахсий маъно ва аҳамият касб этган маълумот воситасида онгдаги бўшлиқни тўлдиришга ҳаракат қилади. Бировнинг орқадан чақиришини кутаётган бўлсангиз, негадир албатта, бош ҳарфи тўғри келган исмни айтса ҳам тезгинада ўша томонга ўгирилиб қарайсиз. Айнан шундай ходисалар баъзан идрокдаги хатоликларнинг келиб чиқишига олиб келади. Америкалик Дж. Бэгби деган олим стереоскоп орқали америкалик ва мексикалик болаларга шакли унчалик аниқ бўлмаган слайдларни бирин-кетин кўрсатган. Америкалик болалар уларни бейсбол ўйини, оқ сочли қиз ифодаланган десалар, мексикалик болалар уларни буқалар жанги, қора сочли қиз, деб таърифлаганлар. Кўпчилик болалар эса кўрсатилган иккита расмдан фақат биттасини кўрганини эътироф этганлар. Демак, бизнинг идрокимиз, унинг мазмуни маданий ва маънавий муҳитга ҳам боғлиқ бўлиб, бу қутишлар тизимидан келиб чиқаркан.

Г. Ўзгармас маълумотнинг идрок қилинмаслига қонуни. Бу қонуннинг моҳияти шундаки, мунтазам таъсир этувчи маълумот онгда узоқушлаб турилмайди. Масалан, ўтирганинганга соатнинг тиккилашини эшитганмисиз? Ҳа, товуш эшитилади, лекин маълум вақт ўтгандан сўнг гўёки у йўқ бўлиб қолгандай — эшитилмайди. Ёки эксперимент шароитида ёлғиз битта нуқтадаги ёруғлик манбаи кўзга таъсир этилиб, кўз ҳам шу нуқта билан бир

вақтда ҳаракатга келтириб турилганда, 1-3 секунддан сўнг одам ёруғлик манбаини кўрмай қўйгандек. Шунга ўхшаш экспериментлар барча идрок турларида ҳам синалган. Паст оҳангли куй ҳам маълум вақтдан кейин эшитмагандай ҳисни келтириб чиқаришини синаб кўришингиз мумкин.

Нутқ воситасида ҳадеб бир хил сўзларни қайтаравериш психотерапевтик амалиётда гипнотик ҳолатни келтириб чиқарувчи омил сифатида ишлатилади. Чунки бир хил сўзлар ҳадеб қайтарилаверса, улар ўзининг маъно-моҳиятини ҳам йўқотади. Масалан, кўчаларда юрадиган «фолбинлар»ни кўрганмисиз? Улар автоматик тарзда айтадиган сўзлари аслида уларнинг ўзлари учун умуман маъносини йўқотган («бахтингдан очайми, тахтингдан очайми?» ва ҳоказо шунга ўхшаш сўзлар). Ҳар қандай ҳаракат ҳадеб қайтарилаверса, «психологик тўйиниш» ходисаси рўй беради ва ҳаракатлар автоматлашиб, унинг айрим деталлари умуман онг назоратидан чиқади. Масалан, маҳоратли раққоса ҳар қандай рақсга ҳам чиройли, жозибали ҳаракатлар билан ўйин тушиб кетаверади.

Д. Англинглик қонуни. Идрок қилаётган шахс учун фигуранинг англингли, унинг зарурати ва маъноси катта аҳамиятга эга бўлади. Агар биз кузатаётган предмет, эшитаётган нутқ ёки хис қилаётган нарсамиз маъносиз, тушунарсиз, ноаниқ бўлса, биз жуда тез чарчаймиз ва толиқамиз. Масалан, хитой тилини билмайдиган одам шу тилда сўзлашувчилар орасига тушиб қолса, психологик жихатдан жуда қийналади. Яъни, *бизга барча нарсаларда бирор маъно ва мазмун керак*. Одам одатда тушунадиган нарсасинигина идрок қилади. Ҳаттоки, маърузачининг бугун тушунтираётган маърузасидаги фактлар сизнинг тушунчаларингиз ва билим доирангиздан узок бўлса, профессорга қараб ўтирган бўлсангиз ҳам унинг гаплари қулоғингизга кирмайди. Шундай пайтларда «Нима деяпти ўзи?» деб қўшнимиздан сўраб қўямиз ҳам, зеро, маърузачи ўша биз учун кадрдон ва она тили ҳисобланмиш ўзбек тилида гапираётган бўлса ҳам. Синаб кўриш учун ўртоғингизга бир нечта сўзлардан иборат қаторни беринг. Улар орасида мазмунан бир-бирига боғлиқ бўлмаган сўзлар, ҳаттоки маъносиз (тескарисига ёзилган сўзлар) бўлсин. Орага 2-4 та таниш ўзбек тилидаги сўзлардан аралаштиринг. Бир дақиқа мобайнида қараб, эслаб қолганини қайтаришни сўрасангиз, ўша 2-4 та сўзлардан бошқаларни деярли «кўрмаганининг» гувоҳи бўласиз.

Е. Тахминларни текшириш жараёнида идрок қилиш. Биз идрок жараёнида илгариги тажрибага таянганимиз билан кўпинча адашамиз, баъзан эса ўзимиз учун янгиликлар очиб, тажрибани янада бойитамиз. Илгариги тажриба ва келажакнибашорат қилиш инсонга хос хусусият бўлиб, бизнинг сезги органларимиз орқали келадиган маълумотларнинг кўлами ва имкониятларини янада оширади. Шу нуқтаи назардан олиб қаралганда, *идрок — ташқи муҳит тўғрисидаги тахминларимизни исбот қилишга қаратилган фаол жараёндир*. Биз бевосита идрокимиз «тагига етолмаётган», «тушунмаётган» нарсаларни бевосита хис қилгимиз, қўлимиз билан ушлаб кўргимиз, улар билан ишлагимиз келади. Яъни, идрок қилинаётган нарсада ноаниклик, сир пайдо бўлса, биз «Бу нима бўдди?» деган савол асосида тахмин қила бошлаймиз ва уни текшириш учун ҳаракат қиламиз. Айнан ҳаракатлар, амалий ишлар идрокимиз имкониятлари ва чегараларини кенгайтиради ва англашга ёрдам беради. Шунинг учун ҳам ҳар бир ишни бошладан аввал нимага эгамиз, нима керак ва нима қилсак, тезроқ яхши натижага эга бўламиз, деган савол билан ўзимиздаги тажрибада бўлган билимларимиз билан унчалик аниқ бўлмаган маълумотларни тарозуга солиш ва имкон борича нутқимиз, ҳаракатларимиз билан реал тажрибани кенгайтиришга интилишимиз керак. Шундай қилиб, бир қарашда оддийроқ туюлган идрок ҳам инсон билимлари, тушунувчанлиги ва фаоллиги билан боғлиқ психологик жараён бўлиб, у аслида шахсий тажрибамаизнинг бирламчи асоси ва базасидир.

Идрок қилиш ва диққат

Идрокнинг аниқлиги ва самарадорлигига бевосита алоқадор бўлган психик жараёнлардан бири — диққатдир. Шунинг учун ҳам уйқусираб ўтириб маъруза тинглаган талабанинг ўша маъруза матнини идрок қилиши қай даражада бўлиши мумкинлигини тасаввур қилиш қийин эмас. Шунинг учун ҳам биз диққатимизни керакли объектда ушлаш учун, юқорида мисолда талабанинг маърузани тўла идрок қилиши учун консепт қилиш кераклиги тавсия этилади. Чунки, шу пайтда онгимиз эшитаётган сўзларнинг мазмунига қаратилган бўлади. Демак, *диққат* — шундай психик жараёнки, унинг ёрдамида

онгимиз ўзимиз учун ахамиятли бўлган нарсалар, ходисалар, предметлар моҳиятига қаратилади. Яъни, диққат — онгининг йўналганлигини тушунтирувчи психик жараёндир. Гап шундаки, бизни ўраб турган борлиқ ва ундаги ҳодиса ва предметлар дунёси шунчалик мураккаб ва турфаки, биз онгимизни бир вақтда уларнинг барчасига бирдан йўналтира олмаймиз. Диққат шунинг учун керакки, у бизга айни вақтда керак бўлган объектни шу турфанинг орасидан ажратиб, уни ўрганиш ёки танишишга имкон беради. Масалан, ўқитувчининг саволига жавоб бераётган ўқувчини тасаввур қилинг: сапираётиб, бармоқлари билан дафтарининг қирғоғини ҳадеб буклаётганлигини ўзи сезмайди. Ўқитувчининг «Дафтарни тинч қўй», деган танбеҳигина унинг диққатини ўзи амалга ошираётган ҳаракатга йўналтиради.

Ҳозирги пайтда реклама соҳаси ҳам Ўзбекистонда ривожлана бошлаяпти. Ўша реклама берувчилар харидорларнинг диққатини у ёки бу товарга жалб этиш учун унинг заруратини биздаги табиий эҳтиёжларга, бизга таниш бўлган машҳур шахслар ҳаётига ўқиш ёки меҳнатимиз шароитларига боғлаши бежиз эмас. Чунки биз диққатимизни бевосита ўзимизга керак бўлган, муҳим ва ахамиятли объектларга қаратамиз. Агар маърузада ўтириб, жуда қорнингиз очган бўлса, диққатингиз кўпроқ ошхонага ёки уйга кетаверади, лекин дарснинг тугашигача қолган вақт ҳам роса чўзилаётгандай туюлади. Бу мисоллар идрокимизнинг ва онгли ҳаётимизнинг диққат жараёнига нечоғлик боғлиқлигини яна бир мартаба исботлайди.

Диққатнинг асосан икки хил тури фарқланади: *ихтиёрий ва беихтиёр* диққат. Агар ихтиёрий диққат шахс онгининг бевосита ўзи учун ахамиятли объектларга атайлаб жалб этиши бўлса, (масалан, маърузани тўла тушуниш учун талабанинг уринишлари) беихтиёр диққат нарса ва ходисаларнинг мазмун ва моҳияти, жозибасига боғлиқтарзда онгимизнинг маълум нарсаларга йўналганлигидир. Масалан, тижорат дўконида машҳур актер кийиб рол ўйнаган кўйлак қизларнинг диққатини беихтиёр ўзига тортади.

Диққатни жалб этишнинг бир нечта универсал коидалари бор. Масалан, биринчиси — кошрастқонуни. Масалан, телевизор кўриб ўтириб, бирдан бир каналнинг бошқаси билан уланиб қолиши,

рангларнинг бирдан алмапшниши, хориж сафари вақтида қутилмаганда она тилида кимнингдир орангизда туриб гаплашиши кабилар идрокни аниқлаштириш ва бунинг учун дикқатни ўша нарсага қаратишга сабаб бўлади ёки Тошкентнинг анънавий киёфасвадапайдобўлганўтазамонавий бино, масалан, Банклар ассоциацияси биноти контраст эффехт беради, чунки у бошқа объектлардан туб фарқ қилади. Шунинг учун ҳам дикқатимиз ноанъанавий, ажралиб турадиган нарсаларга идрокимизни, онгимизни йунаятиради.....

Қайтарув қонуни. Телефонда ўртоғингизга бирор таклифни айтдингиз дейлик. Агар у одатий «хўп» дейиш ўрнига, қатор қилиб «хўп», «хўп», «хўп» деса, дарров ўйланиб қоласиз, «бунча қайтариб қолдинг, зарда қилмаяпсанми?» дейсиз ҳам. Сайлов олди жараёнларида номзодлар ўз фотосуратлари ёкисийсий партиялари хақидаги маълумотларни ҳар бир маҳалла ва қатга қўчаларга иладиларки, шу орқали қўпчиликнинг дикқатини ўзларига жалб қиладилар.

Янгилик қонуни. Маълумотнинг янгилиги, шахс учун қутилмаганда пайдо бўлиши ҳам дикқатни жалб этувчи қучли омил. Рекламада ҳам «Биринчи марта» деб берилган маълумот, ижтимоий жараёнлардаги янгиликларнинг ўзига хос бетакрорлиги, дўстингиз устидаги янги қоетюм, билдирилган янги фикр ёки қоя албатта, ўзгалар дикқатини ўзига тортмай қолмайди.

Оммавий таъсирланиш қонуни. Оммавий ахборот воситалари орқали бутун дунёга таралаётган бирор хабар, ёки атайлаб одамлар ўртасида тарқатилган «миш-миш» ёки «шов-шувлар» алоҳида айримшахсларнинг ҳам дикқатмарказигатушади. Қолаверса, биз ҳаммани қизиқтирган, ҳамма гапириб юрган маълумотта ишонимиз, ҳамма қийган либосга эътибор қаратиб, ўзимизда ҳам бўлишини хоҳлаймиз. Бу омил ҳам дикқатталаб омиллардандир. Машҳур шахсларга қўпчилик эътибор бергани учун ҳам баъзан махсус аукционлар уюштирилади ва у орқали у ёки бу фирма ўз махсулотлари ёки ташкилотини ташвиқот қилиб олади. Масалан, малика Диананинг қийимлари ва тақинчоқларини аукцион қилиш ёки намойиш қилишдан қўзланган мақсадлар ҳам фақат уларни пуллаш эмаслиги аён.

Шундай қилиб, дикқат — бизнинг барча онгли ҳаракатларимиз ва анланган идрокимизнинг муҳим омилдир.

Жотира ва шахс тажрибасининг бойлига

Одам кўрган, ҳис қилган ва эшитган нарсаларининг жуда оз миқдоринигина эслаб қолади. Маълум бўлишича, бир вақтнинг ўзида одам онгида 7 тадан ортиқ белгага эга бўлган маълумотнинг қолиши қийин экан. Бу еттига сўз, сон, белги, нарсанинг шакли бўлиши мумкин. Агар телефон рақамлари 8 та белгили бўлганда, уни ёдда сақлаш анча қийин бўларкан. Демак, оқнинг танловчанлиги ва маълумотларни саралаб, териб ишлатиши яна бир психик жараёни — хотирани билишимиз лозимлигини билдиради.

Одатда биз бирор бир материални ўқийдиган бўлсак, уни ҳеч бир ўзгаришсиз эслаб қолишга ҳаракат қиламиз. Лекин ажабланарлиси шундаки, борган сари материал маълум ўзгаришларга юз тутиб, хотирада дастлабки пайтдагисидан бошқачароқ бўлиб сақланади. Баъзи бир материал ёки маълумот хоҳласак ҳам хотирадан ўчмайди, бошқаси эса жуда қаттиқ хоҳласак ҳам керак пайтда ёдимизга туширолмаймиз. Бу каби саволлар, инсон билиш жараёнларидаги энг муҳим саволлар бўлиб, баъзан ўз тараккиётимиз ва камолотимизни ҳам ана шундай омилларга боғлагимиз келади.

Маълум бўлишча, инсон мияси ҳар қандай маълумотни сақлаб қолади. Агар шу маълумот бирор сабаб билан одамга керак бўлмаса, ёки ўзгармаса, у онгдан табиий тарзда йўқолади. Лекин ҳар доим ҳам бизнинг профессионал фаолиятимизманфаатларига мос маълумотларни эсда сақлаш жуда зарур ва шунинг учун ҳам кўпчилик атайлаб хотира тарбияси билан шуғулланади.

Х о т и р а — бу тажрибамизга алоқадор ҳар қандай маълумотни эслаб қолиш, эсда сақлаш, эсга тушириш ва унугаш билан боғлиқ мураккаб жараёндир. Хотира ҳар қандай тажрибамизга алоқадор маълумотларнинг онгимиздаги аксидир.

Инсон хотирасининг яхши бўлиши, яъни ҳис-кечинмаларимиз, кўрган-кечирганларимизнинг мазмуни тўлароқ миямизда сақланиши қуйидаги омилларга боғлиқ:

- эсда сақлаб қолиш билан боғлиқ ҳаракатларнинг яқунланганлик даражасига;
- шахснинг ўзи шуғулланаётган ишга нечоғлиқ қизиқиш билдираётганлиги ва шу ишга мойишигига;

« шахснинг бевосита фаолият мазмуни ва аҳамиятига муносабатининг қандайлигига;

* шахснинг айни пайтдаги кайфиятига;

• иродавий кучи ва интилишларига.

Хотира жараёнлари шахснинг фаолиятдаги ютуқларига боғлиқ бўлгани учун ҳам, унинг табиати, қандай кечишига кўплаб олимлар аҳамият берганлар. Масалан, нима учун одам у ёки бу маълумотни хотирада сақлайди, деган саволга турли олимлар турличажавоб берадилар. Масалан, физиологлар унинг сабабини мияда ҳосил бўладиган нерв боғланишлари — ассоциациялар билан боғлашса, биохимиклар — рибонуклеин кислота (РНК) ва бошқа биохимик ўзгаришлар оқибатидадир, деб тушунтирадилар.

Психологлар эса хотирани доимо инсон фаолияти, унинг шахс учун аҳамияти ва мотивлар характери билан боғлайдилар. Чунки шахснинг йўналганлиги, унинг ҳаётдаги мавқеи ва қобилиятларининг ривожланганлик даражаси айнан хотирасининг мазмунига боғлиқ. Шунинг учун ҳаттоки, шундай гап ҳам бор: «Нимани эслашингни менга айт, мен сенинг кимлигингни айтаман».

Амалий-нуқтаи назардан хотиранинг самарадорлиги ва уни ўқув ва меҳнат фаолияти жараёнида ошириш катта аҳамиятга эга. Чунки кўпинча одамлар орасида ишчанроғи, ўқувчи ёки талабалар орасида билимлироғи ҳам бир қарашда хотирасининг кучи билан бошқалардан ажралиб туради. Буюк бобокалонимиз Амир Темурнингхотираси ҳақида афсоналар юради. Масалан, у ўз қўл остидаги бекларнинг нафақат исмини, балки отасининг исмларини ҳам ёддан биларкан, учрашувларда бевосита номини айтиб мурожаат қиларкан. Бу фазилат ҳам унинг ўз қўл остидагилар орасида обрўйининг баландлигига таъсир кўрсатган. Американинг машхур Президентларидан Авраам Линколн ҳам ана шундай феноменал хотирани ўз яқинлари ва иш юзасидан у билан боғлиқ бўлган ходимларга нисбатан намоён этиб, лол қолдирган экан. Демак, хотира тарбияси, уни керакли йўсинда ривожлантириш — керак бўлса, шахсий обрўҳамда ишдаги самара масаласи билан бевосита боғлиқ экан.

Умуман, хотиранинг самарадорлиги эслаб қолишининг кўлами ва тезлиги, эсда сақлашнинг давомийлиги, эсга туширишининг аниқлиги билан боғланади. Демак, здзмлар ҳам айнан шу сифатларга кўра ҳам фаркланадилар:

- материални тезда эслаб қол адиганлар;
- материални узоқ вақт эсда сақлайдиганлар;
- истаган пайтда осонлик билан эсга туширадиганлар.

Баъзи одамларнинг хотирасига хос жиҳатларни туғма деб аташади. Тўғри, олий нерв тизими, унинг ўзига хос ишлаш хусусиятлари хотиранинг ўзига хос индивидуал услубини белгилаши мумкин. Лекин ҳаётда кўпинча шахснинг билиш жараёнлари ва сезги органларининг ишлаш қобилятларига боғлиқ тарзда ажралиб турадиган типлари ҳақида гапиришади. Масалан, айрим одамлар кўрган нарсаларини жуда яхши эслаб қолади, демак, уларнинг *хотираси кўрғазмали* — *образли* бўлиб, кўзи билан кўрмагунча, нарсанинг моҳиятини тушунмайди ҳам. Бошқалар эса ўзича фикрлаб, номини айтиб, мавҳум тарзда тасаввур қилмагунча, эслаб қолиши қийин бўлади. Бундайлар *сўз — мантиқий хотира* типи вакилларида. Яна бир типли одамлар бевосита хис қилган, «юрагидан» ўтказган, унда бирор ёрқин эмоционал образ қолдирилган нарсаларни яхши эслаб қоладилар, бу — *эмоционал хотирадир*. Лекин яна бир хотира эгалари борки, уларни *феноменал хотира* соҳиблари деб аташади. Психологияга оид китобларда ана шундай хотирага эга бўлган кишилар тўғрисида кўп ёзилган. Бу шундай кишиларки, улар бир вақтнинг ўзида нисбатан жуда катта ҳажмдаги маълумотларни эсда сақлай олади ва эсга туширади. Масалан, тарихий шахслар орасида Юлий Цезар, Наполеон, Моцарт, Гаусс, шахмат устаси Алехин каби инсонлар хотираси ана шундай ноёб бўлганлиги ҳақида маълумотлар бор. Таниқли, рус психологи ва нейропсихологи А.Р. Лурия ҳам ана шундай хотира соҳибларидан бири — асли касби журналист бўлган Шерешевский деган шахс хотирасини атайлаб узоқ вақт мобайнида ўрганган. Унинг хотираси шундай эдики, Дантенинг «Илохийлик комедияси»дан олинган узундан-узоқ парчани бир марта қараб олгандан сўнг, 15 дақиқадан сўнг сўзма-сўз айтиб беролган. Шуниси характерли эдики, комедия унга нотаниш бўлган италян тилида ёзилган эди. Кўпчиликни қандай қилиб яхши, мустаҳкам эсда сақлаб қолиш муаммоси қизиқтирса, Шерешевский учун қандай қилиб нутиш масаласи мураккаб эди. Уни хотира образлари доимо қийнар, кўрган нарсалари кўз олдида гавдаланаверар эди. Қандай қилиб эслаб қоласиз? деган

саволга у шундай жавоб берган: мен «материални» ўзимга таниш ва сеvimли бўлган Москва кўчаларига жойлаштираман. Бир марта бир материалнинг бир бўлаги ўша «кўчанинг» салқин тушган ерига тушиб қолиб, эсга тушйриши анча қийин бўлган экан. Шунга ўхшаш ҳар бир феноменал хотира эгаларининг ўзига хос эслаб қолиш услублари бўлар экан.

Шотландиялик математик А. Эткин 1933 йили 25 та бир-бири билан боғланмаган сўзлардан иборат икки қаторни эслаб қолиб, ҳеч бир хатосиз уни 27 йилдан кейин эсга тушира олган. «Килич ва қалқон» кинофилмидаги рус разведчиги И. Вайснинг нацистлар томонидан режалаштирилган биринчи навбатда батамом йўқ қилиниши лозим бўлган объектлар — шифрлари билан кўрсатилган рўйхатини бир қарра кўриб чиқиб, бир неча дақиқадан сўнг эсга туширганини эсланг. У ҳам гўёки, кўриб тургандай ўша рўйхатларни қайтадан ўқигандай, такрорлайди. Тарихда бундай кишилар бор ва улар бизнинг орамызда ҳам йўқ эмас. Мухими шундаки, ана шу феноменал хотирани шахс ва жамият манфаатига мос тарзда унумли ишлата билишдир.

Эсда сақланган маълумотни хотирадан чиқарйб олиб, қайта тиклаш ҳам мухим муаммо. Чунки, кўпинча биз хотирамызда кечагина ўқиган ёки яқиндагина ўқитувчимиз айтиб берган маълумотнинг борлигини биламыз-у, лекин керак вақтда уни эсгатушира олмаймыз. Маълумотни хотирадан чакириб олиш омиллари-га қуйидагилар қиради;

Маълумотнинг анланганлиги. Биз ўзимиз тўла англаган, тушунган нарсаларни осонроқ эсга туширамыз. Масалан, алфавитни жуда осон эсга туширамыз, ёки 1, 2, 3, 4 ва ҳоказо тартибли сонларни бир кўргандан сўнг у миллионгача бўлса ҳам эсга туширишимиз сираям қийин эмас. Лекин шу сонлардан бор йўғи 7-8 тасини тескари ёки аралаш тартибда ёзилган бўлса, уларни эсга тушириш анча мушкул бўлади. «Психология» ёзувини эсга тушириш жуйа осон, лекин «и п и о х о я с л г» ҳарфлари тўплами айнан ўша ҳарфлардан иборат бўлса ҳам сира эсга тушира олмаймыз. Демак, материални яхшилаб эсда сақлаш ва эсга тушириш учун уни тушуниш ва англаш керак. Мазмунини ва моҳиятини тушунган ҳолда иложи бўлса, ўзимиздаги қизиқишларга боғлай олишимиз керак.

Кутилмаган маълумот. Кутилмаганда иайдо бўлган янги ва яхши маълумот ҳам яхши эсга тушади. Масалан, сонлар қаторида

берилган битта харф, ёки аксинча, харфлар орасидаги битта сон, узун жумлалар орасида пайдо бўлган қисқа жумла эсга тезроқ ва аниқроқ тушади. Бунинг оддий сабаби — биз қугилмаганда пайдо бўлган маълумот ёки нарсага хайратланамиз, жонли эмоциялар билан жавоб берамиз, бу эса яхши эслаб қолишга ва керак бўлганда, ёрқин тиклашга асосдир.

Маълумотнинг мазмун еки шакл жиҳатдан бир-бирига яқинлиги.

Масалан, агар кўплаб бир-бирига боғлиқ бўлмаган сўзлар орасида «эркак» ва «аёл» сўзлари пайдо бўлган бўлса, битгасининг эсга туширилиши иккинчисининг ҳам эсга тикланишига сабаб бўлади. Шунинг учун ҳам ўқув режасига киритилган барча фанлар шундай бирин-кетинликда берилдики, бирини ўзлаштириш иккинчисининг ҳам ўзлаштирилиши, бир-бирини тўддиришга хизмат қилсин.

Эсда сақлаш вақти билан эсга тушириш вақти ўртасидаги фарқ.

Одамда берилган маълумотни идрок қилиш ва шу орқали эсда сақлаш вақти қанчалик кўп бўлса, эсга тушириш ҳам осонроқ бўлади. Шунинг учун ҳам узок муддатли хотирада сақланадиган маълумот узок вақт мобайнида, кўпинча бир неча марта қайтариб берилди, қисқа муддатлида эса бир марта, қисқа фурсатда берилди ва шу нарса эсга тушириш керак бўлганда, тикланмайди. Масалан, бирор текстни компьютерга киритиш учун ўртоғингизга бериб, кейин нималарни киритганини сўранг. Жавоб аниқ: «Эсимда йўқ». Яъни маълумотнинг умумий мазмуни ёдда қолса ҳам, асосий тушунчалар ва моҳият эсда қолмайди.

Шундай қилиб, хотира фаол жараён бўлиб, у шахснинг у ёки бу турли маълумотлар билан ишлаш малакасига, унга муносабатига, материалнинг қимматини тасаввур қилишига бевосита боғлиқ бўлади. Энг характерли нарса шуки, инсон фақат эшитган маълумотининг 10 фоизини, эшитган ва кўрган нарсасининг 50 фоизгачасини, ўзи фаол бажарган ишларининг деярли 90 фоизини ёдда сақлайди. Бу кўплаб психологик экспериментларда исбот қилинган. Шахснинг ўзи ўйлаб топиб, ўзи бевосита бажарган ишлари жуда осон эсга тушади. Бу ҳодиса психологияда *генерация эффекти* деб аталади. Агар талаба ёки ўқувчи ҳам ўзи бирор теоремани мустақил равишда исбот қилган бўлса, ёки бирор хулосага мустақил равишда келолган бўлса, ўқитувчи тушунтирган ҳодисага яқин нарса тўғрисида ўртокларига сўзлаб берган бўлса, албатта уни хоҳлаган пайтда осонгина эсга туширади. Шунинг учун

хам охирга пайтларда ўйин методлари, мунозара методларидан ўқув жараёнида ҳам кенг фойдаланилмоқда. Хаттоки, катталарни киска фурсатда ўқитиш ва малакаларини оширишда ҳам турли хил амалий ўйинлардан, ижтимоий психологик тренинглардан фойдаланишнинг маъноси ҳам шунда — яхши ва тез эслаб қолиш ҳамда самарали эсга тушириш. Иқтисодий ўқувларда турли хил «кейс стади»ларни таҳлил қилиш ва ўз нуктаи назарича мақбул ҳаракат шакллари қарорлар қабул қилиш ҳам мутахассислар малакасини оширишга самарали таъсир кўрсатади.

Шу ўринда хотиранинг саккиз қонунини эслаб қўйишни таклиф этамиз:

1. Англаганлик қонуни. Оддий, лекин мураккаб қонун, яъни берилган материални қанчалик чуқур англасак, шунчалик уни мустаҳкам хотирада муҳрлаган бўламиз.

2. Қдонқиш қонуни. Анатоли Франс: «Билимларни яхши ҳазм қилиш учун уни иштаха билан ютиш керак» деганда, албатта, материалга жонли қизиқиш билан муносабатда бўлишимиз, ва уни яхши кўришимиз кераклигини назарда тутган.

3. Илгариги билимлар қонуни. Маълум мавзу юзасидан билимлар қанчалик кўп бўлса, янгисини эсда сақлаб қолиш шунчалик осон бўлади. Масалан, илгари ўқиган бирор китобни қайтадан ўқиб, уни янгидан ўқиётгандай ҳис қилсангиз, демак^сиз илгариги тажрибангиз етишмаганлигидан уни яхши ўзлаштира олмаганлигингизни ҳис қилишингиз мумкин. Демак, эски билимлар ҳам тажрибага айлангандагина, янгиларига замин бўла олади.

4. Эслаб қолишга тайёрлик қонуни. Бирор материални эслаб қолишдан аввал, бўлғуси ақлий ишга қандай ҳозирлик кўрган бўлсангиз, шунга мос тарзда эслаб қоласиз. Масалан, физика ўқитувчисининг барча дарслари сизга доимо маъқул бўлган бўлса. Сиз: «Бугун ҳам янги нарса ўрганиб чиқаман», деб ўзингизни ишонтирасиз ва оқибатда натижа ҳам яхши бўлади ёки вақтга нисбатан тайёрлик ҳам шундай. «Бир амаллаб имтиҳон тоиширсам, кейин қутуламан», деб дарсга тайёрланган бўлсангиз, имтиҳон тугагач, гўёки миянгизни биров «ювиб қўйгандай» тасаввур ҳосил бўлади. Агар материални мутахассис бўлишим учун жуда керак, деб умрингиз охиригача муҳимлигини англасангиз, у нарса хотирада муқим сақланади.

5. Ассоциациялар қонуни. Бу қонун ҳақида эраמידан аввал Арасту ҳам ёзган эди. Қонуннинг моҳияти шундаки, бир вақтда

шаклланган тасаввурлар хотирада ҳам ёнма-ён бўлади. Масалан, айни аниқ бир хона ўша ерда рўй берган ходисаларни ҳам эслатади.

6. Бирин-кетшик қонуни. Ҳарфларни алфавитдаги тартибда ёддан айтиш осон, уни тескарисига айтиш қийин бўлганидек, хотирада ҳам маълумотларни маълум тартибда жойлаштиришга ва керак бўлганда, тартиб билан бирин-кетин тиклаш мақсадга мувофиқдир-

7. Д[^]мя таассувотлав жонунИ. Эслаб қолинанинг нарса тўғрисидаги биринчи таассурот қанчалик кучли бўлеа, унга алоқадор образ ҳам шунчалик ёрқин бўлади. Бундан ташқари, сиз учун аҳамиятли вазоизбади маълумотлар оқимида эсланаётган материалҳамяхшиэсгатуширилади.

8. Тормозланшн қонуни. Ҳар қандай муайян маълумот ўзидан олдинги маълумотни тормозлайди. Шунинг учун унинг ўчиб кетмаслиги ўз'н янгини эсда сақлашдан аввал мустаҳкамлаш чораларини кўришингиз керак.

Демак, яхши кучли билимларга эга бўлиш учун ҳар бир предмет ёки фаннинг мавзуларини ўзига хос тарзда ёқтира олиш ва хотирада сақлаш услубларини ишлаб чиқишингиз керак экан. Лекин албатта, математика фанидан кейин физикани, тарихдан кейин адабиёт фанини, шеър ёдлашни уйқу олдида амалга оширмасликни маслаҳат берамиз.

Хотирани ривожлантириш йўллари

Хотирани ривожлантириш масаласи психологиядаги, нафақат психологиядаги, балки инсониятнинг олдида турган долзарб муаммодир- Айниқса, у ёки бу таълим масканларида ўқийдиган ҳар бир ўқувчи ёки талаба учун ҳам бу жуда муҳим нарса: ким эшитган ёки кўрган нарсасининг мазмунини тўла эслаб қолиб, кейин шериклари ёки ўқитувчисини лол қилишни хохламайди дейсиз? Шунинг учун ҳам ушбу мавзуда амалий жўхатдая маъ"-кул ва мумкин бўлган айрим тавсияларга эътиборни қаратамиз.

Кўпчилик психологлар ва амалиётчилар инсон хотирасини китоблар жавонига ўхшатишади. Агар шу жавонда китоблар тартиб билан жой-жойига қўйилган ва Сиз вақти-вақти билан уларнинг орасига «ташир» буюриб турсангиз, қайси китоб қаерда турганини яхши биласиз. Хотира ҳам шундай. Агар Сиз мунтазам ўз қобилиятларингизни ўстириш устида ишласангиз, у ёки бу

кизиқтирган мавзу бўйича турли китобларни ўқиб, уларни маълум тартибда қайтариб турсангиз, эсда сақлаш ва эсга тушириш қобилиятингиз ўсиб бораверади.

Иккинчи муҳим амалий қоида — бу ўқиган, эшитган ёки кўрган нарсангизнинг моҳиятини англашга ҳаракат қилишингиз лозим. Чунки тушунмаган нарсангизни қайта-қайта ўқисангиз ҳам эсда яхши қолмайди. Масалан, инглиз тилидан «топиклар»ни ўқитувчи сўраганда айтиб бериш ёддаган бўлсангаз, у тезда хотирангиздан ўчиб кетади. Агар уни амалий бирор иш-фаолиятингиз билан боғлаб, қийналиб бўлса ҳам овоз чиқариб машқ қилсангиз, у анчагача ёддан чиқмайди.

Ўзлаштирилиш лозим бўлган маълумотнинг хотирада сақла-нишини америкалик психолог Квинн Вирджиния қуйидагича та-саввур қилади:

Сенсор, хотира блоки	маълумот тушди, лекин сақлан- мади	қисқа муддат- лихоти-г ра блоки	маълумот сақлан- мади	узоқ муддатли хотира блоки	муҳим маълумот ажратиб олинди
----------------------------	--	--	-----------------------------	-------------------------------------	--

Яъни, ҳар қандай маълумот бизнинг бевосита ташқи оламни сезиш органларимизга таъсир қилади, лекин улар қисқа муддатли хотирада ҳам қолмаслига мумкин. Масалан, йўлда кетаётганингизда баргнинг шивирлаши ёки йўл ёқасидаги дарахтда сайраган қушнинг товуши сизнинг қулогангизга таъсир қилади, лекин хотирадан ўша заҳоти ўчади, сиз бу маълумотни кейин ишлатмайсиз ҳам. Чунки кўриш, эшитиш, Йси сезиш органларига келган маълумот жуда қисқа дақиқалар мобайнида, бир секундга ҳам тенг бўлмаган вақт давомида бизга таъсир қилади. Бу маълумот деярли эсда қолмайди. Кейин қисқа муддатли хотира ишга тушади, уҳам бир неча дақиқаларда маълумотни ушлаб тура олади холос. Масалан, шошиб кетаётганингизда ўртоғингиз «кечқурун телефонлашамиз», деб сизга оғзаки телефон номерини беради. Сиз уни аудиторияга етиб боргунга қадар эсда сақлаб қоласиз, тез ёзиб қўймасангиз, кейин эсдан чиқади.

Узоқ муддатли хотира блокигача етиб борган маълумот эса инсон умри мобайнида ҳам эсдан чиқмаслиги мумкин. Чунки, унга айнан зарур маълумотлар бир неча марта қайтарилиб, амали-

ётда мустахкамланиб, сақланади. Шунинг учун ҳам иснон онги хаёти ана шундай узоқ муддатли хотирадаги маълумотлар ҳисоби-га тажриба тўплайди. Бу блокда қолган маълумотлар асосан ан-ланганлик тамойилига кўра онгда сақланади. Мантикийлик ёки анганганлик нуктаи назаридан хотирада маълумотларни сақлашга қаратилган услуб ва воситалар мажмуи психологияда *мнемопика ёки мнготехника* деб юритилади.

Психологияда мнготехник усулларнинг энг кенг тарқалгани — бу *таянч сўзларни ажратиш* воситасида эслаб қолишдир. Бунда эслаб қолиниши керак бўлган зкумла ёки шеърда алоҳида сўзлар ажратиб олинади ва ударга таяниб, ассоциатив метод ёрдамида яхлит материал эсда сақланади. Масалан, ёшлиқда ёдлаган бирор шеърингизни эсланг.

Водийларни яйёв кезганда,
Бир ажиб хис бор эди менда.
Ўхшаши йўқ бу гўзал буюгон
Достонларда битган гулистон....
(*Х. Олимжон*)

Одатда хотира юкррида биз ажратгандай ҳар бир қатордага айрим, алоҳида сўзларни ажратиб, қолган сўзларни ўша таянчига боғлаб туриб мазмунни эслаб қолади. Бу қонуният математик сонлар қаторига ҳам, насрий жумлаларга ҳам оғзаки нутқда ўқитувчи ёки суҳбатдош айтган ибораларга ҳам тааллуқли бўлади. Аниқ бир хаётий мисолда ўз хотирангазани синаб кўринг.

Шуниси характерлики, оддий инсон 10 гача бўлган сон ёки предметларни шу йўл билан эслаб қолиши мумкин. Майалан, ту-ғилган кун муносабат[^] билан брзордан оладиган нарсалар рўйха-тини тузиб олсангиз, унда 1, 2, 3, 4 - ва ҳоказо 10- деб ёзилган нарсалар одатда ўша рўйхатга қарамасангиз ҳам эсда қолиши мум-кин, лекин ундан ортиғи — миянгизда айқаш-уйқаш бўлиб ке-тиши мумкин.

Иккинчи. Қадимга римлик воизлар ҳеч қачон ўз нутқларида қоғоздан-ёзувдан фойдаланмаганлар. Улар тайёргарликбосқичида нутқининг ҳар бир мантикий бўлагини ўзлари жойлашган бино ёки хонадонидаги аниқ бир буюмлар, жиҳозлар билан боғлаб туриб эсда сақлаганлар. Масалан, римлик машҳур воиз Цицерон ҳар сафар нутқ сўзлашга тайёрланганда, ўзининг боғида сайр қилиб

Юриб, унинг хар бир бўлагини рақамлаб олган, кейин ана шу илқамланган бўлакбилан нутқининг алоҳида қисмларини боғлаган. Бундай мнемотехник усулни америкаликлар *Тоа методи* деб иташади. Унинг мохияти шуки, одам қатор муҳим объектларни ўзига жуда таниш бўлган жойларга боғлаб туриб эсда сақлаб қолади. <Америкалик Бауэр (Волгег, 1973) бу усулни талабаларда қўллаб куриб, шуни аниқлаганки, одатий механик тарзда ёдлайдиган талаба, берилган материалнинг фақат ўртача 28%ини эслаб қолса, ЮСИ методини қўллаганлар 72%гача самарали ишлаганлар.

Учинчи кенг тарқалган усул — бу эслаб қилиниши керак бўлган нарсаларни маъно жиҳатдан гуруҳларга бўлиб туриб эслаб қолиш. Бу усулни биз ёшлиқдан бошлаб ишлатиб келганмиз. Масалан, сизга сўзлар қатори берилган: синф, бола, парта, ручка, боғ, узум, чарос, қалам, арик. Шу сўзларни яхшилаб эсда сақлаш учун уларни маълум гуруҳларга олдин бўлиб олсак, масалан, мактабга алоқадор нарсалар гуруҳи ва боғ билан боғлиқ нарсалар гуруҳлари. Шу ақлий ишни амалга оширсак, албатта, хотирамиз иши самарали бўлади ёки ёшлиқцаги бир эртак ҳаммага таниш: чол турп эккан ва у шу қадар катта бўлиб кетганки, ўзи яқка ҳеч уйи тортиб чиқара олмайди. Шунда у кампирни, кампир — набирасини, набира — кучукни, кучук — мушукни, мушук эса сичқончани чақириб, биргаликда жўр бўлишиб, тортиб олишади. Нега бу эртакнинг маъно-мазмунини ёддан чиқмайди, чунки ундаги воқеалар замирида бирин-кетин амалга ошадиган воқеалар занжири мавжуд. Шу бирин-кетинлик қонуни энг каттадан энг кичкина бўлган жонзотнинг биргаликдаги, дўстона узвийлиги ётади. Бу эртакда нафақат тарбиявий маъно бор, бу ҳам муҳим, балки унда юқорида таъкидлаганимиз — гуруҳий ўзаро боғлиқлик тамойили бор. Бу ҳам ҳаётда тез-тез қўлланиладиган мнемотехник усулдир.

Шунга ўхшаш материални хотирада самарали сақлаш усуллари хар бир шахсда индивидуал бўлиши ҳам мумкин, бу сизнинг ақлий фаолиятингизни қандай ташкил этганлигингизга боғлиқ.

Мавзу «озасидан адабиётлар рўйхати

- 1 Вергеймер М. Продуктивное мышление. - М., 1987.
2. Вирджиния Н. Квинн. Прикладная психология. - «Питер», 2000.
3. Грановская Р.М. Элементы практической психологии. СПб, 1997.
4. Дьюи Д. Психология и педагогика мышления. - М., 1998.
5. Емельянов Ю.Н. Активное социально-психологическое обучение. - Л., 1985.

6. В.Каримова ва бошқалар. Мустақил фикрлаш. -Т., «Шарк», 2000.
7. В.Каримова, Ф. Акрамова. Психология. Маърузалар матни. -Т., 2000.
8. Немов Р.С. Психология. -Кн.1. Общие основн психологии. -М., 1994.
- 9 Психология. Учебник. -Под ред. А.Крышова, -М., 1998.
10. Рубинштейн С.Л. Основн общей психологии. -М., 1998.

Тафаккур ва мустақил ижодий фикрлашнинг шарт-шароитлари

Тушугаш ва тафаккур килишнинг ижхимоий моҳияти. Инсон идрок қилган, хотирасида сақлаб қолган нарсаларнинг барчаси унинг учун маълум маъно ва моҳиятта эга бўлади. Акс ҳолда у эслаб қолмайди ҳам, кейинги сафар аналогик объект билан тўқнаш келганда, унга диққатини қаратмайди ҳам, фигура фонга айланиб қолаверади. Яъни, биз кўрган, эшитган, хис қилган нарсаларимизнинг барчаси *маъноли*, керак бўлса, *маънили* бўлишини хоҳлаймиз. Шуниси характерлики, ана шундай нарса ва ҳодисаларга биз томондан бериладиган маъно ҳар бир алоҳида шахс томонидан турличан идрок қилинади. Масалан, олим учун ҳар қандай китоб — ҳаётининг маъноси бўлса, дехқон учун ер ва ундан олинадиган ҳосил — аҳамиятли ҳисобланади. Ҳаттоки, битта нарсанинг ўзи турли одамлар учун турли хил маъно ва мазмун касб этади. Ўша китоб мисолини оладиган бўлсак, китоб индустрияси билан шуғулланувчи муҳандис учун — ишлаб чиқариш маҳсулоти, китоб дўкони сотувчиси учун — товар-маҳсулот, ўқувчи учун — илм манбаи, муаллиф олим учун — ижодининг меваси, энг қимматли нарсадир. Ҳар бир алоҳида нарсага бўлган муносабатимиз унинг биз учун кадр-қимматига бевосита таъсир этади, у гоҳ ижобий, гоҳ салбий бўлиши мумкин. Шу нуқтаи назардан ҳам биз нарса ва ҳодисаларга танлаб муносабатда бўламиз. Тилшуносликни касб этиб танлаган талаба учун кибернетик моделлаштиришга бағашланган маъруза қанчалик зерикарлидай туюлса, иқтисодчилик касбини эгалламокчи бўлганлар учун пул, фойда ва даромад олиш йўллари ҳақидаш маълумотлар шунчалик аҳамиятли, оддий сўзнинг морфологик таҳлили — шунчалик бефарқлик ҳолатини келтириб чиқаради. Демак, бизнинг дунёни, унинг сирасрорларини тушунишимизнингзаминида нарса ва ҳодисаларнинг биз учун шахсий алоқаси, аҳамиятлилиги даражаси ётади. Ана шундай дунёни тушунишимиз, англашимиз ва унга онгли муно-

. нОатимизни билдириб, изхор қилишимизга алоқадор билиш жараёни психологияда *тафаккур*, *фикрлашицеб* аталади.

Тафаккур —инсои онгининг билиш объекглари ҳисобланмиш нарса ва ҳодисалар ўртасида мураккаб, ҳар томонлама алоқаларнинг бўлиши таъминловчи умумлашган ва мавҳумлашган акс эттириш шаклидир. Тафаккур муаммолари узоқ вақтгача ўзининг мураккаблиги билан психологлар назаридан четда бўлган, у асосан файласуфлар ва мантиқшунослар фикр юритадиган маеала ҳисобланган. Психологая илмининг отахони ҳисобланмиш немис олими Вилгелм Вундт ҳам психологияни иккига бўлиб — физиологик психология (экспериментал йўл билан билиш жараёнларини ўрганувчи фан) ва халқлар психологияси қисмларига бўлиб, охириги психологиянинг таркибига нугқ ва тафаккур психологаясини ҳам киритган, ҳамда уни экспериментал тарзда ўрганиб бўлмайди, уларни тушунтириш мумкин холос деб ҳисоблаган. Бу ҳулосалар аслида тафаккур ва фикрлаш жараёнларининг нақадар мураккаб табиатга эга эканлигидан далолат беради. Лекин шундай бўлса ҳам шуни таъкиддаш жоизки:

— биринчидан, тафаккур ва фикрлаш жараёнлари — бу билиш жараёнлари;

— иккинчидан, улар ҳам шахс томонидан борликнй акс эттириш шакли, умумлаштириб, билвосита акс эттириш шакли;

— учинчидан, бу жараёнлар ҳам экспериментал психология томонидан ўрганилади;

—тўртинчидан, тафаккур билишнинг энг олий ва юқори даражадаги шаклидир.

Тафаккурнинг олийлиги ва мураккаблиги шундаки, у идрокдан фарқди, бевосита акс эттириш бўлмай, нарсалар ва уларнинг хоссаларини улар йўқ пайтда ҳам акс эттиришга имкон беради. Масалан, Африканинг субтропик ҳудудлари тўғрисида гап кетганда, умрида бирор марта Африкага бормаган одам ҳам субтропиклик хоссасини б и л г а н и учун ҳам ушбу ахборотни тушуниб, уни қабул қила олади. Синов пайтида талаба кеча ўқиган, лаборатория шароитида синаб кўрган қонуниятлар ҳусусида худди рўпарасида намоён бўлаётгандай, образли қилиб гапириб бериши, рўй берган ҳодисаларни яна формулалар ва статистик ҳисобкитоблар воситасида исбот қилиб бериши ҳам мумкин. Бу операцияларнинг асосида тафаккур жараёнлари ётади.

Тафаккур қилишимизни таъминловчи орган — бу бизнинг миямиз. Барча ҳисоб-китоб ишлари — энг элементар ҳаракатларни режалаштиришдан тортиб, мураккаб мавҳум теоремаларни йсбрт қилишга қаратилган операциялар мияда содир бўлади. Шунинг учун ҳамжуда чарчаб турган пайтда одамдан бирор қийинроқ масала хусусида фйкр билдиришини сўрасангиз, «ҳозирбошимоғри&*у-рибди, жуда чарчаганмад, бироз ўзимга келай, кейин фикрлашамиз», деб Жавоб беради. Демак, мия фаолияти билан фикрдйШ фаолияти ўзаро узвий боғлиқ экан. Миямизнинг фикрлаш қоби-лияти ва имкониятлари шунчалик салмоқлики, айрим олимлар»-нинг фикрича, унинг ишлаш қонунлари ҳозир биз йшлатаётган компютерлар эмае, яна 100-200 йиллардан кейин пайдо бўладиган мураккаб, ўта «аклли» компготеерлар фаолиятига яқин экан*

Калламизга келган барча ўй-хаёллар — бу *фикрлардир*. Нормал инсонни фикрсиз тасаввур қилиб бўлмайди, ҳар он, ҳар дақиқада одам мияси қандайдир фикрлар билан бандбўлади. Уларни тартибга солиш, керагига диққатни қаратиш, ички ёки ташқи нуққ воситасида уни ечиш — *фикрлаш жараёнит-Р-*

Фикрлаш жараени аслида маълум бир масала, муаммо, жумбокни ҳал қилиш керак бўлганда пайдо бўлади. Фикрлаш дбимо бир нарса хусусида бир нечта ечимни бериши шарт, ечимлар жуда кўпайиб кетса, у бошқа жараёнга — хаёл, фантазияга айланиб кетиши мумкин. Фикр, ғоя, аниқ ечим бўлмаганда, инсон миясининг борлиқдаги нарса ва ходисалар моҳиятини акс этгариши *хаёл* деб аталади. Шунинг учун ҳам дўстлар даврасида баъзан муаммо хусусида тортишув бўлиб қолганда, аниқ бгогами ёки ғояси йўқлиги туфайли калласига келган нарсани айтган болага қараб «Жуда олиб қочишга устасан-да, хаёлпараст» дейишади.

Шундай қилиб, муаммо ёки жумбоклар бизни фикрлашга мажбур этади. Масалан, шундай масалани олиб кўрайлик. Сизга миҳлар солинган бир картон қутича ва иккита шам, болғача берилган. Вазифа: эшикка шамни ўрнатиб, ёкиб кўйиш керак. Ким қандай ечади? Албатта, бирданига тўғри ечимга келиш қийид. Агар қутичани бўшатиш мумкинлиги ва уни шамдон сифатйДа эшикка қоқиш мумкинлиги тўғрисида фикр каллага келмагунча, ечимни топиш қийин. Айни шу масала икки хил шарт бил9н берилган: биттасйда қутича миҳлар билан тўла дейилган, иккинчисида қутача бўш деб берилган. Иккинчи ҳолатда болалар унинг ечимига тезроқ келишган.

Психологларнинг фикрича, ҳар қандай масалани ечиш мобай-
11 И да одам унинг шартларини бир неча вариантларда тасаввур қилса-
ПИА ечимга келаркан. Агар идрок билш-боғлайдиган бўлсак, фигу-
рв фонга, фон эса фигурага айланади, уларнинг ўринлари алмаша-
ди ва хоказо. Бундаги индивидуал фарқ шундаки, баъзи болалар
ечимга тўғридан-тўғри фигура асосида келади.. бошқалар эса бир
неча ечимнинг вариантларини кўз олдига келтириб, сўнг бир қарорга
келади. Кимдир жуда тез фикрлайди, кнмдир жуда секин. Шунинг
учун ҳам тест ечиш жараёнида ёнма-ён ўтирган икки бола бир хил
ечимни белгалайди, лекин ўша ечимга келиш йўллари ҳар бирида
ўзига хос бўлади. Айнан шу жараённинг қандай кечишини *тафак-
кур психологияси* ўрганади. Муаммонинг ечими баъзан бирдан, ёр-
кин юлдуздай ярқ этиб пайдо бўлади. Бундай психологак ҳолат
психологияда *инсайт* — *ойдишишув* деб аталади. Одам қачон ана
шундай фикрлардатирикдик, инсайт пайдо бўлганини ўзи ҳам бил-
майди. Энг иқтидорли, зукко олимлар ҳам ўз фикр юритиш қону-
ниятларига эътибор бериб, янги ғоя қачон, қандай йўл билан пайдо
бўлганига жавоб тополмаганлар, Ҳатгоки, баъзан шундай ҳам бўла-
дики, янгилик кашф этган олим ўзининг фикри нақадар ноёб экан-
лигини ҳам англаш имкониятига эга бўлмайди, қолаверса, кашфи-
ёт гўёки уники эмасдай, қаердан келиб қолганини ҳам тушунмайди.
Шунинг учун ҳам қўплаб гениал кашфиётларнинг хақиқий кадр-
қиммати муаллиф ўтаб кетгандан кейин тарихтомонидан баҳолана-
ди. Худди шундай кадрга эга бўлган кашфиётлар юртимизда яшаб
ўтган юзлаб алломалар ижодига тааллуқли. Масалан, Ибн Сино,
Алишери Навоий, Абу Наср Форобий, Ал-Фарғоний, Хоразмий, За-
махшарий каби алломалар ўзлари ижод қижан пайтларида яратган
ғоялари ва кашфиётларининг қанчалик аҳамиятли ва ўлмас эканли-
гини кейинга авлод, бутун бир инсоният тарихи исбот қилиб, тан
одди. Р. Декартнинг калласига аналитикгеометрия ғояси келганда,
ўзида йўқ хурсанд бўлган ва чўккалаб, йиғлаб ц|у фикрни унга ато
этган Худога сажда қилган экан. Дарҳақиқат, Циядаги тиниклик,
ойдинлашув аввало Оллохнинг инояти, қолаверса, ўша фикр эга-
сининг машаққатли меҳнати/тинимсиз илмлар дунёсида тўккан
захматли терлари эвазига рўй беради. Умуман янгиликлар очиш,
ижод қилишга алоқадор тафаккур тури унинг энг аҳамиятли ва шу
билан бирга энг қийин туридир. Чунки, ижодкор ёки кашфиётчи
ниманидир кашф қилишни хоҳлайди, тинимсиз изланади, лекин

қачон, қандай шароитда, қандай йўл билан уни очиши мумкинлигани ўзи ҳам билмайди. Шу ўринда академик Кедровнинг Менделеев даврий жадвалини кашф қилганлиги хусусидаги эсдаликлари жуда ўринли. Олим узоқ вақт мобайнида барча кимёвий элементларни маълум қонуният асосида жадвалга туншришни ўйлаб юрган. «Қалламга келяпти-ю, уни қўролмаёпман», деб ташвишланарди олим. Қунлардан бир қун у жуда толиқиб, ёзув столи устида ухлаб қолганда, тушида даврий жадвални «қўрган». Хурсанд бўлиб кетиб, уйғонган захоти моддаларни жадвалга жойлаштира бошлаган. Тушдаги иши билан ўнгидаги ишининг фарқи шу бўлганки, тушида энгил моддалар пастда жойлашган бўлган, Менделеев уларни ўнгада «тўғрилаб» чиққан. Бу ҳам ўша инсайтга бир мисол.

Тафаккүрюшг турлари

Инсоннинг фикрлаш жараёни таҳлил қилинганда, унинг қандай шакларда кечиши аҳамиятли бўлиб, бу унинг турлари ва шунга кўра фикрлашдаги индивидуаллик масаласидир. 6-жадвалда тафаккурнинг турли мезонлар асосидаги классификацияси келтирилган.

Ҳаёт мобайнида ўқиганларимиз, маълум шарт-шароитларда аниқ бир далиллар ва назарий билимлар асосида мушоҳада қилган билим ва ғояларимиз асосида юритган фикрлаш жараёни *назарий тафаккурдир*. Ундан фарқли *амалий тафаккур* бевосита ҳаётда ва ҳаракатларимиз мобайнида ҳосил бўлган фикрларимизга асосланадиган тафаккуримиздир.

6-жадвал

ТАФАККУР ТУРЛАРИ

шаклига кўра	кўрғазмали ҳаракат кўрғазмали-образли мантиқий
кўриладиган масаланинг характериға кўра	назарий, амалий
ижодийлик элементига кўра	конвергент, дивергент
ИНГИЛИГИ ва ноёблигига кўра	репродуктив, продуктив (ижодий)

Кургазмали-ҳаракат тафаккурининг хусусияти шундаки, у V|м (8) ммнинг реал предметлар билан иш қилаётган пайтдага фикр-ЦШ жараёнининазардатуади. *Кўргазмали-образли тафаккур* эса I. VI >1 ан-кечирган нарсалар ва ходисаларнинг аниқ образлари кўз оидимизда гавдатанган чоғда уларнинг моҳиятини умумлаштириб, бгогооситаакс эттиришимиздир. *Мантиқий тафаккур* — бу мавҳум тафаккур бўлиб, сўзлар, сўзда ифодаланган билим, ғоя Ц тушунчаларга таянган холда бевосита идрокимиз доирасида бўлмаган нарсалар юзасидан чиқарган ҳукмларимиз, мулоҳазаларимиз бу тафаккурга мисол бўла олади. Масалан, олам, унинг ноёб ва мураккаб ходисаларини фалсафий ўрганиш фақат мавҳум, абстракт тафаккур ёрдамида мумкин бўлади.

Фикрлашимизнинг яна бир тури *репродуктив* бўлиб, унинг моҳияти — кўрган-билган нарсамизни айнан қандай бўлеа, шундайлигича, ўзгаришсиз қайтариш ва шу асосда фикрлашга асосланади. Ундан фаркли *продуктив ёки ижодий тафаккур* — фикрлаш элементларига-янгилик, ноёблик, қайтарилмаслик қўшилгандаги тафаккурни назарда тутаяди. Шунга боғлиқ бўлган *конвергент* фикрлаш масаланинг ечими фақат битта бўлгандаги фикрлашни назарда *тугоа, дтергент тафаккур* — фикрнинг шундай турики, у шахсга бир муаммо ёки масала юзасидан бирданига бир нечта ечимлар пайдо бўлишини такозо этади. Айнан ана шундай ижодий тафаккур дивергент шаклда бўяса, у ижодий парвоз, янгиликларни кашф-зя«нга асос бўлади. Фикрнинг кашф этиш, янгилик яратишга қаратилган фаолияти баъзан унинг *креативлик* сифати билан боғлаб тушунтирилади. *Креативлилик ёки тафаккурнинг креатив тури* — шундайки, у гўёки йўқ жойда бор қилади, яъни оддийгина, жўнгина нарсаларга бошқача, бировларникига ўхшамаган тарзда фикрлашга имкон беради. Бундай тафаккур тури «хаммага ўхшаб фикрлаш», ёки шаблонли, зерикарли фикр юритишдан фарқ қилиб, нарсга ва ходисалар моҳиятидаги ўзига хослик, ноёблик сифатларини ҳам англашга ёрдам беради^ Масаяав. учта сўз берилган — «қалам», «қўл», «айиқ». Уччасини кўшиб, янги жумлалар тузиш керак. Ҳар ким ўзидаги креативлик даражасига кўра турли хил жумлалар тузса бўлади, масалан, «Бола қаламни олиб, қўлда чўмилаётган айиқрасмини чизди» ёки «Терак.қаламчалари экиб чиқилган қўл ёқасида бир айиқ боласини чўмилтирарди». Шунга ўхшаш кўплаб жумлалар тузиш мумкин.

Бундан ташқари, *предиттив* деб номланувчи тафаккур тури ҳам мавжуд. Фрейд бундай тафаккур турини мантикий тафаккурга қарши қўйган эди. Чунки унинг моҳияти қуйидагича: агар иккита фикрдаги кесим бир хил бўлса, онгсиз равишда шахс унинг эгасини боғлай бошлайди. Масалан, «Ақлли одамлар ёзда кўк чой ичадилар».

«Мен ёзда доимо кўк чой ичаман».

«Демак, мен ақлли одамман».

Бундай тафаккур турининг борлиги кўпинча рекалама билан шуғуланувчиларга ўнг келади. Демак, юқорида келтирган мисолимизга ўхшаш жумлаларни ишлатиб, реклама бериш, аслида одамнинг онгостидаги билимларига таяниб, таклиф қилинаётган товарга ижобий муносабатни шакллантиради. Масалан, «Янги авлод Пепсини танлайди» деган реклама ҳам барча ёшларни шу ичимликни истеъмол қилишга чорлайди, чунки ёшлар ўзларини айнан ҳозирги янги авлодга қўшадилар. Кўпинча миллатлараро биддиятлар ёки жинслараро зиддиятлар ҳам оддий ҳаётий вазиятларда ҳулоса қилинган предикатив фикрлашга таянади. Масалан, «Ахрор мени аддади. У йигат. Демак, ҳамма йигитлар алдамчи» ва ҳоказо.

Сутий интеллект ёки тафаккур. ХХI аср юксак технологиялар асри, компютерларнинг энг ривожланган моделлари ёрдамида иш торитишга имкон берувчи маълумотлар асри деб эътироф этилмоқда. Бу ҳолат «сунъий интеллект»(СИ) тушунчасининг одамлар тилида тез-тез ишлатилишига замин яратди. Хўш, сунъий интеллект нима? Бу — инсон тафаккурига ўхшатиб, унинг ишлаш тамойилларига асосланиб юритилган ва махсус компьютер дастурлари доирасида кўплаб муаммоларни ҳал қилишга қаратилган интеллект ёки «ақл» туридир. Бу компютер дастурлари инсондаги мантикий тафаккур қонуниятларига асосланади. Масалан, МУСЖ деб номланувчи дастур юқумли касалликларни диагностика қилишга мўлжалланган бўлиб, у юзлаб докторларнинг фаолиятидай самара билан ишлаб келмоқда (Мазоп, 1985). Геология, суғурта, машинасозлик, тиббиёт, экология соҳасида ишлаб чиқилган ана шундай дастурлар машиналарнинг одамдай ишлашини эслатади. Шуниси характерлики, сунъий интеллектли машина қанчалик муваффақиятли ва самарали ишламасин, унинг ижодқори ва яратувчиси яна ўша одам ва унинг одатий тафаккуридир. Масалан,

бирор соҳадаёки муаммо юзасидан сунъий интеллект яратмоқчи вўлган одам онга ва фаросати шу даражада бўладики, у дастлаб *ўшг* муаммони ечаётган одам тафаккури жараёнинин «қадамлар-ги», бўлакларга бўлиб чиқади ва шу асосда компьютер учун дастур ИМДИ Бу яна бир марта Инсон, Оллохнинг инояти эканлиги фикрига бизни қайтаради. фақат, шуниси борки, ана шундай дастур-иарни ҳамма ҳам тузолмайди, айрим одамлар меҳнати махсулидан кейин юзлаб, ҳаттоки, минглаб-одамлар бахраманд бўлиб, улар-меҳнати елпшшагиши мумкин.

Машҳур олим К. Юнг инсонларнинг фикрлашлариға кўра асосан икки тоифага бўлган эди:

1. *Ичтуити тишишир*, Бу шундай тоифали кигяиларки, уларда кўпияча хиссиётлар мантиқдан устун келади ва мия фаолияти бўйича ҳам ўнг ярим шарлар фаолияти чапникидан устунрок бўлади. Кўриб, хис килиб, ёрқин эмоционал муносабат шакллантирилмагунча, бундай одамлар бйрор нарса хусусида фикрларини баён эта олмайдилар.

2. *Фикрловчи типлар*. Бундай кишиларда доимо мантик, мулоҳаза хиссиётлардан устун бўлади ва миясининг чап томони ўнгига нисбатан доминанта (устун) хисобланади. Бундайлар гапира бошлашса, кўпинча, «Файласуф бўлиб кет-э», деб ҳам қўйишади. Чунки, улар ўзларигача бўлган бшшмлар, мантикий фикрлаш борасидаги ютуқларга таяниб, доимо тўғри гапиришга, доимо фикрларини мантиқан асослаш — аргументация қилишга ҳаракат қиладилар. Аниқ ва техника, тиббиёт фанлари билан шуғулланувчиларда ана шу тафаккур типига мойиллик ва психологик ҳозирлик бўлса, улар ўз касблари борасида жуда яхши натижаларга эришадилар. Улардан фарқди, биринчи тоифа вакилларидан яхши ёзувчилар, шоирлар, тилшунослар, психологлар етишиб чиқади.

Тафаккур шакллари ва операциялари

Тафаккур қилииг шакллари ёки формасига тушунчалар, ҳукмлар ва хулоса чиқариш қиради.

Тушунчалар — тафаккурнинг шундай шаклики, унда нарса ва ходисаларга хос бўлган энг умумий ва характерли хусусиятларни ўзида акс эттиради. Улар умумий ва жузъий, аниқ ёки мавҳум бўлиши мумкин. Масалан, «онг» тушунчасини оладиган бўлсак,

унинг энг муҳим ва бошқа тушунчалардан фарқ қиладиган жиҳатларини ажратишимиз керак: фақат инсонга хослик, олий даражадага акс эттириш, олайни билиш механизми эканлиги ва ҳоказо.

%уқмлар — атрофимиздаги нарсалар ва ходисалар ўртасидаги боғлиқликни акс эттирадй, Масалан, «Инсон онгли мавжудот» деган ҳукм-фйкр «ОДам, инсон», «онг» ва «мавжудот» тушунчалари ўртасидага боғлиқликни ифодалаб турибди. Ана игундай ҳукмлар бизнинг нуткимизда ҳар куни жуда кўп ишлатилади ва улар табиатан турли боғлиқликларни ё тасдиқдайди, ёки инкор қилади> рост ёки ёлғон бўлади. Шахснинг инсонийлиги аслида у ишлатадиган ибораларнинг қанчадидик мантиққа, ҳаётйи ҳақиқатларга тўғри келиши, аргументал эканлиги билан баҳоланади. Доимо тўғри, мантиқан фикр юритган одамни биз «бамаъни, гапида жон бор, ҳақиқатгуй» деб таърифлаймиз.

Хулосалар — мантиқнй тафаккурнинг яда бир шакли бўлиб, улар фикрлар, ҳукмлар ва тушунчалар ўртасидаги боғланишдан янги бир фикрларни келтириб чиқаришни назарда тугади. Масалан:

1 -ҳукм: *Ўзб^кистон — муस्ताқи давлат.*

2-ҳукм: *Қирғизистон — мустақил давлат.*

3-ҳукм: *Қ,озоғистон — мустақил давлат.*

4-ҳукм; *Туркманистон — мустақил давлат.*

5-ҳукм: *Тожикистон — мусткил давлат.*

Демак, барча Марказий Осиё давлатлари — муस्ताқилдир.

Шунга ўхшаш биз-баъзан айрим фикрлардан умумий бир фикр келтириб чиқарамиз (бу — индуктив хулоса чиқариш), баъзан эса аксинча, умумийДай жузъй — алоҳида фикр чиқарамиз (фикрлашнинг бундай ҳаракати дедукция деб аталади).

Бундан ташқари, психология биздаги фикрлаш жараёнини таъминловчи алоҳида *операцияларнихёшўрғат*- Фикрлаш операцияларига *аналиш* (фикран нарса ва ходисаларга тааллуқли сифат ва хусусиятларни алоҳида килиб ажратиш, таҳлил килиш), *сшитез* (анализ жараёнида ажратилган қисмларни яна фикран бирлаштириш, кўшиш), *итҳумааитириш* (алоҳида бирор хусусиятни ажратиб, бошқаларидан фикрни чалғитиш, айрим хоссани мавҳумлаштириш), *таққослат* (предметлар ва уларга хос бўлган хусусиятларни фикран бир-бирига солиштириш, умумий ва фарқ қилувчи жиҳатларини топиш), *умумлаштириш* (умумий ва муҳим сифатларига Қўра предметларни гуруҳлаштириш, умумий-

иаштириш) кабилар киради. Буларнинг барчаси кундалик ишларимизда, билимларни ўзлаштириш жараёнида ўз ўрнига эга, лекин вазифа уларни янада такомиллаштириш ва ижодий фикрлаш, мустақил тарзда хулосалар чиқара олиш қобилиятини ўстиришдадир.

Мустақил фикрлаш — соғлом маънавият ва тафаккурнинг алоҳида хоссаси сифатвда

Тафаккурни ривожлантириш. Биз юкорида тафаккурни индивидуал хусусиятлари ва ушбу жараёнга хос бўлган умумий қонуниятларни ўргандик. Лекин аслида мақсад шундайки, ҳар бир шахс ўзидаги тафаккур ва фикрлаш жараёнларининг ўзига хос томонини билган ҳолда уни ўстириш йўллари билиши керак. Охирга йилларда психологларнинг ўтказган тадқиқотлари ва кузатишлари шуни кўрсатдики, фикрлаш жараёнларини гуруҳ шароитида, дарс пайтида ҳам ўстириш ва бунга қисқа йўллар билан эришиш мумкин экан. Уларнинг фикрича, гуруҳдаги ҳамкорликдаги фаолият идрок ва хотиранинг ўсишига ижобий таъсир кўрсатиб, фикрлаш жараёнини тезлаштиради ва фаолиятни самаралироқ қилади. Айрим жуда жиддий ва мураккаб ижод дақиқаларини инобатга олмаганда, яхши ташкил этилган дарс жараёни, ундагй" фаолият шакли индивидуал тафаккурнинг ҳам ривожланишига ижобий таъсир кўрсатади. Шу нарса исбот қилинганки, жамоада ишлаш кўплаб ностандарт фикрларнинг туғиллиши, уларнинг ичидан энг яхшиларининг сараланиши ва янгидан-янги ғояларнинг пайдо бўлишига сабаб бўларкан.

Ана шундай самара берувчи методикалардан бири «брейнсторминг» деб аталиб, унинг луғавий маъноси «мияни забт этиш»дир («мозговая атака» русча — «Ўгат йотипе» ингл.). Уни ўтказиш куйидаги тамойилларга асосланган:

1. Баъзи интеллектуал масалаларни ечишда битта ечим билан чекланиб бўлмайди ва шу мақсадда ижодий фикрловчилар гуруҳи ташкил этилади ва бу жараёнда «гуруҳий эффект» бўлиши кутилади. Гуруҳ иши тез ва оптимал қарорлар қабул қилишга қаратилган бўлади ва бунда алоҳида айрим индивидуал қарорларга таъсирланишга йўл қўйилмайди.

2. Гуруҳга шундай кимсалар киритиладики, улар бир-бирларидан фикрлаш услубларининг ноёблиги билан фарқ қиладилар. Масалан, кимдадир мантиқийлик устун, кимдир — креатив, кимдир — танқидчи ва шунга ўхшаш.

3. Гуруҳда шундай ижодийлик руҳи бўлиши керакки, ҳар ким хоҳлаган фикрини бемалол айтаверади, у ёки бу фикр танқид қилиниши мумкин, лекин унинг эгаси танқид қилинмайди. Бундай шароитда ўргача интеллектуал даражага эга бўлган шахс ҳам шундай фикрлар изҳор қила бошлайдики, улар алоҳида қолган пайтида сира ҳам мияга келмаган бўларди.

Бу жараён олий ўқув юртларида дарсларда ҳам қўлланилиши мумкин, фақат унинг юқоридаги тамойиллари инобатга олинishi ва гуруҳда ўзаро ҳамжиҳатлик муҳити бўлиши керак. (Бухақца батафсилроқ: В. Каримова. Ижтимоий психология ва ижтимоий амалиёт., 1999, Аудиторияда бахс-мунозарали дарсларни ташкил этишининг психологик технологиялари., 2000)

Мавзу юзасидан адабиётлар рўкхати

1. Лурия А.Р. Языж и мишление. -М., 1979.
2. Дьюи Д. Психология и педагогика ммшления. -М., 1998.
3. В.М. Каримова ва бошқ. Мустақил фикрлаш. -Т., «Шарк», 2000.
4. В. Каримова, Р.Суннатов. Мустақил фикрлаш бўйича машғулотларни ташкил этиш юзасидан услубий қўлланма. -Т., «Шарк», 2000.
5. В. Каримова. Ижтимоий психология ва ижтимоий амалиёт. -Т, Университет, 1999.
6. В.Каримова. Аудиторияда бахс-мунозарали дарсларни ташкил этишининг психологик технологияси. -Т., 2000.
7. Прикладная психологая. 4-е международное издание., СПб, 2000.
8. Прикладная психодиагностика. -М., 1999.
9. МаШоп К. А. (1985). АШПсlаl tleШפעe: Прот15е, ту1Ь, апа" геаШеу. *ПЬеигу Лума1*, 110 (7), 56-57.

V БЎЛИМ

ШАҲСНИНГ ИНДИВИДУАЛ ХУСУСИЯТЛАРИ ВА УЛАРНИ ДИАГНОСТИКА ҚИЛИШ ИУЛЛАРИ

Индивидуал типологак хусусиятлар югассификацияш

Юқорида таъкидлаганимиздек, ҳар бир шахс ўзига хос қайтарилмас дунё. Дунёда бир-бирига айнан ўхшаш бўлган икки кишини тоёйш жуда мушкул. Одам ташки қиёфаси, бўйи[^]басти билан бошқа бирор кимсага ўхшаши мумкин, лекйн феъли, мижози ва шахс сифатидаги хусусиятлари нуқтаи назаридан айнан бир хил инсонлар бўлмайди. Хаттоки, олимлар биттатухумда ривожланган згизакларда ҳам жуда кўп жихатдан айнан ўхглашликни қайд қилишган, шахсий сифатларидаги КорреляцияДа эса баъзи тафовутлар аниқланган.

Шахс — қайтарилмас, у ўз сифатлари ва борлиги бйдан нбебдир. Ана гду қайтарилмаслик ва ноёбликнинг асосида унинг индивидуал психологик хусусиятлари мажмуи ётади. Шу ўринДа биз юқорида таъриф берган шахс тушунчаси бияан ёнма-ён ишлатиладиган яна икки тушунчага-изох беришни ўринлй деб ҳисоблаймиз. Бу — «индивид» ва «индивидуаллик» тушунчаларидир. «*Индивид*» тушунчаси умуман «одам» деган тушунчани тўлдириб, унинг ижтимоий ва биологик мавжудот скфатида мавжудайгини тасдиқлайди. Бу тушунча уни бир томондан, бошқа одамлардан фарқловчи белги ва хусусиятларини ўз ичига оладй, иккинчи томондан, ўзига ва ўзига ўхшашларга хос бўлган умумий ба характерли хусусиятларни камраб олади. Демак, индивид — инсонга алоқадорлик фактини тасдиқловчи илмий категориядир.

«*Индивидуаллик*» — юқоридаги иккала тушунчага нисбатан торроқтушунча бўлиб, у аниқбир одамни бошқа бир аниқ одамдан фарқловчи барча ўзига хос хусусиятлар мажмуИни ўз ичига олади. Шу нуқтаи назардан шахс тизимини тахлил қиладигап бўлсак, шахснинг индивидуаллигига унинг қббилйятлари, темпераменти, характери, иродавий сифатлари, эмоциялари, хулкига хос мотиваия ва ижтимоийустановкалари киради. Айнан Ёу қайд этиб ўтилган категориялар шахсдаги индивидуаллиқни

таъминловчи категориялардир. Унинг маъноси шундаки, бўйи, эни, ёши, сочининг ранги, кўз қарашлари, бармоқ ҳаракатлари ва шунга ўхшаш сифатлари бир хил бўлган инсонларни топиш мумкин, лекин характери, қобилиятлари, темпераменти, фаолият мотивацияси ва бошқаларга алоқадор сифатлари мажмуи бир хил бўлган одамни топиб бўлмайди. Улар — индивидуалдир. Демак, психологияда ҳар бир инсоннинг индивидуаллигини изохловчи хусусиятлар борки, уларга биринчи навбатда қуйидагилар киради:

Қобилиятлар — шахсдаги шундай индивидуал, турғун сифатларки, улар одамнинг турли хил фаолиятдаги кўрсатгачлари, ютуқларини таъминлайди ва қийинчиликлари сабабларини тушунтириб беради.

Темперамент — инсоннинг турли вазиятларда нарса, ҳодиса, ҳолатлар ва инсонларнинг хатти-ҳаракатларига нисбатан реакциясини тушунтириб берувчи хусусиятлари мажмуидир.

Характер — шахснинг бошқа одамлар ёки инсонлар гуруҳи, ўз-ўзига, вазиятлар, нарсалар ва ҳодисаларга нисбатан муносабатларидан орттирадиган сифатларини ўз ичига олади.

Иродавий сифатлар — ҳар биримизнинг ўз олдимизга мақсад қўйиб, унга эришиш йўлидаги қийинчиликларни енгишимизни таъминловчи маълум сифатларимиз мажмуини ўз ичига олади.

Эмоция (ҳиссиёт)лар ва мотивация эса атрофимизда содир бўлаётган ҳодисалар, бизни ўраб турган одамлар ва уларнинг хатти-ҳаракатларини руҳан қандай қабулқилиб, уларга билдирадиган ҳиссий муносабатларимизни билдирувчи сифатларимиз бўлиб, улар айни вазиятлардаги реал ҳолатларимиздан ва уларнинг онгимизда акс этишидан келиб чиқади.

Ижтимоий установа — юқоридаги барча хусусиятлар комплексига эга инсоннинг турли ижтимоий вазиятлардаги фаолият ва ҳаракатларга руҳан ҳозирлиги ва муносабат билдириш услубидан келиб чиқадиган чуқур ички ҳолатидир.

Биз юқорида санаб ўтган индивидуал психологик хусусиятларнинг аҳамияти катта. Улар бизнинг жамиятдаги ўрнимиз, обрў-эътиборимиз, ишдаги ва ўқишдаги ютуқларимиз, инсон сифатидаги қийфамизни, қим эканлигимизни, керак бўлса, ўзлгимизни белгилайди. Ким билан қаерда учрашмайлик, ўша инсоннинг бугунги ҳолати, кайфияти, бизга ва биз билдираётган фикрларга

муносабати, ҳамкорликда ишлаш тилак-истакларига доимо эътибор берамиз ва бу масала биз учун муҳим бўлади. Худди шундай суҳбатдош ҳам суҳбатнинг бошиданок, бизни ўргана бошлайди. Чунки агар суҳбатдошлар бир-бирларини билсалар биргаликдаги фаолиятни самарали ташкил этиш ва ундан фойда олиш имконияти кўпроқ бўлади. Шунинг учун ҳам ишда ҳам, дам олишга отланган чоғда ҳам, қаерда бўлса ҳам ўзимизга «кўшни» танлаганда унинг инсон сифатида қандай эканлигига қизиқамиз. Агар суҳбатдош ёки шерик бизга таниш бўлмаса, уни таниганлардан оддиндан сўраб ҳам оламиз ва бунда айнан унинг нимага қобилиги, феъли, ишга, одамларга муносабатини сўраймиз ва хоҳлаймизки, у тўғрисида «Жуда хушфеъл, одамгар...» каби таснифларни эшитгимиз келади. Бирор ерга ншга кираётган пайтда ҳам раҳбар албатта ўзига яқин одамлардан янги ходимнинг характери, қобилиятини ва муҳим нарсаларга муносабатини албатта сўрайди ва шу асосда суҳбатга тайёрланади.

Демак, индивидуал сифатлар бизнинг онгли ҳаётимизнинг ажралмас қисми, идрокимиз, хотирамиз ва фикрларимиз йўналтирилган *муҳим предмет* экан. Чунки, айнан улар бизнинг турли фаолиятларни амалга ошириш ва ишларни бажаришдаги индивидуал услубимизга бевосита алоқадор. Кимдир жуда чаққон, тез иш қилади, лекин сифатсиз. Кимдир жуда яхши қойилмақом иш қилади, лекин жуда секин, кимдир ишга юзаки қараб, номига уни бажарса, бошқа бир одам унга бутун вужуди ва эътиқоди билан муносабатда бўлиб, тинимсиз изланади ва жамият учун манфаат кидиради. Шунинг учун ҳам индивидуалликнинг фаолият ва мулоқотдаги самарасини инобатга олиб, энг муҳим индивидуал — психологик хусусиятларни алоҳида ўрганамиз.

Шахс иқтидори ва қобилиятлари диагаостикаси

Одамларнинг ўқув, меҳнат ва ижодий фаолиятидаги ўзига ҳосликни тушунтириш учун психология фани биринчи навбатда қобилиятлар ва иқтидор масаласига мурожаат қилади. Чунки қобилиятли одамдан аввало жамият манфаатдор, қолаверса, ўша инсоннинг ўзи ҳам қилган ҳар бир ҳаракатидан ўзи учун наф қўради.

Қобилиятлар муаммоси энг аввало инсон ақлу-заковатининг сифати, ундаги малака, қўникма ва билимларнинг борлиги маса-

ласи билан боғлиқ. Айниқса, бирор касбнинг эгаси бўлиш истагидаги ҳар бир ёшнинг ақли ва интеллектуал салоҳияти унинг малакали муҳассис бўлиб етишишини кафолатлагани учун ҳам психологияда кўпроқ қобилият тушунчаси ақл заковаттушунчаси билан боғлаб ўрганилади. Ҳар бир нормал одам ўзининг ақли бўлишини хоҳайди, «Мен ақлиман» демаса-да, қилган барча ишлари, гапирган гапи, юритган мулоҳазаси билан айнан шу сифат билан одамлар уни макташларини хоҳлайди. «Ақлсиз, нодон» деган сифат эса ҳар қандай одамни, ҳаттоки, ёш болани ҳам хафа қилади. Яна шу нарса характерлики, айниқса, бизнинг Шарқ халқларида бирор кимсага нисбатан «ўта ақли» ёки «ўта нодон» иборалари ҳам ишлатилмайди, биз бу хусусиятларни ўртача таснифлар доирасида ишлатамиз: «Фалончининг ўғли анчагина ақлли бўлибди, наригининг фарзанди эса бироз нодон бўлиб, ота - онасини қўйдираётган эмиш» деган иборалар аслида «ақллилик» категорияси инсоннинг юрагига яқин энг нозик сифатларига алоқадорлигини билдиради.

Илм-фандаги анъаналар шундайки, ақл ва идрок масаласи, одамнинг интеллектига боғлиқ сифатлар жуда кўлаб тадқиқотлар объекти бўлган. Олимлар қобилиятларнинг ривожланган механизмлари, уларнинг психологик таркиби ва тизимини аниқлашга, ишончли методикалар яратиш, ҳар бир кишининг ақли сифатига алоқадор бўлган кўрсаткични ўлчашга уринганлар. Кўпчилик олимлар одам интеллектида унинг вербал (яъни сўзларда ифодаланадиган), микцорий (сонларда ифодаланадиган), фазовий кўрсаткичларни аниқлаб, уларга яна мантиқ, хотира ва хаёл жараёнлари билан боғлиқ жиҳатларни ҳам қўшганлар.

Ч. Спирмен факториал анализ методи ёрдамида-юкорида санаб ўтилган кўрсаткичлар ўртасида боғлиқлик борлигини исбот қилиб, ақлнинг ҳақиқатан ҳам мураккаб тузилмага эга бўлган психик хусусият эканлигини кўрсатди. Бошқа бир олим Дж. Гильфорд эса ақлни бир қатор ақлий операциялар (анализ, синтез, таққослаш, мавҳумлаштириш, умумлаштириш, системага солиш, классификация қилиш) натижасида намоён бўладиган хусусият сифатида ўрганишни таклиф этган. Бу олимлар ақл сўзидан кўра интеллект сўзини кўпроқ ишлатиб, бу сўзнинг ўзига хос талқини борлигига эътиборни қаратганлар. Чунки уларнинг фикрича, интеллектуал потенциалга эга бўлган шахснигина қобилиятли,

деб аташ мумкин. Интеллектуал потенциал эса бир томондан ҳаётдаги барча жараёнларга, бошқа томондан — шахсга бевосита алоқадор тушунча сифатида қаралган ва унинг аҳамияти шундаки, у борликни ва бўладиган ходисаларни олдиндан башорат қилишга имкон беради. Шу ўринда «интеллект» сўзининг луғавий маъносини тушуниб олайлик. Интеллект — лотинча сўз — *ШеПесШ* - тушуниш, билиш ва *Шейесит* — ақл сўзлари негизидан пайдо бўлган тушунча бўлиб, у ақл-идрокнинг шундай бўлагики, уни ўлчаб, ўзгартариб, ривожлантириб бўлади. Бу — интеллект ва у билан боғлиқ қобилиятлар ижтимоий характерга эга эканлигидан дарак беради. Дарҳақиқат, қобилиятлар ва интеллектга бевосита ташқи муҳит, ундаги инсоний муносабатлар, яшаш даври таъсир кўрсатади. Буни биз бугунги кунимиз мисолида ҳам кўриб, ҳис қилиб турибмиз. Янги авлод вакиллари — келажагини XXI аср билан боғлаган ўғил-қизларнинг интеллект даражаси уларнинг ота-ббболариникидан анча юқори. Ҳозирги болалар компютертехникасидан тортиб, техниканинг барча турларини жуда тез ўзлаштириб олмақда, жаҳон тилларидан бир нечтасини билиш кўпчилик учун муаммо бўлмай қолди, минглаб топшириқлардан иборатгестларни ҳам ёшлар ўзлаштиришда қийналмаяптилар. Қолаверса, оила муҳитининг ақл ўсишига таъсирини ҳамма билса керак. Агар бола оилада илк ёшлигидан маърифий муҳитда тарбияланса, унинг дунёқараши кенг, хоҳлаган соҳа предметларидан бериладиган материалларни жуда тез ва қийинчиликсиз ўзлаштира олади. Хатгоки, бундай болага олий ўқув юртида бериладиган айрим предметлар мазмуни ҳам ўта тушунарли, улар янада мураккаброқ масалаларни ечишни хоҳлайди.

Қобилиятлардаги туғма ва орттирилган сифатлар

Баъзан ўта иқтидорли ва қобилиятли бола ҳақида гап кетса, ундаги бу сифат туғма эканлигига ишора қилишади. Талантли, гениал олим, санъаткор ёки мутахассис ҳақида гап кетса ҳам худди шундай. Умуман қобилиятларнинг туғма ёки орттирилган эканлиги масаласи ҳам олимлар диққат марказида бўлган муаммолардан. Психологияда туғмалик аломатлари бор индивидуал сифатлар *лаёқатлар* деб юритилади ва унинг икки хили фарқланади: табиий лаёқат ва ижтимоий лаёқат. Биринчиси одамдаги

/

туғма хусусиятлардан — олий нерв тизими фаолятининг хусусиятлари, миянинг ярим шарларининг қандай ишлаиш, қўл-оёқларнинг биологик ва физиологик сифатлари, билиш жараёнларини таъминловчи сезги органлари — кўз, кулок, бурун, тери кабиларнинг хусусиятларидан келиб чикса (булар наслий ота-онадан генетик тарзда ўтади), ижтимоий лаёқат — бола туғилиши билан уни ўраган мухит, мулоқот услублари, сўзлашиш маданияти, қобилиятни ривожлантириш учун зарур яратилган шарт-шароитлар махсуяи ўлароқ шаклланадиган сифатлар (улар ота-она, оила мухити, таълим ва тарбия муассасалари томонидан яратилади)дир. Лаёқатлилиқ белгиси — бу ўша индивидга алоқадор бўлиб, у бу иккала лаёқат мухитини тайёрлигича қабул қилади.

Қобилиятсизлик ва интеллектнинг пастлига сабабларидан бири хам шуки, ана шу икки хил лаёқат ўртасида тафовут бўлиши мумкин. Масалан, гениал рассом оиласида бола туғилди, дейлик. Унда рассомчилиқ учун туғма, генетик белгилар отаси томонидан берилган дейлик. Лекин боланинг онаси фарзандининг хам рассом бўлишини хохламаслиги, ўзига ўхшаш қўшиқчи бўлишини хохлаши мумкин. Аёл болани ёшлиқдан фақат мусика мухитида тарбиялайди. Табиий лаёқатнинг ривожини учун ижтимоий лаёқат мухити йўқ, ижтимоий лаёқат ўсиши учун эса табиий, туғма лаёқат йўқ бўлгани сабабли, болада-хеч қандай талант намоён бўлмаслиги, у оддийгина мусикачи ёки қўшиқчи бўлиш билан чекланиши мумкин. Интеллект тестлари ва қобилиятдаги тугма ва орттирилган белгиларни ўрганишнинг психологик аҳамияти айнан шунда. Илк ёшлиқдан боланинг ўзидаги мавжуд имкониётларни ривожлантириш, шарт-шароитини яратиш, ишини тўғри йўлга қўйиш керак.

Туғма иктидордаги орттирилган сифат шуки, бола токи билим, малака ва қўникмаларни ўстириш борасида ҳаракат қилмаса, энг кучли туғма лаёқат хам лаёқатлигича қолиб, у иктидорга айланмайди. Энг талантли, машҳур шахсларнинг буюк ишлари, эришилган улкан муваффақиятларининг тагида хам қисман лаёқат ва асосан тинимсиз меҳнат, интилиш, ижодкорлик ва билимга чанқоқлик ётган. Шунини хам унутмаслик керакки, қобилиятсиз одам бўлмайди. Агар шахс адашиб, ўзидаги ҳақиқий иктидор ёки лаёқатни билмай, касб танлаган бўлса, табиийки, у атрофдагиларга лаёқатсиз, қобилиятсиз кўринади. Лекин аслида нимага унинг

қобилияти борлигини ўз вақтида тўғри аниқлай олишмагани сабаб у бир умр шу тоифага кириб қрлади.

Шунинг учун ҳам ҳар бир онгли инсон ўзидаги қобилият ва зехни илк ёшлиқдан билиб, ўша ўзи яхдш кўрган, «юраги чопган» иш билан шуғулланса, ва ундан қониқиш олиб, қобилиятини ўстиришга имконияттопиб, ютуқларга эришса, биз уни *иқтидорли* деймиз. Иқтидор — инсоннинг ўз хатги-ҳаракатлари, билимлари, имкониятлари, малакаларига нисбатан субъектив муносабатидир. Иқтидорли одам гениал ёки талантили бўлмаслиги мумкин, лекин у ҳар қандай ишда мардлик, чидамлилик, ўз-ўзини бошқара олиш, ташаббускорлик каби фазилатларга эга бўлиб, ўзлари шуғулланаётган ишни бажонидил, ситкидилдан бажаради. Улар ана шундай ҳаракатлари билан баъзи ўга истеъдодли, лекин камҳаракат кишилардан кўра жамиятга кўпроқ фойда келтиради. Иқтидорли инсонда истеъдод соҳиби бўлиш имконияти бор, зеро *истеъдод* — ҳар томонлама ривожланган, ниҳоятда кучли ватакорланмас қобилиятдир. У тинимсиз меҳнат, ўз қобилиятини такомиллаштириб бориш йўлида барча қийинчиликларни енгиш ва иродаси, бутун имкониятларини сафарбар қилиш натижасида қўлга киритилади.

Қобилиятларнинг психологик тузилмаси

Қобилиятлар аввалом бор *умумий* ва *махсус* турларга бўлинади ва ҳар бирининг ўз психологик тизими ва тузилиши бўлади. Шахснинг умумий қобилиятлари ундаги шундай индивидуал сифатлар мажмуиқи, улар одамга бир қанча фаолият соҳасида ҳам муваффақиятли фаолият кўрсатиш ва натижаларга эришшга имкон беради. Масалан, техника олий ўқув юртининг талабаси ҳам ижтимоий-гуманитар, ҳам аниқ фанлар, ҳам техника фанлари соҳасидаги билимларни ўзлаштира олади. Бунда унга умумий билимдонлик, ҳаётий мақсадлар, нутқ қобилиятлари, тиришқоклик, чидам, қизиқувчанлик каби қатор сифатлар ёрдам беради.

Махсус қобилиятлар эса маълум бир соҳада ютуқларга эришиш, юқори кўрсаткичлар беришга имкон берувчи сифатларни ўз ичига олади. Масалан, спорт соҳаси билан бухгалтерлик ҳисобкитоби бўйича ишлаётган икки кишида ўзига хос махсус қобилиятлар бўлмаса бўлмайди.

Хар бир қобилият ўзининг тизимига эга. Масалан, математик қобилиятни оладиган бўлсак, унинг таркибига умумлаштириш малакалари, аклий жараёнларнинг эгилувчанлиги, мавхум тафаккур қила олиш каби қатор хусусиятлар киради. Адабий қобилиятларга улардан фаркли, ижодий ҳаёл ва тафаккур, хотирадаги ёрқин ва кўргазмали образлар, эстетикҳислар, тилни мукамал билишга лаёқат, педагогик қобилиятларга эса — педагогик одоб, кузатувчанлик, болаларни севиш, билимларни ўзгаларга беришга эҳтиёж каби қатор индивидуал хоссалар киради. Худди шунга ўхшаш қолган барча қобилиятларни ҳам зарур сифатлар тизимида тахлил қилиш мумкин ва бу катта тарбиявий аҳамиятга эга бўлади.

Қобилиятлар ва қизиқишлар диагностикаси

Амалий психологаянинг бугунги кундаги энг муҳим ва долзарб вазифаларидан бири лаёқат куртакларини илк ёшлиқдан аниқлаш, интеллект даражасига кўра шахс қобилиятлари йўналишини очиб беришдир. Шунинг учун ҳам хозирда кўплаб интеллект тестлари ва қобилиятларни диагностика қилиш усуллари ишлаб чиқилган ва улар муваффақиятли тарзда амалиётда қўлланмоқда.

Қобилиятларни ўлчаш муаммоси XIX асрнинг охири — XX асрнинг бошларига келиб изчил ҳал қилина бошланди. Хорижда бундай ишлар Спирмен, Бине, Айзенк ва бошқалар томонидан ўрганилди. Улар қобилиятлар ва иқтидорни ўрганиш учун махсус тестлардан фойдаландилар. Бу тестларнинг умумий моҳияти шундаки, уларда топшириқлар тизими тобора қийинлашиб борувчи тестлар-топшириқлар батареясида иборат бўлади. Масалан, Айзенкнинг машхур интеллекттести 40 та топшириқдан иборат бўлиб, у интеллектуал жараёнларнинг кечиши тезлигини ўлчайди. Бу ерда вақтмезони муҳим ҳисобланади. Бошқамуаллифлар секин ишлаш — қобилиятсизлик белгиси эмас деб, бошқачароқ усулларни ўйлаб топганлар. Кўпчилик олимлар учун, масалан, рус олимлари учун қобилиятни ўлчашнинг ишончли мезони — бу шахс ютуқларини ва унинг қобилиятидаги ўзгаришларни бевосита фаолият жараёнида қайд этишдир. Рус олими Е.А. Климов ёшлар иқтидорининг йўналишини аниқлаш мақсадида фаолият ва касб-хунар соҳаларини асос қилиб олиб, методика яратди ва уни «Профессионал-диаг-

ностик сўровнама» (ПДС) деб атади. Муаллиф барча касбларни уларнинг йўналтирилган соҳасига кўра 5 тоифага бўлди:

- П(Т) – табиат (ўсимлик, ҳайвонлар, микроорганизмлар);
- Т – техника (машина, материаллар, энергиянинг турлари);
- Ч(О) – одам (одамлар гуруҳи, жамоалар);
- З (Б) – белгилар (турли маълумотлар, белгили символлар);
- Х (И) – бадий, ижодий образлар (тасвирий санъат, мусиқа).

Сўровнама боланинг шу турли касбларга мойилликни аниқлайди. Унга 20 жуфт саволлар киритилган бўлиб, текширилувчи махсус жавоб варақасида қай даражада у ёки бу машғулот тури билан шуғулланишга мойиллигини белгилаши керак. Чунончи, ўша иш унга жуда ёқса, 3 та «плюс», умуман ёқса — 2 та ва сал ёқса — 1 та плюс қўяди. Ёқмаса, мос ҳолда 3 та, 2 та ва 1 та «минус» белгиси қўйиши керак. Қуйида биз сизга шу сўровнама-ни келтирамиз.

7-жадвал

Дифференциал — диагностика сўровнама

1	ҳайвонларни парвариш қилиш	ёки 16	машина ва ускуналарга қараш
2а	касал одамларга ердам бериш, уларга қараш	ёки 26	жадвал, схема ва ЭХМ учун дастурлар тузиш
3а	китоблар, расм ва плакатлар сифатини назорат қилиш	ёки 36	ўсимликлар ҳолати ва ривожини кузатиш, парвариш қилиш
4а	материалларни қайта ишлаш (ёғоч, мато, металл, пластмасса ва б.қ)	ёки 46	товарларни харидорга етказиш (реклама қилиш, сотиш)
5а	илмий-оммабоп китобларни муҳокама қилиш	ёки 56	бадий асар (пьеса, концертлар)ни муҳокама қилиш
6а	ҳайвон болаларини парвариш қилиш	ёки 66	генгқурлар ва кичик ёшлилар малакаларини машқ қилдириш
7а	расм ва тасвирлардан нусха кўчириш (ёки мусиқа асбобини тузатиш)	ёки 76	юк кўтарувчи воситани (кран, трактор, тепловоз) бошқариш
8а	одамларга маълумот етказиш (маълумотлар бюроси, экскурсияда)	ёки 86	кўргазма, витриналарни жиҳозлаш, пьеса ёки концертлар тайёрлаш

9a	нарсалар, маҳсулотлар, (кийим, техника,) уйларни таъмирлаш	ёки 96	матн, жадвал, расмдаги хатоларни тўғрилаш
10a	ҳайвонларни даволаш	106	ҳисоб-китоблар қилиш
11a	Экинларнинг янги навини яратиш	ёки 116	янги саноат маҳсулотларини лойиҳалаш, конструкция қилиш
12a	одамлар ўртасидаги баҳс, тортишувларда қатнашиш, уларни ишонтириш, тушунтириш	ёки 126	чизмалар, схема ва жадвалларни таҳлил қилиш (текшириш, аниқлаш, тўғрилаш)
13a	бадий ҳаваскорлик тўғарагида қатнашиш	ёки 136	микроблар ҳаётини кузатиш ва ўрганиш
14a	тиббиёт асбоб-ускуналарига хизмат кўрсатиш	ёки 146	одамларга тиббий ёрдам кўрсатиш
15a	кузатган ҳодиса, воқеалар тафсилотини ёзиш	ёки 156	воқеаларни бадий бўёқларга акс эттириш
16a	қасалхонада лаборатория анализини ўтказиш	ёки 166	қасалларни қабул қилиш, улар билан суҳбатлашиш, ташхис қўйиш
17a	буюмлар ёки деворларни бўйаш, расмлар солиш	ёки 176	биноларни монтаж қилиш, машина ҳамда ускуналарни йиғиш
18a	тенгқурлар ёки кичик болалар билан походлар уюштириш	ёки 186	саҳнада ўйнаш, концертларда иштирок этиш
19a	лойиҳа чизмаларга қараб буюм-машиналар тайёрлаш, кийимлар тикиш, уй қуриш	ёки 196	чизма шакллар, хари-талардан нусха кўчириш
20a	ўсимликлар, боғ ва ўрмон ҳашоратларига қарши курашиш	ёки 206	клавишли машиналарда ишлаш (ёзув машинкаси, телетайп, терув машинаси)

Ушбу сўровномага жавоб берадиганларнинг асосий қисми.

ДДСнинг жавоб берадиганлари

П	Т	Ч	З	Х	П	Т	Ч	З	Х
1а	16	2а	26	3а	11а	116	12а	126	13а
3б	4а	46	5а	56	13б	14а	146	15а	156
6а		66		7а	16а		166		17а
	76	8а		86		176	18а		186
	9а		96			19а		196	
10а			106		20а			206	

таъминлаиди ва шу нуктаи назардан караганда *темперамент — шахс фаолияти ва хулқининг динамик (ўзгарувчан) ва эмоционал-ҳиссий томонларини характерловчи индивидуал хусусиятлар мажмуидир.*

Темперамент хусусиятлари шахснинг ички-биологик, психофизиологик тузилмаси билан бевосита боғлиқ бўлиб, уларнинг намоён бўлиши унинг аниқ бир вазиятларга муносабатини, экстремал вазиятларда ўзини қандай тутишини белгилаб беради. Масалан, инсон турли вазиятларда ўзини турлича тутди: олий ўқув юртида талабалар сафига қабул қилганлиги тўғрисидаги ахборотни эшитган боланинг ўзини тутиши, ёки ҳаётнинг оғир синовлари (яқин кишининг ўлими, ишдан ҳайдалиш, дўстнинг хоинлиги каби) пайтида одам беихтиёр намоён қиладиган реакциялари унинг темпераментидан келиб чиқади. Шунинг учун ҳам иккала вазиятни ҳам кимдир оғир-босиқлик билан, бошқаси эса ўзини йўқотгудекдаражада ҳис-ҳаяжон билан бошидан кечиради. Шунинг учун ҳам темпераментнинг шахс шаклланиши ва ижтимоий муҳитда ўзига хос мавқени эгаллашидаги аҳамияти жуда катта. Ўзини босиб олган, ҳаёт қийинчиликларини сабр-бардош билан кўтарадиган инсоннинг одамлар орасидаги обрўси ҳам баланд бўлади. Бу унинг ўз-ўзига, нисбатан хурматини ҳам оширади, ишга, одамларга ва нарсаларга муносабатини такомиллаштириб боришига имкон беради. Темпераментнинг яна бир аҳамиятли жиҳати шундаки, у ҳаётий воқеалар ва вазиятларни, жамиятдаги ижтимоий гуруҳдарни «яхши-ёмон», «аҳамиятли-аҳамиятсиз» мезонлари асосида ажратишга имкон беради. Яъни, темперамент одамнинг ижтимоий объектларга нисбатан «сезгирлигини» тарбиялайди, профессионал маҳорат ва касб малакасининг ошиб боришига ёрдам беради,

Темпераментал хусусиятлар аслида туғма ҳисобланса-да, шахсга бевосита алоқадор ва англанадиган бўлгани учун ҳам маълум маънода ўзгариб боради. Шунинг учун ҳам тузилган чоғида сангвиникка ўхшаш ҳаракатлар намоён қилган болани умрининг охиригача фақат шундайлигича қолади, деб бўлмайди. Демак, ҳар бир темперамент хусусиятларини ва унинг шахс тизимга алоқасини билиш ва шунга яраша ҳулосалар чиқариш керак.

Академик И. Павлов темперамент хусусиятларини белгилаб берувчи уч олий асаб тизими хоссаларини ажратган эди:

НЕРВ СИСТЕМАСИННИГ ТИПЛАРИ

мувозанатлашган	мувозантсиз	инерт	кучсиз
сангвиник	холерик	флегматик	меланхолик

Т Е М П Е Р А М Е Н Т

кетиш, малакаларнинг тез ҳосил бўлиши каби қатор сифатлар асосида шахсдаги ўша экстроверсия ва интроверсия хоссалари ётади ва уларни ҳам ўзгартириш ва шу орқали темпераментни бошқариш мумкин.

Шулардан келиб чиққан ҳодда шахснинг меҳнат қилиш услубини танлаш ва профессионал маҳоратни ўстиришда айтишга айтиш керак. Масалан, баъзилар холерикларга ўхшаш кизиққон, тезкор бўлишади. Унинг меҳнат жараёнидаги ишини кузатадиган бўлсак, фаоллик, ишни тез бажаригдга лаёқат ижобий бўлса, унинг сифати, чала ташлаб кетиш ҳавфи, баъзи томонларига юзаки қараши кишини ўйлантиради. Шу нуқтаи назардан олиб қаралганда, ҳаётда соф темперамент ҳам бўлмайди ва у ёки бу темперамент типни жуда яхши ҳам эмас. Ҳар бир типнинг ўзига хос нозик, кучсиз томонлари ва шу билан бирга кучли, ижобий томонлари ҳам бўлади.

Характер ва шахс

Кундалик ҳаётимизда тилимизда «характер» сўзи энг кўп ишлатиладиган сўзлардан. Уни биз доимо бировларга баҳо бермоқчи бўлсак, ишлатамиз. Бу сўзнинг маъносини олимлар «босилган тамға» деб ҳам изоҳлашади. Тамғалик аломатлари нимада ифодаланади ўзи?

Характер — шахсдаги шундай психологик, субъектив муносабатлар мажмуи, улар унинг борлиққа, одамларга, предметли фаолиятга ҳамда ўз-ўзига муносабатини ифодалайди. Демак, «муносабат» категорияси характерни тушунтиришда асосий ҳисобланади. Б.Ф. Ломовнинг таъбирича, характер шахс ички дунёсининг асосини ташкил этади ва уни ўрганиш катта аҳамиятга эга. Муносабатларнинг характердаги ўрни хусусида фикрлар экан, В.С. Мерлин уларнинг мазмунида икки соҳани ажаратади:

а) эмоционал-когнитив — борлиқ муҳитнинг турли томонларини шахс қандай эмоционал ҳис қилиши ва ўзида шу оламнинг эмоционал манзарасини яратиши;

б) мотивацион-иродавий — маълум ҳаракатлар ва ҳулқни амалга оширишга ундовчи кучлар. Демак, бизнинг муносабатларимиз маълум маъно ва мазмун касб этган муносабатлар бўлиб, уларнинг ҳар бирида бизнинг ҳиссий кечинмаларимиз акс этади ва характеримиз намоён бўлади.

Машхур рус олими, психология фанининг методологиясини яратган С.Л. Рубинштейн шахснинг ўзигахослиги ва характерологик тизимда учта асосий тузилмаларни ажратган эди:

1. Муносабатлар ва йўналши шахсдаги асосий кўринишлар сифатида — бу шахснинг ҳаётдан *нимани кутиши* ва нимани хохлаши.

2. Қобилиятлар ана шу тилак-истакларни амалга ошириш имконияти сифатида — бу одамнинг *нималарга қодир* эканлиги.

3. Характер имкониятлардан фойдаланиш, уларни кенгайтиришга қаратилган турғун, барқарор тенденциялар, яъни бу одамнинг *ким эканлиги*.

Бу нуқтаи назардан қараганда ҳам, характер шахснинг «танаси», борлиги, конституциясидир. Характернинг бошқа индивидуал психологик хусусиятлардан фарқи шуки, бу хусусиятлар анча ўзгарувчандинамик, орттирилгандир. Шунингучун ҳаммактабдаги таълимдан олий ўқув юртидаги таълимга ўтиш фактининг ўзи ҳам ўспиринда маълум ва муҳим ўзгаришларни келтириб чиқради.

Умуман, аниқ бир шахс мисолида олиб қарайдиган бўлсак, ҳар бир алоҳида объектлар, нарсалар, ходисаларга мос тарзда характернинг турли қирралари намоён бўлишининг гувоҳи бўлишимиз мумкин. Масалан, уйда (катта ўзбек оиласи мисолида оладиган бўлсак) катта ёшли ота-оналар олдида ўта босик, кўнувчан, ҳар қандай буюрилган ишни эътирозсиз бажарадиган киши, ўз касбдошлари орасида доимо ўз нуқтаи назарига эга бўлган, гапга чечан, керак бўлса, қайсар, дадия бўлшни, кўчада жамоатчилик жойларида беғам, лоқайд, биров билан иши йўқ кишидай туюлишга, ўзига нисбатан эса ўта талабчан, лекин эгоист, ўз-ўзига баҳоси юқори бўлиши мумкин. Демак, характернинг психологик тизимини таҳлил қиладиган бўлсак, унинг борлиқдаги объектлар ва предметли фаолиятга нисбатан амалга ошириш мақсадга мувофиқдир. Шунинг учун ҳам психологияда характернинг қуйидаги тизими эътироф этилади:

1. *Меҳнат фаолиятида намоён бўладиган характерологик хусусиятлар*— меҳнатсеварлик, меҳнатқашлик, ташаббускорлик, ишга лаёқат, ишга қобиллик, масъулият, дангасалик, қўнимсизлик ва бошқалар.

2. *Инсонларга нисбатан бўлган муносабатларда намоён бўладиган характерологик сифатлар* — одоблилик, меҳрибонлик, такт,

жонсараклик, дилгирлик, мулоқатта киришувчанлик, алтруизм, фамхўрлик, раҳм-шафқат ва бошқалар.

3. *Ўз-ўзининг муносабатига алоқадор тавсифий сифатлар* — камтарлик, камсуқумлилик, мағрурлик, ўзига бино қўйиш, ўз ўзини танқид, ибо, шарму-хаё, манмансираш ва бошқалар.

4. *Нарсалар ва ҳодисаларга муносабатларда намоён бўладиган хусусиятлар* — тартиблилик, оқиллик, саранжом-саришталик, кўли очиклик, зиқналик, тежамкорлик, покизалик ва бошқалар.

Юқорида санаб ўтилган сифатлар аслида шахснинг ҳаётдаги йўналишларидан келиб чиқади. Чунки йўналиш — одамнинг борликка нисбатан танловчан муносабатининг акс этишидир. Бундай йўналиш турли шаклларда намоён бўлади: диққатлилик, кизикувчанлик, идеаллар, маслаклар ва ҳиссиётларда.

Характер — тарихий категория ҳамдир. Бунинг маъноси шуки, ҳар бир ижтимоий-иқтисодий давр ўз кишиларини, ўз авлодини тарбиялайди ва бу тафовуг одамлардаги тавсифий хусусиятларда ўз аксини топади. Масалан, ўтган аср ўзбеклари, XX асрнинг 50-йилларидаги ўзбеклар ва мустақиллик йилларида яшаётган ўзбеклар психологиясида фарқ аввало уларнинг характерологик сифатларида акс этади. Аминмизки, XXI асрнинг ёш авлодаари янада зуккорок, иродалироқ, маърифатли ва маънавиятлироқ бўлади. Мамлакатимизда ҳозирги кунда амалга оширилаётган ислохотлар, янги жамият барпо этиш билан боғлиқ саъй-ҳаракатлар янга аср авлодининг руҳан ва жисмонан соғлом бўлишига замин яратмоқца.

Характер хусусиятларининг нималарда намоён бўлиши, уларнинг белгилари масаласи ҳам амалий жихатдан муҳимдир.

Аввало характер инсоннинг *хатти-ҳаракатлари ва амаллари*— да намоён бўлади— одамнинг онгли ва мақсадга қаратилган ҳаракатлари унинг *гим* эканлигидандаракберади.

Нутқининг хусусиятлари (баланд товуш билан ёки секин гапириши, тез гапириши ёки босиклиги, эмоционал бой ёки жонсиз) ҳам характернинг йўналишини белгилайди.

Ташқи қиёфа — юзининг очик ёки тунд эканлиги, қўзларининг самимий ёки жохиллиги, қадам босишлари — тез ёки босик, майда қадам ёки салобатли, туриши — виқорли ёки камтарона, буларнинг ҳаммаси характерни ташқаридан кузатиб ўрганиш белгиларидир.

Бундан ташқари, илм оламида инсон характерини турли белгиларга кўра ўрганишга қаратилган кўплаб уринишлар бўлган.

Уларда одамнинг турли табиий, туғма хусусиятларига характерни боғлашга уринишлар бўлган. Масалан, *фшиоомика* одам юз кирралари ва уларнинг бир-бирига нисбати орқали одам феъл-атворини ўрганишга ҳаракат қилса, *хиромантия* — қўл бармоқлари ва кафтдаги чизиклар орқали, кўз ранги ва қарашлар, соч ва унинг хусусиятлари орқали ўрганиш йўлларши қидирган жуда катта шов-шувга эга бўлган Ч. Ломброзо, Э. Кречмер, У. Шелдонларнинг *конституцион назариялари* шахс характерини унинг ташқи кўриниши, танатузилиши билан боғлиқликни тушунтиришга уринган. Бу назариялар жуда қатгақтанқидга ҳам учраган, лекин келтирилган материал, корреляцион тахдиллар маълум жиҳатдан индивидуал хусусиятлардаги туғма, мавжуд сифатлар билан характерологик сифатлар ўртасидаги боғлиқлик борлигини исбот қилолгани учун ҳам бу назариялар шу вақтгача ўрганилади.

Лекин характер ва унинг ривожланиши, намоён бўлиши учун умумий қонуният шуки, у ташқи муҳит таъсирида, турли хил муносабатлар тизимида шаклланади ва шароитлар ўзгариши билан ўзгаради. Ҳар бир касб-ҳунар ўзининг талаблари мажмуи — профессограммасига эгаки, у шу касб билан шуғулланаётганлардан ўзига хос психологик кирралар ва хоссалар бўлишини тақозо этади (психометрия). Шунинг учун ҳам врачнинг, ўқитувчининг, муҳандиснинг, ҳарбийларнинг, артистларнинг ва бошқаларнинг профессионал сифатлари ҳақида алоҳида гапйрилади. Ана шу касб соҳиблари, уларнинг иш мобайнида кўрсатадиган индивидуаллиги ичида эса характерологик ўзига хослик катта аҳамиятга эга ва буни нафақат шахснинг ўзи, балки уни ўраб турган бошқалар ҳам яхши билишлари керак.

Қуйида машҳур олим Карл Юнгнинг характер типини аниқлаш методикасини келтирдик. Берилган саволларга жавоб вариантларидан бирини танлаш керак.

1. Қайси бири сиз учун муҳимроқ?
  - а) кичиккина дўстлар давраси;
  - б) кўпгина ўртоқлар давраси.
2. Қандай китоблар сизга кўпроқ ёқади?
  - а) қизиқарли сюжетли;
  - б) одамлар руҳий кечинмалари акс эттирилган.
3. Ишда нимага кўпроқ йўл қўйишингиз мумкин?
  - а) кечикиш;
  - б) хатоликлар.

4. Агар ёмон иш қилиб қўйсангиз:
 а) жуда қайғурасиз;
 б) унчалик қайғурмайсиз.
5. Одамлар билан қандай чиқишасиз?
 а) жуда тез ва осон;
 б) секин, эҳтиёткорлик билан.
6. Ўзингизни аразкаш деб ҳисоблайсизми?
 а) ҳа;
 б) йўқ.
- 7 Чин дилдан қулишга мойилмисиз?
 а) ҳа;
 б) йўқ.
- & Сиз қандайсиз?
 а) камгап;
 б) сергап.
9. Сиз очикмисиз ёки ҳисларингизни бировлардан яширасизми?
 а) очикман;
 б) яшираман.
- Ю Ўз ҳис-кечинмаларингизни таҳлил қилишни ёқтирасизми?
 а) ҳа;
 б) йўқ.
- 11.Кўпчиликдаврисида бўлганда, Сиз:
 а) тинмай гапирасиз;
 б) бошқаларни тинглайсиз.
- 12.Тез-тез ўзингиздан норози бўлиб турасизми?
 а) ҳа;
 б) йўқ.
- Б. Бирор нималарни ташкил қилишни ёқтирасизми?
 а) ҳа;
 б) йўқ-
14. Сирларингиз ёзилган кундалик тутишни хоҳлармидингиз?
 а) ҳа;
 б) йўқ.
15. Бирор нарсанинг қароридан уни бажаришга тез ўтасизми?
 а) ҳа;
 б) йўқ.
16. Қайфиятингизни тез ўзгартира оласизми?
 а) ҳа;
 б) йўқ.

Г7.Ўзгаларни вшонтириб, уларга ўз фикрингизни ўтказишни яхши кўрасизми?

- а) ҳа;
- б) йўқ.

I

1& Сизнинг ҳаракатларингиз:

- а) тез;
- б) секин.

В Сиз бўлиши мумкин бўлган нохуш ходисалардан ташвишланасиз?

- а) тез-тез;
- б) баъзан.

20. Кдйин ҳолатларда Сиз:

- а) ёрдам сўрашга шошиласиз;
- б) ҳеч кимга мурожаат қилмасиз.

*Энди жавобларингизни ҳисоблаб чиқинг.
Услужиятнинг калити:*

Жавоблар ичидаги қуйидагилар Сиздаги экстроверсияни кўрсатади: 16, 2а, 36, 5а, 66, 7а, 86, 9а, 106, 11а, 126, 13а, 146, 15а, 16а, 17а, 18а, 196, 20а. Мос келган жавоблар сонини 5 га кўпайтиринг.

- 0-35 баллар — интроверсия;
- 36 - 65 баллар — амбиверсия;
- 66 - 160 баллар — экстраверсия.

Шунга ўхшаш тавсифни ўрганиш услублари кўп бўлиб, улар ёрдамда одам ўзини ва яқинларини ўрганиб туриши керак.

Мавзу юзасцав адабиётлар рўйхати

1 И.А. Каримов. Ўзбекистон XXI аср бўсагасида: хавфсизликка таҳдид, барқарорлик шартлари ва тараккиёт кафолатлари. -Т., 1998.

2 Гамезо М.В., Домашенко И.А. Атлас по психологии. -М., 1986.

3 В. Каримова, Ф. Акрамова. Психология. Маърузалар матни. -Т.; 2000.

4 Мерлин В.С. Структура личности. Характер, способности, самосознание. -Пермь, 1990.

5 Мерлин В. С. Очерк интегрального пследоваия индивидуачность - М., 1986.

6 Немов Р. С. Психология, - В 2-хкн. Кн.1. -М., 1998.

7. Практическая психодиагностика. Методики и тесты. -М., 1999.

8 Психология. Учебник.- Под ред. А. Крилова- М., 1998.

9 Машинопись, Б. Штудиял йсУелортеп: а ЁНсис, тСе\$ratecl тоclel. Ип: Ехаттте т согИех*. РегересиУея оп те есоЪ^ оГ питап clevelортепl. \Уа5шп\$lop, ОС: АРА, 1995, pp. 19-60.

VI БЎЛИМ

ШАХС ТАРАҚҚИЁТИНИНГ ЁШГА БОҒЛИҚ ХУСУСИЯТЛАРИ

Ўспиринлик ва етуклик даврлари психологояси.
Акмеология

Машхур рассом Пабло Пикассо 80 ёшга кирганда шундай сзган экан: «Ёш тушунчаси ва кексалик инсон ўзи рухан қаригандагина маълум аҳамият касб этади. Айни пайтда мен анча кексайиб қолганимга қарамай, ўзимни 20 ёшлидай хис қилмоқдаман». Яъни, инсон умри маълум даврларга бўлинар экан, унинг ҳар бир босқичи шахснинг ўзи ва яқинларига қилган эзгу ишларининг кадр-кимматига кўра баҳоланади. Шу боис ҳам инсон шахси ўрганилганда, унинг таракқиётнинг у ёки бу босқичидаги ёш хусусиятларини билиш таълим-тарбия жараёнида амалий аҳамият касб этади.

Одамнинг ҳаётий йўлининг боши, унинг камол топишининг негизи аслида Оллоҳнинг инояти билан бола дунёга келишига асос солинган дастлабки онлардан бошланади. Кейинги таракқиёт босқичлари қатор ижтимоий, биологик, табиий, рухий, жисмоний омилларга боғлиқки, ушбу хусусиятларни психологоянинг махсус тармоғи бўлган ёш даврлари психологояси ўрганади.

Шахс таракқиётидаги ижтимоий ва генотипик омиллар

Шундай қилиб, шахс индивидуал таракқиётининг муҳим омилларидан бири унинг ёшига боғлиқ бўлган хусусиятларидир. Чунки, таракқиётнинг ҳар бир ёш босқичи ўзининг ривожланиш омилларига, қонуниятларига, янгиликлари ва ўзгаришларига эга бўлиб, улар шахснинг характери, темпераменти, иқтидори, билиш жараёнларига бевосита таъсирини ўтказди.

Еш таракқиёти даврларининг ҳам сифат, ҳам микдор ўзгаршларига эга бўлган кўрсаткичлари борки, амалий психология ҳар бир ёш хусусиятларини ана шу иккала кўрсаткич нуқтаи назаридан ўрганиши ва шахс хулқини бошқариш, унга ижобий таъсир кўрсатишда уларга таянмога лозим. Умуман психологияда исбот қилинган фактлардан бири шуки, турли даврлардаги инсон таракқиёти ўта мураккаб жараён бўлиб, ҳар бир даврнинг ўз қонуниятлари мавжуд. Ҳар бир босқичда шахснинг бирор бир хусусиятлари ўзининг етуклик босқичига эришади. Масалан, оламни сенсор жиҳатдан, яъни, сезги ва идрок қилиш органлари билишнинг етуклик фазаси 18-25 ёшларда (Лазарев маълумотларига кўра), интеллектуал, ижодий етуклик — 35 ёшларда (Леман маълумотлари), шахснинг етуклига 50-60 ёшларга келиб энг юқори нуқтасига эришади. Шунга ўхшаш хусусиятлар инсоннинг бутун умри мобайнида мутасил камолга етиб, ривожланиб боришини таъминлайди. Шуниси характерлики, ҳар бир ёшда бирор функцияларнинг ривожланиши бошқа бир функцияларнинг сусайиши ҳисобига рўй беради. Масалан, болаликнинг илк боғча ёшида фазога мослашув жуда кучайса, кейинчапик унинг ўрнини вақгаи адекват идрок қилиш эгаллайди. Қарияларнинг бирор нарсалар ҳусусида билимдонлиги, маълумотларни яхши эслаб, улар ҳусусида фикрлай олиши, психомоторик функциялар ва бевосита билишжараёнларининг сусайиши ҳисобига рўй беради. Худди шундай боланинг 3-5 ёш даври тилни, унинг луғавий ва морфологик хусусиятларини ўзлаштиришга жуда мақбул бўлса, етуклик даври бўлмиш 45-55 ёшларга келиб айни шу сифат деярли ўзини йўқотади («тил котиб қолади»).

Психологиянинг махсус тармоғи ҳисобланмиш ёш даврлари психологиясининг энг асосий муаммоларидан бири шуки, инсон психик таракқиётида қандай омиллар — генетик, туғма ёки орттирилган, ижтимоий омиллар роли етакчи эканлиги масаласидир. Бир томондан, боланинг ўз ота-оналаридан мерос сифатида ўзлаштирилган сифатлари, масалан, анатомио-физиологик хусусиятлар, мия фаолиятининг ўзига хослиги, тана тузилиши (қўл, оёқ, юз тузилиши ва бошқ.) албатта психологак жаҳатдан одам боласининг муҳитга мослашуви, унда ўзини эркин тутиши ва фаол ҳаракатлар қилиши, рўй бераётган жараёнларни онгида маълум маънода айнан, тўғри акс эттиришига сабаб бўлади. Чунки оддийгина анатомик аномалия ҳолати (қўлнинг калталиги, бўйнинг жуда кичик-

лиги каби) психикага ва шахснинг жамиятда ўзини тутишига салбий таъсир кўрсатади. Лекин иккинчи томондан ташқи муҳит таъсирини ҳам камситиб бўлмайди. Масалан, агар бола махсус ўқув масканларида ўқимаса, унга тарбиявий таъсирлар кўрсатилмаса, унинг ривожланиши қандай бўлишини тасаввур қилиш кийин эмас.

Бу муаммолар устида бош қотирган рус олимларидан Л.С. Внготский, С. Рубинштейн, А. Леонтьев, хорижлик психологлар Ж. Пиаже, К. Левин ва қўплаб бошқа психологлар иккала омил ролини ҳам инкор қилмаган ҳодда ижтимоий муҳитнинг етакчи таъсири тўғрисидаги фикрни баравар ёқлаганлар. Чунки, тўғри ташкил этилган таълим-тарбия, оила ва ундаги ўзаро муносабатларнинг характери, шахс мулоқотда бўладиган ижтимоий гуруҳлар, у танлаган касб ва касбдошлари муҳити, никоҳ ва маълумот масалаларининг қандай ҳал қилinganлиги каби қатор ижтимоий омиллар шахснинг ривожланиши, унинг ўз-ўзини англаши ва ўзгаларга муносабати, билиш жараёнлари ҳамда интеллектуал тараққиётида катга аҳамиятга эгаллигига шубҳа йўқ. Республикамиз Президенти И. Каримов бошчилигида мустақиллигимизнинг дастлабки йилларидаёқ бошланган «Соғлом авлод учун» сиёсати фарзандларимизнинг ҳам жисмонан, ҳам руҳан, ҳам ақлан етук бўлишларига қаратилган. Жисмонан соғлом танада соғлом руҳ бўлиши табиий.

Шахс тараққиётини даврларга бўлиш

Шу вақтгача психология илмида шахс тараққиётини даврларга бўлиб ўрганишга жуда катга эътибор қаратилган. Бир қанча даврий схемалар ҳам таклиф этилган. Лекин шу соҳада астойдил ижод қилган ҳар қандай олим ўзининг «даврларини» таклиф этаверган. Бу тушунарли, зеро, инсоннинг ҳаётий йўли ва унинг асосий лаҳзалари тарихий тараққиёт мобайнида ўзгаради, бир авлоддан иккинчи авлод тараққиётига ўтишнинг ўзи ҳам қатор ўзгаришларни келтириб чиқаради.

Даврларга бўлишга қаратилган классификацияларнинг ўзи ҳам икки турли бўлади: жузъий (алоҳида даврларни яна кўшимча даврларга бўлиш — «даврлар ичидаги даврлар») ва умумий (инсон умрининг барча босқичларини ўз ичига олган). Масалан, жузъий классификацияга Ж. Пиаженинг интеллектнинг ривожланишини босқичларга бўлишини киритиш мумкин. У бутараққиётни 3 босқичда тасаввур қилган:

- сенсомотор интеллект босқичи (0-2 ёш). Бунда асосан олти |м >о кич фарқланади;
- конкрет операцияларни бажаришга тайёрлаш ва уни ташкил этиш босқичи (3-11 ёшлар);
- формал операциялар босқичи (12-15 ёшлар). Бу даврда бола нафақат бевосита кўриб турган нарсаси, балки мавхум тушунчалар ва сўзлар воситасида ҳам фикр юрита олади.

Д. Б. Эльконжоинг ёш давлари босқичларини бўлиши Э. Эриксоннингтараккиётни давларга бўлиш тамойготаарига асосланади. Бу классификацияларда болалик даврини ўзининг уч даври фарқланади: илк болалик, болалик ва ўсмирлик. Ҳар бир босқичнинг ўзига хос етакчи фаолияти, ўзгаришлари ва ривожланиш шартшароитлари мавжуд бўлади ва уларни билиш тарбиячилар учун катта амалий аҳамиятга эга бўлади. Ҳар бир босқичда фаолият мотивлари ҳам ўзгаради, уларнинг ўзгариши шахс эҳтиёжлари ва талаблари даражасининг ўзгаришига мос тарзда рўй беради.

Инсон ҳаётининг барча даврини яхлит тарзда қамраб олган классификациялардан бири бутун жаҳон олимларининг қарорига кўра, 1965 йили Халқаро Фанлар Академиясининг махсус симпозиумида қабул қилинган схема ҳисобланади. У қуйида келтирилган 9-жадвалда берилган. У Б. Г. Ананьев, Э. Эриксон ва Бирренлар таклиф этган классификацияга асосланган бўлиб, умулаштирилган тоифалашдир.

9-жадвал

Ёш давлари	Эркақларда	Аёлларда
Чақалоклик	1-10 кун	1-10 кун
Эмизиклик даври	10 кундан 1 ёшгача	10 кундан 1 ёшгача
Илк болалик	1-2 ёш	1-2 ёш
Болаликнинг 1-даври	3-7 ёш	3-7 ёш
Болаликнинг 2-даври	8-12 ёш	8-11 ёш
Ўсмирликдаври	13-16ёш	12-15 ёш
Ўспиринлик даври	17-21 ёш	16-20 ёш
Ўрта етуқлик даври:		
Биринчи босқич	22-35 ёш	21-35 ёш

9-жадвалнинг давоми

Иккинчи босқич	36-60 ёш	36-55 ёш
Кексаликдаври	61-75 ёш	56-75 ёш
Қариликдаври	76-90 ёш	76-90 ёш
Узоқ умр кўрувчилар	90 ёшдан ортик	90 ёшдан ортик

Тараққиётни ёш даврларга бўлишда ўзига хос классификациялар ҳам бор. Масалан, Э. Эриксонда шахс «Мени»нинг ривожланиш босқичларига таянган классификацияси ҳам мавжуд бўлиб, унда ҳар бир тараққиёт даврида алоҳида аҳамият касб этадиган сифатлар ҳам ижобий, ҳам салбий жиҳатдан ажратилган.

1-босқич (ишонч-ишончсизлик) — бу ҳаётнинг 1-йили~

2-босқич (мустақиллик ва қатъиятсизлик) — 2-3 ёшлар.

3-босқич (тадбиркорлик ва гуноҳ ҳисси) — 4-5 ёшлар.

4-босқич (чаққонлик ва етишмовчилик) — 6-11 ёшлар.

5-босқич (шахс идентификацияси ва ролларнинг чалкашлиги) — 12-18 ёшлар.

6-босқич (яқинлик ва ёлғизлик) — етукликнинг бошланиши.

7-босқич (умуминсонийлик ва ўзига- бершшш) — етуклик даври.

8-босқич (яхлитлик ва ишончсизлик) — кексалик.

Эриксон классификациясининг ўзига хос киммати шундаки, унда шахснинг ўзи тўғрисидаги тасаввурларининг жамиятга сирарида ўзгариши назарда тутилади. Шунга ўхшаш босқичларга бўлишлар охирига пайтда яна кўплаб муаллифлар томонидан таклиф этилмоқда (Г. Гримм, Д. Бромлей ва бошқ.). Уларнинг барчасидаги умумий мезон шуки, ҳар бир тараққиёт даври шахс ривож учун нимани таклиф этадию, шахс унда қандай ривожланиш кўрсаткичларига эга бўлади. Уларни табиий ўзгаришларда билиш ва ўрганиш керак, чунки бусиз шахс тарбиясини тўғри йўлга қўйиб бўлмайди. Масалан, мактаб ёшидаги болаларга қўйилган талаблар катта одамлар жамоасига тўғри келмайди, ёки боғча ёшидаги бола билан тил топишиш билан талаба билан тил топиш ўзига хос педагогиктақтни ва ўша ёш соҳасида билимдонликни талаб қилади.

Илк ёшлик даври — болалик

Илк ёшлик даври бизнинг тилимизда «болалик» деб аталади. Бу давр бола таракқиётида жуда катта аҳамиятга эга. Чунки, айнан шу даврда бола предметлар ва нарсалар олами билан бевосита танишади, ўз она тилида гапириш малакаларини орттиради ва тенгқурлар даврасини топади. Боғча ёшигача бўлган илк болалик даврининг ўзига хослиги шундаки, бу даврда бола хиссий олами бойийди, у бевосита ўзини ўраб турган яқинлари муҳитига мослашади, у ердага мулоқот ва муомала шаклларида таъсирланади. Боланинг ташқи оламини билишга бўлган табиий эҳтиёжлари ҳам айни шу даврда намоён бўлади. Шунинг учун ҳам хали ёшига тўлмаган болага ранг-баранг ўйинчоқлар берилса, ўзи ётган бешикдаги рангли безаклардан завқланади. Бу бола таракқиёти ва оламини билишга интилиши кониктирилаётганлидан дарак беради.

Бола 6 ойлик бўлгандан кейинги даврида энди ўз қўллари билан предметларни ушлайдиган, уларнинг «сирлари»ни ўргана бошлайди, ўзидаги хиссиётларни ва завқланаётганларини «ғудурлашлари» ватовуш оҳанглирида ифодалайди. Ушбу даврда боладаги ана шу элементар эҳтиёжларнинг кондирилиши, бундан ташқари, бу эҳтиёж севимли онаси, бувилари, отаси, бўлса агар, акалари ва опалари даврасида рўй бериши янада аҳамиятлидир.

Ўтказилган тадқиқотлар шунини кўрсатдики, она меҳрига, яқинлари эътиборига тўйинганлиги боланинг 1 ёшдан кейинги таракқиёти, онатилини ўзлаштириши ва руҳан тетик бўлиши ўртасида бевосита боғлиқлик мавжуд экан. Маълум сабабларга кўратуққан онасидан айрилган, маълум вақтга айрилиққа бўлган гўдакнинг ривожланишида — овқатланишидан тортиб, ақлий ривожланиши ҳамда тилни ўзлаштиришида қатор муаммолар пайдо бўлиши ҳам исботланган. Демак, 3 ёшга келиб, бола руҳиятида табиий тарзда пайдо бўладиган психологик зиддиятлар — 3 ёшлилик зиддияти, тенгқурлар жамиятидаги унинг ўрни, тилни ўзлаштириши бевосита илк ёшликда болага кўрсатилган меҳр-муҳаббатга, эътиборга боғлиқ.¹

3 ёшгача бўлган таракқиётнинг ўзига хослиги шундаки, бола ўйин фаолиятига фаол тарзда тортилади ва айнан шу фаолиятга катта эҳтиёж сезади. Агар боланинг жинсига монанд ўйинларнинг катталар томонидан тўғри ташкил этилишига, маънавияти ва ру-

хиятига мос ўйинчоқларнинг бўлиши таъминланса, унинг билиш жараёнлари, биринчи навбатда, идрок қилиш, интеллектуал қобилятлари ҳам маромида ривожланади. Психологик кузатишларда аниқланишича, қиз болалардан кўра ўғил болалар ўйинига қўпроқ эътибор қаратилар, уларга олиб бериладиган ўйинчоқлар сони ва сифати ҳам анча юқори экан. Бу бир томондан, ота-оналарнинг ўғил боланинг шўхрок бўлишини инобатга олиб, уни банд этишга интилиши бўлса, бизнинг шароитимизда ўғил бола — мерос-хўрга муносабатнинг илк ёшлиқдан шаклланиши билан ҳам изоҳланади. Бу нарса ўз навбатида ўғил бола тафаккурининг тезрок ривожланиши, унда кашфиётчилик элементларининг пайдо бўлишига олиб келади. Қизларга эса келажакда она бўлади, деган маънода кўпроқуй-рўзгор юмушларига алоқадор ўйинчоқлар, қўғирчоқлар олиб берилади. Бу маълум маънода, дарҳақиқат, қизларни бўлғуси ҳаётга тайёрласа, иккинчи томондан, унинг ташқи олами билиш ва кашф этиш имкониятларини чеклайди. Шулардан келиб чиқиб, ҳозирги замонавий оиладаги (қўп ҳолларда алоҳида яшайдиган нуклеар оила) кам сонли болаларни тарбиялаш борасида қатор муаммоларни келтириб чиқармоқда. Ўзбекистонда оила, оналик ва болаликни ижтимоий муҳофаза қилиш, «Она ва бола» давлат дастури доирасида амалга оширилаётган турли тараққиёт ёшдаги болаларнинг ҳам маънавий, ҳам интеллектуал, ҳам жисмоний ривожланиши учун яратилаётган шароитлар, оналарнинг айнан 3 ёшгача тараққиёт даврида боласини парвариш қилиш имкониятининг яратилганлиги бу борада ижобий самаралар бериши шубҳасиздир.

Мактабгача тарбия ёши даври

Бу давр анъанавий тарзда боғча ёши деб юритилади. Чунки аксарият болалар бу даврда мактабгачатаълим муассасалари ҳисобланган боғчаларга борадилар, у ерда махсус дастурлар асосида билиш эҳтиёжларини қондириб, мактабга тайёргарлик босқичини ўтайдилар. Лекин шуниси характерлики, боғчага боролмаган болалар ҳам мактабга боргач, ўзларининг боғча тайёргарлигини ўтаган тенгқурларига етиб оладилар. Демак, бу ёш даврининг ҳусусияти шундаки, бола қандай шароитда бўлмасин, агар унинг ёнида меҳрибонлик қилувчи, тўғри йўл-йўриқ кўрсатувчи катталар бўлса,

у бу даврдаги барча эхтиёжларини кондира олади. Хўш, бу қандай эхтиёжлар?

Биринчидан, бу даврнинг етакчи фаолияти ўйин фаолияти бўлгани боис, бола турли ўйинлар — предметли, ролли, сюжетли каби ўйинлар ўйнаб, ўзидаги ижтимоий ҳаёт меъёрларини ўзлаштиришга бўлган талабини кондиради. Боғча ёшида мақсадли тарзда қўйилган ўйинлар ёки маҳалладаги тенгқурлари билан-амалга ошириладиган ўйинларда бола ташқи объектив ҳамда ижтимоий олам сир-асрорларини ўзлаштириб, ўзини катгалар оламига тайёрлашни бошлайди.

Иккинчидан, боғча ёшида болалар ўз аклий имкониятлари чегарасини кенгайтиришга бўлган эхтиёжни кондирадилар. Айнан шу даврда бола тилида ишлатиладиган «Нега?», «Нима учун?», «Қандай?» кабилидаги саволлар ва уларга катгалардан олинган асосли ва тушунарли жавоблар боланинг билиш жараёнларини такомиллаштириш, билишга имкон берувчи психик функцияларидроқ, хотира, тафаккур, диққат, нутқкабиларни ривожлантиради, билимлари диапшонини кенгайтиради. Мутахассисларнинг таъкидлашларича, мактабгача тараққиёт ёшида бола умри давомида миясида ҳосил бўладиган маълумотларнинг деярли ярминини қабул қилиб бўлади. Гап — кейинги тараққиёти даврида ана шу қабул қилинган маълумотнинг неча фоизини самарали қўллаши ва бойита олишида,

Учинчидан, бу даврда бола ўзидаги ижтимоий эхтиёжларни кондира бошлайди. Бу — жамоада яшаш, жамоада ўз ўрнига эга бўлиш ва унда ўзининг «Мени»ни таъкидлай олиш эхтиёжидир. Бу эхтиёж 3 ёшли боланинг тилида «мен, мен ўзим» каби сўзларни ишлата бошлаши ва шу орқали ўзини энг яқинларидан айри хис қила бошлашидан бошланади. Бундай ўзгариш бола учун осон кечмайди, шунинг учун ҳам «уч ёшлилик инқирози» катор қийинчиликлар, инжикликлар, агрессив хулқ билан бирга намоён бўлади. Ўйинчоқларни олиб отишлар, ўзини ерга отиб йиғлашлар, яхши кўриб ейдиган нарсаларига ҳам зарда қилишлар ва бошқалар айна шу инқирознинг бошдан кечириладиганлигидан дарак беради. Шунинг учун ҳам бу даврда болага эътибор, унинг ўзгалар билан нормал мулоқотда бўлиш, тенгқурлари, шериклари даврасида ўзини яхши хис қилиши учун шароитлар яратиш рухий инқирозни тезроқ енгиш ва ижтимоий эхтиёжни кондиришга қўмаклашади.

Шуни алоҳида таъкиддаш мумкинки, замонавий болаларнинг телевизор олдида кўп вақт ўтказиши, «денди» ўйинларига ружу қуйиши айнан ижтимоий психологак эҳшёжларнинг кондирилмаслигига олиб келади. Бундай болаларнинг ҳаракатли ўйинларни чеклашларидан ташқари, улардаги маънавий-мафкуравий тасаввурларида ҳам бўшлиқпайдо бўлиши, одамлар, улар ўртасидага муносабатлар тўғрисида ҳам нотўғри фикрлар пайдо бўлиши хавфи бор. Шунинг учун ҳам болалар боғчасида ташкил этиладиган ролли ва сюжетли ўйинлар, уларда барча болаларнинг фаол иштироки болада ижгамой кўникмаларнинг тўғри ривожланишига олиб келади.

Болаликнинг мактаб даври

Бу давр одатда кичик мактаб даври ёки бошланғич мактаб даврига тўғри келади. Бу даврнинг аҳамиятли томони шундаки, боланинг боғча ёши даврида тўплаган шахсий тажрибаси, тил бойлиги, билиш имкониятлари энди тартибга туша бошлайди, у ҳам интеллектуал, ҳам ахлоқан, ҳам ижтимоий томондан ривожланиб, улғая бошлайди. Женевалик психолог Жан Пиаженинг (Piaget, 1952) маълумотларига кўра, 6-7 ёшли боланинг интеллектуал салоҳиятида кескин бурилишлар рўй беради. Унинг хотираси анча яхши бўлиб, маълум тизимга, тартибга тушади, энди у кўпроқ ўзи хоҳпаган нарсаларни эсда сақлаб қоладиган бўлиб боради. Шунинг учун ҳам улар баъзан ота-оналари ўйланиб қоладиган мавҳум математик вазифаларни ҳам ўқитувчиси ўргатгандай тезда ечадиган бўлиб қолади. Ҳар хил эртақларни эпштиб юрган бола энди реал ташқи оламни, унинг қандай бор бўлса, шундай мавжуд хусусиятлари доирасида идрок қилиб, англай бошлайди.

Бошланғич мактабда ўқиётган бола учун шахсий ютуқлари — ўқишда, спортда, болалар орасидаги нуфузи ва обрўси катга аҳамият касб эта боради. Бу даврда болалар ўзларининг қайси жинсга тааллуқли эканлигини теран англаб, мактабда «ўғил болалар» ва «қиз болалар» гуруҳи шаклланади. Ҳар бир гуруҳнинг ўзига яраша қизиқишлари, машғулотлари бўлиб, қизларнинг даврасида бўлиш, масалан, ўғил болаучун хаттоки, ноқулай бўлиб қолади.

Энг муҳими, айнан бу давр ахлоқий меъёрларнинг маъноси-ни тушуниш, ахлоқий қадриятларни ўзлаштириш ва маънавий тасаввурларнинг шаклланиши учун ўта сезгар ва қулай ҳисобла-

Кади. Шунинг учун ҳам катталарга хурмат, кичикларни эъзозлаш, ота-онага эхтиром кўрсатиш, Ватанни севиш, шахсий ва ижтимоий мулкка тўғри муносабатли хислари тарбияланади. Бола жазо билан рағбатлантириш ўртасидага фарқни ажрата бошлайди ва нима қилиб бўлса ҳам жазоланмасдан, кўпчиликнинг назаридан қолмасликка ҳаракат қилади. Шу боис ҳам оилада ва таълим масканида боланинг ахлоқий ва маънавий тарбияси учун яратилган яхши шарт-шароит айти бу даврда ўзининг сезиларли самарасини беради.

Ўсмирлик ва ўспиринлик даврларида шахс ижтимоийлашувининг ўзига хослиги

Ўсмирлик ва ўспиринлик даврлари мактаб ва бошқа таълим масканларида ўқиш даврларига тўғри келади. Бу даврдаги етакчи фаолият *ўқув фаолияти* бўлиб, унда бола билим олиш билан боғлиқ малака ва кўникмаларни орттиришдан ташқари, шахс сифатвда ҳам муҳим ўзгаришларни бошдан кечиради.

Ўсмирлик даври энг мураккаб ва шу билан бирга муҳим тараққиёт босқичидир. Илк ўсмирлик 11-13 ёшни, катта ўсмирлик — 14-15 ёшларни ўз ичига олади. Бу даврнинг энг муҳим хислати шундан иборатки, у болалиқдан ўспиринияк, катталашжа, ёшлиқдан етукликка ўтиш давридир.

Ўсмирлик — организм тараққиётидаги шиддат ва нотекислик билан характерланиб, бу даврда тананинг интенсив тарзда ривожланиши ва суякларнинг қотиши рўй беради. Юрак ва қон томирлар фаолиятида ҳам нотекислик бўлиб, бу ҳам бола феълнинг ўзгарувчан, динамик ва баъзан номаъқулликлар ва ноқулайликларни келтириб чиқаради. Булар, албатта, асаб тизимида ҳам ўз таъсирини кўрсатиб, бола тезга аччиқландиган ёки тор-мозланиш юз берганда анчагача депрессия ҳолатидан чиқолмайдиган тушқунликда қолиши ҳам мумкин.

Ўсмир жисмоний тараққиётини белгиловчи асосий омил жинсий балоғат бўлиб, у нафақат психик, балки ички органлар фаолиятини ҳам белгилайди. Шу билан боғлиқ ҳодда онгли (кўпинча онгсиз) жинсий майллар, шу билан боғлиқ нохуш ҳис-кечинмалар, фикрлар пайдо бўладики, бола уларнинг асл сабабини ҳам тушуниб етолмайди. Психик тараққиётнинг ўзига хослиги шунда-

ки, у мутгасил ривожланиб боради, лекин бу ривожланиш кўплаб қарама қаршилиқларни ўз ичига олади. Бу тараққиёт ўқув жараёнида кечгани учун ҳам тўғри ташкил этилган ўқув фаолияти бола психикасининг мувозанатига таъсир кўрсатиб, унинг турли фикр-ўйлардан қалғишига замин яратади: Айниқса, диққат, хотира, тафаккур жараёнлари ривожланади. Айни шу даврда бола мустақил равишда фикрлашга интила боради. Чунки, бу даврда у кўпроқ ўз фикр-ўйлари дунёсида мушоҳада қилиш, олам ва унинг сирларини билишга, назарий билимларни қўпайтиришга интилади. Бунинг сабаби — яна ўша катталиққа ўгиш бўлиб, болада ўзига хос «*катталик*» ҳисси пайдо бўлиб, бу нарса унинг гапириши ва фикрлашларида ҳам ифодаланади. Шунинг учун ҳам мактабда берилган мустақиллик ва тўғри ташкил этилган ўқиш шароитлари, самимийлик муҳити унда мустақил фикрлашига катта имкониятлар очиши ва ундаги ижодий тафаккурни ривожлантириши мумкин. Шунга боғлиқтарздаўслршяг ўз *фалсафаси*, *ўз сиёсати*, *бахт вamuҳаббат формуласи* яратилади. Мантиқан фикрлашга ўрганиши эса унга ўзича ақлий операцияларни амалга ошириш, тушунчалар ва формулалар дунёсида ҳаракат қилишга мажбур қилади. Бу ўзига хос *ўсмирлик эгоцентризмнинг* шаклланишига — бутун олам ва унинг қонуниятлари унга бўйсунуши кераклиги фикрининг пайдо бўлишига олиб келади. Шунинг учун ҳам айнан ўсмирлик пайтида болалар ўз ота-оналари билан ҳадеб тортишаверадилар. Аниқбиргўхтама келолмаса ҳам тортишиш бирор фикрни изҳор қилиш эҳтиёжининг ўзи унга жуда ёқади.

Шундай бўлишига қарамай, ўсмирлик юқорида таъкидланган нидек, қарама-қаршилиқларга бой даврдир. Уни баъзи олимлар «кризислар, таназзуллар» даври ҳам деб атайдилар. Сабаби — бола руҳиятида шундай инқирозий ҳолатлар кўп бўладики, у бу инқирозни бир томондан ўзи ҳал қилгиси келади, иккинчи томондан, уни ҳал қилишга имконияти, кучи ва ақли етишмайди. Масалан, «катталиқ ҳиссига» тўсқинлик қиладиган омиллардан бири — бу уларнинг ўз ота-оналаридан моддий жихатдан қарамлиқ. Руҳан қанчалиқ ўзларини катта деб ҳис қилмасин, ўсмир мактабга кетаётиб, онасидан ёки отадан пул сўрайди, улар эса болага болаларча муносабатда бўлиб, озгинагина пул берадилар. Иккинчидан, катталардай бўлишни хоҳлайди, лекин қиз бола онасининг, ўғил бола отасининг қийимини тошойна олдида қийиб кўрса, барибир ярашмайди. Яъни, ташки қўринишдаги камчи-

ликлар — хали кадцу-комаднинг келишмаганлиги, унинг устига юзлари ва танасида пайдо бўладиган нохуш тошмалар унинг рухан салбий хисларни бошдан кечиршига олиб келади. Яъни, бу ёшни «*аросат ёши*» ҳам деб аташ мумкин, чунки катта бўлиб катта эмас, бола ҳам эмас. Шуларнинг барчаси ўсмирлик даврида рухий туғёнларга сабаб бўлади. Лекин шуларга қарамай, бола ўзи билиб, билмай ўз ақлий салоҳиятини ўстиришга тиришади, чиройли фикрлашга ташна бўлади ва бу унинг психик тараққиётидаги энг муҳим ўзгариш ҳисобланади.

Ўсмир шахсининг такомиллашуви ва шаклланишига туртки бўлган омиллардан бири ўқув фаолияти мотивларидаги сифат ўзгаришидир. Кичик мактаб ёшидаги боладан фарқли, ўсмир энди фақат билимлар тизимига эга бўлиш, ўқитувчининг мақтовини эшитиш ва «5» баҳоларни кўпайтириш учун эмас, балки тенгқурлари орасида маълум *ижобий мавқени эгаллаш*, келажақда яхши одам бўлиш учун ўқиш мотивлари устувор бўлиб боради. Лекин И.В. Дубровинанинг берган маълумотларига кўра, ўқув фаолияти мотивлари орасида умуман билиш, янги билимларга эга бўлиш мотиви кучсиз бўлгани сабабли, улар мактабга боргиси келмайди, ўқишга оғриниб келиб, салбий эмоциялар ва хавотирлик хилларини бошдан кечирадилар (ўртача 20% ўқувчилар). Букатгаларнинг ўсмир-билан ишлашини қийинлаштиради.

Ўсмирнинг шахс сифатида тараққиётида икки хил ҳолат кузатилади: бир томондан, бошқалар, тенгқурлар билан яқинроқ алоқада бўлишга интилиш, гурўхмезёрларига бўйсунуш, иккинчи томондан, мустақилликнинг опшии ҳисрбига бола ички рухий оламида айрим қийинчиликлар кузатилади. Ўзгаларни англаш билан ўз-ўзини англаш ўртасида ҳам қарама-қаршиликлар пайдо бўлади. Кўпинча ўсмир ўз имкониятларини юқори баҳолайди, бошқалар эса унинг кучи, иродаси ва салоҳиятига ишончсизлик билан қарайди. Лекин, шундай бўлса-да, ўзини нима қилиб бўлса ҳам ҳеч бўлмаганда тенгқурлар жамияти томонидан тан олинишига эришишга интилади ва улар билан мулоқот ҳаётининг маъносига айланиб қолади. Агар мабодо ўсмир шу даврда бирор сабаб билан тенгқурлари жамияти томонидан инкор қилинса, у бунга жуда катта мудҳиш воқеадай қарайди, мактабга бормай қўйиши, ҳаттоки, суицидал ҳаракатлар (ўз жонига қасд қилиш)-ни ҳам содир этиши мумкин.

Ўсмирликдавридаги қийинчиликларнинг олдини олишнинг энг ишончли ва фойдали йўли бу унинг бирор нарсага турғун қизиқишига эришиш, фаолият мотивларини мазмунлироқ қилишдир. Масалан, шу даврда техникага қизиқиб қолган бола қизиқишини қондириш шарт-шароитининг яратилиши, бекор қолмаслигига эришиш, ҳар бир ҳаракатини рағбатлантириш, унга бир иш қўлидан келадиган одамдай муносабатда бўлиш катта педагогик аҳамиятга эга. Унинг қизиқишларини била туриб, олдига ян-гидан-янги мақсадлар қўиш бола шахсининг ривожига асосдир. Шундагина унинг ўз «Мен»и тўғрисидаги тасаввурлари ижобий, ўз-ўзига баҳоси объектив ва адолатли бўлади, ўзининг нималарга қодирлиги ва ким эканлиги ҳақида яхши фикрлар пайдо бўлади.

Будаврда катталар эътибор беришлари лозим бўлган яна бир ҳолат бор. Бу ўсмирнинг ўзлигини таъкидлаш учун турли зарарли одатларни ўзлаштиришидир. Масалан, ўғил болалар сигарета чекиш, гиёҳванд моддаларни истеъмол қилиш орқали ўз шахсини бошқалар, тенгқурлари даврасида уқтирмоқчи бўлади. Бу нарса ўта жиддий тарбиявий муаммо бўлиб, оилада ёки мактабда синфдошлари орасида ўқув ёки меҳнатда ўзидан рози бўлолмаган бола кўпгича ана шундай зарарли йўлни танлайди. Шунинг учун ҳам катталардан ўсмирга алоҳида эътибор, яхши ўқиши учун шарт-шароит, унинг шахсиятига ҳурмат талаб қилинади. Ижтимоий фойдали меҳнат билан банд қилиш, ўқишдаги ютуқларини вақтида рағбатлантириб туриш, ҳамкорликқа мустақил равишда тўғри қарорлар қабул қилишга ўргатиш анча яхши ижобий натижалар беради.

Ўспиринлик даври

Юқори синфга ўтган ўспирин психологиясининг ўзига хослиги шундаки, у ҳозирги пайтини, бугуни ва эртасини келажак нуқтаи назаридан, истикболга назар билан қабул қилади. Айнан шу даврга келиб, ўспирин турли касбларга қизиқа бошлайди, ўзининг келажакда ким бўлишини тасаввур қила бошлайди. Демак, ўз-ўзини профессионал нуқтаи назардан ажратиш, тасаввур қилиш — ўспиринликнинг энг муҳим янгилигидир. Профессионал тараққиётнинг асосий босқичларини ажратар экан, Е. А. Климов (1996), алоҳида «*оптация*» (лотинча сўз: орШю — хохиш, танлов) босқичини ажратади ва унинг характерли томони — одам томонидан профессионал тараққиётнинг босқичи танланишидир,

деб эътироф этади. Оптация босқичи 11-12 ёшдан 14-18 ёшгача бўлган тараққиётдаврени ўз ичига олади.

Бирор аниқ касб-хунарни танлаш ва ўз фаолиятини шунга йўналтириш ўспирин шахси учун жуда катта аҳамиятга эга. Ана шундай танловнинг адекват ва тўғри бўлиши ўспириндаги билиш билан боғлиқ қизиқишлар ва профессионал йўналишнинг шаклланишига боғлиқ бўлади. Профессионал қизиқишлар шаклланишининг ўзи олимлар томонидан тўрт босқичли жараён сифатида қаралади. Унинг **биринчи** босқичи 12-13 ёшларга тўғри келади ва ўта ўзгарувчанлиги, шахсдаги билиш жараёнлари ва асл иқтидор билан боғланмаганлиги билан характерланади. 14-15 ёшларга тўғри келадиган **иккинчи босқичда** қизиқишлар пайдо бўлади, улар кўп бўлиб, бевосита боланинг билиш имкониятлари ва шахсий хусусиятлари билан боғлиқ бўлади. **Учинчи босқичда** — 16-17 ёшларда қизиқишларнинг шундай интеграцияси рўй берадики, улар аввало жинсий хусусиятлар ва шахсдаги индивидуал хусусиятлар билан боғлиқ ҳолда ривожланади. Масалан, қизлар ва ўғил болалар ўзларига мос ва ярашадиган касб-хунарни танлай бошлайдилар. Л. Головей (1996) фикрича, **тўртинчи** — ҳал қилувчи босқичда қизиқишлар доираси сезиларли даражада торайиб, профессионал йўналиш шаклланиб бўлади ва у касб танлаш билан якунланади.

Ўзининг юқори поғонасига қўтарилган қизиқишлар ўспириннинг профессионал йўналиши ва тўғри касб-хунарни танлашига замин яратади. Улар боладаги индивидуал-психологик хусусиятлар ва жинсий фарқлар билан боғлиқ бўлгани учун ҳам ўғил болалар кўпроқ — техник ва иқтисодий йўналишларни, қизлар эса — ижтимоий-гуманитар ва бадиий соҳалар билан боғлиқ касбларни танлайдилар.

Умуман, инсон ҳаётида *профессионал ўз-ўзини англаш* катта ўрин тутаяди ва у жуда ёшлик пайтиданоқ шакллана бошлайди. Бу жараённи босқичлардасаввур қилиш мумкин.

Биринчи босқич: болалар ўйини, бунда бола илк ёшлиқданок у ёки бу касбга боғлиқ профессионал ролларни қабул қилади ва унинг муҳим элементларини ўзича «ўйнайди» («ўқитувчи», «доктор», «тракторчи», «футболист», «артист» ва шунга ўхшаш).

Иккинчи босқич: ўсмирлик фантазияси — бунда ўсмир ўзига жуда ёққан профессионал ролни ҳаёлан эгаллайди.

Учинчи боскич: касб-хунарни дастлабки танлаш — ўсмирлик ва илк ўспиринлик даврига тўғри келади. Турли-туман фаолият турлари дастлаб ўсмирнинг қизиқишлари нуктаи назаридан («прокурорликка қизиқаман, демак, юрист бўлишим керак»), кейин унинг қобилиятлари нуктаи назаридан («математикани осон ечаман, математик ёки муҳандис бўлсаммикан?»), ва ниҳоят, ўсмирдаги кадриятлар тизимидаги аҳамиятига қараб («ночор касалларга ёрдам бергам келади, врач бўламан») тоифаларга бўлинади ва ажратилади.

Тўртинчи боскич: амалий қарор қабул қилиш — касбни танлаш. Бунда иккита муҳим жиҳат бор: конкрет (аниқ) ихтисосликни унинг квалификацияси хусусиятлари, ишнинг ҳажми, оғарлиги, масъулиятлиги ва унга етарли тайёргарликнинг борлиги. Лекин охириги социологик маълумотларга кўра, олий ўқув юртини танлаш, аниқ бир касб-хунарни танлашдан олдинроқ юз бермоқца. Масалан, ўспирин киз: «Мен барибир Низомий номли университетга кираман», дейди ва сўнгра аниқ бир факультет танланади. Шунинг учун ҳам кўпинча, ихтисосликдан, кейинчалик профессиядан «совиб қолиш»лар ана шундай установақалар билан тушунтирилади.

Бундан ташқари, касб танлашга таъсир қилувчи яна бошқа омиллар ҳам борки, уларнинг ҳисобга олиниши ҳам баъзан ёшларнинг тўғри, ўз имкониятлари ва қобилиятларига мос касб-хунарнинг танланмаслигига сабаб бўлади. Масалан, бундай омилларга оиланинг моддий шарт-шароити, ўқиш жойининг уйдан узоклиге, ўқув тайёргарлигининг савияси, эмоционал етуқлик, соғлиқнинг ҳолати ва бошқалар.

Ўзбекистон Республикасида Кадрлар тайёрлаш миллий Дастурининг 1997 йилда қабул қилиниши Президентимиз таъбири билан айтганда, мустақил фикрлайдиган, юксак малакали кадрлар тайёрлашга хизматқилади. Жойларда очилган касб-хунар коллежлари, академик лицейлар, вилоятлар марказлари ва Тошкент шаҳрида ташкил этилган Ташҳис марказлари 9-синфни тамомлаган ёшларнинг иқтидори ва лаёқати, қизиқишларини ўз вақтида аниқлаш, уни психологик методлар ёрдамида диагностика қилишни амалга оширади. Бу тадбирлар ёшлардаги касб-хунарга бўлган йўналишни адекват қилиш, ўз яшаш жойидан узок бўлмаган шароитда зарур, ўз лаёқатига мос хунар эгаси бўлиб етишишга ёрдам беради.

Ёшлардаги аттракнря ва эмоциомал муносабатлар

Ўсмирлик ва ўспиринлик даврлари нафақат касбий танлов ва касб эгаллаш учун макбул давр бўлмай, бу давр ёшларнинг ўзлигини англаш, ўз кадр-қимматини билипг.ва бошқаларга нисбатан муносабатда бўлиш тажрибасини эгаллаш даври ҳамдир.

Ўсмир ҳам ўспирин ҳам қанча ички рухий изтироб, қарама-харшилиқ, масъулият онларини бошидан кечирмасин, унинг эмоционал олами, атроф-мухитда рўй бераётган ҳодисаларни онгида акс этгариши катта ўрин тутди. Айнан ўсмирлик даври бола калбида ким биландир сирлашиш, кимнидир ўзига энг яқин киши сифатида тан олиш, уни руҳиятда кечаётган барча ўзгаришлардан вофиқ этиш истаги ва эҳтиёжини уйғотади. Биринчи марта «дўстлик», «муҳаббат», «севги» тушунчалари ҳам айнан шу даврда пайдо бўлади. Шунинг учун ҳам етукликва кексалиқ даврдаги кишилар ҳам ўсмирлик ва ўспиринлик йилларини энг бегубор, жозибали ва ёқимли сифатида хотирлайдилар.

Бу тараққиёт даври *аттракция* деб аталмиш хиссиётнинг пайдо бўлиши учун энг макбул даврдир. *Аттракци* (лотинча *аТгаБк* - ёқтириш, ўзига жалб этиш) — *бу бир инсоннинг бошқа бир инсонга ижобий муносабати асосида ёқиши ва ёқтириши, ўзаро мойилликни тушунтирувчи эмоционал ҳисдир.* Бубир одамда бошқа бир одамга нисбатан шаклланадиган ижтимоий установканинг бир қўриниши бўлиб, симпатия — ёқтиришдан тортиб, то севш-муҳаббат каби чуқур эмоционал боғлиқлик ҳам шу хис асосида пайдо бўлади. Ижтимоий психологияда ушбу хиссиётнинг асл сабаблари ижтимоий мотивлар — шерикларнинг бевосита битта макон ва замонда эканликлари, уларнинг тез-тез учрашиб туришлари, учрашувлар тезлиги, суҳбатдошлар ўртасидаги масофа, хиссиётларнинг тарбияланганлиги каби омиллар таъсирида пайдо бўлиши ва унинг кечиш механизмлари ўрганилади, Тадқиқотлар бу каби эмоционал муносабатлар айнан балоғат ёши арафасида ривожланишини исбот қилган. Шуниси аҳамиятлики, аттракциянинг намоён бўлиши, унинг кучи ва мазмуни ўсмир ёшнинг шахс сифатида ўзини идрок қилиши, ўз-ўзини ҳурмат қилиши ва ўзгаларга нисбатан муносабатларда тоқатлироқ бўлижиги бевосита таъсир қўрсатар экан. Шунинг учун ҳам ана шу даврда ўсмир ва ўспирин атрофида у ёқтирган ва уни ёқтиради-

ган одамларнинг бўлиши жуда катта тарбиявий аҳамиятга эга, унинг акси боларухий азобланишининг сабабларидан ҳисобланади.

Дўстлик. Ўсмирлик ва ўспиринлик ёшида пайдо бўладиган барча муаммоларни ечиш ва у билан ўртоқлашиш учун болага дўст керак. Психолог тили билан айтганда, дўст — бу «алтер-Эго», яъни иккинчи «Мен» бўлиб, у ўша пайтдаги «Мен»нинг бир қисми сифатида идрок қилинади. Бу шундай одамки, шахс у билан барча дарду-хасратларини муҳокама қилади, муаммоларини унинг олдига тўкиб солади. Дўстликнинг бошқа интим, эмоционал хиссиётлардан фарқи шуки, у одатда бир жинс вакиллари ўртасида бўлади ва дўстлар одатда 2 киши, айрим ҳолларда 3-4 киши бўлиши мумкин.

Дўстлшснинг ҳам кўзлаган *мақсадлари* бўлади: у амалий, иш-фаолият билан боғлиқ, соф эмоционал (яъни, мулоқот эҳтиёжларини қондириш), рационал (интеллектуал муаммоларни ҳал қилишга асосланган), ахлоқий (ўзаро инсоний сифатларни такомиллаштиришга хизмат қилувчи) бўлиши мумкин. Дўстликнинг асосий шарти — *ўзаро бир-бирини тушуниш*. Шу шарт бўлмаса, дўстлик ҳақида гап бўлиши мумкин эмас. Агар ана шундай тушуниш бўлса, дўстлар гап-сўзсиз ҳам, қидиклари, юз ифодаси, юриш-туришга қараб ҳам бир-бирларини тушуниб олаверади.

Икки жинс вакиллари ўртасида ҳам дўстлик бўлиши мумкин, фақат у кўпинча танишув билан севги-муҳаббат ўртасидаги ораликни тўлдиришга хизмат қилади. Дўстларга хос бўлган сифатларга бир-бирини аяш, ғамхўрлик қилиш, ишонч, шахсий муаммоларга бефарқ бўлмаслик, қўллаб-қувватлаш, меҳр қабилар қиради. Уларнинг ардоқланиши дўстликнинг узоқ давом этиши ва иккала томон манфаатига мос ишларни амалга оширишга ундайди. Дўсти йўқ ўсмир ёки ўспирин ўзини жуда бахтсиз, ночор ҳисоблайди. Айниқса, агар дўсти хоинлик қилса, унинг кутишларига зид иш қилса, бу ҳолат жуда қаттиқруҳий изтиробларни келтириб чиқаради. Шунинг учун ҳам ҳар бир ёш ўз дўстини ҳафа қилиб қўймаслик, унинг қўнглига қараб иш қилишга ҳаракат қилади. Агар илк ўспиринликда дўстлик мазмунан анча юзаки, бевосита мулоқот мақсадлари асосида ташкил этилган бўлса, ёш ўтган сари у ҳаёт мазмуни ва юксак кадриятига айланиб боради.

Севги. Агар дўстлик аттракция намоён бўлишининг биринчи кўриниши бўлса, севги қалблар яқинлашувининг муҳим алома-

тодир. *севги*— бу*к-афақат ҳиссиёт, балки бошқаларни сева олиш қобилияти ҳамда севимли бўла олишдир. Шунинг учун ҳам ўсмирлар ва ўспиринлар учун бу ҳиссиётнинг борлиги жуда катта аҳамиятга эгадир. Айнан ўсмирлик ва илк ўспиринликдаги севги бегубор, тиник^ самимий бўлиб, ёш ўтган сари унинг мазмуни бойиб, бошқа қадриятлар ҳам ўрин эгаллай бошлайди. Тўғри, ўсмир билан ўспирин севгисида ҳам сифат фарқлари бор. Масалан, ўсмирлар бир-бирларига меҳр қўйишганда кўпроқ шерикларнинг ташқи қиёфалари, интеллектуал имкониятлари ва ижтимоий мавқеларига эътибор берадилар. Ҳақиқий севги ўспиринлик йилларининг охириларида пайдо бўлиб, унинг асосий мезони энди ташқи белги ва афзалликлар эмас, балки инсоний фазллар бўлиб хизмат қилади.

Севги — бу шундай туйғуки, у бир шахснинг иккинчи шахс устидан мулоқустунлиги ёки афзаллигини инкор этади. Бундай ҳиссиёт эса севги бўлмайди. Шунинг учун ҳам ўспиринлик ёшидаги йигит ва қизлар гуруҳда мулоқотда бўлишни ва бунда тенг ҳуқуқли муносабатлар бў^ишини хоҳлайдилар. Бу талаб севишганлар учун ҳам қонун ҳисобланади. Дўстликдан фарқли; бу ерда турли кўринишлар ёки турларни ажратвдн мумкин эмас. Бу ҳиссиёт шундайки, у томонларни фақат ахлоқан ва маънавий жиҳатдан яқин бўлишини тақозо этади. Севган юрак маънавий жиҳатдан яхдш, улуғ ва ижтимоий жиҳатдан манфаатли ишларни қилишга қодир бўлади. Тўғри, кўпчилик ота-оналар ўқувчилик йилларида пайдо бўлган севги ҳиссидан бироз чўчийдилар, уни чеклашга, ҳаттоки, қизларга таъқиқлашни ҳам афзал кўрадилар. Лекин айнан шу ҳиснинг борлиги ёшларни улуғворроқ, самимийроқ, ҳар нарсага қодир ва кучлироқ қилади. Севгида «иши юрипшаганларнинг» эса бошқа соҳаларда ҳам иши юришмайди. Улар ўзларини тушқун, бахтсиз, омадсиз ҳисоблайдилар.

Олимлар севгининг ёшларда намоён бўлиши ва унинг психологик&.твхлидини..ўрганюган. Маълум бўлишича, севгининг.дает— лабки босқичи — ўзаро ёқтириб қолиш — симпатия бўлиб, бунда асосан севги объектинингташқи жозибаси рол ўйнайди. Масалан, ўзбек хонатласини чиройли қилиб тиктириб олган қизчанинг даврадапайдобўлиши, табиий кўпгина йигитларнинг эътиборини беихтиёр ўзигатортади. Улардан кўпчилиги бирданига, бир вақтда айнан шу қизчани «ёқтириб» қолишади. Лекин даврадаги қайси йигит унга ҳам маълум жиҳатлари билан ёқиб қолса, ўзаро

симпатия пгу икки шахс ўртасида рўй беради. Вақтлар ўтиб, бу икки ёш бир неча марта учрашиб туришса, оддий ёқтириш севгига, жиддийроқ нарсага айланиши мумкин. Шу нарса маълумки, айнан бу қонуниятни билгани учун ҳам кўпчилик ўспиринлар биринчидан, давраларда бўлишни, қолаверса, бировларга ёқиш учун ташки кўринишларига алохида эътибор беришга ҳаракат қиладилар. Ёқимтой бўлишга ҳаракат қилса-ю, бирортанинг эътиборини ўзига тортолмаган ўспирин эса бу ҳолатни жуда чуқур қайғу билан бошдан кечиради. Агар худди шундай нарса бир неча марта сурункалик тақдорланса, ўша ёш давраларга ҳам бормай кўядиган, ўзи ҳақида ёмон фикрларга борадиган, фақат айрим ҳоллардагина ҳаммани ўзига «душман» билиб, ҳафа бўладиган бўлиб қолади.

Экспериментал изланишларнинг кўрсатишича, севишганлик ўспирин ёшларнинг шахс сифатларига бевосита таъсир кўрсатиб, унингхатги-ҳаракатларида намоён бўлади. Масалан, севишганлар бошқалардан фарқли, икки марта зиёд ўзаро гаплашишар, гаплари сира адо бўлмас экан. Бундан ташқари, бундайлар саккиз (!) марта ортиқ бир-бирларининг кўзларига қараб вақт ўтказишаркан.

Яна шу нарса аниқланганки, севги билан боғлиқхиссиётлар ҳар бир жинс вакилида ўзига хос хусусиятларга эга экан. Масалан, ўспирин ёшлар кизларга нисбатан романтизмга берилувчан, тезгинада яхши кўриб қоладиган бўлишаркан. Уларнинг тасаввураридаги севги анча романтик, идеал кўринишга эга бўлади. Қизлар эса йигитларга нисбатан секинроқ севиб қолишади, лекин севгини унугаш, ундан воз кечиш уларда осонроқ кечаркан. Агар йигитлар бир кўришдаёқ ёқтириб қолган қизни севиб ҳам қолиши эҳтимоли юқори бўлса (экспериментларда севги билан симпатиянинг корреляцион боғлиқлиги кучли), кизларда бундай боғлиқлик анча паст экан, яъни ҳамма ёқтирганларини ҳам севмас экан, умуман симпатиянинг пайдо бўлиши ҳам бироз қийин экан.

Бундан ташқари, ўспиринлик йилларидаги севги ва муҳаббат хисси нафақат қарама-қарши жинс вакилига қаратилган бўлади, балки айнан шу даврда ота-онанинг қадрлиниши ва уларга нисбатан севги-муҳаббат, яқинлар — ака-ука, опа-сингил, ҳаётда ибрат бўладиган кишиларни яхши кўриш, ватанни севиш каби олий хислар ҳам тарбияланади. Шунинг учун ҳам ҳақиқий юксак муҳаббат соҳиблари бўлмиш ёшларни тарбиялаш — жамиятда инсо-

ний муносабатларни барқарорлаштириш, одамлар ўртасида самимий муносабатлар ўрнатиш ва маънавийтни юксалтиригяга хизматқилади.

Таълимнинг барча босқичида маънавий тарбиянинг ажралмас бўлаги сифатида ана шундай самимий муносабатларни тарбиялаш, тарғиб этиш, керак бўлса, ёшларга ана шундай севги ва садоқат ҳақидаги кадриятларимизни ошта сингдиришимиз керак. Севги ва мухаббат ҳислари кенг маънода — Ватанга, юртга, халққа, борлиққа, касбга ва яқин кишиларга қаратилган бўлиши керак.

Агар шахс камол топаётган оилада самимий муносабатлар муҳити мавжуд бўлса, унинг яқинлари, тенгқурлари, дўстарига меҳр-мухаббати доимо қўллаб-қувватлаб турилса, бу оддий инсоний илиқ ҳислар келажақда юксак ҳисларга — Ватанга, юртга мухаббат, дўста садоқат, ота-онага меҳр-саховат, яқинларни эъзозлаш, мулкка нисбатан тежамқорлик кабиларга айланади. Буларнинг мавжудлиги шахс баркамоллиги ва ундаги инсоний фазилатлар мавжудлигининг муҳим мезонларидандир.

10-жадвал

Етуклик даври психологяси. Акмеология

Босқич	Таснифи	Ёши
0	Катгалар ҳаётигача бўлган давр	Туғилишдан 22 ёшгача
1	Ёшлик даврига кадам қўйиш	17-22
2	Ёшлик даврида мустақил ҳаётнинг бошланиши	22-28
3	Ўттиз ёшлилик даврига кадам қўйиш	28-33
4	Ёшликнинг кулминацион босқичи	33-40
5	Ҳаётнинг ўрта давридан ўтиш	40-45
6	Эллик ёшлилик даврига ўтиш	50-55
7	Ҳаётий циклда етукликнинг кулминацион даври	55-60
8	Кексаликка ўтиш	60-65

Охирги йилларда психологаяда нафақатболалар психологаясига, балки етуклик даври ва кексалик муаммоларига ҳам алоҳида эътибор қаратилмоқца. Етуклик даврининг босқичларини тасаввур қилиш учун америкалик олимлар қуйидаги жадвални таклиф этишади (Беутзоп, 1986).

Юқорида санаб ўтилган ҳар бир тараққиёт даврларининг ўзига хос аҳамиятли томони бор. Охирга йилларда акмеология фани пайдо бўлдики, у айнан етукликка эришишнинг шарт-шароитлари ва омилларини ўрганеди, давр нуқтаи назардан айни муҳокама қилинаётган ёш даврларининг хусусиятларини ўрганеди.

Шундай қилиб, акмеология (грекча *акте* — • *чўққи, такомш, ниманингдир юқори босқити, гуллаган давр* маъноларини англатади) илму-фаннинг шундай янги тармоғики, у инсонни ўз тараққиёти дкнамикасида, такомилди ҳамда ҳаёт-фаолиятининг турли босқичларида ўзидаги энг қучли қобияятларини намоён қилишининг комплекс масалаларини ўрганеди. Яъни, у шахсни ўз такомилди жараёнида, ана шу тараққиёт ва юксалишининг объектив ҳамда субъектив омиллари доирасида тадқиқ этади. «Акмеология» тушунчаси биринчи марта фангарус олими Н. А. Рнбников томонидан 1928 йилда киритилган бўлиб, унинг ўзи бу фан предметини етукинсонларнингшаклланиш жараёнидир, дебатърифлаган эди. Лекин том адаънодаги жиддий фан сифатида унинг шаклланишига яна бир рус психологи Б. Г. Ананьев ва унинг издошлари бўлган петербурглик олимлар алоҳида улуш қўшишган. Уларнинг таъкидлашларича, акмеологиянинг предмети — одамнинг ижодий салоҳияти бўлиб, у инсон томонидан ўзига иноят этилган барча имкониятлар ва иқтидорни қандай қилиб, қандай шарт-шароитларда, қайси қонуниятлар таъсирида рўёбга чиқаришини комплекс тарзда ўрганеди.

Акмеология фанининг асосий вазифаси онгли фаолият субъекти бўлмиш шахсни турли фаолият жараёнларида, хусусан, танлаган касб-кори, ихтисослиги доирасида ўз ижодий салоҳиятини тўла очиш ва амалда намоийш этишига боғлиқ бўлган билимлар, амалий қўникмалар, малакалар, технологиялар билан таъминлаш, таништиришдир. В. Зазыкин ва А. Чернишовларнинг ёзишича, «моҳиятан бу етук, барқамол инсонларнинг ривожланиши тўғри-

сидаги фандир». Шунинг учун ҳам бу фан бугун биз учун жуда муҳим ва унинг имкониятлари деярли очилмаган. Миллий истиқлол ғояларида баркамол шахс, комил инсон ғояси етакчилар сифатида берилган экан, биз ёш авлод тарбиясида унинг ўз имкониятларини ривожлантиришга ўргата олишимиз, ўзлигини англаш орқали, ҳар бир тараққиёт босқичида ўз «акме»си — баркамоллик чўққисининг нималар ва қандай омиллар ҳисобига ривожланиши мумкинлигини ўргата олишимиз керак.

Бирор касб-корни танлаган талаба ёки мутахассис ўша ўзи танлаган ҳунарда юқори самараларга эришиш учун ўзидан шахсан қайси сифатлар талаб қилинишини яхши билиши ва шу орқали касбий маҳорат ёки профессионализм чўққиларини забт этиши мумкин. Касбий маҳорат — бу шундай улуғ неъматки, унинг самараси нафақат ўша инсоннинг — касб соҳибининг ўзига, яқинлари, оиласига наф келтиради, балки бунинг оқибати яхлит жамият ва инсониятга манфаатли эканлигини уни ижодий ишлашга, ўз тақомил даражасидан қоникмаган ҳолда тинимсиз изланишда бўлишга ундайди.

Шунинг учун ҳам янги таълим стандартлари доирасида мутахассислар тайёрлаш бугунги кунда ҳар Бир домладан, профессор-ўқитувчидан талабанинг иқтидори ва ижобий салоҳиятини тўла намоён этиш ва тараққиётини таъмиюховчи ҳар бир омилнинг ўрнини кўрсата билишни тақозо этади. Бу янги таълимдаги инновацион ёндашувлардан биридир. Ҳар бир талаба юқорида таъкидлаганимиздек, ўз, шахсий акмесини аниқлаб олиши учун унда ўша танлаган ихтисослигига нисбатан кучли ундовчи мотивлар, ҳаётда эса муваффақиятларга эришиш мотиви ёки ютуқларга эришиш эҳтиёжи кучли ривожланган бўлиши лозим.

Ўзбекистонда Кадрлар тайёрлашнинг миллий Дастурида таъкидланган инновацион ёки янги таълимнинг прогрессив таълимнинг моҳияти ҳам айнан акмеологик омилларни инобатга олганлиги, унда шахсга индивидуал, инсонпараварлик тамойиллари асосида ёндашув зарурлигини таъкидлаганлиги, бу нарса ўз... навбатида талабалардаги профессионал маҳоратни ўстиришини назарда тутганлиги билан кучлидир. Бу вазибаларнинг амалда рўёбга чиқиши ҳар бир шахснинг тараққиёт даврларига мос равишда ривожланиши ва меҳнатининг маҳсулдорлигига эришишни таъминлайди, шахснинг жамиятдаги мавқеини мустаҳкамлайди.

Мавзу юзасвдан адабиётлар рўккати

1. И А Каримов. Баркамол авлод - Ўзбекистон таракқиётининг пойдевори. -Т., 1997,
2. Амосов Н.М. Преодоление старости. - М., 1996»
3. Асеев В.Г. Возрастная психология. -Иркутск, 1989«
4. Аргайл М. Психология счастья. — М., 1990«
5. Басина Н.В. Педагогика и практическая психология.-«Феникс», 2000.
6. Валеология человека: здоровье - любовь - красота. Т.3. Физическое и психическое здоровье. СПб, 1996»
  - I. Гозман Л.Я. Психология эмоциональных отношений. -М., 1987,
  8. Зазкин В.Г., Чернышов А.П. Акмеологические проблемы профессионализма: Содержание, формы и методы обучения в высшей школе: Обзор информ.Внп. 6. НИИВШ.-М., 1993,
  9. В. Каримова., Ф. Акрамова. Психология. Маърузалар матни.-Т., 2000.
  10. Квинн В. Прикладная психология. СПб, «Питер», 2000*
  - II. Климов Е.А. Психология профессионала. -М., 1996,
  - 12 Немов Р.С. Психология. В 2-хкн. -Кн.2. Психология образования.- М., 1994»
  13. Осорина М.В. Секретный мир детей в пространстве мира взрослых. - СПб, 1998.
  14. Психология. Учебник.Под ред. А. Крышова. -М., 1998.
  15. Степанова Е.И. Психология взрослых - основа акмеологии.- СПб, 1995.
  16. Фромм Э. Психология человеческой деструктивности. -М., 1994.
  17. Шадриков В.Д. Духовные способности. 2-е изд. М., 1996,
  18. Ғозиев Э. Психология. -Т., 1994.
  19. Эриксон Э. Детство и общество. СПб, 1996,

VI БЎЛИМ

ШАХС ИНСОНИЙ МУНОСАБАТЛАР ТИЗИМИДА

Инсоний муносабатлар психологияси

Шахс — ижтимоий муносабатлар маҳсули дейилишининг энг асосий сабаби — унинг доимо инсонлар даврасида, улар билан ўзаро таъсир доирасида бўлишини англатади. Бу шахснинг энг етакчи ва нуфузли фаолиятларидан бири мулоқот эканлигига ишора қилади. Хар бир нормал инсон ўзгаларни тинглашга, ўз фикрини бировларга етказишга, яъни гапиришга, фикрларини баъзан ёзма тарзда баён этишга туғма қобилиятлидай ўзини тасаввур қилади. Лекин ана шу бировларни тушуниш ва ўз фикрларимиз, ўйларимизни бировларга етказа олиш қобилияти аслида бизнинг инсоний муносабатлар тизимида эканлигимизни, хар биримиз ўзимизга ўхшаш инсон жамиятисиз мавжуд бўла олмаслигимизни билдиради.

Мулоқотнинг тури ва шакллари турличадир. Масалан, бу фаолият бевосита «юзма-юз» бўлиши ёки у ёки бу техник воситалар (телефон, телеграф ва шунга ўхшаш) орқали амалга оширилади-ган; бирор профессионал фаолият жараёнидаги амалий ёки дўстона бўлиши; субъект-субъект типли (диологик, шерйклик) ёки субъект-объектли (монологик) бўлиши мумкин.

Инсоний муносабатлар ўзаро шундай таъсир жараёнларики, унда шахсларо муносабатлар шаклланади ва намоён бўлади. Бундай жараён дастлаб одамлар ўртасида рўй берадиган фикрлар, хис-кечинмалар, ташвишу-қувончлар алмашинувини назарда тутди. Одамлар мулоқатда бўлишгани сари, улар ўртасидага муносабатлар тажрибаси ортган сари улар ўртасида умумийлик, ўхшашлик ва уйғунлик каби сифатлар пайдо бўладик, улар бир-бирларини бир қарашда тушунадиган ёки «яримта жумладан» ҳам фикр аён бўладиган бўлиб қолади, айрим холларда эса ана шундай

мулоқотнинг тиғизлиги тескари реакцияларни — бир-биридан чарчаш, гапирадиган гапнинг қолмаслиги каби вазиятни келтириб чиқаради. Масалан, оила муҳити ва ундаги муносабатлар ана шундай тиғиз муносабатларга киради. Фақат бундай тиғизлик оиланинг барча аъзолари ўртасида эмас, унинг айрим аъзолари ўртасида бўлиши мумкин (она-бола, қайнона-келин ва хоказо).

Ўзаро муносабатларга киришаётган томонлар муносабатдан кўзлайдиган асосий мақсадлари — *ўзаро тил топишиш*, бир-бирини тушунишдир. Бу жараённинг мураккаблиги, керак бўлса, «жозибаси», бетакрорлиги шундаки, ўзаро бир хил тил топишиш ёки томонларнинг айнан бир хил ўйлашлари ва гапиришлари мумкин эмас. Агар ана шундай вазиятни тасаввур қиладиган бўлсак, бундай мулоқот энг самарасиз, энг бетаъсир бўлган бўлар эди. Масалан, тасаввур қилинг, узок вақт кўришмай қолган дўстингизни кўриб қолдингиз. Сиз ундан хол-аҳвол сўрадингиз, лекин у ташаббусни сизга бериб, нимаики деманг, сизни маъқуллаб, гапингизни қайтариб турибди. Бундай мулоқот жуда бемаза бўлган ва сиз иккинчи марта ўша одам билан иложи боричарасман салом-алиқни бажо келтириб ўтиб кетаверган бўлардингиз. Яъни, мулоқот фаолияти шундай шарт-шароитки, унда ҳар бир шахснинг индивидуаллиги, бетакрорлиги, билимлар ва тасаввурларнинг хилма-хиллиги намён бўлади ва шуни си билан у инсониятни асрлар давомида ўзига жалб этади. Америкалик олим Уолтер Липпман ҳар бир инсон қалбининг ўзига хослиги ва бунинг мулоқотда намён бўлишига ишора қилиб шундай ёзган эди: «Ҳамма бир хил фикр юритган ерда, ҳеч ким кўп ўйламайди», яъни, одамларнинг мулоқотда штилишларининг асосида ётган бирламчи мотив ҳам айнан суҳбатлар мобайнида турлича қарашларга эга бўлиш, ўз фикрларини такомиллаштиришдир.

Ҳар қандай фаолиятдан зерикаш, чарчаш мумкин, фақат одам мулоқотдан, айниқса, унинг норасмий, самимий, бевосита шаклидан чарчамайди, яхши суҳбатдошлар доимо маънавий жиҳатдан рағбатлантирилади.

XXI аср бўсағасида одамнинг энг табиий бўлган мулоқотга эҳтиёжи, унинг сирларидан хабардор бўлиш ва ўзгаларга самарали таъсир эта олишга бўлган интилиши янада ошди ва бунинг қатор сабаблари бор.

Биринчидан, индустриал жамиятдан ахборотлар жамиятига ўтиб бормоқдамиз. Ахборотларнинг кўплиги айнан инсон манфаати

алокадор маълумотларни саралаш, у билан тўғри муносабатда бўлишни тақозо этди. Ахборот XXI асрда энг нодир капиталга айланади ва бу ўз навбатида инсонларга зарур ахборотлар узателиши тезлиги ва темпини ўзгартиради.

Иккинчидан, турли касб-фаолият соҳасида ишлаётган одамлар гуруҳининг кўпайиши, улар ўртасида муносабатлар ва алоқанинг долзарблиги ахборотлар тиғиз шароитда оддийгина мулоқотни эмас, балки профессионал, билимдонлик асосидаги мулоқотни талаб қилади. Умуман, XXI асрни корпорациялар асри бўлади, деб башорат қилаётган иқтисодчилар ҳам бу корпорация инсонларнинг ўзаро тил топишларига қаратилган малакаларининг ривожланган, мукамал бўлиши ҳақида гапирмоқдалар. Ундан ташқари, бу каби корпоратив алоқа кўп ҳолларда бевосита юзмаюз эмас, балки замонавий техник воситалар — уяли алоқа, факслар, электрон почта, Интернет кабилар ёрдамида аниқ ва лўнда фикрларни узатишни назарда тутати. Бу ҳам ўзига хос мулоқот малакаларининг атайлаб шакллантирилишини тақозо этади.

Учинчидан, охириги пайтларда шундай касб-хунарлар сони ортдики, улар социономик гуруҳ касблар деб аталиб, уларда «одам-одам» диалоги фаолиятнинг самарасини белгилайди. Масалан, педагогик фаолият, бошқарув тизими, турли хил хизматлар (сервис), маркетинг ва бошқалар шулар жумласидандир. Бундай шароитларда одамларнинг атайлаб мулоқот билимдонлигининг оширилиши меҳнат маҳсулини белгилайди.

Шунинг учун ҳам мулоқот, унингтабиати, техникаси ва сгра-тегияси, мулоқотга ўргатиш (социал психологик тренинг) масалалари билан шуғулланувчи фанларнинг ҳам жамиятдаги ўрни ва салоҳияти кескин ошди.

Шахслараро муомаланинг шахс тараққиётидаги ўрни

Аслида ҳар бир инсоннинг ижтимоий тажрибаси, унинг инсоний қиёфаси, фазилатлари, хаттоки, нуқсонлари ҳам М-улақот жараёнларининг маҳсулидир. Жамиятдан ажралган, мулоқотда бўлиш имкониятидан маҳрум бўлган одам ўзида индивид сифатларини сақлаб қолиши мумкин, лекин у шахс бўлолмайди. Шунинг учун мулоқотнинг шахс тараққиётидаги аҳамиятини тасав-

вур қилиш учун унинг функцияларини, бизнинг ҳаётимизда ба-
жарадиган вазифаларини таҳлил қиламиз.

Ҳар қандай мулоқотнинг энг элементар функцияси — суҳ-
батдошларнинг ўзаро *бир-бирини тушунишларини* таъминлашдир.
Бу ўзбекларда самимий салом-алик, суҳбатдошни очикюз билан
кутиб олишдан бошланади. Ўзбек халқининг энг нодир ва буюк
хислатларидан бири ҳам шуки, уйига биров кириб келса, албатта
очик юз билан кутиб олади, кўришади, сўрашади, ҳол-аҳвол
сўрайди. Шуниси характерлики, таъзияга борган чоғда ҳам ана
шундай самимиятли қабулни хис қиламиз. Бу каби бирламчи кон-
такт усуллари бошқа миллат ва халқларда ҳам бор, яъни бу жиҳат
миллий ўзига хосликка эга.

Унинг иккинчи муҳим функцияси *ижтимоий таърибага* асос
солишдир. Одам боласи фақат одамлар даврасида ижтимоийлаша-
ди, ўзига зарур инсоний хусусиятларни шакллантиради. Одам бо-
ласининг йиртқич ҳайвонлар томонидан ўғриланиб кетилиши,
сўнг маълум муддатдан кейин яна одамлар орасида пайдо бўлиши
фактлари шунини кўрсатганки, «мауглилар» биологик мавжудот
сифатида ривожланаверади, лекин ижтимоийлашувда ортда қолиб
кетади. Бундан ташқари, бундай ҳолат боладаги билиш қобилият-
ларини ҳам чеклаши кўплаб психологик экспериментларда ўз ис-
ботини топди.

Мулоқотнинг яна бир муҳим вазифаси — у одамни у ёки бу
фаолиятга ҳозирлайди, руҳлантиради. Одамлар гуруҳидан узоклаш-
ган, улар назаридан қолган одамнинг қўли ишга ҳам бормади,
борса ҳам жамиятга эмас, балки фақат ўзигагина манфаат келти-
райдиган ишларни қилиши мумкин. Масалан, кўплаб тадқиқотларда
изоляция, яъни одамни ёлғизлаштириб қўйишни унинг руҳиятига таъ-
сири ўрганилган. Масалан, узоквактермокамерада бўлган одамда
идрок, тафаккур, хотира, ҳиссий ҳолатларнинг бузилиши қайд
этилган. Лекин атайлаб эмас, тақдир тақозоси билан ёлғизликка
махкум этилган одамларнинг мақсадли фаолиятлар билан ўзлари-
ни банд этишлари у қадар катта салбий ўзгаришларга олиб келмас-
лигини ҳам олимлар ўрганишган. Лекин барибир ҳар қандай ёлғиз-
лик ва мулоқотнинг етишмаслиги одамда мувозанатсизлик, ҳисси-
ётга берилувчанлик, хадиқсираш, ҳавотирланиш, ўзига ишонч-
сизлик, қайғу, ташвиш ҳисларини келтириб чиқаради. Шуниси
қизиқки, ёлғизликка махкум бўлганлар маълум вақт ўтгач овоз

чиқариб, гапира бошлашаркан. Бу аввал бирор кўрган ёки хис килаётган нарсаси хусусидаги гаплар бўлса, кейинчалик нимагадир қараб гапиравериш эҳтиёжи пайдо бўлар экан. Масалан, бир М.Сифр деган олим илмий мақсадларини амалга ошириш учун 63 кун ғор ичида яшаган экан. Унинг кейинчалик ёзишича, бир неча кун ўтгач, у турган ерда бир ўргимчакни ушлаб олади ва у билан диалог бошланади. «Биз, деб ёзади у, шу ҳаётсиз юр ичидага танҳо тарик мавжудотлар эдик. Мен ўргимчак билан гаплаша бошладим, унинг тақдири учун қайғура бошладим...»

Шахснинг мулоқотга бўлган эҳтиёжининг тўла қондирилиши унинг иш фаолиятига ҳам таъсир кўрсатади. Одамлар, уларнинг борлиги, шу муҳитда ўзаро гаплашиш имкониятининг мавжудлиги факти кўпинча одамнинг ишлаш қобилиятини ҳам ошираркан, айниқса, гапшашиб ўтириб қолган ишлар, биргаликда ёнма-ён туриб бажариладиган операцияларда одамлар ўз олдига турган ҳаққига қараб кўпроқ, тезроқишлагга куч ва қўшимча ирода топади. Тўғри, бу ҳамкорликда ўша ёнида одам унга ёкса, улар ўртасида ўзаро симпатия хисси бўлса, унда одам ишга «байрамга келгандай» келадиган бўлиб қолади. Шунинг учун ҳам америкалик социолог ҳамда психолог Жон Морено асримиз бошидаёқ ана шу омилнинг унумдорликка бевосита таъсирини ўрганиб, социометрик технологияни, яъни сўровнома асосида бир-бирини ёқтирган ва бир-бирини инкор қилувчиларни аниқлаган ва социометрия методикасига асос солган эди.

Шундай қилиб, мулоқот одамларнинг жамиятда ўзаро ҳамкорликдаги фаолиятларининг ички психологик механизмни ташкил этади. Қрлаверса, ҳозирги янги демократик муносабатлар шароитида турли ишлаб чиқариш қарорларини яққа тартибда эмас, балки коллегиял — биргаликда чиқариш эҳтиёжи пайдо бўлганлигини ҳисобга олсак, одамларнинг муомала маданияти, вазмудқат техникаси меҳнат унумдорлиги ва самардорликнинг муҳим омилларидандир.

Инсоний мушала ва мулоқотнинг психологик воситалари

Одамлар бир-бирлари билан муомалага киришар экан, уларнинг асосий кўзлаган мақсадшридан бири — ўзаро бир-бирларига таъсир кўрсатиш, яъни фикр-ғоянарига қўндириш, ҳаракатга

чорлаш, установкаларни ўзгартириш ва яхши таассурот қолдиришидир. *Психологик таъсир* — бу турли воситалар ёрдамида инсонларнинг фикрлари, ҳиссиётлари ва хатти-ҳаракатларига таъсир кўрсата олишидир.

Ижтимоий психологияда психологик таъсирнинг асосан уч воситаси фарқланади.

1. *Вербал таъсир* — бу сўз ва нуткимиз орқали кўрсатадиган таъсиримиздир. Бундаги асосий воситалар *сўзлардир*. Маълумки, нутқ — бу сўзлашув, ўзаро муомала жараёни бўлиб, унинг воситаси — сўзлар ҳисобланади. Монологик нутққа ҳам, диалогик нутққа ҳам одам ўзидаги барча сўзлар захирасидан фойдаланиб, энг таъсирчан сўзларни топиб, шеригига таъсир кўрсатишни хоҳлайди.

2. *Паралингвистик таъсир* — бу нутқнинг атрофидаги нутқни безовчи, уни кучайтирувчи ёки сусайтирувчи омиллар. Бунга нутқнинг баланс ёки паст товушда ифодаланаётганлиги, артикуляция, товушлар, тўхташлар, дудукданиш, йўтал, тил билан амалга оширилаётган ҳаракатлар, нидолар қиради. Шунга қараб, масалан, дўстимиз бизга бирор нарсага ваъда бераётган бўлса, биз унинг қай даражада самимийлигини билиб оламиз. Куйиб-пишиб, очик юз ва дадил овоз билан «Албатта бажараман!», деса ишонамиз, албатта.

3. *Новербал таъсирнинг мўъноси* «нутқсиз»дир. Бунга суҳбатдошларнинг фазода бир-бирларига нисбатан тутган ўринлари, ҳолатлари (яқин, узоқ, интим), қилиқлари, мимика, пантомимика, қарашлар, бир-бирини бевосита ҳис қилишлар, ташқи қиёфа, ундан чиқаётган турли сигналлар (шовқин, хидлар) қиради. Уларнинг барчаси мулоқотжараёнини янада кучайтириб, суҳбатдошларнинг бир-бирларини яхшироқ билиб олишларига ёрдам беради. Масалан, агар учрашувнинг дастлабки дақиқаларида ўртоғинга сизга қарамай, атрофга аланглаб, «Кўрганимдан бирам хурсандман», деса, ишонасизми?

Мулоқотжараёнидаги характерли нарса шундаки, суҳбатдошлар бир-бирларига таъсир кўрсатмоқчи бўлишганда, даставвал нима дейиш, қандай сўзлар воситасида таъсир этишни ўйлар экан. Аслида эса, ўша сўзлар ва улар атрофидаги ҳаракатлар муҳим рол ўйнаган. Масалан, машҳур америкалик олим Меграбян формуласига кўра, биринчи марта кўришиб турган суҳбатдошлардаги таассуротларнинг ижобий бўлишига гапирган гаплари 7%, пара-

лингвистик омиллар 38%, ва новербал ҳаракатлар 58% гача таъсир қиларкан. Кейинчалик бу муносабат ўзгариши мумкин албатта, лекин халқ ичида юрган бир мақол тўғри: «Уст-бошга қараб кутиб олишади, ақдга қараб кузатишади». ;

Мулоқотнинг қандай кечиши ва кимнинг кўпроқ таъсирга эга бўлиши шерикларнинг ролларига ҳам боғлиқ. *Таъсирнинг таъаббускори* — бу шундай шерикки, унда атайлаб таъсир кўрсатиш максоди бўлади ва у бу мақсадни амалга ошириш учун барча юқорида таъкидланган воситалардан фойдаланади. Агар бошлқ иши тушиб, бирор ходимни хонасига таклиф этса, у ўрнидан туриб кутиб олади, илтифот кўрсатади, хол-ахволни ҳам қуюқрок сўрайди ва сўнгра гапнинг асосий қисмига ўтади.

Таъсирнинг адресатни — таъсир йўналтирилган шахс. Лекин таъаббускорнинг суҳбатга тайёргарлиги яхши бўлмаса, ёки адресат тажрибалироқ шерик бўлса, у ташаббусни ўз қўлига олиши ва таъсир кучини қайта эгасига қайтариши мумкин бўлади.

Мулоқот ва унга ўргатиш муаммодари

Охирги йилларда «профессионализм» тушунчаси тез-тез ишлатиладиган бўлиб қолди. Чунки, жамиятда туб ислоҳоёларни амалга ошириш, меҳнат унумдорлигини «инсоц омили»ни такомиллаштиришҳисобига ошириш давр талаби бўлиб қолди. Айниқса, одамларни бошқариш соҳасидаги профессионализмга катта эътибор қаратилмоқда. Жуда кўпчилик мутахассислар барча бажарадиган функциялари орасида одамлар билан тил топишиш, уларга таъсир кўрсатиш, улар фаолиятини тўғри ташкил қилиш ва бошқариш энг мураккабларидан эканлигини эътироф этмоқдалар. Одамлар билан нормал муносабатларни ўрната олмаслик, айниқса, бизнес соҳасида шерикларнинг ҳолатлари, кушшларини аниқлай олмаслик, ўз нуқтаи назарига ўзгаларни профессионал тарзда кўндира олмаслик, «биров»ни, унинг ички кечинмалари ва ўзига бўлган муносабатини аниқтасаввур қила олмаслик амалий психологияда *коммуникатив уқувсизлик*, ёки *дискоммуникация* ҳолатини келтириб чиқаради. Бунда одамлар оддий тил билан айтганда, бир-бирларини тушунолмай қоладилар, шунинг оқибатида пишиб турган лойиҳа ёки яхши режа амалга ошмаслиги, бир неча ойларга чўзилиб кетиши мумкин.

Шунинг учун ҳам ҳозирги замон ижтимоий психологиясининг татбикий йўналишида, бошқарув психологиясида катта ёшли одамларни коммуникатив билимдонликка ўргатиш, уларда зарур коммуникатив малакаларни ҳосил қилишга катта аҳамият берилмоқца. Ҳар бир корхона, хусусий фирма ёки давлат муассасасини бошқарувчи менежер, раҳбар тайёрлаш муаммоси ана шу раҳбарларни, бошқарувчиларни психологик жиҳатдан одамлар билан ишлашга ўргатиш муаммосини четлаб ўтолмайди. Умуман, ҳозирги даврда ҳар қандай мутахассис — врач, муҳандис, ўқитувчи, иктисодчи, агроном, қурувчи, журналист, маданиятшунос ёки бошқалар ҳам коммуникатив малакаларга эга бўлмагунча, бозор муносабатлари шароитида тезда жамоага кйришиб, кўпчилик билан тил топишиб, ўз профессионал маҳоратини кўрсата олмайди. Ҳар бир зиёли инсон бошқалар билан ҳамкорлик қилиш маҳорати ва санъатига эга бўлиши керак.

Бу вазифа одамларни муомала ва мулоқот этикасига ўргатишни ҳар қачонгидан ҳам долзарб қилиб қўймоқда. Тўғри, мулоқотга киришиш-ижтимоийлашув жараёнида барча сифатлардан олдинроқ шаклланадиган қобилиятлардан, у табиий ва ҳаётий нарса. Бола тили жуда яхши чиқиб улгурмай, атрофидагилар билан актив мулоқотга кириша бошлайди. Лекин масаланинг парадоксал томони ҳам шундаки, йиллар ўтган сари онгли, ақлли одам ҳар бир гапини ўйлаб гапирадаган, ҳар бир қадамини ўйлаб босадиган бўлиб қолади, бу унинг жамиятдаги мавқеини белгиловчи воситадир. Бу мулоқотга киришишга руҳан тайёрланишнинг аҳамиятини ҳам одам англашини тақозо этади. Шундай қилиб, ана шу энг табиий ва бир қарашда оддий инсон фаолияти шу қадар мураккаб ва серқирраки, унинг механизмларини ўрганиш, гурУХларда тўғри муносабатларни ташкил этиш ва одамларни самарали мулоқатга ўргатиш муаммоси бугунги ижтимоий психологиянинг муҳим масалаларидандир.

Маълумки, гаплашаётган одамлар бири гапиради, иккинчиси тинглайди, эшитади. Мулоқотнинг самарадорлиги ана шу икки қирранинг қанчалик ўзаро мослиги, бир-бирини тўлдиришига боғлиқ экан. Нотўғри тасаввурлардан бири шуки, одамни муомала ёки мулоқотга ўргатганда, уни фақат гапиришга, мантиқан асосланган сўзлардан фойдаланиб, таъсирчан гапиришга ўргатишади. Унинг иккинчи томони — тинглаш қобилиятига деярли эътибор берилмайди. Машҳур америкалик нотик, психолог Дейл

Карнеги «Яхши суҳбатдош — яхши гапиришни биладиган эмас, балки яхши тинглашни биладиган суҳбатдошдир» деганда айнан шу қобилиятларнинг инсонларда ривожланган бўлишини назарда тутган эди.

Тинглаш маҳорати

Мутахассисларнинг аниқлашларича, ишлаётган одамлар вақтининг 45%и кимларнидир тинглашга сарф қилар экан, одамлар билан доимий мулоқотда бўладиганлар — савдо ходимлари, алоқачилар, раҳбарлар, мухбирлар ва бошқалар 35-40 % ойлик маошларини одамларни «тинглаганлари» учун оларканлар. Бунда» шундай хулоса келиб чиқадики, коммуникациянинг энг қийин соҳаларидан ҳисобланган тинглаш қобилияти одамга кўпроқ фойда келтираркан.

Шунинг учун бўлса керак, немис файласуфи А. Шопенгауэр «Одамларни ўзингиз тўғрингизда яхши фикрга эга бўлишларини хоҳласангиз, уларни тингланг» деб ёзган экан. Дарҳақиқат, агар сиз қуюниб гапйрсангизу, суҳбатдошингиз сизни тингламаса, бошқа нарса билан овора бўлаверса, ундан ранжийсиз, нафақат ранжийсиз, балки у билан алоқани ҳам узасиз. Ўқитувчи гапираётган пайтда уни тингламаслик. одобсизликнинг энг кенг тарқалган кўриниши деб баҳоланишини биласизми?

Нима учун биз кўтогача яхши гапирувчи, сўзловчи бўла оламиз-у, яхши тингловчи бўла олмаимиз? Психологларнинг фикрича, асосий халақит берувчи нарса — бу бизнинг ўз фикр-ўйларимиз ва хоҳишларимиз оғушида бўлиб қолишимиздйр. Шунинг учун ҳам баъзан расман шеригимизни тинглаётгандай бўламиз, лекин аслида хаёлимиз бошқа ерда бўлади. Тинглашнинг ҳам худди гапиришга ўхшаш техникаси, усуллари мавжуд. Уларнинг тури ҳам кўп, лекин асосан биз кундалик ҳаётда унинг икки усулини қўллаймиз: *сўзма-сўз қайттариш* ва *бошқача талқин этиш*. Биринчиси, суҳбатдош сўзларининг бир қисмини ёки яхлитича қайтариш орқали, шерикни қўллаб-қувватлашни билдиради. Иккинчи усул эса — шеригимиз сўзларини тинглаб, ундаги асосий ғояни мухтасар, ўзимизнинг талқинимизда ифода этиш. йккала усул ҳам шерик учун муҳим, чунки у сизнинг тинглаётганингизни, хаттоки, ундаги ғояларга қарши эмасли-

гингизни билдиради. Бундан ташқари, биз яхши тинглаётгак бўлиб, «Йўғ-э?», «Нахотки?», «Қара-я?», «Яша!» лукмалари билан ҳам суҳбатдошимизни гапиришга, янаям ўз фикрларини ойдинлаштиришга чақириб турамиз.

Демак, аслида биздаги гапираётган шахс етакчи, у суҳбатнинг мутлоқ ҳокими, деган тасаввур унчалик тўғри эмас. Яхши тинглашда ҳам шундай куч борки, у суҳбатдошни Сизга жуда яқинлаштиради, ишончни туғдиради. Чунки, мулоқот жараёнидаги энг қимматли нарса — бу ахборотнинг ўзи. Тинглаётган одам маънили, яхши диалогдан фақат яхши, фойдали мэълумот олади. Гапирган эса аксинча, ўзидаги борини бериб, гапқриайдиган суҳбатдошдан «тесқари алоқани» олиб улгурмай, ҳеч нарслсғз қолиши ҳам мумкин. Шунинг учун мулоқотга ўргатишнинг муҳим йўналишларидан бири — одамларни фаол тинглаипа, бунда барча паралингвистик ва новербал омиллардан ўринли фойдаланишга ўргатишдир.

Профессионал тинглаш техникасига қуйидагилар қиради:

« *актив ҳолат*. Бу — агар кресло ёки диван қаби мебел бўлса, унга бемалол ястаниб ёки ётиб олмаслик, суҳбатдошнинг юзидан ташқари жойларига қарамаслик, мимика, бош чайқаш қаби ҳаракатлар билан унинг ҳар бир сўзига қизикаётганлигингизни билдиришни назарда тутати;

© *суҳбатдошга самимий қизиқиш билдириш*. Бу нафақат суҳбатдошни ўзига жалб қилиб, балки кейин навбат келганда ўзанинг ҳар бир сўзига уни ҳам қўндиришнинг самаралн йўлқдир.

• *ўйчан жимлик*. Бу суҳбатдош гапираётган паитда юзда масъулият билан тинглаётгандай тасаввур қолдириш орқали ўзингизнинг суҳбатдан манфаатдорлигингизни билдириш йўли.

Агар биз суҳбатдошимизни яхши, диққат билан тингласак, бу билан биз унда ўз-ўзига ҳурматни ҳам тарбиялаймиз. Демак, тинглаш жараёни қўпчилик тасаввур қилгани қаби унчалик пасив жараён эмас экан. Унинг мулоқотнинг самарали бўлишидаги аҳамияти ниҳоятда катта. Чунки, тинглаш қобилияти гапирувчини илҳомлантиради, уни руҳлантиради, янги фикрлар, ғоялзрнинг шаклланишига шароит яратади. Шунинг учун маърузгчи профессорнинг ҳар бир чиқиши ва маърузаси агар талабалар томондан диққат билан тингланса, бу педагогик мулоқотдан иккала томон ҳам тенг ютади.

Ижтимоий психологак тренинг

Агар мулоқотда иштирок этувчи икки жараён — гапириш ва тинглашнинг фаол ўзаро таъсир учун тенг аҳамиятини назарда тутсак, бу жараён катнашчиларининг психологик саводхонлиги ва мулоқот техникаси эгаллашининг аҳамиятини англаш қийин бўлмайди. Шунинг учун ҳам ижтимоий психологияда одамларни самарали мулоқотга атайлаб ўргатишга жуда катга эътибор берилади. Бу борадаги фаннинг ўз услуби бўлиб, унинг номи *ижтимоий психологик тренинг* (ИПТ) деб аталади. ИПТ мулоқот жараёнига одамларни психологик жиҳатдан ҳозирлаш, уларда зарур коммуникатив малакаларни махсус дастурлар доирасида қисқа фурсатда шакллантиришдир. Энг муҳими ИПТ мобайнида одамларнинг мулоқот борасидаги билимдонлиги ортади.

Амалий мулоқот тренинги — ИПТнинг бир кўриниши бўлиб, у ёки бу профессионал фаолиятни амалга ошириш жараёнида зарур бўладиган коммуникатив мадака, кўникма ва билимларни ҳосил қилишга қаратилган тадбирдир. Гуруҳ ва жамоаларда мулоқот тренинги воситасида музокаралар олиб бориш, иш юзасидан ҳамкорлик қилиш йўл-йўриқларини биргаликда топиш, катта аудитория олдида сўзлашга ўргатиш, мажлислар ўтказиш, жанжалли, конфликтли ҳолатларда ўзини тўғри тутиш малакалари ҳосил қилинади. Бундаги асосий нарса — тренинг катнашчилари онгига бировларни тушуниш, ўзини ўзга ўрнига қўя олиш, бошқалар манфаатлари билан ўзиникини уйғунлаштира олиш ғоясини сингдиришдир. Тренинглар мобайнида *гуруҳий мунозаралар, ролли ўйинларнинг* энг оптимал вариантлари синаб, машққилинади.

Одатда ижтимоий тренинг шахсдаги у ёки бу ижтимоий муаммоларни ҳал қилишда жиддий қийинчиликка учраган шароитларда ўтказилади. Яъни, тренингнинг ташаббускори кўп ҳолларда ёлғазлик, уятчанлик, тортинчоқлик ёки турли деперессиялар туфайли қийналиб қолган шахс бўлади. Махсус ташкил этилган коммуникатив гуруҳлар мобайнида у бу ҳолатлардан чикиб кетиш йўлларига ўргатилади.

Масалан, психологлар томонидан ташкил этилган психологик ёрдам шахобчалари, «Кризис Марказлари», «Ишончтаёнч масканларида» бундай шахслардан иборат гуруҳ билан махсус дастурлар ёрдамида психолог ёки ижтимоий ходим ишлайди. Гуруҳда ташкил этилган мулоқот муҳитида одам ўзидаги ишончсизлик, тортин-

чокдик каби салбий сифатлардан холос бўлиш имконияти бўлади ва у ўзини аввалгига нисбатан ижобийроқ идрок қила бошлайди,

Ёшларнинг тренинг машғулотларига келишига сабаб бўладиган омиллардан энг кўп тарқалгани — бу улардаги карама-қарши жинс вакиллари билан гаплашишда тортинчоқликлари, профессор ўқитувчига ўз фикрини баён этишга қийналишлари ёки кўпчилик-омма олдида гапиришда ўзини йўқотиб қўйиш каби ҳолатлардан чиқишдир. Бундай шароитларда ўша ўқув маскани ёки ташкилот қошида агар психологик ёрдам ташкил этилган бўлса, психолошар улар учун махсус машғулотлар уюштириб, ҳар бирининг индивидуал муаммолари характеридан келиб чиққан ҳодда зарур ижтимоий кўникмалар ҳосил қилишга муяссар бўладилар. Ижтимоий психологик тренинг ғарбда жуда кенг тарқалган амалий ишлардан ҳисобланади. Ўзбекистонда тайёрланаётган амалиётчи психологлар ҳам халқимизга ушбу йўналишда ҳам мададкор бўладилар ва ташкилот ҳамда муассасалар бундай хизматларга ишонч биддириб, уларнинг фаолият кўрсатишлари учун керакли шарт-шароитларни яратадилар деган умиддамыз.

Мавзу юзасндан адабвётлар рўйхатв

1. И^ А. Карнмов. Баркамол авлод - Ўзбекистон келяжаганинг пойдевори. -Т.,1997.^ :
- 2 Ахпок-бдбга оид ҳадис намуналари. -Т., 1990.
- 3 Головин Б. Н. Основн культурн речи. -М., 1988.
- 4 Иброхимов ва бошқ, Батан туйғуси. -.г., 1996.
- 5 В. Каримова., Ф. Акрамова. Психология. Маърузалар матни. -Т., 2000.
- 6 В. Каримова. Ижтимоий психология ва ижтимоий амалиёт. -Т., Университет, 1999.
- 7 В. Каримова. Аудиторияда бахс-мунозарали дарсларни ташкил этишнинг психологик технолргиялари. -Т.:, 2000.
- 8 ' Карнеги Д. Как завоевнвать друзей и оказнвать влияние на людей. - М., 1990.
- 9 Климов ЕА. Психология профессионала. -М., 1997.
10. Н. Комилов. Тасаввур ва комил инсон ахлоки. -Т., 1996.
11. Крижанская Ю.С. Третьяков В.П. Грамматика общения. -Л., 1990.
- 12 Майерс Д. Социальная психология. -М., 1997.
13. Мексон М.Х., Альберт М., Хедоури Ф. Основн менеджмента. -М-, 1992.
14. Петровская Л. А. Компетентность в обвдении. Социачно-психологи-ческий тренинг. -М., 1990.
15. Пшхология. Учебник. Под ред А Крнлова -М., 1998.
- 16 Психология менеджмента. Под ред. Г.С. Никифорова. -СПб, 1997.

VIII БЎЛИМ

ГУРУҲНИНГ ШАҲСГА ТАЪСИРИ ВА ШАҲСЛАРАРО ЎЗАРО МОСЛИК МУАММОСИ

Шахс ва гуруҳ. Шахс учун референт бўлган гуруҳ

Олимларнинг ҳисобларига кўра, Ер юзида нафақат 5,5 миллиардга яқин алоҳида индивидлар, балки улардан иборат бўлган 200 га яқин миллий-давлатчиликтузилмалари, 4 мўлليونгаяқин аҳоли пунктларидан иборат географик ҳудудлар, 20 миллиондан зиёд иқтисодий уюшмалар, юзлаб миллионли турли расмий ва норасмий ташкилот ва муассасалар (оила, мачит, черков, тураржой ширкатлари ва ҳоказо) мавжуд бўлиб, уяаршнг алоҳида шахсларга таъсирини билиш муҳим масаладир.

Одамлар ўртасидаги ёки бошқача қилиб айтганда, шахслараро муносабатлар асосан гуруҳ шароитида, шахс маълум инсоняар даврасида, гуруҳида, жамоада бўлган такдардарўйберади. Шунинг учун ҳам мутахассиелар жамоаларда рўй берадиган шахслараро таъсирнинг қонуниятлари ва механизмларини билишлари ва уларни гуруҳда одамлар меҳнатини ташкил этишда, албатта инобатга олишлари керак.

Ҳар бир шахснинг феъл-атворида, хатти-харакатларида у мансуб бўлган миллат, халқ, ҳудуд, профессионал тоифа, меҳнат қиладиган жамоаси, яқин атрофдаги муқим гуруҳи, оиласининг таъсиридан пайдо бўлган сифатлари ва хусусиятлари бўлади. Тарихий шарт-шароит, давр, давлат тузими ва ўша жамиятдаги сийсий, иқтисодий ва мафкуравий таъсирлар ҳақида юкорида гапирган эдик. Бу таъсир *макро босқичдаги таъсирлар* деб аталиб, яқин муҳитнинг таъсири — *микро босқичдаги таъсирлар* деб юритилишини эслатиб ўтамиз. Иккала босқичдаги таъсирлар ҳам ижтимоий психологик нуқтаи назардан аҳамиятли ва тарбиявий мохиятга эгадир. Чунки хар бир шароитда шахс ўзига хос ижтимо-

ий ролларни бажаради ва ўзининг «қиёфасини» намоён этади. Меҳнат жамоасида профессионал ролларни бажариш жараёнидага ҳуққатвори шахснинг маънавий ва психологик кўринишидаги асосий омил бўлиб, катта ёшдаги одам психологиясини тубдан ўзгартириш учун унинг профессионал фаолиятини ҳам ўзгартириш керак, дейилади.

Шундай қилиб, шахсга бир вақтнинг ўзида турли ижтимоий гуруҳларнинг таъсири бўлиб туради. Тўғри, маълум даврда бир ижтимоий гуруҳнинг шахсга таъсири сезиларлироқ ва аҳамиятлироқ, иккинчисиники эса сал камроқ бўлади. Масалан, ўқувчилик йилларида мактабдаги ўқувчилар гуруҳининг таъсири маҳалладаги ўртоқлар даврасиникидан кучлироқ бўлиши, янги хонадонга келин бўлиб тушган қиз учун янги оила муҳитининг таъсири талабалик гуруҳиникидан кучлироқ бўлишитабиий. Лекин ҳар бир алоҳида даққада биз доимо маълум гуруҳлар таъсирида бўламиз.

Хўш, гуруҳнинг ўзи нима? *Гуруҳ — маълум ижтимоий фаолият мақсадлари асосида тўпланган, мулоқот эҳтиёжлари қондириладиган инсонлар уюшмасидир.* Содда қилиб айтадиган бўлсак, гуруҳ — икки ва ундан ортик одамлар ўзаро муомала қиладиган ва бир-бирларига таъсир қиладиган уюшмадир. Демак, гуруҳ учун иккита асосий мезон мавжуд: бирор фаолиятнинг бўлишлиги (меҳнат, ўқиш, ўйин, мулоқот, маиший манфаатлар) ҳамда у ерда одамларнинг ўзаро мулоқоти учун имкониятнинг мавжудлиги.

Ҳар бир шахс учун таракқиётнинг ҳар бир алоҳида босқичида шундай одамлар гуруҳи бўладики, у уларнинг ниятлари, кизиқишлари, ҳаракат меъёрлари, ғоя ва фикрларига эргашишга тайёр бўлади, ҳаракатларидан андоза олади, уларга таклид қилади, Бундай гуруҳ психологияда, референт гуруҳ деб аталади. Америкалик социологлар референт гуруҳларнинг бир неча турларини фарқлайдилар.

Норматив гуруҳлар — бу шахс учун шундай инсонлар гуруҳи-ки, уларнинг меъёрларини у маъқуллайди, уларга амал қилишга ҳамиша тайёр бўлади. Бундай гуруҳларга биринчи навбатда оилани, диний ёки миллий уюшмаларни, профессионал гуруҳларни киритиш мумкин. Масалан, ўзбек халқи учун дастурхон атрофига ўтирган захоти юзга фотиҳа тортиш, мезбонларнинг меҳмонларга «Хўш келибсизлар» дейишлари норма ҳисобланади ва ҳар бир оилада шундай ҳаракатларга нисбатан ижобий установка шаклланади. Бунда бола учун референт ролини ота-онаси, катталар, маҳалладаги ҳурматли инсонлар ўйнайди.

Қислаш гуруҳлари — бу шундай гуруҳки, шахс ўша гуруҳга киришни, унинг маъқуллашига муҳтож бўлмайди, лекин ўз харақатларини йўлга солишда унга асосланади ва коррекция килади. Масалан, талабалар гуруҳида шундай ёшлар бўлиши мумкинки, шахс улар билан умуман мулоқотда бўлмайди, уларнинг фикрлари ёки қарашларини ёқламайди, лекин бу гуруҳ айнан ўшаларга ўхшамаслик ва ўз устида кўпроқ ишлашга ўзини сафарбар қилиш учун керак ёки талаба ёшлар сессия якунлариға кўра дифференция стипендия оладилар. Ўртача ўзлаштирувчи талаба учун «ҳамма талабалар» оладиган стипендия миқдорини назарда тутиб, ўзини тинчлантиради, аълочи эса, ўзиникини нафақат оддий, ўртачалар билан балки, давлат стипендиялари оладиганлар билан ҳам солиштиради. Кўрсаткичлар қанчалик юқори бўлса, шунга мос даъвогарлик даражаси ҳам юқори бўлади, шахснинг қиёслаш гуруҳлари ҳам ортиқроқ бўлади.

Негатт гуруҳлар — шундайки, шахс уларнинг хатти-харақатларидан атайлаб воз кечади, чунки улар шахсий қарашлардан мутлоқ фарқ қилади. Масалан, икки қўшни бир-бири билан муросалари кедишмаса, хаттоки, деворларини оқлашда ҳам бири танлаган рангни иккинчиси танламайди. Бири «ок» деса, иккинчиси — аксинча, «қора» деб тураверади.

Гурузарминг турларй

Қундалик ҳаётда шахс мулоқотда бўладиган, вақтини биргалиқда ўтказадиган кишилар гуруҳи ҳам турли хил бўлади. Масалан, агар одамлар кўчадатасодифий ҳодисани томошабини бўлиб туришган бўлса, уларни психология тилида гуруҳ эмас, агрегавля (одомон) деб аташади. Ҳақиқий гуруҳ учун ўша одамларнинг барчасига алоқадор умумий фаолият ва ҳамкорлик қилиш, бир-бирларига таъсир кўрсатиш имконияти бўлиши керак. Америкалик психолог Ч. Кули ҳамкорликнинг даражаси мезонига кўра гуруҳларни бирламчи ва иккиламчи турларга бўлиб ўрганишни таклиф этган эди. *Бирлати гуруҳда* шахслараро ўзаро таъсир «юзмаюз, бевосита» рўй беради. Масалан, оила даврасидаги, синфдаги, ҳисобчилар хонасида ўтирганлар бирламчи гуруҳга мисолдир.

Иккиламчи гуруҳларда ҳар доим ҳам одамларнинг бевосита мулоқотда бўлиш имкониятлари бўлмайди. Улар ўртасидаги муносабат ва

а ро таъсир билвосита бўлади. Масалан, йирик бир ташкилотдаги "Изимлар оркали мулокот, касаба уюшмасига бирлашган одамлар, "Фйдокорлар миллий демократик партияси» аъзоларининг боғлиқ-Иги иккиламчи гуруҳга мисол. Уларда ҳам умумийлик бўлади, ма-ЗДан, ўша партияни оладиган бўлсак, улар Қашқадарёда бўладими, арғонадами, барибир умумий ғоя атрофида бирлашишади, аъзо-•ИЕ бадалларини вақтида тўлаб туришади, сайлов одди кампанияла-Рйда бир-бирларини қўллаб-қувватлаб турадилар.

Кўпинча гуруҳларни расмий ва норасмий турларга ҳам бўлиб УРганишади. *Расмий гуруҳдаги* муносабатлар расмий меъёрлар ва 'СУКук бурчлар тизими билан белгиланган бўлади. Масалан, гу-Г*Уҳда бошлиқ билан ходимлар ўртасидаги муносабатларни таъ-^йнловчи гуруҳ расмий бўлса, *норасмий* — ички, бевосита пси-^ологик муносабатларни таъминловчи гуруҳхисобланади. Маса-•^ан, дўстлар гуруҳи, ёки талабалар гуруҳидаги барча кизларнинг Танаффус пайтидаги мулокот гуруҳи.

Турли гуруҳлар инсон ҳаётида бир неча фуяқцияларни бажа-Оадилар: а) ижтимоийлаштирувчи функция; б) инструментал, ^гъни, аниқ меҳнат функцияларни амалга оширишга имкон бе-РУвчи муҳит; в) экспрессив — одамларнинг ўзгаларни тан олиш-•^ари, ҳурматга сазовор бўлиш, ишонч қозонишини таъминлаш; ') Қўллаб-қувватлаш, яъни, қийин пайтларда, муаммолар пайдо ^ўлганда одамларни бирлаштириш функцияси.

Р. С.Немов кичик ижтимоий гуруҳларнинг қуйидаги класси-Фикациясинитаклиф этган.

!

11-жадван

С   КИЧИКГУРУХЛАРШШГТУРЛАҒИ

Шартли (номинал)

Реал (ҳақиқий) _____

Табиий

Лабораториятипли

Формал (расмий)	Ноформал (норасмий)
Кучсиз ривожланган	Кучли ривожланган
Корпорация	Жамоалар
Референт	Нореферент

Гуруҳга бирлашишдан ҳар бир шахс учун манфаатдорлик бор албатта. Аввало, одамлар қандайдир мақсадларини амалга ошириш учун ва нимагадир эга бўлиш мақсадида гуруҳга бирлашадилар. Гуруҳ ёки жамоанинг аъзоси экашюгини, ўша умумийликнинг бир бўлаги эканлигини ҳискилиш ҳам инсрнга ишонч ҳиссини беради. Иккинчидан, одам ўзига ўхшаш кимсалардан маълум маълумотаарни олиш, бюгаМу малакава қўникмаларга эга бўлиш учун бирлашади. Масалан, боғча гуруҳидан тортиб, илмий жамоадаги олимлар ана нгу мақсадни қўадайдилар. Учинчидан, одам жамиятда ўзини ёлғиз ҳис қилмаслик, ўз хатга-ҳаракатларининг тўғрилигига ишонч ҳосил қилиш учун ҳам у ёки бу гуруҳларга аъзо бўладилар. Ниҳоят, шахсингистикбелни қўзлаган ҳар қандай ниятларининг амалга ошишидаҳам у бошқаларнинг қўллаб-қувватлашига муҳтож бўлади. Демак, гуруҳнинг туридан қатъий назар, айни бир мақсад ва ижтимоий тасаввурлар шахсни гуруҳлар таркибида бўлиш ва унинг таъсиридан баҳраманд бўлишга мажбур қилади.

Гуруҳ ўлчамдари ®а унинг тазими

Гуруҳлар улардаги одамлар сонига кўра *катта в&ктикгуруҳ* -ларга бўлинади. Психологияда кўпррккичигуруҳлар ўрганяади, Уни неча киши ташкиа этишй, неча кишинмнг ҳамкорликдаги фаолияти кўпрок самара бёришй масалзсй амалий аҳамиятга эгадир. Кўпчилик олимлар. гуруҳнйнг бошданғич нуқтаси сифатида микдор жиҳатдан икки кишйнй — *дидааттш* рлишади. Поляк ойлми Ян Шепанъекий бунга қўшилмаеа^да (унинг фикрича камида уч киши — триададан бошланади), ҳар қалай диада ўзига хос уюшма сифатида тан олинган. Масалан, янги оила қуриб, бирга яшаётган кишилар, севйшганлар, икки дўст — ўзига хос кичик гуруҳ. Ҳар қандай кияик гуруҳга хос сифат шуки, унинг аъзолари бир-бирлари билан бевоситамулоқотгакиршииш, «юзмаюз» бўлиш имкониятга эга бўлади. Ҳар бир киши учун шу гуруҳ жуда аҳамиятли бўлиб, унинг меъёрларига ўзи хоҳлаб-хоҳламай бўйсунга бошлайди. Кичик гуруҳнинг чегараси масаласи ҳам кўп муҳокама қилинади.

Г. М. Андреева бу чегарани 12-(5кишидебҳисобласа, америкалик Морено ўз вақтида бу чегарани 30-40 гача сурган эди.

Лекин бизнингча, унинг юқори чегараси неча киши бўлишидан қатъи назар, ўзаро бевосита мулоқот имкониятини бериши ва ҳар бир аъзо бир-бирига таъсир кўрсата олиши керак.

Қатта гуруҳлар миқдор жиҳатдан кўпчиликни ўз ичига олган инсонлар жамоаси бўлиб, уларнинг ҳар бир аъзое кичик гуруҳ-дагилардан фаркли ўзаро бир-бирлари билан мулоқотда бўлиш имкониятига эга бўлавермайди. Масалан, Ўзбекистон Миллий Университети жамоаси қатта гуруҳ. Уни ташкил этувчи талабалар, магистрантлар, аспиранту-докторантлар, профессор-ўқитувчилар, техник ходимлар ва хўжалик ходимлари — бу минглаб инсонлар гуруҳидир. Уларнинг барчасини бирлаштирувчи мақсадлар муштарак, умумий макон борлиги уни яхлит гуруҳ деб аташга имкон беради, лекин унинг барча аъзолари бир-бирларини танимасликлари, ҳамкорликда бир-бирларигатаъсир кўрсатаолмасликлари мумкин. Худди шундай — қатта гуруҳларга Ўзбекистон аҳолисини, ўзбек ёшларини, байрамда кўчага чиққан ҳалойикни мисол келтириш мумкин. Демак, қатта гуруҳларнинг бошланғич чегараси 30-40 кишидан ортиқ бўлса, унинг охириги кўрсатгичи ҳақида гапириш анча мушкул бўлади.

Ҳар бир гуруҳ ўзига хос психологик тизимга ҳам эга. Уни ташкил этувчи элементлар нисбатан барқарор бўлиб, улар гуруҳ аъзолари хулқ-атворини мувофиқлаштириб туради. Аввало гуруҳнинг *мақсадини* ажратиш керак. Мақсад — одамларни жамоа меҳнати атрофида уюштириб, бирлаштирувчи психологик элементдир. Масалан, барча талабаларнинг мақсади — ўқиш, профессионал малака орттириб, мутахассис бўлиб етишиш.

Гуруҳнинг *автономлиги даражаси* ҳам маълум аҳамиятга эга омил, чунки ҳар бир аъзо умумий мақсад асосида бирлашган бўлса ҳам, уларнинг ҳар бирининг ўз бурч ва вазифалари бор ва шу нуқтаи назардан ҳар одам ўз имкониятларини ўзича ишга солиб, ўзаро муносабатларга сабаб бўлади.

Гуруҳнинг психологик тизимга таъсир этувчи омилларига яна уларнинг жинсий, ёш жиҳатдан, маълумоти ва малакаси нуқтаи назаридан фарқ қилувчи ва уйғунликни ташкил этувчи омиллар ҳам қиради.

Гуруҳнинг *уюшгашиги* ҳам динамик кўрсаткичлардан бўлиб, шу нуқтаи назардан ҳар бир гуруҳ бир-биридан фарқ қилади. Масалан, одамлар ҳамкорликда бажараётган ишнинг кизиқарли

ва ҳамма учун манфаатли эканлиги, гуруҳ меъёрларининг аъзолар томонидан умуман олганда қабул қилиниши, кадриятлар тизимини тасаввур қилишдаги фикрлар мослиги уюшқоқликнинг мезонларидир.

Гуруҳнинг тизими яна унинг катта-кичиклигига ҳам боғлиқ. Масалан, 5-10 кишидан иборат гуруҳдаги муносабатлар яхшироқ, уйғунроқва фаолият самаралироқхисобланади. Чунки бундай гуруҳларда норасмий мулоқот учун маъқул шароит мавжуд бўлади. Бундай гуруҳларда «гуруҳбозлик» деган иллат ҳам бўлмайди. Гуруҳнинг ҳажми ортиб борган сари уларда расмиятчилик, расмий юзаки муносабатлар кўпаяди ва бу одамлар ўртасидаги инсоний муносабатларда ўз аксини топади.

Жамоаларда шахслараро психолошқ ўзаро мослик

Гуруҳхаёти ва ундаги аъзоларнинг ўзларини яхши хис қилишлари кўп жиҳатдан уларнинг ҳамкорликда ишлай олишлари ва бир-бирларига ижобий муносабатда бўла олишларига боғлиқ. Бу ходисани тушунтириш учун психологияда психологик мослик тушунчаси мавжуд: *Психологт мослик деганда*, гуруҳ аъзолари сифатлари ва Қарашларининг айнанлиги эмас, балки улар айрим сифатларининг мос қелиши, қолганларининг керак бўлса, тафовут қилиши назарда тутилади. Мосликнинг мезони сифатида рус олими Н. Обозов қуйидагиларни ажратади:

- а) фаолият натижалари;
- б) аъзоярнинг сарфлаган куч-энергиялари;
- в) фаолиятдан қониқиш.

Бундан ташқари, фанда асосан икки хил ўзаро мослик фарқланади: *психофизиологик ва ижтимоий психологик*. Биринчи ҳолатда фаолият жараёнида одамларнинг бир хил ва мос тарзда ҳаракат қила олишлари, реакциялар мослиги, иш ритми ва тезлигидаги уйғунликлар назарда тутилса, иккинчисида ижтимоий ҳулқдага мослик — установкалар бирлиги, эҳтиёж ва қизиқишлар, қарашлардаги монандлик, йўналишлар бирлиги назарда тутилади. Биринчи хил мослик кўпроқ конвейер усулида ишланадиган сансоат корхоналари ходимларида самарали бўлса, бу олийгоҳўқитувчилар, ижодий касб эгаларида иложи йўқ ва бўлиши мумкин эмас, уларда кўпроқ ижтимоий психологик мосликнинг аҳамияти каттадир.

Ўтказилган тадқиқотлар психологик мосликнинг кўплаб кир-
ралари бўлиши мумкинлигини исбот қилди. Асосан шунини унут-
маслик керакки, қайси фаолият ва унинг мақсади одамларни
бирлаштирган бўлса, ўша мақсадни идрок қилиш ва биргаликда
англаш истагида уйғунликнинг бўлиши катта тарбиявий аҳами-
ятга эга бўлади.

Гуруҳий қарорлар қабул қилишда ўзаро мослик ва ўзаро таъсир масаласи

Гуруҳда одамларнинг бир-бирларини ёқтиришлари ёки ак-
синча, инкор қилишлари кўпинча турли хил қарорлар қабул қилиш
жараёнида рўй беради. Гуруҳий қарорлар қабул қилиш индивиду-
ал қарорлар қабул қилишжараёнидан тубдан фарққилмайди. Ик-
каласида ҳам аввал муаммо аниқланади, маълумотлар тўпланади,
бир нечта таклифлар илгари сурилади ва ниҳоят, энг маъқули
қабул қилинади. Лекин гуруҳда бу жараён психологик нуқтаи
назардан бироз бошқачароқкечади ва низолар кўпинча айнан шу
жараён билан боғлиқ бўлади.

Америкалик психолог Т. Митчеллнинг фикрича, ўзаро таъсир
гуруҳ шароитида қуйидаш омиллар воситасида рўй беради;

1) айрим аъзолар бошқаларига нисбатан кўпроқ гапиришга
мойил бўладилар;

2) юқориноқ мавқега эга бўлган шахслар қарорлар чиқариш
жараёнида ҳам бошқаларга тазйиқ ўтказишади;

3) гуруҳда асосий вақт ўзаро фикрлардағй келишмовчилик-
ларнинг олдини олишга кетиб қолади;

4) гуруҳда айрим одамлар таъсирида асосий мақсаддан чет-
лаш ва мақсадга номувофик қарорлар қабул қилиш ҳоллари ку-
зашлади;

5) барча аъзолар ўзлари сезмаган ҳолда кўпчилик фикрига
(конформлилик) берилишлари ва гуруҳ таъсирига тушиб қола-
дилар. Шунинг учун ҳам баъзан мажлисни олиб борувчи раис
кун тартибини эълон қилган бўлса-да, ундан чалғиб кетиши ва
ўринсиз қарорлар қабул қилиши мумкин.

Лекин гуруҳий қарорлар қабул қилиш жараёнининг энг катта
ижобий томони шундаки, унда кўплаб фикрлар туғилади ва ўртага
ташланади. Бу фикрлар шундай шароит яратадики, охир-оқибат

алохида индивидуал фикрлардан бироз бўлса-да, фарқ қиладиган оригинал янги фикр пайдо бўлади. Шунинг учун ҳам раҳбарлик санъати кўпчилик фикрига таянган ҳолда охирида энг маъқул қарорга кела олишдир. Лекин салбий томони шундаки, гуруҳий музокара ва қарорлар қабул қилиш жараёни баъзи аъзоларда лоқайдлик («Менга нима, улар гапиришяпти-ку» каби), ташаббуссизлик («Барибир меники қабул қилинмайди, гапириб нима қилдим?» каби) иллатларини ҳам пайдо қилиши мумкин. Бу ўша муҳитда айрим одамлар фикри доимо қўллаб-қувватланган, айрим одамларга эътибор, имтиёз берилган шароитларда раҳбарнинг айби билан рўй беради.

Хоффман ўз экспериментларида гуруҳий қарорлар қабул қилишга гуруҳнинг таркиби таъсир қилиш мумкинлигини исбот қилган. Унинг фикрича, яхши, сифатли, ижобий фикрлар ва қарорлар гуруҳтаркиби ҳар хил (гетероген таркиб) бўлган шароитларда унинг тарқяби бир хил (гомоген) бўлгандан анча кўтғава сифатли бўлади. Гомоген гуруҳларда (масалан, тахминан бир хил ўзлаштирадиган талабалар гуруҳи) қарорлар қабул қилиш мобайнида конфликтларнинг кам бўлиши ва қарорлар тезда қабул қилиниши аниқланган.

Ҳар қандай қарорлар қабул қилиш жараёни психологик жиҳатдан *таваккалчишикка* асосланиши ҳам исботланган. Лекин, таваккалчилик даражаси гуруҳ шароитида индивидуал ҳолатдаги анча паст бўлар экан. Ўртача гуруҳ аъзосининг бу ўриндаги фикри: «Таваккал шу гапни айтмайчи, номаъқул бўлса, гуруҳборку, улар маъқуллашганку?». Демак, гуруҳ шароитида қабул қилинган ҳар қандай қарор моҳиятан ижтимоий характерли бўлиб, унинг тўғри ва фойдали, натижалли бўлишида раҳбарнинг — бошловчининг роли катта бўлади.

Гуруҳцага психологик муҳит ва уни ўрғаниш

Гуруҳ ва жамоалар тўғрисида гап кетганда, кўпинча унинг «маънавий муҳити», «психологик муҳити» деган иборалар ишлатилади. Чунки, бу нарса ўша ердаги ишнинг яхшилиги, фаолиятнинг самараси билан боғланади. *Ижтимоий психологик муҳит деганда, биз ўша гуруҳнинг аъзолари фикрлари, ҳиссиётлари, дунёқарашлари, установалари ва ўзаро муносабатларидан иборат бўлган змо-*

ционал-интеллектуал ҳолатни тушунамиз. Бу ўриндаги асосий омил — бу аъзоларнинг ўзаро муносабатларидир. Маълумки, ўзаро муносабатлар иш юзасидан, фаолият мақсадлари ва мазмуни билан ҳамда бевосита бир-бирларини ёқтириш-ёқтирмасликка асосланган инсоний эмоционал ҳиссиётлар кўринишида бўлиши мумкин. Профессионал фаолиятни бажариш жараёнида табиий биринчи типли муносабатлар устувор бўлиб, иккинчиларининг характери биринчисидан келиб чиқади. Дўстлар тўпланган даврадаги муҳит эса аксинча, бевосита симпатияларга таянади.

Ижтимоий психологияда ана шундай психологик муҳитни экспериментал тарзда ўрганишга катта эътибор берилади. Энг кенг тарқалган усуллардан бири социометрия бўлиб, унинг асосчиси америкалик олим Жон Морено ҳисобланади. Социометрия лотинча «50cШах» — жамият, ва «тейбо» — ўлчайман сўзларидан олинган бўлиб, гуруҳдаги шахсларо муносабатларни ўлчашга қаратилган техникадир. Назарий социометрия унинг муаллифи фикрича, жамиятдаги барча низолар, муаммоларни ечишнинг усулларидан бири — инсонлар ўртасидаги муносабатларни ўрганиш ва шунга кўра, жамиятда ўзгаришларни амалга ошириш керак, деган ғояга асосланади. Амадда эса ҳар бир жамоаларда махсус социометрик сўровлар ўтказилади ва унинг натижалари ташкилий жараёнларда инобатга олинади.

Лекин охириги пайтларда социометрияга қарашлар бироз ўзгарган, унинг юзлаб модификациялари, турлари ишлаб лиқилди. Аҳамиятлиси шуки, «уни ҳақиқатан ҳам гуруҳдаги маънавий-психологик муҳитга; аъсир зтувчи эмоционал муносабатларни аниқлашда мутахассис томониданишлатиш мумкин. Бунда ҳар бир гуруҳ аъзоси танлов шароитига солинади, яъни у, у ёки бу шароитда, вазиятда ёки фаолиятни бажаришда ўзига ёққан (ёқмаган ҳам) шеригини гуруҳдошлари орасидан танлаши керак. Масалан, мактаб ўқувчиларига «Ким билан бирга дарс тайёрлашни хоҳлардинг?», «Ким билан мактаб ер участкасидаги хашарда ёнма-ён туриб ишлашни истардинг?», меҳнат жамоаларида эса «Бошлиқ томонидан берилган муҳим топшириқни икки киши бажариши керак бўлса, шерикликка кимни олган бўлардингиз?», талабаларда «Хорижга ўқишга юборишса, гуруҳдошларингдан кимлар сизга шерик бўлишини истайсиз?» каби саволлар билан мурожаат қилинади. Сўров аноним бўлиб, ҳар бир иштирокчи 3-5 тагача

танлаш ҳуқуқига эга бўлади. Натижалар жадвалга солиниб, қайта ишланади ва ҳаттоки, график тарзида чизилади. Қуйида меҳнат жамоасида қўлланилиши мумкин бўлган социометрик тестдан бири ҳаволаэтилган.

Тест учун қуйидаги саволларни таклиф этиш мумкин:

1. Гуруҳингиздаги одамлар орасидан бевосита Сиз билан иш-лашни хоҳлаган уч кишининг номини ёзинг:

1. _____
2. _____ „„
- 3; _____

2 Сиз билан бирга ишлайдиган ҳамкасбларингиздан кимлар билан бирга бўш вақтингизни ўтказишни хоҳлардингиз (уч киши):

1. _____
- 2 _____
- 3 - - - ; _____ , _____ , _____

3 Ҳамкасбларингиздан ўз ишини зўр маҳорат билан бажарадиган уч кишининг номини ёзинг:

- 1 _____
- 2 _____ ; _____
- 3 _____

Методика гуруҳдаги одамлар бир-бирларини яхши билган тақдирдагина ўтказилади. Маълумотларни қайта ишлаш ҳар бир ходимнинг тўплаган танловларини санаш ва таҳлил қилишга асосланади. Улар асосида гуруҳдаги лидерни ва лидерлик стилини аниқлаш мумкин.

Социометрия корхона таркибида кадрлар захирасини шакллантириш, ҳар бир ходимнинг рейтингини аниқдаш орқали уларда лидерлик сифатларининг борлигини ўрганишга имкон берадй.

Ижтшой таъсир, лвдерлик ва конформизм ҳодисалари

Гап гуруҳнинг ҳар бир алоҳида шахс руҳиятига таъсири тўғрисида борар экан, ижтимоий психологияда бу нарсаларни тушунтириб берувчи махсус ҳодисалар мавжуд. Масалан, шундай ҳолатни тасаввур қилинг: Сиз кимларнингдир даврасидасиз. Улар Сизга ғаним ҳам эмас, сиз билан рақобат

хам қилмаяптилар, сизни макташгани ҳам йўқ, аксинча, жазолашгани ҳам йўқ. Ҳаттоки, улар Сизга бефарқлар. Лекин айни пайтда бир, мақон ва вақтда биргасиз. Ана шундай инсонларнинг яқинингизда бўлишлари Сизга қандай таъсир қилади? «Уларнинг мен билан ишлари бўлмаса, менга қандай таъсир қилиши мумкин?» деб эътироз билдиришга шошилманг, Гап шундаки, бизнинг олдимизда бир вақтда умуман бирор инсоннинг бўлиши фактининг ўзи барибир, бизга маълум таъсирини ўтказди.

Ижтимоий психологияда ана шундай кимнидир кимгадир очик ёки яширйн таъсир кўрсата олиш ходисаси фасилитация ҳамда ингибиция ходисалари орқали тушунтирилади. Фасилитация инглизча «/acШШе» сўздан олинган бўлиб, «енгиллаштирмак» деган маънони англатади. Бошқача қилиб айтганда, ўзгаларнинг борлиги туфайли шахс фаоллигининг ортиши, ишининг енгилдашуви ва самарадорлигининг ортишини тушунтириш учун америкалик психолог Олпорт (F Ж Allport, 1920) бу терминни фанга киритган. Лекин бу фикрни тасдиқловчи экспериментлар XIX асрнинг охиридаёқ бошланган эди. Масайан, Йорман Триплет (Мортан Triplel, 1898) велосипед пойгаси жараёни билан қизиқиб, пойгачилар тезлигининг ортиши кўпроқ секундомерни тасаввур қилганликлари учун эмас, балки ўзаро бир-бирларини, қолаверса, томошабинларни тасаввур қилганликларига боғлиқ эканлиги исботланди. Яъни, унинг экспериментларида пойгачиларнинг тезлиги томошабинлар тизғиз бўлган ерларда улар кам ёки йўқ бўлган жойлардагига нисбатан 20% гача ортиб кетган. Кейинчалик маориф, соғлиқни сақлаш, спорт, соф илмий психологик соҳаларда ўтказилган ўнлаб тадқиқотлар фасилитация ходисасининг борлиги ва унинг шахс фаоллигига ижобий таъсир кўрсатишини исботлади. Дарҳақиқат, ёлғиз ўтириб дарс қилгандан кўра, баъзан яхши кўрган курсдошимиз ёки ўртоғимиз билан дарс қилганимизда ёки гуруҳ шароитида бирор мавзу юзасидан мунозара қилганимизда яхши, ноёб фикрлар миёмамизга оқиб келаётганлигини сезамиз. Гўёки, фикрлашжараёнларимиз тезлаб кетаётгандай. Бундай ҳолат кўплаб педагогик кузатишларда исботини топган.

Лекин ўтказилган бошқа бир тадқиқотлар гуруҳи ҳар доим ҳам бировларнинг ёнимизда борлиги ишнинг самарадорлигига

ижобий таъсир кўрсатмаслигини исботлади. Иншбиция — айнан ана шундай ҳолатни тушунтириб беради. Масалан, бошқа хорижлик тадқиқотчилар (*ПазМеИ, 1930, Ревн, 1933, Ревн ани ЕузБанӣ, 1933*) муттаъидан қатор изланишларида маъносиз сўзларни ёдлашда, лабиринтли масалаларни ечишда, кўпайтириш билан боғлиқ мураккаб арифметик мисолларни бажаришда ўзгаларнинг аралашуви ва уларнинг борлиги факти фикрлаш жараёнига тормозловчи салбий таъсир кўрсатганини исботлади. Демак, бу нарса ҳам ижтимоий психологик омилларнинг нечоғли мураккаблигини кўрсатади.

Бошқа бир ижтимоий психолог Роберт Зайенс (*КоЪеп 2л}onc*) ушбу иккала ходисадаги қарама-қаршилиқни тушунтириб бериш учун экспериментал психологиядаги оддий бир қонуниятни ишлатди: кўзғатиш устунлик реакциясини кучайтиради. Яъни, ижтимоий ҳаётга бу айниятни кўчириб, у инсоний муносабатларда ташаббус бера олиш ёки эришилган оддий муваффақиятлардан ҳам рухланишни фасилитациянинг сабабидир, деб тушунтирди муаллиф. Демак, згар ҳамкорликда фаолият муҳитида одамга ташаббус берилган бўлса, у ўзгаларнинг борлигидан рухланиб, катта шижоат билан ишлай бошлайди. Оддий мисолда тушунтирадиган бўлсак, агар кроссворд ёки сканворд ечаётган бўлсангиз-у, оддий бир жумбоқнинг ечимини топа олганлигингиздан рухланишингиз, кўпчилик ичида ўзингиз билмаган ҳолда бошқа пайтда айтолмайдаган ёки эслолмайдиган ечимларнинг ҳам мияннгизга келаётганлигини хис қиласиз. Лекин бундай жуда хурсанд бўлиб, ҳаяжоқланиб кетсангиз, ишингиз самараси ўша захоти пастлэй бошлайди. Худди шундай, катта аудитория олдида чикдан воиз одамларнинг ун и тинглаётганликлари ва самимий юз билан кутиб олганликларидан рухланиб, кўтаринкилик билан маърузасини ўқиса, янги фикрлар келавераётганлигини сезса, агар мабодо бирор сабаб билан танглик пайдо бўлса, ёки кимнидир ноўрин луқмаси унга сезиларли ҳалақит бериши^ ҳаттоки, қоғоздаги ёзувни ҳам эплаб ўқиб беролмаслиги мумкин, Демак, ўзгаларнинг борлиги факти ўша муҳитдаги одамларнинг бизга муносабатига ва ўзимизнинг бу муносабатдан рухланиб, ташаббусни қўлга ола билишимизга бевосита боғлиқ экан.

Конформизм

Ўзгаларнинг борлиги ва уларнинг таъсири яна бир ходиса орқали тушунтирилиши мумкин. Бу конформизм ходисасидир. Конформизм •*• шахснинг гуруҳ ёки кўпчиликнинг таъсирига берилишини тушунтирувчи ходисадир. Масалан, тасаввур қилинг: аудиторияга профессор кириб келди-ю, гуруҳдагиларнинг ҳеч бири ўрнидан турмади. Сиз албатта, бунарсгаҳайрон бўласиз, одатдагидай ўрнингиздан турасиз-у, яна қайтиб ўтириб олиб, кейин хайронлигангизни намойиш этасиз. Кейинги сафар, ўқитувчи кириб келганда, аввал гуруҳдошларингизга қараб, улар нима қиларкин, деб кейин қарор қабул қиласиз. Шунинг учун ҳам ушбу ходисани экспериментал тарзда ўрганган олимлар уни айрим алоҳида олинган шахснинг гуруҳда қабул қилинган ҳаракат қоидаларига бўйсунishi туфайли ўз хулқининг ўзгаришини изоҳловчи ҳолат, деб таърифлашган. (КеҒпап, 801отоп Азп, ҒооШск, Оегадэ Бешпе ва бошқалар)

Конформизм бўйича соф зксперимент Соломон Аш томонидан 1956 йилда қўйилган эда. У етгита талабани танлаб олиб, уларнинг рўпарасидаги тахтага иккита қоғозни ёғаштирган. Уларнинг бирида эталон сифатида олинган битта вертикал тўғри чизик, ишсинчисида эеа 3 та турли узунликдаги вертикал чизиклар чизилган. Ўша учхадан қай бири эталонга тенглигини айтиш лозим эди. Гап шундаки, ханиги етгита талабадан фақат биттаси хақиқий текширилувчи бўлиб, қолганлари атайлаб таклиф этилганлар бўлган. Шундай гуруҳлардан 6 та бўлган. Биринчи учта гуруҳдаги атайлаб киргизилган шахслар тўғри жавоб беришган, шунинг учун ҳам ҳалиги «содда» талаба уларнинг фикрига қўшиливерган. Қолган яна учта гуруҳда эса атайлаб киритилган талабалар атайлаб нотўғри жавобни бир овоздан маъқуллайверганлар. Кўриб турган нарсаси хақида нотўғри жавоб беришаётганлигига қарамай, ҳалигидан «содда» талабаларнинг 37%ни нотўғри жавоб билан қўшилишаверган. Эксперимент сўнгиди «содалардан» «Нега шундай жавоб бердингиз?» деб сўралганда, улар аслида тўғри жавобни билганликларини, лекин гуруҳдан ажралиб қолмаслик учун нотўғри жавобга қўшилаверганликларини айтишган.

Шундай қилиб, оддий хаётда тез-тез учраб турадиган бундай ходиса аслида шахснинг ўз нуктаи назари йўқлигидан эмас, бал-

ки инсон рухиятида кўпчилик қабул қилган хулқ меъёрларига эргашиш, ўз шахсининг ажралиб қолишидан чўчиш хисси борлигини исботлайди. Конформизм ходисасига тескари бўлган нон-конформизм ходисасини ўрганган рус олимлари "m~ Г. Андреева, В. Петровский ва бошқалар жамиятда кўпчилик фикрига, таъсирига бефарқ одамлар деярли бўлмаслигани, аслини олганда хаттоки, ўша «кайсар» тоифали одамлар ҳам кўшилмаслиги билан маълум маънода ўзларида конформизмни намоён қюшшларини исбот қилганлар. Масалан, гуруҳдошнинг туғилган кунига бормасликка қарор қилган талаба биринчидан, ҳали қарорини ўзгаларга ошкор қилмай туриб, «кўшилмасам нима деб ўйлашаркин?» деб қайғуради. Иккинчидан, ҳамма туғилган кунга кетибу ётоқхонага равона бўлган тақдирда ҳам тез-тез хаёлан ўша дўстлари даврасини эслайди, «ҳозир нима ҳаққа гатшашишаётганикин, мен тўғримда ғийбат қилмаётганмикин?» деган хаёлга боради. Бу ҳам аслида ўша шахсининг кўпчилик таъсиридан тамоман холос бўлолмаганлигидан дарак беради.

Демак, вазиятга қараб, конформизмнинг ҳам ижобий, ҳам салбий Жихатларини таҳлил қилиш мумкин. Лекин ҳар доим ҳам унинг ён босишлилик сифатидан фарқи борлигини англашимиз лозим. Ён босишлилик шахсдага ўз-ўзига баҳо билан боғлиқходиса. Масалан, ўзи хақида жуда яхши фикрдаги одамлар одатда гуруҳ таъсирига кам берилиш, ён беришлари ҳам анча қийин бўлади. Паст баҳолилар эса аксинча, таъсирчан бўлиб, ҳар нарсага ҳам ён босаверади. Ён босиш, деган тушунча аслида одамдаги шахсий сифатларга кўпроқ алоқадор нарса, шунинг учун ҳам уни конформизмнинг ўзи деб бўлмайди.

Конформизм ва шахсининг ўзгаларга ён берувчанлик сифатларига асосан нималар сабаб бўлади?

1 Аввало юқорида таъкидланганидек, шахсининг ўзига берадиган баҳоси, унинг қанчалик объектив мос келишига боғлиқ.

2 Таъсир кўрсатувчи гуруҳнинг ҳажми. Гуруҳда одамлар-сонни қанчалик қатта бўлса, айрим шахсларга кузатиладиган конформистик кайфият ҳам ортиб боради. Бу кўрсаткич, агар аъзолар сони 5 тага етганда кескин ортса, 8 тагаётгандан сўнг., секин аав~ ортиб боради. Бу нарсалар америкалик олим Жерар (Оегага*, 1986) кузатишларида қайд этилган. Милграм ҳам бу борада жуда қизиқарли экспериментни одамлар кўз ўнгида намойиш этган. Олти

каватли уйнинг деразаларидан бирига 5 киши туриб олиб, роса телмуриб қараб туришаверган. Кузатувчилар ёлгон «кузатувчиларнинг» қаторига келиб қўшилаётган тасодифий одамлар сонини қайд этиб турганлар. 5 киши бўлиб туришганда, қизиқиб қўшилганлар миқдори 16% ни ташкил этган бўлса, улар сони 15 кишига етганда бу кўрсаткич 40% гача ортган. Одамлар гавжум жойларда рўй берадиган воқеаларни эслаб туриб, бундай ҳодисаларнинг гувоҳи бўлганлигимизни эслашимиз мумкин.

3 *Бирорта эшироз билдирувчининг борлиги.* Юқорида эслаб ўтилган Аш экспериментларига ўхшаш ҳолатларда атайлаб ўтқазиб қўйилган одамлардан ҳеч бўлмаганда, битгасининг содда текширилувчи тарафини олиши, унинг ўзига ишончини орттиради. Яъни, кўпчилик орасида ўзига ишонган битта эътирозчининг бўлиши нонконформизмни кучайтирувчи омилдир.

4 *Омма олдидан очиқ гапириш ёки фикрнинг яширинлиги.* Агар юқоридаги ҳолатларда одамга ўз нуқтаи назарини яшириш, ёзма равишда бериш имконияти туғдирилганда эди, у унчалик кўпчилик фикрига ва таъйиқига берилмаган бўларди. Демак, кўпчиликнинг ичида дадил бир фикрни айтга олиш санъати тингловчиларни ўз томонига оғдиришнинг йўлларида биридир. Шунинг учун ҳам омма ўртасига чиқиб ваъзхонлик қиладиганлар кўпинча ўзгалар фикрига таъсир кўрсати оладилар.

Умуман ўтказилган экспериментлар ва ҳаётий кузатишлар бир шахснинг бошқа шахслар таъсирига берилишини кўрсатади. Лекин аслида биз ўзининг мустақил фикрига эга бўлган, ўз нуқтаи назарини доимо ҳимоя қила оладиган инсонларни ҳурмат қиламиз. Ана шундай шахслар одамлар орасидан ажралиб чиқадилар ва фанда бу ҳодисани тушунтириш учун лидерлик феномени мавжуд.

Шахсниинг лидерлик фазилатлари

Ҳар бир алоҳида гуруҳда шундай шахслар пайдо бўладики, улар айнан бошқа шахслардаги конформлилик ёки таъсирланишнинг манбаига айланиб қолади. Уларнинг фикрлари, хатти-ҳаракатлари гўёки бошқалар учун эталондай ибратли бўлиб, улар бу нуфузларини сақлаш учун ўша гуруҳнинг ҳаётида ўз мавқеларини йўқотмасликка ҳаракат қиладилар. Бундай шахсларни тавсифлаш учун психологияда «лидер» тушунчаси ишлатилади. Демак, лидер гуруҳнинг шундай аъзосики, у гўёки барча гуруҳий жараёнларнинг бошида туради ва ўз ҳулқи билан ўзгаларга таъсир қила олади.

Фарб психологиясида гурухнинг хоҳ расмий, хоҳ норасмий бошлиғини тавсифлаш учун лидер тушунчаси ишлатилаверади. Лекин аслида бизнинг гушуячамизда гуруҳдаги расмий муносабатларни мувофиқлаштирувчи, унинг бошқа ташкилот ва инсонлар гуруҳи олдидаги ваколатини амалга оширувчи, иш бериб, ишни назорат қилувчи шахс раҳбар деб аталади. Лидер эса шундай шахски, у ўзидаги айрим ижобий ва кучли фазилатлари туфайли кундалик мулоқот ва муомала жараёнларида обрў орттирган мавқеи баланд кишидир. У аслида раҳбарликка даъво қилмайди, лекин юриш-туришлари қўпчиликка маъқул бўлгани сабабли, уни одамлар сайловлардатанлашлари ёки раҳбарликка захира танлашганда, айнан унинг номзодини қўйишлари мумкин.

Бир гуруҳда унинг ҳажми ва катга кичиклигига қараб, одатда битта раҳбар ва бир нечта лидер бўлиши мумкин. Бири — жамоадаги меҳнат ёки ўқиш фаолияти мақсадларининг ҳаммадан ҳам аниқ англагани учун ишчан лидер бўлиши, бошқаси — қарорлар қабул қилиш ва масъулиятли вазифаларни ечиш вақтида ҳаммага ақл ўргатадиган интеллектуал лидер, яна бири — турли вазиятларда одамлар қайфиятини қўтарувчи, уларни руҳан қўллаб-қувватлашга уста эмоционал лидер бўлиши мумкин. У ёки бу турли лидернинг мавжудлигига ўша гуруҳдаги реал вазиятларга, гуруҳий фаолиятнинг мақсадларига боғлиқ. Масалан, жамоада, ўқув юртида «Наврўз» байрамини ўтказиш ватадбирларни ташкил қилишга бош-қош бўлган эмоционал лидер. Байрам ўтгач, сессия одидан ёки масъулиятли янги тоғашрик берилиши муносабати билан ўз лидерлик мавқеини бошқа гуруҳдошга — ишчан лидерга бериши мумкин. Шуниси характерлики, бйр жамоага раҳбарлик қилаётган шахсни лавозимидан олиб ташлаш қанчалик оғир ва қийинчиликлар билан рўй берса, айниқса, бизнинг Миллий-маданий муҳитимизда, лидернинг бошқа лидер билан алмашинуви ташвишсиз, бемалол рўй бераверади.

Лидерлик назариялари ва уларнинг иш услублари

Ҳар бир раҳбарми ёки лидерми, унинг ўз иш услублари ва меҳнатни ташкил этишга қарашлари бўлади. Илмий адабиётда ушбу масала юзасидан қўшма қарашлар мавжуд. Биз хорижда кенг тарқалган ва қўллаб-қувватланган шов-шувларга сабаб бўлган бир назарияга тўхтаб

ўтмоқчимиз. Бу — Мак-Грегорнинг *Икс ва йгрек назарияпаридир*. (McOreşor, 1960). Назаришингмохиятиуёкибулқдернингодамларга таъсир кўрсатиш ва улар меҳнатини ташкил этишдаги концепциясини назардатутади.

Икс назарияси инсон табиатига ишонмаслик, унинг лоқайдлигини таъкидлашга асосланади. Назариянинг мохияти шундаки, инсон табиатан дангаса, ташаббуссиз бўлиб, унинг ўзига куйиб берилса, ҳеч бир фойдали иш қилолмайди, уни бошқариш, ҳар бир ишини қатъий назоратда ушлаш керак.

Унга қарама-қарши ўларок, Йгрек назарияси инсондаги ташаббускорлик ва мустақил ишлашга мойиллик, фаолликни ёқлайди. Шу фикрни ёқлаган ҳар бир лидер одамларга эркинлик бериб, уларни жазолаш билан кўрқитмайди ва қатъий назорат қилишдан ўзини тияди.

Мак-Грегор назариясини ривожлантириб, яна бир олим Оуши (Оисгл, 1981) лидернинг одамларга муносабатини тушунтирувчи *Зет назариясини* илгари сурди. Унга кўра, аслида одамларда фаоллик, ишлашга иштиёқ бор. Лекин агар уларнинг фаолияти самарали бошқарилмаса, натижа барибир яхши бўлмайди. Шунинг учун раҳбар одамларни ҳамкорликда ишлашга ундай олиши, уларга ишонч бидцириши ва жамоа бўлиб ишлашга ўргата олиши керак.

Юқорида назариялар таъсирида лидерликнинг турли хил услублари тўғрисидаги қарашлар пайдо бўлди:

Аторитар лвдер. Баъзан бу услубни «автократик» ҳам деб аташади. Чунки бундай лидер доимо ўз иродасига кўпчиликни бўйсундира олади. Барча масъулиятли қарорлар фақат у томонидан қабул қилинади ва уюга бажарилишини ўзи шахсан назорат қилади, керак бўлса, ходимларни қаттиқжазолайди. Одамлар бундай лидердан борган сари узоқлашиб бораверадилар.

Демократик лвдер. У гуруҳ аъзоларидан фикрлар тўплайди-Ташаббус кўрсатишлари учун барча шароитларни яратади. Демократ лидер гуруҳ олдига умумий масалани қўяди, ишнинг концепциясини белгилайди, лекин ишни қандай амалга ошириш йўлларини гуруҳнинг аъзолари ҳал қилишлари лозим.

Либерал типли лидер. Бундай шахс гуруҳга барча масъулиятни юклайди, улар ишни бажараётганда мувофиқлаштирувчи ролини ўйнайди, лекин қабул қилинган қарорларни тузатиш, уларни рад этиш ҳолатлари жуда кам учрайди.

Қайси бошқарув услуби самарали эканлиги хусусида қўплаб тгдқиқотлар ўтказилган. Олинган умумий натижа шундайки, қайси услубнинг самаралироқ эканлиги аввало гуруҳнинг иш тажрибасига, вазиятга, ёшга ва хаттоки, жинсга боғлиқ экан. Масалан, раҳбар аёллар кўпроқдемократик бошқарув услубини қўлайдилар, улар учун жамоадаш шахслараро муносабатлар, аъзоларнинг унга самимий муносабатда бўлишлари катта аҳамиятга эга. Лекин аксарият аёлларнинг ўзлари авторитар эркак раҳбар қўл остида ишлашни маъқул кўрарканлар.

Лидерлик ва раҳбарлик муаммоси маълум маънода миляий-маданий муҳитга боғлиқҳодиса. Масалан, ўзбекларнинг раҳбарларга, обрўли лидерларга муносабатлари доимо ижобий. Ўзлари раҳбар бўлган ҳолатларда барибир шарқона одоб, одамгарчилик, инсоф, андиша каби хусусиятлар таъсирида бўладшшр. Бизнинг халқимиз учун у ёки бу лидерлик тури маъқул, дейиш фикридан йироқ бўлган ҳолда шуни таъкидлаш лозимки, шарқона ўзаро муносабатлар иш жараёнида авторитар (айнан шахснинг обрўсига асосланган) услубнинг демократик тамойиллар билан уйғунлашувини талаб қилади. Бир фикр аниқки, бизга либерал услуб ёкмайди Чунки, одамларимиз катталар фикрига, обрўли шахслар фикригэтанқидсизқараб, ишончбиддирадидилар. Иккинчитомадан, шахсиятга тегиш ёки ходимларга бефарқлик ва лоқайдликни ҳам кўпчилик маъқулламайди. Шу сабаб хам Ғарбда мавжуд бўлган шахслараро муносабатлар Шарқникига ҳар доимҳамтўғри келазермайди. Мустақил Ўзбекистонда кадрлар тайёрлашнинг миллий дастури барча соҳаларда бўлгани каби раҳбар кадрларни тайёрлаш, улар малакасини ошириш, ишларини такомиллаштиришни назарда тутати, ва албатта, бунда бизнинг миллий ментэлитетимиз ўз ифодасини топади.

Маюу «озасвдаи адабпётлар рўйхати

- 1 И.А. Каримов. Ўзбекистон XXI асрга интилмоқаа. -Т., Ўзбекистон, 1399;
- 2 К.А. Каримов. Яншча фикрлаш ва ишлаш - давр талаби; —5-жилд. Т., Ўзбекисюн, 1997,
- 3 Андреева Г.М. Социальная психология. Учебник.- М., 1998,
- 4 Н.П. Анিকেва. Жамоалардаги психологик муҳит.- Т., 1992.
- 5 Баркамол авлоя орзуси.- Т, Шарқ, 1999,
- 6 Басова К.В. Педагошка и практическая психо,погия.-«Феникс», 2000,
7. В. Каримова. Ижткмий психологкя асослари. *-Т., 1994,

- 8 В. Каримова., Ф. Акрамова. Психологая. Маърузалар матни. -Т., 2000.
- 9 Квинн В. Прикладная психология. -СШ, 2000.
10. Климов Е. А. Психология профессионала. -М., 1996»
11. Майерс Д. Социальная психология. -Спб, 1997»
- 12 Моргунов Е. В. Личность и организация. Конспекга по психологии.-
М., 1996,
- 13 Немов Р. С. Психология. Кн. 1. -М., 1994»
14. Прикладная социальная психология. -М., 1999.
15. Прикладная психодиагностика. -М., 1999»
16. Психология. Учебник. Под ред. А. Крышова. -М., 1998»
17. Ядов В.А. Социальная идентичность личности. -М., 1994»

IX БЎЛИМ

ГУРУХ ШАРОИТИДА ЗАМОНАВИЙ ЎКИТИШНИНГ ПЕДАГОГИК ВА ПСИХОЛОГИК ТЕХНОЛОГИЯЛАРИ

Аудитория билан ишлашнинг ижамой-психологик шартлари

Маълумки, ҳар қандай педагогик жараённинг асосий мақсади — таълим олувчида билим, малака ва кўникмалар ҳосил қилишдир. Бу нарса маълумотлар алмашинуви орқали рўй беради. Педагогик мулоқот жараёнидаги маълумотлар алмашинуви асосан уч шаклда амалга оширилади:

- монолог;
- «диалог;
- » полилог.

Монолог — маърузачи ёки ўқитувчининг тингловчилар ёки ўқувчи-талабалар қаршисига чиқиб нутқ сўзлаши, дарсни баён этишидир. Айни шу усул таълим-тарбия жараёнидаги асосий восита эканлиги тўғрисида онгимизга ўрнашиб қолган тасаввур мавжуд. Бу ҳолатда гапирувчи маълумотларнинг асосий таянж манбаи ҳисобланади ва фақат ундангина фаоллик талаб қилинади. Монолог эгаси ўзи мустақил тарзда маълумот мазмунини тингловчиларга етказиш ва ўз мавқеини таъкидлаш имконига эга бўлади. Лекин аудитория, яъни тингловчилар унга нисбатан анча пассив мавқеда бўладилар ва бу нарса маълумотнинг фақат кичик бир қисминигина идрок қилиш ва эслаб қолишига сабаб бўлади. Шунинг учун ҳам ўқитувчи бу камчиликнинг олдини олиш учун аудиторияни фаоллаштиришнинг бошқа йўларини кидиришга мажбур бўлади.

Диалог — ўқув мавзуси ёки муаммони гуруҳ шароитида ўқитувчи билан биргаликда ва ҳамкорликда муҳокама қилиш йўлидир. Шунинг учун бу усул тингловчиларни нафақат фаоллаштиради, балки аудиторияда ижодий муҳитни яратишга ёрдам бериши ва фикрлар алмашинуvidан ҳар бир иштирокчининг манфаатдорлигини таъминлайди. Яъни, тингловчилар ўқув жараёнининг объектидан *унинг субъектига* айланадилар.

Диалог жараёнида ўқитувчи билан ўқувчилар ўртасида фикрлар алмашинуви, билимларни ўзаро муҳокама қила олиш учун реал шароит яратилади, Лекин диалогни ташкил этишдан аввал ўқитувчи аудиториянинг у ёки бу хусусда билимлар ва тасаввурларга эга бўлишини инобатга олиши зарур, акс ҳолда ўзаро мулоқот самарасиз ва мазмунсиз тортишувга айланиб кетиши мумкин. Диалог жараёнида уни ташкил этган шахс аудиториянинг у ёки бу муаммо юзасидан билимларини диагностика қилиш ва шунга мос тарзда ўз ишини ташкил этиш имкониятига эга бўлади. Айнан шу ҳолат диалогнинг энг муҳим психологик аҳамиятидир.

Пошаоғ— гуруҳ ичидаги мунозарадир. Утингловчилар ёки ўқувчиларнинг фаоллигини янада ошириш, улардаги ижодий қобилиятларни ривожлантириш мақсадида ишлатилади. Полилог жараёнида гуруҳ аъзоларининг ҳар бири муҳокама қилинаётган масала юзасидан ўз фикрини биддириш имкониятига эга бўлади, ўқитувчи эса ушбу жараённинг ташкилотчиси сифатида ўқувчилар ёки талабалар фаолиятига бевосита аралашмайди. Бу усул дарс мавзуси кўпроқ назарий характерли бўлиб, янги ғоялардан уларнинг амалий жиҳатлари келтириб чиқарилиши зарурарти бўлганда қўл келади. Лекин бу усул машғулотлар ёки мулоқот дарслари энди бошланган пайтда ўтказилиши мақсадга мувофиқ эмас, чунки полилог учун ўқитувчи билан ҳамкорликда ишлаш тажрибасидан ташқари ёшларга ўша соҳа юзасидан маълум билимлар мажмуи ҳамда ҳамкорликда ишлаш тажрибаси зарур. Диалог ва полилог техникасини яхши эгаллаган муаллим мунозара ёки бахсни самарали ташкил этишга лаёқатли бўлади. Шунини алоҳидатаъкидлаш лозимки, мунозарани самарали ташкил этиш қобилияти ўз-ўзидан шаклланмайди, бунинг учун ўқитувчи умуман мунозара методикаларининг моҳияти ва уни ташкил этиш йўллари илмий-амалий жиҳатдан билиши керак.

Фаол ўқитиш методлари ва уларни ташкил этиши

Бахснинг самарали бўлиши энг аввало бахслашувчиларнинг бир-бирлариганисбатан фазовий жойлашувларига боғлиқ Қуйида келтирилган расмларда тингловчи ва музокарада қатнашувчиларнинг фазовий жойлашувлари ва уларнинг психологик мавқеларининг моҳияти келтирилган.

Ҳар бир ҳолат бахс қатнашувчиларида ўзига хос руҳий тайёргарлик ва маъсулият хиссини келтириб чиқаради.

Доска

Г ' 1
И.....**И**
СЭСП

Г
[.....
СЭСЗ

СГЗСЭ

С"~~1
ПСО

(-)(__

С
СПСЗ

1__**1**
С?СЭ

К__**1**
СЭССЭ

Доска

О°О
О О
О О П
О ^ О
О_ О

Доска

0
0
0
0
1
H гао П оеэ
B
>
4°
a

: 1-расм

Синф шароити.

Бу — анъанавий дарс ўтказиш шакли бўлиб, тингловчилар бир-бирларининг юзларини кўриш имконияти чекланган ва доска олдидаги ўқитувчига ва у баён этаётган мазмунга нисбатан тингловчиларнинг мавқелари, маъюлияти турлича. Бу шароитда бахс ўтказиш мумкин эмас. Чунки, синфда охириги қаторда ўтирган бола билан биринчи қаторда ўтирганнингдарсга муносабати кескин фарққилади. Тингловчининг психологик мавқеи — «Мен» — ўйиндан ташқарида».

2-расм

«Мсн» — ўйинда» деб аталувчи ҳолат: тингловчилар доира шаклидаги стол атрофида жойлашадилар ва ўртага ташланган мавзу юзасидан эрхин фикр алмашиш, ҳаттоки, айрим ижтимоий ролларга ҳам кириш имкониятига эга бўлади^..... ҳатто бошловчи ҳам «қаторда» ўгиради. «Ишчанлик ўйинлар» ва бошқа ролли ўйинлар ана шундай шароитдаўтказилиши мумкин.

3-расм ,

«Мен» — мтаозарада» деб аталувчи бу ҳолат айни бахс-мунозаралар ўтказиш учун қулай, чунки унда шахс ўз фикрини дадил айтиш учун имкониятни ҳис қилади. Одатда бундай бахслар тўртбурчак стол атрофида уюштирилади.

4-расм

$$\begin{aligned}
 0 \quad 0 &= 0! || 0 \\
 0 \# 0 \quad \circ \quad 0! || \quad 0 \\
 &= \quad 0\#0 \quad \circ
 \end{aligned}$$

«Мен» — хамкорликдаман» деган бу ҳолат каттарок гуруҳлар таркибида ташкил этилади. Мунозара аъзолари тўрт-беш кишидан бўлиб, алоҳида столлар атрофида ўтириб, ҳар бир гуруҳ ўз қарорини чиқаради. «Мунозара» клублари. фаолияти шу тарзда ташкил этилади.

Демак, дарс мобайнида ўқитувчи мавзунинг характери ва у шакллантириш, лозим бўлган билим, малака ва фазилатларга мос тарзда мунозара шароитини танлаши ва шундай кейингина маш-17Лотни бошлаши керак. Кўриниб турибдики, анъанавий синфда ташкил этиладиган машғулотларнинг самарадорлига деярли йўқ, чунки улар оддинга қаторларда ўтирган тингловчиларнинг фаоллигага йўналтирилган, қолганлар «ўйиндан ташқари» ҳолатда, бу нарса уларнинг дарс мазмунига муносабатларида бевосита акс этади.

Кичик, тор доиралардаги компакт гуруҳларда уюштирилган мунозараларнинг *эркин мавзули, йўналтирилган ва аниқ сценарийли диспут* турлари мавжуд бўлиб, бу танланган мавзуга ва мунозара гуруҳларининг мулоқот тажрибасига боғлиқдир («диспут» сўзининг луғавий маъноси — «фикрлаяпман», «тортишаяпман», деган маънони билдиради). Кичик гуруҳлардаги мунозаралардаги асосий нарса — гуруҳ аъзоларининг танланган мавзу хусусиятига қараб, ҳар бирининг ўз фикр мулоҳазаларини охирига-ча баён этиш имкониятларининг борлигидир. Буядай гуруҳда бошловчи ҳам қаторда ўтириб, мавзунинг ечимини батамом ҳал бўлмагунча фаол мулоқотларнинг иштирокчиси бўлиши мумкин. Лекин асосий рол гуруҳнинг аъзоларига юкланганлигини ва бевосита ажралиб чиққан норасмий лидер асосий баҳс юритувчи бўлиши мумкинлигини унутмаслиги зарур. Бундай гуруҳлар турли шароитда кўпинча баҳс иштирокчилари учун табиий шароитларда (масалан, синфда, талабалар^аудиторияларида, иш хоналарида ва б.к.) ўтказилса, мақсадга мувофиқ бўлади.

Агар бахшашувчилар гуруҳи одатдагидан каттароқҳажмда (масалан, 30 кишигача) бўлса, унда мунозарани ўқийширишни яғ ўзига хос томони бор. Бу ҳолда бахш гуруҳи шартли равишда учга бўлинади. Биринчи гуруҳ — «фикрларни жамловчилар» — генераторлар гуруҳи дейилади; иккинчиси — «танқидчилар» ва учинчи гуруҳ — «фикрларш тезлатувчилар» — «катализаторлар» деб аталади. Ҳар бир ажралган гуруҳнинг ўзига хос функцияларй бор: «генераторлар» ўртага ташлаган муаммо ёки бахш мавзуси бўйича ўзларидаги барча фикрларни ўртага ҳолис ташлайдилар. Гуруҳаъзоларидан бири — лидер — уларни жамлаб, фикрлар иккига бўлинган тақдирда ҳам уларни умумлаштириб баён этади. Сўнгра ўйинга «танқидчилар» киришади. Уларнинг вазифаси — эшитган фикрларига танқидий муносабат билдириш, яъни танқидий нуқтаи назардан улар ичидаги «мағзни» ва «пучак» фикрларни саралаш. Шундан кейин вазиятга қараб, яна сўз «генераторлар»га ёки «катализаторлар»га берилиши мумкин. Билдирилган фикр ва таклифларда мабодо ҳисобга олинмай қолган жиҳатлар ёки ноўрин фикр бўйса, ёки моҳиятан шу мавзуга алоқадор бўлган, лекин иккала томон ҳисобга олмаган бирор жиҳат аниқланса, томондар диққатини айнан шунга қаратиши керак. Сўнгра «тезлатувчилар» бахшни давом эттаришга руҳсат бериб, агар уни якун қюДО тақозо қилинса, йккала гуруҳнинг ўйинига ҳолис баҳо берган ҳолда мунозарани тўхтатиши мумкин. Улар қўпинча иккала гуруҳчун ҳолис арбиторлар — «ҳакамлар» ролини ўйнайдилар.

Мактабда бир синф доирасида ёки талабалар гуруҳида ахлоқий маънавий мавзуда бахш уюштирганда, юкоридаги усулни қўллаш имкони яти бўлса, суҳбатдошларнинг *учбурчак шаклдаги берк стол* атрофига ўтиришлари мумкин. Демак, бахшашувчиларнинг жойлашйшлари ҳам бу ўринда маълум аҳ`мият касб этади.

Катта гуруҳларда бахш ёки мунозара уюштирилганда, бошловчининг роли айниқса каттаднр. Чунки, у ҳар бир гуруҳдаги тортишувлар ва фикр алмашинувларнинг бошида турмоғи керак бўлса, улар фаолиятини мақсадга мувофиқ тарзда йўналтириб турмоғи лозим. Кичик гуруҳдагидан фаркли ўлароқ, катта ГУРУҲларда бошловчи у ёки р* ички гуруҳга ён босмаслиги ёки уларни ўзининг шахсий фикрига мажбуран эргаштйрийаслиги керак- Акс ҳолда, у ўзининг фаолияти билан бошқалар гашаббусига еалбий таъсир кўрсатиши ва бахшнинг йўнаишини бузиб қўйиши мум-

кин. Шунинг учун катта гуруҳлар уюштирилладиган мунозаранниг мавзуси олдиндан танланган ва унга бошловчи маълум маънода тайёр бўлиши шарт.

Дарсда мунозара, брейнштурминг ва тренинглар ўтказиш теҳнологаяси

Мунозаралар юриштишининг яна бир шакли борки, унинг номи рус тилида «мозговая атака», инглизчасига «Бгат йоппш§» деб аталади. Бизнинг тилимизда бу тушунчанниг аниқ аналогик таржимаси йўқ, лекин уни «мияга хужум» ёки «фикрлар тўқнашуви», «фикрлар жанги майдони» деб аташ мумкин. Методнинг психологик моҳияти шундаки, оддий мунозарада бахшлашувчилар кўпроқ онгли, асосли фикрларни баён этишга ҳаракат қиладилар. Бунда эса бахшлашувчиларга мияга қандай фикр қуйилиб Келса, уни танқидсиз ва асосламай эркин, «тилга нима келса», лекин навбатма-навбат айтиш.имконияти берилади. Бу нарса кўпроқ муаммо анча нотаниш, савол мураккаб ёки ноаниқ бўлган шароитларда қўл келади. Яъни, бунда «эркин ассоциациялар»га имкон берилади ва охир оқибат гуруҳнинг ўзи маълум оқилона қарорға келиши ёки фикрлардаги яхши «мағзни» ажратиб олади.

Бу усулни биринчи марта америкалик олим А. Осборн 30-йиллардаёқ таклиф этган ва бу усул ёрдамида йирик лойиҳаларни режалаштириш ва олдиндан унинг натижаларини башорат қилишда маълум ютуқларни қўлга киритган эди. Лекин кейинчалик мутахассислар уни фақат ностандарт, ўзига хос ечими бўлган вазифаларни муҳокама қилгандагина қўллаш мумкин, деган фикрни билдира бошладилар. Бироктўғри ташкил этилган брейнштурмининг амалий афзалликлари кўп. Фақат бунда қуйидаги қоидаларга риоя қилиш керак:

1. Жумлалар жуда қисқа бўлиши керак, уларнинг асосланиши шартэмас.

2. Ҳар қандай жумла ёки фикр танқид қилиниши мумкин эмас, яъни фикрлар танқиддан холидир-

3. Манتيкий фикрлардан кўра, фантастик ёки қўққисдан, тасодифан мияда пайдо бўлган фикр муҳимроқ.

4. Фикр ёки билдирилган қисқа мулоҳаза қайд этилади.

5. Билдирилган фикр ёки ғоялар у ёки бу иштирокчиники, деб ажратилмайди, яъни улар — муаллифсиздир.

6. Фикр ёки яхши гоёларни танлаш алоҳида «танқидчилар» ёки гуруҳнинг норасмий лидерлари томонидан амалга оширилади.

Юқоридагй таъқидланган гуруҳ катта бўлган шароитда бахш уюштиришда ҳам генератор, яъни фикрларни бирламчи Жамловчиларларга ушбу усулда йШлашга имкон бериш тажрибада яхши натижа беради. Чункй*ўтказилган текширувлар ва кўплаб синов машғулотларининг кўрсатишича, айнан шу гуруҳда брейнштор-мйнг усулнинг'Кўлланилиши^^турли-туман ва қарама-қарши фикрларнинг баён этилишига шароит яратади. Акс ҳолда муҳим муам-молага бўйича мунозарани бошлаш ва унда фикрлар ранг-баранг-лигига эришиш жуда қийин бўлади. Бу усул айниқса, катталар аудиториясида жуда яхши самара беради.

Бахсда иштирок этиш ва ундан манфаатдорлик ҳисси ҳар бир иштирокчида шаклланиши шарт ва бунда бошловчи-ўқитувчи-нингроли катта. Амалий машғулотларни бахс-мунозара шаклида ўтказилиши болаларга олдиндан айтилиши ва уларнингтайёргар-лик кўришлари учун саволлар берилиб кўйилиши мақсадга муво-фикдир. Бахш иштирокчилари ҳаяжонланмасликдари учун машғу-лот.бошланишидан аввал уларнинг ўзларини эркин тутишлари учун айрим енгаллаштарувчи маиидар, бошқача қилиб айтганда, психогамнастик машқлар ўтказиш тавсия этилади. Масалан, ана шу мақсадда ўтказиладйган психогимнастик машқларга куйида-гиларни кйритиш мумкин:

1. Ўқитувчи гуруҳни айланашаклидатуришларини сўрайди ва аъзоларни навбатма-навбат ўртага чиқиб, гуруҳ билан Н хоҳлаган тарзда, лекин самимий саломлашишни сўрайди. Кейин гуруҳдан кимнинг саломи кўпрокёкданини£ўрайди,

2. Гуруҳ аъзолари ўқптувчи атрофида ярим айлана шаклида туришади. Навбат билан гуруҳ аъзолари ўртага чиқиб, хоҳлаган аъзо билан сўзсиз, лекин очиқюз билан Мимика воситасида са-ломлашиш ва бирор фикрни билдириши сўралади.

3. Ҳамма доира шаклида ўтиради ва ўқитувчи олиб келган копток навбат билан мулоқот қатнашчиларига отилади, фақат кимга отилса, ўша одамнинг кучли, яхши бир сифати айтилиб, сўнг ирғитилади. Ўқитувчи коптокнинг, албатта ҳар бир кишига тегишини назорат қилади.

Бу каби машқлар мунозара қатнашчилари ўртасида ўзаро танг-ликнинг бўлмаслиги ва ўз фикрини баён этаётганда ўқитувчидан тортинмаслиги учун ўзига хос тренинг ҳисобланади.

Ўқитувчи мунозарани бошлар экан, иштирокчилар онгига қуйидагиларни етказа олиши керак:

а) машғулот ҳар бир иштирокчига, албатта фойдали бўлади ва улар бир-бирларига ёрдам бериш учун келганлар;

б) мунозара ўзаро мулоқотнинг бир шакли бўлиб, ҳар бир иштирокчи бир-бирига очиқ ва самимий муносабатда бўлсин;

в) мунозара иштирокчиларнинг ўзаро тажрибаларини алма-шинишлари учун қулай шароитдир;

г) фикр баён этишда керак бўлса таваккал қилайлик, лекин индамаслик шиоримиз бўлмасин;

д) мунозара пайтида кўп ёзиш шарт эмас;

е) агар бирор нарса тушунарли бўлмаса, уни сўрашдан тор-тинманг;

ж) билган билимларимизни бир-биримиздан аямаймиз, чунки бошқалар ҳам бундан манфаатдор бўлсинлар, «яширинган билим — билим эмас»лигини унутмайлик!

Баҳс турлари

Агар машғулотлар бир-бирларини яхши танимайдиган бошланғич гуруҳларда бошланган бўлса, «танишиш» машқларини ўтказиш, албатта ишни кичик гуруҳлардан бошлаш лозим. Бунда эркни йўналтирилмаган баҳс шаклини қўллаш ўринлироқ. Бунда ўқитувчи иштирокчиларга бир-бирларини яхши таниб олсалар, биргаликда ҳаракат қилсалар, умумий иш учун манфаатли бўлган натижаларга эришиш мумкинлигини тушунтириши лозим.

Агар иштирокчилар бирор *янги маълумотларга эга бўлиш*, мураккаброқ масала юзасидан умумий нуктаи назарга эга бўлиш ва мантиқий хулосаларга эришишни мақсад қилган бўлсалар, унда дарс аввалида ўқитувчи ёки олдиндан тайёр-гарлик кўрган гуруҳ аъзоси маъруза қилиши, маъруза юзасидан кейин баҳс уюштирилиши, дарс охирида имкон бўлса, ўқитувчи ўзи тайёрлаган тарқатма материалларини ҳар бир аъзога бериши керак. Фаоллаштирувчи усуллар материаллар қўлга берилгач, ишга солинади.

Агар дарснинг ёки амалий машғулотнинг мақсади тингловчилардаги *аниқ қобилиятларни ривожлантириш*, малакаларни оши-

риш ва янги тажрибадан фойдаланиш бўлса, унда бахснинг предмети аввало тажриба алмашинувга қаратилиши, бунда айрим машқлар ҳам бажарилиши, уларнинг натижалари таҳлил қилиниши, ролли ўинларни бажаришгача олиб борилиши керак. Бунда ўқитувчининг роли анча масъулиятли бўлиб, у машғулотгача аниқ йўриқномаларни ўқувчиларга бериши ва гуруҳ ишини мунтазам кузатиб, назорат қилиб туради.

Агар мунозара дарсларининг мақсади — иштирокчиларнинг *янги, мустақил фикрларга келиши*, уларни шахсий Тажриба ва вазиятларга боғлаб айтиб беришларига олиб келиш бўлса, унда ўқитувчи «Мен» — мунозарадаман» ҳолатида гуруҳли бахсний кичик гуруҳларда ташкил этиши, уларда алоҳида ҳолатлар ва вазиятларнинг таҳлиliga барчанинг диққатини қаратиши, иштирокчиларни турли ролларни тасаввур қилишга мажбур қила олиши ва оддиндан тайёрлаб қўйилган саволномаларни дарс охирида тарқатиб, шаклланган янги ғояни ажратиб олиши керак. Демак, бу шаклдаги иш ҳар бир иштирокчидан пухта тайёргарликни ва аниқ кўникмаларни талаб қилади.

Бахс шаклида машғулот ўтказганда, қабул қилинадиган қарорларнинг аҳамияти катта. Қарорларнинг самарали бўлиши учун қуйидагиларни ёдда тутиш керак:

- машғулот бошланишидан олдин ўқитувчи таҳлил қилиниши лозим бўлган муаммони белгилайди ва унга қай тарзда муносабат билдирилиши лозимлигини тушунтиради;

- » қисқа бўлса-да, бу муаммонинг олдинги дарсларга боғлиқлиги, уйга берилган вазифа, муҳокама қилинадиган масалага оид муҳим фактлар эсга туширилади;

- бахс қатнашчилари кичик гуруҳчаларга (4-5 киши) бўлиниб, машғулот охирида фикрлар умумлаштирилиши учун қоғозлар тахт қилиб қўйилади;

- гуруҳда ишлаш мобайнида билдирилган фикрларнинг афзал ва камчилик томонлари ҳақидаги ўз мулоҳазаларини оғзаки ёки ёзма тарзда қарорлар шаклида баён этадилар;

- иш якунида гуруҳнинг вакиллари ўз гуруҳининг иши тўғрисида гапириб, уларни бошқаларники билан қиёслайди. Зарурат бўлса, ўқитувчи ҳар бир гуруҳнинг қарорларини ўзаро қиёслаб, саволларга жавоб беради, ноаниқроқ қарорларга ўз муносабатини билдиради.

Ёзма бахс ва уни ўтказиш усуллари

Педагогик амалиётда бахснинг моҳияти кўчинча фақат оғзаки диалоглар ва тортишувлар тарзида тасаввур қилинади. Лекин оғзаки бахсларнинг янада самарали ва таъсирчан бўлиши учун ёзма бахс шакли ҳам қўлланилади. Бу усул ўқувчиларнинг берилгай мавзу соҳасидаги билимларини янада чуқурлаштириш, мунозара маданиятини ошириш ва ҳар бир фикрни асослаш қобилиятини ривожлантиради. Ўқитувчи эса ўқувчи ёки талабаларнинг билимларини асосли баҳолаш ва билимдонликни тўла маънода таҳлил қилиш имкониятига эга бўлади. Бу усул айниқса, миллий ғоя ва миллий мафқурани шакллантирувчи фанлар — ижтимоий-гуманитар фанлар юзасидан ўтказилса янада самарали бўлади,

Ўқувчилар олдиндан мавзу билан таништириладилар, уйга берилган топшириқлар орасида қай бири ёзма тарзда ўтказилиши маълум қилинади. Ёзма бахс ўтказиладиган куни, ўқитувчи уни кзпнидагитарздаамалгаоширадиг •• .

1. Ўқитувчи гуруҳни иккига бўлади ва уларни алоҳида каторларга ўтказилади. Ҳар бир гуруҳ мавзу бўйича қайси нуқтаи назарни ҳимоя қилишини маълум қилади. Масалан, биринчи гуруҳ болаларнинг ақлий даражаларини мунтазам ўлчаб туриш, кхре-актив тестлар ёрдамида диагностика қилиш ва шу орқали таълим муассасаларига жалб этишни ҳимоя қилса, иккинчи гуруҳ — бу фикрни асослитарздаинкорқилади.

2. Шундан сўнг ўқитувчи қарама-қарши гуруҳ аъзоларини жуфтлайди ва уларга рақам ёзилган вароқларни таркатади. Ҳар бир йштирокчига бирор фикрни ёзма асослаши учун 5 дақиқадан берилади. Ёзма далиллар лўнда қилиб, равон тушунарли тилда, асосли тарзда ёзилиши керак.

3. Ёзилган варақчалар қарама-қарши шерикларга берилади. Улар ўз «рақиблари» фикрига қарши ўз фикрларини 8-10 дақиқа мобайнида ўйлаб, ёзишлари керак бўлади ва нариги томондаги шеригига беради.

4. Ёзма далиллар алмашинувининг бундай тартиби 2-3 марта такрорланади, ҳар сафар ҳар бир ўқувчи шеригининг далил-исботини диққат билан ўрганиб чиқиб, жаврб қайтаради. Охири раундда ўқувчиларнинг ўзларига яқунлаш имкони берилади ва ёзма ишлар йиғиб олинади.

5. Ўқитувчи ёзма бахсларни яқунлашда томонларга «қарши томоннинг энг яхши далил-исботи. қансилар бўйди?» деб сўрайди ва ўқувчилар билан олдиндан келишган ҳолда улар билимларини якка-яккаёкигуруҳий баҳолайди. ••• • '•'•.: •

Юқорида келтирилган ёзма бахсларни ўтказиш тамойиллари Фред Ньюмен материаллари асосида тайерланди. Ўйлаймизки, бизнинг шароитимизда ҳам бу усулларанча самара беради.

Мавзу юзасида адабийётлар рўйхати

1. И.А. Каримов. Ўзбекистон XXI асрга интилмоқда — Т., «Ўзбекистон», 1999.
2. И.А. Каримов. Баркамол авлод — Ўзбекистон тараққистигашг пойдевори. — Т., 1998. „;“; .
3. И.А. Каримов. Жамиятимиз мафқураси халқни-хаяк, мЮлаиғи-миллат қилишга хизмат этеин. — Т., «Ўзбекистон», 1998, 15-бет. “
4. И.А. Каримов. Миллий истикдол мафқураси •* халқ эътиқоди ва буюк келажакка ишончдир. — Т., «Ўзбекистон», 2000,- Ц-бет. ч.
5. Андреева Г.М. Социальная психология. Учебник. — М., «Аспект Иресе», 1999. . . * - * . . . . % к
6. Айян Д. Эврика — СПб, «Питер Пабблишинг», 1997.
7. Басова Н.В. Педагогика и практическая психология. — «Феникс», 2000.
8. В.М. Каримова. Ижтимоий психология ва йжгамой амалиёт. — Т., «Университет», 1999.
9. В.М. Қзримова ва бошқ. Мустақил фикрлаш. — Т., «Шарқ», 2000.
Ю.В.М. Каримова, Р. Суннатов «Мустақид фикрлаш» ўқув кўлданши. 65ўйча машғулоТларни ташкил этиш услубиёти. — Т., «Шарқ», 2000.
- П.В.М. Каримова. Аудиториядабахс-мунозарали дарсларни ташкил этишнинг психологик техникаси. — Т., 2000.
12. Квинн В. Прикладная психология. — СПб, 2000.
13. Майерс Д. Социальная психология/перев. сангл. — СПб, «Пкгер», Ш99»
14. Методн эффективного обучения взрослых. Учебно-методическое пособие. (Авторский коллектив) — М., «Берлин», 1998.
15. Методика активной. социально-психологической пояготовки. Социально психолёгаческий тренинг. — «Рига», 1985.
16. Макшанов С.И., Хряшева Н.Ю. Психогимнастика в тренинге..Часть 2. — СПб, 1993.
17. Платов В.Я. Деловне цгрн: разработка, организация, проведение. — М., 1991.
18. Прикладная социальная психология. / ПоД ред. А. Сухова и А.Дергача. — М., 1998.
19. Смолкин А.М. Методн активного обучения. — М., 1991.
20. Сушков И.Р. Психология взаимоотношений..— М., «Академический Проект», 1999.
21. Чаддини Р. Психология влияния. — СПб, «Питер». 2000

МУНДАРИЖА

К и р и ш.....	3
1БЎЛИМ.....	5
Психология фанининг долзарб вазифалари ва предмети.....	5
Психологиянинг предмети.....	7
Психологиянинг фан сифатида шаклланишининг қисқача тарихи.....	9
Психологиянинг фанлар тизимида тутган ўрни.....	12
Психологиянинг тармоқлари.....	16
Психологиянинг методлари ва уларни амалиётга.....	22
тадбиқ этиш.....	22
Кузатиш методи.....	23
Сўровметоди.....	25
Психологик тестлар.....	27
Психологик эксперимент.....	28
Моделлаштириш.....	30
Психологиянинг тадбиқий ва амалий соҳалари.....	31
Амалий психологиянинг асосий йўналишлари.....	32
<small>Д Д О Г 'И Ж Х Ж Ж ОБОЛ***-(04000 0- **>* довооаввооооо в ои*** -ЕООво оовово-ововонооо-оо-ввооов-ае-ввооо*1",...оо № 0</small>	
Психологияда шахс ва жамият.....	38
муаммолари.....	38
Шахс ижтимоий таъсирлар маҳсули сифатида.....	38
Шахсдаги соғлом эътиқод ва мафкуравий тасаввурларнинг шаклланиши.....	43
Миллий истиқлол ғояларини шахс онгига.....	44
сингдириш — психологик муаммо сифатида.....	44
Биз нималарга ишонамиз?.....	46
Шахснинг жамиятдаги ижтимоий мавқеи.....	48
Ижтимоий нормалар, санкциялар ғч шахс.....	48
Ижтимоий таъсирларнинг шахс томонидан англаниши.....	50
«Мен» образи ва ўз-ўзига баҳо.....	52
Шахс ижтимоийлашувининг асосий мезонлари.....	56
Ижтимоийлашув жараёнида шахс ҳаётий йўналишининг шаклланиши.....	60
Имон.....	63
Дунёқараш.....	65
Шахс дунёқараш ва эътиқодини ўзгартирувчи омиллар.....	65
Ижтимоий установакалар.....	69

Ш БЎЛИМ	72
Шахснинг фаоллиги ва ижтимоий хулқнинг мотивацияси	72
Шахс ва унинг фаоллиги	72
Фаолият турлари. Жисмоний ва аклий ҳаракатлар	74
Ижтимоий хулқ мотивлари ва шахс мотивацияси	77
Мотивларнинг турлари	80
Мотивларнинг анланганлик даражаси: ижтимоий установка ва уни ўзгартириш муаммоси	83
ГУБЎЛИМ	85
Шахснинг ижтимоий борлиқни билиши	85
Билиш жараёнлари ва профессионал фаолият	85
Билиш жараёнлари: умумий хусусиятлар	86
Идрок ва идрок қилиш қонунлари	88
Идрок қилиш ва диққат	93
Хотира ва шахс тажрибасининг бойлиги	96
Хотирани ривожлангириш йўллари	102
Тафаккур ва мустақил ижодий фикрлашнинг шарт-шароитлари	106
Тафаккурнинг турлари	110
Тафаккур шакллари ва операциялари	113
Мустақил фикрлаш — соғлом маънавият ва тафаккурнинг алоҳида хоссаси сифатида	115
УБЎЛИМ	Ц7
Шахснинг индивидуал хусусиятлари ва уларни диағостика қилиш йўллари	117
Индивидуал типологик хусусиятлар классификацияси	117
Шахс иктидори ва қобилиятлари диагностикаси	119
Қобилиятлардаги туғма ва орттирилган сифатлар	121
Қобилиятларнинг психологик тузилмаси	Ш
Қобилиятлар ва қизиқишлар диагностикаси	124
Темперамент ва фаолиятнинг индивидуалхусусиятлари	127
Характер ва шахс	130
VI БЎЛИМ	136
Шахс таракқиётининг ёшга боғлиқ хусусиятлари	136
Ўспиринлик ва етуқлик даврлари психологияси	136
Акмеология	136
Шахс таракқиётдаги ижтимоий ва генотипик омиллар	136
Шахс таракқиётини даврларга бўлиш	138
Илк ёшлиқ даври — болалик	141
Мактабгача тарбия ёши даври	142
Болаликнинг мактаб даври	144

Ўсмирлик ва ўспиринлик даврларида шахс ижтимоийлашувининг ўзигахослиги.....	145
Ўсгмринликдаври.....	148
Ёшлардага аттракция ва эмоцияНал муносабатлар.....	151
Етуклик даври психологияси. Акмеология.....	155
VII БЎЛИМ	159
Шахс инсоний муносабатлар тизимида ..>.....	159
Инсоний муносабатлар психологияси.....	159
Шахслараро муомаланинг шахс тараққиётидаги ўрни.....	161
Инсоний муомала ва мулоқотнинг психологик воситалари.....	163
Мулоқот ва унга ўргатиш муаммолари.....	165
Тинглаш маҳорати.....	167
Ижтимоий психологик тренинг.....	169
VIII БЎЛИМ.....	171
Гуруҳнинг шахсга таъсири ва шахслараро ўзаро мослик муаммоси.....	171
Шахс ва гуруҳ. Шахс учун референт бўлган гуруҳ.....	171
Гуруҳларнинг турлари.....	173
Гуруҳ ўлчамлари ва унинг тизими.....	175
Жамоаларда шахслараро психологик ўзаро мослик.....	177
Гуруҳий қарорлар қабул қилишда ўзаро мослик ва ўзаро таъсир масаласи.....	178
Гуруҳдаги психологик муҳит ва уни ўрганиш.....	179
Ижтимоий таъсир, лидерлик ва конформизм ходисалари.....	181
Конформизм.....	184
Шахснинг лидерлик фазилатлари.....	186
Лидерлик назариялари ва уларнинг иш услублари.....	187
ГХБЎЛИМ.....	191
Гуруҳ шароитида замонавий ўқдтишнинг педагогик ва психологик технологиялари.....	191
Аудитория билан ишлашнинг ижтимоий-психологик шартлари.....	191
Фаол ўқитиш методлари ва уларни ташкил этиш.....	192
Дарсда' мунозара, брейншторминг ва тренинглар ўтказиш технологияси.....	196
Бахс турлари.....	198
Ёзма бахс ва уни ўтказиш усуллари.....	200

В, Каримова

ПСИХОЛОГИЯ
ЎҚУВҚЎЛЛАНМА

Тошкент - 2002

Нашр учун масъул Н. Ҳалилов
Таҳририят мудири М. Миркомиллов
Мухаррир ЖТўрахонов
Бадий муҳаррир Е. Масленников
Мусахҳиҳа М.Тожибоева

Босишга рухсат этилди 10.01.2002 й. Бичими 84x108[^]. Офсет
крғози. Шартли босма табағи 13,5. Нашртабағи 13,0. Адади 5000.
Буюртма 20?

Абдулла Қодирий номидаги халқ мероси нашриёти,
Тошкент-129, Навоий кўчаси, 30 уй.

«ЎАЖБНТ» маркази , 700078,
Тошкент, Мустақиллик майдони, 5.

Андоза нусхаси Ўзбекистон Республикаси Олий ва ўрта мах-
суस्ताълим вазирлигининг «ЎАЖБНТ» Марказидатайёрланди.

«Ш81М» босмахонасида босилди
Тошкент ш., Ш. Рашидов шох кўчаси 71 уй